

8' III' I

Handwritten text in a cursive script, likely a historical record or account. The text is written on aged, stained paper and includes several lines of text, some of which are partially obscured by damage or fading. The script is characteristic of early modern European handwriting.

A digital facsimile of Walters Ms. W.534, Book of Hours
Title: Book of Hours

Published by: The Walters Art Museum
600 N. Charles Street Baltimore, MD 21201
<http://www.thewalters.org/>

Released under a Creative Commons Attribution-
NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported license
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/legalcode>
Published 2013

This document is a digital facsimile of a manuscript belonging to the Walters Art Museum, in Baltimore, Maryland, in the United States. It is one of a number of manuscripts that have been digitized as part of a project generously funded by the National Endowment for the Humanities, and by an anonymous donor to the Walters Art Museum. More details about the manuscripts at the Walters can be found by visiting The Walters Art Museum's website www.thewalters.org. For further information about this book, and online resources for Walters manuscripts, please contact us through the Walters Website by email, and ask for your message to be directed to the Department of Manuscripts.

Shelf mark	Walters Art Museum Ms. W.534
Descriptive Title	Book of Hours
Text title	Book of Hours <i>Vernacular:</i> Ὁρολόγιον σὺν Θεῷ ἀγίῳ περιέχον ἅπασαν ἀκολουθίαν τοῦ νυχθημέρου <i>Note:</i> Horologion
Abstract	Illustrated Books of Hours in Greek are extremely rare. This example is also of interest because its miniatures show interaction between the Late Byzantine and Gothic artistic styles. It may have been copied on the island of Crete, which in the fifteenth century was ruled by Venice.
Date	Mid-15th century CE
Origin	Eastern Mediterranean
Form	Book
Genre	Devotional
Language	The primary language in this manuscript is Greek, Ancient (to 1453).
Support material	Parchment Medium-weight parchment
Extent	Foliation: 260 Foliated in black ink, upper right rectos
Collation	Formula: 1(8,-1,-2), 2-4(8), 5(8,-1), 6-9(8), 10(10,-3), 11-17(8), 19(8,-7), 20(8,-6), 21(8), 22(10,-3,-7), 23-32(8), 33(6), 34(10) Catchwords: None Signatures: Written by the scribe; some visible on the bottom right corner of the first folio of each quire; many are lost Comments: Quires begin on fols. 1(1), 7(2), 15(3), 23(4), 31(5), 38(6), 46(7), 54(8), 62(9), 70(10), 79(11), 87(12), 95(13), 103(14), 111(15), 119(16), 127(17), 135(18), 143(19), 150(20), 157(21), 165(22), 173(23), 181(24),

189(25), 197(26), 205(27), 213(28), 221(29), 229(30),
237(31), 245(32), 253(33), 259(34)

Dimensions 7.3 cm wide by 9.2 cm high

Written surface 3.5 cm wide by 6.0 cm high

Layout Columns: 1
Ruled lines: 15

Contents *fols. 1r - 260v:*

Title: Book of Hours

Contents: Fols. 1r–64v: Matins; fols. 65v–75v: Prime; fols. 77v–92r: Terce; fols. 93r–105v: Sext; fols. 106v–119r: None; fols. 119r–134r: Typika; fols. 134v–143r: Refectory; fols. 144r–157v: Vespers; fols. 158v–205v: Compline; fols. 206v–233v: Nocturns; fols. 234r–250v: Saturday Nocturns; fols. 251r–260r: Canon at the Separation of the Soul from the Body

Hand note: One hand throughout; the scribe did not sign this manuscript, but he can be identified, through palaeographic comparison, with a Nicholas who copied the present Ms. Vatic. gr. 1143 in 1449 CE

Decoration note: Seventeen full-page miniatures; light pen-drawn ornamental headpieces, headbands, and initials throughout; rubrics in red; text in brown ink

Decoration *fol. 1r:*

Title: Book of Hours title page

Form: Decorated headpiece

Comment: The title reads "Book of Hours, with Holy God, Containing All the Services of the Night and the Day." The ornamented headpiece is drawn in the same red ink as the titles and rubrics and must be the work of the book's scribe.

fol. 20v:

Title: Israelite women dancing

Form: Full-page miniature

Text: Exodus 15:2-18

Comment: The morning prayer service (Matins) comprises nine odes (canticles), poetic excerpts from various books of the Bible. Each of them is introduced in this manuscripts by a full-page miniature. The one here precedes the first ode, taken from the Book of Exodus. The Israelite women are shown dancing in a circle to celebrate Israel's crossing of the Red Sea (Exodus 14:5-31). Their high-girded dresses reflect fifteenth-century fashion.

fol. 24r:

Title: Moses Praying

Form: Full-page miniature

Text: Deuteronomy 32:1-43

Comment: The inscription reads "The Prophet Moses." This miniature introduces the second ode (canticle). Even though this ode was originally recited by Moses "in the hearing of the whole assembly of Israel" (Deuteronomy 31:30), the prophet is depicted alone, his arms stretched out in prayer and his face turned toward heaven. He thus sets an example for the reader, who is to recite the ode as a morning prayer.

fol. 32v:

Title: The Prophet Habakkuk

Form: Half-page miniature

Text: 1 Samuel 2:10 (on this page), Habakkuk 3:2-19 (on the following pages)

Comment: The inscription reads "The Prophet Habakkuk." The text on this page is the end of Ode 3, the frontispiece miniature to which is lost. Habakkuk is portrayed as the author of the following, fourth ode. His face is turned upward as he addresses the Lord. The scroll in his hand represents his written prophecy.

fol. 36r:

Title: The Prophet Isaiah

Form: Full-page miniature

Text: Isaiah 26:9-20

Comment: The inscription reads "Isaiah the Prophet." This miniature introduces Ode 5. Its author, Isaiah,

is shown holding an open scroll, perhaps originally inscribed with the ode's first words (the pigments have now flaked).

fol. 38v:

Title: Jonah Praying

Form: Full-page miniature

Text: Jonah 2:2-9

Comment: The inscription reads "The Prophet Jonah." This miniature illustrates Ode 6, the prayer that Jonah spoke to the Lord from the belly of the fish (Jonah 1:17). God is symbolically represented by a hand reaching out from heaven. The fish is not in evidence.

fol. 40v:

Title: The Three Jews in the Fiery Furnace

Form: Full-page miniature

Text: Apocrypha: Prayer of Azariah

Comment: The inscription reads "The Three Children." This miniature introduces Ode 6, a text not present in the Hebrew Bible and found in the Greek Old Testament after Daniel 3:23. It shows the three young Jews thrown into a blazing furnace as punishment for refusing to worship a golden statue set up by the Babylonian king Nebuchadnezzar (Daniel 3:1-23) and then miraculously saved from the fire (Daniel 3:27). "So the men were bound, still wearing their tunics, their trousers, their hats and their other garments" (Daniel 3:21). The small red hats seen in this miniature were traditionally considered Persian headgear and, thus, appropriate for Jews living in Babylon. The text on the following pages is the Jews' prayer for deliverance.

fol. 46r:

Title: The Three Jews in the Fiery Furnace

Form: Full-page miniature

Text: Apocrypha: Song of the Three Jews

Comment: The inscription reads "The Three Holy Children." Like the preceding Ode 7, the text illustrated here is not part of the Hebrew Bible and is only found in the Greek version of the Book of Daniel. Ode 8 is the

song of thanksgiving that the three young Jews offered to the Lord after escaping harm (Daniel 3:27). An angel is shown shielding them from the flames. Their hands are raised in prayer. The furnace is somewhat schematically represented as a box with four openings for stoking the fire. The pigments have mostly fallen off, revealing the preliminary drawing that guided the artist. The word "holy" in the labeling inscription signals that the Three Jews are venerated as saints by the Eastern Orthodox Church. Their feast day is December 17, that same day as that of the prophet Daniel.

fol. 50v:

Title: The Virgin Mary praying

Form: Full-page miniature

Text: Luke 1:46-55

Comment: The inscription reads "Mother of God." The last, ninth ode (canticle) consists of two parts, both taken from the Gospel of Luke. The passage introduced by this miniature are Mary's words spoken during her meeting with Elizabeth (Luke 1:39-45). The Virgin's hands are raised in a gesture of prayer.

fol. 52r:

Title: Zechariah

Form: Full-page miniature

Text: Luke 1:68-79

Comment: The inscription reads "The Prophet Zechariah." The second part of Ode 9 is the thanksgiving prayer of Zechariah, father of John the Baptist. Zechariah is shown here in the dress of a priest from the Temple of Jerusalem. His ritual headgear is quite similar to the Persian hats worn by the three Jews on fols. 40v and 46r.

fol. 65r:

Title: King David Praying

Form: Full-page miniature

Comment: The inscription reads "The Prophet David." Given that each of the prayer hours (Prime, Terce, Sext, None, Vespers, Compline) begins with a series of

psalms, it was appropriate to portray at their beginning King David, traditionally considered the author of the Psalter. This miniature serves as frontispiece to Prime, which begins on the next page with the call "Come, let us worship..." and the text of Psalm 5. David is shown praying in front of an altar. God is symbolically represented by a hand reaching out from heaven. The room in which David stands is rendered in perspective, as a three-dimensional rectangular object. This is unusual for Byzantine art but quite common in the late Gothic art of the medieval West.

fol. 76r:

Title: Pentecost

Form: Full-page miniature

Comment: The inscription reads "The Pentecost." Christ's disciples, with Peter and Paul in the center, are seated on a semicircular bench. Red fiery rays fall from heaven to their heads. Terce is introduced by an image of Pentecost because the Holy Spirit was traditionally believed to have descended upon the apostles at the third hour of the day. A short hymn on fol. 86r reads: "Lord who in the third hour sent down Your most holy Spirit to the apostles, do not withhold It from us, O Goodly One, but send it again toward us who pray to You."

fol. 77v:

Title: Title Page for Terce

Form: Ornamented headband

Text: Psalm 17 (LXX Psalm 16)

fol. 85v:

Title: The Penitence of David

Form: Full-page miniature

Text: Psalm 51 (LXX Psalm 50)

Comment: Psalm 50, a widely known song of penitence, was traditionally illustrated in many Psalters (compare W.733, fol. 25r). This tradition carried over into the present Book of Hours, where the last of the three psalms used in Terce is accompanied by a separate miniature. This image illustrates the circumstances

under which the psalm was originally recited: when the prophet Nathan came to David to rebuke him after he had gone in to Bathsheba (2 Samuel 11:2-12:15). An angel hovers over David, holding in his hand an unsheathed sword as a reminder that God punishes sin. An empty throne is seen behind the prostrate, penitent king. Nathan's scroll stands for the parable he told David (2 Samuel 12:1-4).

fol. 92v:

Title: The Crucifixion

Form: Full-page miniature

Text: Sext

Comment: The inscriptions read "The King of Glory" (on the tablet on top of the cross), "Jesus Christ," "Mother of God," and "John." Jesus was believed to have been crucified in the sixth hour of the day. Accordingly, a short hymn on fol. 99r of the present manuscript begins "You who were nailed to the cross on the sixth day [of the week] and at the sixth hour [of the day]" The image here serves as the frontispiece for Sext and shows the dying Savior flanked by his mother and closest disciple, with the wall of Jerusalem in the background. The details of the faces of the Virgin and Jesus have been partly re-inked to compensate for the pigment lost through flaking.

fol. 106r:

Title: The Lamentation

Form: Full-page miniature

Comment: The inscription reads "The Deposition." The dead body of Christ is laid on a slab, to be anointed before burial. This is a frontispiece to None, the ninth prayer hour, includes the following hymn (fol. 113r): "You who at the ninth hour tasted for our sake death in the flesh, deaden the desire of our flesh, Christ O God, and save us."

fol. 119r:

Title: Title of the Typika

Form: Ornamented headband

Text: Typika

Comment: This page contains the end (last verses of the concluding prayer) of the text for Sext and the title of the Typika, a supplementary prayer office between Sext and None.

fol. 143v:

Title: King David Praying

Form: Full-page miniature

Text: Vespers

Comment: The book upon the altar before the praying David is probably the book of psalms that he composed. Vespers begin on the following page with Psalm 104 (LXX Psalm 103). The pointed arch of the decorative frame around the miniature is a typical element of the Gothic style current in western Europe at the time when this manuscript was made.

fol. 144r:

Title: Title Page of Vespers

Form: Ornamented headband

Text: Vespers

fol. 158r:

Title: King David Praying

Form: Full-page miniature

Text: Compline

Comment: The inscription reads "The Prophet David." David is shown praying in front of a structure that resembles a small chapel. Compline begins on the next page with Psalm 4.

fol. 158v:

Title: Title Page for Compline

Form: Ornamented headpiece

fol. 206r:

Title: King David Praying

Form: Full-page miniature

Text: Nocturns

Comment: The inscription reads "The Prophet David."

fol. 206v:

Title: Title Page of Nocturns

Form: Ornamented headpiece

Text: Nocturns

fol. 234r:

Title: Title Page of Nocturns

Form: Ornamented headpiece

Text: Nocturns for Saturday

Binding

The binding is not original.

Greek, ca. sixteenth-seventeenth century; green patterned silk (now very worn and soiled) over flush-grooved wooden boards; paper pastedowns (probably added later); raised endbands; flat spine; traces of clasps on the back cover

Provenance

Henry Walters, Baltimore, by purchase before 1931

Acquisition

Walters Art Museum, 1931, by Henry Walters' bequest

Bibliography

Parpulov, G.R. "A Catalogue of Greek Manuscripts at the Walters Art Museum." *Journal of the Walters Art Museum* 62 (2004): pp. 71-189, at pp. 126-131

Ševčenko, N.P. "The Walters' Horologion." *Journal of the Walters Art Museum* 62 (2004): pp. 45-59

Contributors

Principal cataloger: Parpulov, Georgi R.

Cataloger: Walters Art Museum curatorial staff and researchers since 1934

Editor: Herbert, Lynley

Copy editor: Dibble, Charles

Conservators: Owen, Linda; Quandt, Abigail

Contributors: Bockrath, Diane; Emery, Doug; Joyal, Stephanie; Noel, William; Tabritha, Ariel; Toth, Michael B.

The Walters Art Museum
600 N. Charles Street
Baltimore, Maryland
21201

<http://www.thewalters.org/>

Released under a Creative Commons Attribution-
NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported license
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/legalcode>
Published 2013

8' III' I

Handwritten text in a cursive script, likely a historical record or account. The text is written on aged, stained paper and includes several lines of script, some of which are partially obscured by damage or fading. The script appears to be a form of early modern English or a related dialect.

1
ἡσυχίαν σου συνέλαβον
περικύβητος ἀκούων
τοῦ ὕμνου σου· ὅτι ἡ σὴν ἡσυχία

ὁ ἄγγελος τοῦ κυρίου καὶ βασιλεὺς
εἰρήνην ἐλάμοις εὐδοκίαν.

Ἐταχέν μοι ἀντίχρῆς καὶ
τοῦ μοι ἀντιθέτης τῆς
μεσότητος σου.

ἐπὶ βόσκηθον ἡσυχίας
βοήτησέ με· πολλοὶ κατεδί-
ωξαν τὰς βόας μου· πολλοὶ
ἐλάβον τὴν ψυχὴν μου, οὐκ

ορίαν αὐτῷ, ἐν τῷ θῷ αὐτοῦ.
Εὐδὲ κ' ἐμ' ἰχθὺς ὁρμαίνει. δό-
ξα μου καὶ ὑψοῦ τῆς κεφαλῆς μου.
Κοιμήσασθε με ἐν κρηναῖς
ὕδατος, ὥστε μου ὁ ὄρος τοῦ
αὐτοῦ. ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ
ὑπνώσας. ἐξηγέρθην ὅτι
κ' ἐμ' ἰχθὺς ὁρμαίνει.

Ο ὦ θῷ ὁ σῶμα ἡμῶν τοῦ κυρίου
ἀδελφοὶ αὐτοῦ κύριε ὡς ἡμεῖς
τίθμεν ἡμῶν. ἀφ' ἧς κε-
κοιμήσασθε με ὁ θς μου, ὅτι σου
ἐπ' ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας τοῦ
ἐχθροῦ ἡμῶν τὰς μοιμαλτίας.
Ο ὡς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν εἰς

τοῖς· τοῦ κυνητοῦ· καὶ
ἐπὶ τοῦ λαοῦ σου ἐνχοῖας·

Εἰς τοὺς κοιμηθῆναι καὶ τὸν ὄντα
ἐν κερθῶν ὅτι καὶ ἐν τῇ ψυχῇ

Καὶ τὸ θυμὸν σου ἐχέει
με· ἀλλὰ ἐν τῇ οὐρανῇ σου
σὺ με· ὅτι τὰς ἐννοίας

τῶν ἐμῶν· ὅτι τὰς ἐννοίας
ὅτι καὶ τῇ ψυχῇ σου· ὅτι

τῇ ἰσχύϊ σου τῇ σαρκί σου·

ἀλλὰ τὸ πρῶτον τῇ οὐρανῇ
σου· ὅτι καὶ τῇ ἐννοίᾳ σου·

ὅτι τῇ σαρκί σου· ἀλλὰ τὸ πρῶτον

τῇ ἐννοίᾳ σου· ὅτι καὶ τῇ

νομίᾳ σου· ἀλλὰ τὸ πρῶτον

Σ
κεφαλῆ μου. ὥστε φόρτον
βαρὺ ἐβαρύνθησα. ἐπέμει-
Π ροσέξαμαι καὶ ἐσαύτησα οἱ
μαχώταις μου, ἀπὸ τοῦ πο-
σοῦ τῆς ἀφροσύνης μου. ἔγω-
γε ἐπόρνησα καὶ κατέκαμψην
ἐν ὁστέλοις. ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν σκυθροῦσα ἐν ὁστέλοις.
ὁ πᾶς ψῆμας μου ἐπόληθησα.
ἐμπαύματα. καὶ οὐκ ἔτι
ἵασι βρὺ τῆς σαρκί μου. ἐκακο-
θην καὶ ἐταπείνωθῶ ἐν
φόδρῳ. ὥρῃ βρὺ ἀπὸ τοῦ
μυῖος τῆς καρδίας μου.

Κέβραρ πόρσου πασση βωθού
 μέμου· καὶ ὁ θερμός μου
 ἀπὸ τοῦ οὐ κατεκρύβη.

Η καρδία μου ἐταράχθη· ἔκατε
 χί· τὴν ἐμὴν ἰσχίον μου· καὶ τὸ
 φῶς τοῦ ὀφθαλμοῦ μου· ὅ
 ἀπὸ οὐκέτι μέμνη· οἱ φίλοι
 μου καὶ οἱ τεχνίται μου· ἐβραυ
 τίας μου ἢ γίνοιται καὶ ἐψησάν.
 ὅτι ἡ ψυχή μου ἀπὸ μακρόθεν
 ἐψησάν· καὶ ἐβίαζον τοὺς
 ἐχθρούς μου τὴν ψυχήν μου.

Καὶ οἱ ἐχθροὶ μου ἐτίμασαν τὰ κακά μου
 ὡς ἡννομασία τῆς ταπείνωσός μου.

Κ αὐδοχίότητάς ὀληρτήρῃ
μέρα μελέτησάν. ἦν δὲ ὡ
σεῖα φος οὐκ ἔκρουσάν. ὥσθ
ἀλαχός οὐκ ἔκρουσάν το γόμα
αὐτοῦ. καὶ ἔβρομῃ ὡσεὶ αἶμας
οὐκ ἔκρουσάν. καὶ οὐκ ἔκρουσάν
το γόμα αὐτοῦ ἔκρουσάν.

Π ἴδωσίν κ' ἔκρουσάν. οὐ εἰ
παλαιὸν κ' ὅθ' ἐμοῦ. ὅτι
εἰ ποῦ. μὴ ποτ' ἔβροχ' αἶμας
μοι οὐκ ἔκρουσάν. ὥσθ
οὐκ ἔκρουσάν. ποδ' αὐτοῦ ὥσθ
κ' ὥσθ ἔκρουσάν. ὅτι
ἦν δὲ ὡσεὶ αἶμας ὥσθ ἐμοῦ.

αἰνὰ ἄχνη δὲ τοῦ μοῦρου τοῦ ἰοῦ
 ἐστὶ δαῖτα τοῦτος· ὅτι τὴν αἰνὰ
 μαρμαρὸν ἀνὰ τὸν ἄχνη· καὶ
 μερὶ μνηστῶν ὑπὲρ τοῦ ἀμαρ
 ττή μου· οἱ δὲ ἄχνη μου ἔσονται
 αἱ κεκραταί μου τὰ ὑπὲρ μέ
 και βῶχνη θνήσκουσιν οἱ μισοῦν
 τέ με ἀδίκως· οἱ αὖτε αὖτε
 δὲ δόρυ τέ μοι καὶ ἀνὰ τὴν ἀχνη
 ἐν δὲ βῶχνη με· ἐπὶ κατὰ
 δὲ κορυφῇ τοῦ στήνους μου
 κατὰ τὴν στήνους με ἐν ὅθι μου
 μνηστῶν αἰσέ μου· τὸν
 ὅχι ἐστὶν ὁ νόθος μου καὶ
 τὴν στήνους μου ἐν ὅθι μου

ταχίστης μενε ὁ θεός μου. μή
ἀποφῆς αὐτῷ μου. τὸ ρόχεν
εἰς τὴν βοήθειάν μου κε τῆς
στον θεός μου.

Θς ὁ θεός μου τὸ ρόχεν ὁρθίζω
ἐδὶ ψνότες τὴν ψυχήν μου. τὸ
σαλτοχὸς σὸν ἡσάρξ μου βρῆν
ἐρημὸν καὶ ἀβύσσον καὶ ἄρην
Δρῶ. αὐτὸς ἐκ τῆς ἀβύσσου φθον
στον τὸν ἰδὲν τὴν δὲ αὐτὸν
ἐκ τῆς ἀβύσσου. ὅτι κρείς
ἐκ τῆς ἀβύσσου ὑπερβαίνει
Τὸ ἐκ τῆς ἀβύσσου ὑπερβαίνει
ὅτι κρείς ἐκ τῆς ἀβύσσου ὑπερβαίνει

ζωνῆ μου ἐν τῷ ὀρόματί σου
 ἀρῶ τὰς χεῖρας μου ὥς ἐκ
 αὐτοῦ καὶ τὸ ὄπλητός ἐστι
 τῶν ἰσχυρίων ψυχῆ μου καὶ χι-
 λὼν καὶ ἰσχυροῦς αἰρήσει τὸ το-
 μαίον ἐν ἐκκλήσει σου
 ὡς τῆς ἀντιλήψεως σου τοῖς
 ὀφθαλμοῖς ἐμὲ ἔχοντες
 ὅτι ἐβλήθης ἐν ὄψει σου καὶ
 ἐβλήθης ἐν τῇ σκηνῇ σου τὸ πνεῦμα
 σου ἐκκλήσει μου ἐκ κοιλίας
 ψυχῆ μου ὅτι ὁ πνεῦμα σου
 ἐβλήθη ἐν τῇ σκηνῇ σου καὶ
 αὐτοὶ ἐβλήθη ἐν τῇ σκηνῇ σου

την ψυχὴν μου εἰς χεῖρας σου
εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
παράδοθι μου ταῖς χεῖρας
τοῦ φαιάς μερίδες ἀχαιῶν
καὶ μου ταῖς. ὁ δὲ βασιλεὺς
εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θῷ.
παύσῃ σου ἡ ψυχὴ ὁ μὲν
ἐν θυμῷ. ὅτι ἐν φρονί-
μοις ἀχαιῶν αὐτοῦ ἀδελφῶν.

ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐν χεῖρας
ὅτι ἐν θυμῷ ἐν ὀρθοῖς.
ἐν τῇ σκηνῇ σου ὡς ἐν
ἐν τῇ σκηνῇ σου ὡς ἐν
ἐν τῇ σκηνῇ σου ὡς ἐν

ἐμοὺ δ' αὖ τι χάριτος ἔχει
 ἀσπύ. **Κ**αὶ ἡμεῖς· καὶ γὰρ
 ἔστι τῆς σφύρας μου, ἡμεῖς
 ἐκείνην ἔχοντες, καὶ βρῆκαί γε
 μαρτύροισι· εἴτε θεοὶ
 βρῶσι τὸ ὄψον μου, τὸ ὄψον
 μου, καὶ χίρον τοὺς σφύρας τῆς
 δέντρων μου. ὅτι ὁ θεὸς ἐστὶν
 καὶ ἡ ψυχή μου, ἐν ᾧ
 μου τοῦ ἀδελφοῦ· τὸ ὄψον
 τοῦ θεοῦ μου, ἀπὸ κατὰ
 μου τὸ ὄψον· ἀπὸ κατὰ
 ὡς ἡμεῖς ἀπὸ κατὰ
 μετὰ τὸ ὄψον· ἀπὸ κατὰ

κεκοιμηται σκεπη σου
 τη ημερα τωδε σου
 σε τα χειρα μου μετα
 ρεκα τοις οφθαλμοις
 οτα ημερα ταυτη σου
 οτα και βολεχοι σου ταυτη
 η δει ημερα ταυτη σου
 φωτοεις σου κατην
 χηθεις σου ταυτη σου
 ημερα σου ταυτη σου
 ταυτη σου ταυτη σου
 ημερα σου ταυτη σου
 ταυτη σου ταυτη σου

κεκεκρυφται· καὶ τὸ
πρῶτον· τὸ πρῶτον μου
πρὸς θεοῦ σου· ἵνα γὰρ
καὶ ἀποθῇς τὴν ψυχὴν
μου· ἀποφρεφθε το
πρῶτον· πρὸς τὴν αἰνίαν
τοῦ ἁγίου σου· καὶ ἐμὸν
ποῖς· ἐρεο τὰς οὐκ
Υ ψοθεῖς δὲ ἐξ ἀποκρίσεως
καὶ ἐν τῇ οὐρανῷ· ἐπὶ τῇ
ἀντιθέσει σου· οἱ
φανεροὶ μοι σου ἐξ ἁ
οφθαλμοῦ· ἐκ τῆς οὐρανῷ

Σταυρωταί εἰς τὸς μού-
του ὁμοιωτοῦ χοροῦ
Εὐχόμεν ψυχῇ μου τοῦ κμ.
Εὐχόμεν χαρθάνουσας
ταῖς ἐν ταῖς ψαλμοῖς αὐτοῦ.
Ποῦ δὲ λυγρὸν ταῖς ψαλμοῖς
ταῖς ἐν ὁμοιωτοῦ. τὸν ἰω-
μερὸν ψαλμοῦ τὸν ἰω-
σου. τὸν χυτροῦ μερὸν Κ.
Ἰθρὰ τὴν ζωνή σου.
Ποῦ δὲ φανοῦσας ἐν χρο-
νοῖς κτράοις. τὸν ἐμ-
ποῖσας ἐν χροῖς ἐν χροῖς
ταῖς ἐν τῷ μερὸν σου. ἀμὲν
Καὶ ἰσθῆσας ταῖς ἐν αἰτῷ

ἡμεοῦ τῆς σοφίας· ποιοῦμε
 χεννοσιώα· οὐκ ἐκ κέρ
 μασι τοῖς ἐδικοῦμι
 μοις· ἐρρωρίστεας οὐδὲν
 αὐτοῦ τῶ μοῖσῃ· τοῖς
 υἱοῖς ἡ χταυθεχίματι
 αὐτοῦ· οἱ κτίρματα αἱ
 χεννομοῦ· μακροθυ
 μος· πολλὴ ἐχέος· ὁ δὲ
 τέχος οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ
 Δέ φετορὴν ὁρμηρῆσι·
Ο κατὰ τὰς ἐρομῆσιν αἱ
 βωοίντερν μῆρ· οὐδὲν αἱ
 τὰς ἀμαρτίαν αὐτῶν·

τοῦ θεοῦ κεκλημένον. ὅτι
καταπύξας τοῦ νοῦ σου
ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκράτα
ὡς ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ
ἐπὶ τοῖς φροῦνοῦ
αὐτοῦ. καθόσον αὐτὸς
στὴν ἀρχὴν ἀποδίδω
μας, ἐκ κρυφῶν
καὶ ἀνομιᾶς ἡμῶν.
καὶ τοσοῦτον ἐκτενέ
ρεται ἐπὶ τοῖς φρο
νοῦ αὐτοῦ. ὅτι
κατὰ τὸ πνεῦμα
ἡμῶν ἐμνήσθη ὅτι Χ

[illegible]

Καὶ μεμνημένοις τοῦ ἐν
τοῦ χώρου αὐτοῦ τοῦ ποιήσαι
αὐτὰς· καὶ ἐν τῷ οὐν ᾧ ἡ
τοῖς μασε τοῦ θρόνου αὐτοῦ.

Καὶ ἡ βασιλὴ αὐτοῦ παρ
τοῦ δεσποζῶ· εὐλογεῖτε
τοῦ κρῖ παρ τε σῶν
αὐτοῦ· δυνατοὶ ἰσχύϊ· ποι
εῖτε τοῦ λόγου αὐτοῦ·
τοῦ ἀκούειν τῆς φωνῆς
τοῦ λόγου αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τοῦ κρῖ παρ
αὐτοῦ· δυνατοὶ αὐτοῦ· καὶ
τοῖς αὐτοῦ ποιοῦντες.

τὸ θεῆμα αὐτοῦ· εὐχο
 μίτε τοῦ κῆ· παρτατα
 ἐρῶ αὐτοῦ· ἐμπαρτι
 τὸ πωτὶς δ' ἐσποτεια
 αὐτοῦ· εὐχόμεν ἡ ψυχὴ αὐ
 τοῦ κῆ· **Ε**μπαρτι τὸ πω
 τὶς δ' ἐσποτεια αὐτοῦ
 εὐχόμεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ κῆ·
 ἔειπα κοῦμ τῆς πο
 σευχῆς μου· βρῶ τί σαρ
 τὴν δ' ἐν σῆρ μου βρῶ τῆ δ'
 χη θείας σου· εἰσακοῦμ
 μου βρῶ τῆ δ' ἐκ κοσίμης
 αὐμν εἰσεχθῆς εἰς κοσίμης

1
αὐτὸν οὐκ ἔχουσιν. ὅτι
οὐδὲ ἀποθήσεται ἐν
τοῖς τοῖς αἰσῶσι. ὅτι
καὶ πάλιν ὁ ἀρχὴς
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐστὶ
πάλιν αὐτῶν ἡ ψυχὴ τῆς
ἐκείνου. ἐκ αὐτῶν
ὅτι τοῖς αἰσῶσι αὐτῶν
αὐτοῦ καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
ἐστὶν τὸ αὐτῶν αὐτοῦ ἐν
ἐκείνῃ τῇ ψυχῇ αὐτοῦ
αὐτοῦ. ἐκ αὐτῶν ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ ἀρχαῖος ἐστὶν
τῶν αἰσῶσι τοῖς

ἔργοις σου· ἐμ' ἐποίησας
 σὶ τῶν χειρῶν σου ἐμὴ
 χεῖρ· διέσωσάς με
 σὲ τὰς χεῖρας μου· ἡ ψυ-
 χὴ μου ὡς ἡ ἄνυδρος
 σοι· τὰ χυεῖσά κοινῶν
 μου κε· βέχιστε τὸ πῦρ
 μου, μὴ ἀποσφραγίσ-
 τῶσθε τὸν στόμα μου
 καὶ ὁ μῶσθῃ σὸν
 τοῖς κατὰ ἡμῶν πῦρ
 χαλκῶν· ἐκείνη τὴν
 ἡσυχίαν τοῦ προῖτος
 θεοῦ σου ὅτι ἐποίησας.

ἡ ψαύω· ἡ πόρις τοῦ μοῖρε
ὁδοῦ βρῆ· πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σε ἡρώτης ψυχῆ μου.
Εξέχου μακροτέρως ἐχθροὺς
καὶ πρὸς σε κατεφύγοι.
διδάσκου με τοῦ ποιῆν το
θέλημα σου ὅτι σου εἶδός
μου· τὸ πρῶτον τοῦ γα
θοῦ, ὁδὴν σε μέβρηται
θεῶν· ἐρεβντοῦ ὁρόμα
τὸς σου καὶ ζήσεις με.
Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὁ
ξείς ἐκ χίψας τῇ ψυ
χῇ μου· καὶ βρῆ τοῦ ἐχθροῦ σου

βοχόθράσεις τοῦ ἀθ
 ρῶ μου. ὡς ποχεῖς
 πάντας τοὺς θλίβομεν
 τῶ ψυχῶ μου. ὅτι ἦν
 δούλος σου ἡμί. **Ε**ἰσακού
 σόμην ἐν τῇ δικαιοσύ
 μῃ σου καὶ μὴ ἐν σέχθῃ
 ἡς κείνη μετὰ τοῦ δούλου
 σου. τὸ πρῶτον τοῦ
 θοῦ, ὃ δὴ ἠνέσει με ἐν γῆ
 ζείων. **Δ**όξα. **Κ**αὶ ἡ
Δαυὶδ. **Τ**ρίς. **Κ**αὶ ἐν
 ἑστῇ ἐορτῇ ἐπὶ στήμ. **Η** καὶ
 εἰς αὐτὴν, **Κ**αὶ ἡ ἐστὶν, **Θ**ς εἰς

[illegible]

ροεραν καὶ αὐτὸν ἔχοντα τὸν
 νοῦν ὁμοῦ καὶ τὸν νοῦν
 μετὰ τὸν νοῦν τὸν αὐτὸν
 φαίνομεν τὸν αὐτὸν
 ἔχοντα τὸν νοῦν
 νοῦν αὐτὸν καὶ τὸν
 νοῦν αὐτὸν καὶ τὸν
 νοῦν αὐτὸν καὶ τὸν

Η ἀγάπη τοῦ θεοῦ
 ἀνὰ μέντοι χρονοῦ
 τοῦ βυθίου τοῦ ὁσιότητος
 τοῦ τελοῦ ὁραμένη
 τῶν ἁγίων ἡμεῖς· αἱ· αἱ· αἱ·
Ε ξυμμετέχοντες τοῦ
 αἵματος τοῦ ἁγίου

[illegible]

αφοιζον οτι πασαν ψυχην
 μερτην ημεστις σου ο αν
 τισ υιος αγιος υιος του θεου

Τελειοποιου εκ αδικου τε
 μορας τρις υιοι σου και
 σιωη διε σοι ος θεος των
 υμελων τον υμνον σου μεν
 υιος αγιος ας εις ος δια
 βαλνταρχον τον σιωη τον
 χου τον σιωη τον σιωη τον
 τητα των χειρων ικους του
 ησους υιος αγιος ας
 ος ος ος ος ος ος ος ος ος
 τη και εκ του ανθρωπου
 ος ος ος ος ος ος ος ος ος

προς φέρει μοι θνητοί τον
 ἔμμοτον τοχαστον ταχιστον αἶμα

Υ μωδίας ὁ καρρος καυδεν
 σεως ὅρα ἐκ τῆς βοῆς
 στομῶν τοῦ μορῶθω αἶμα

Μ ορᾶ δα πρὸς ποτατον
 τριῶν δα ὁμοούτων σιν
 ἡμελοισ ἀγοί πρὸς καυδεν

βοήσων μεν ἦος ἦος ἦος

λεορίζων ταχιστον τεστω

ροεράσων πρὸς ταχιστον

ταχιστον ἀνερτον τομῶν

ἀνερτίοις βοῶν μεν ποτατον

στομάτοις ποτατον ποτατον

ἐν τοῖς δοξολογίαις· ταῖς
ἐπὶ ῥῆμα δόξαι σοι τὸν τοῦ
σῴζον ἡμῶν ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ
ἡμεῖς οἱ ὁποῦντες ἀναβήσομεν
λέγοντες ἡμῶν σοὶ ἁμαρτωλῶν
μεν· ὁ θεός· ὁ θεός· ὁ θεός· ὁ θεός·

II ἀριστα μὲν ἀφ' ὧν ταῖς ἐν
βίῃ· ἔξιστα μὲν ἀπὸ τῶν
περὶ τὴν τὸν τριτοῦτον
ἡμῶν τὸν ῥῆμα δόξαι σοι
τὸν ῥῆμα· μεθ' ὧν ἔξιστα μὲν
ὁ ἡμῶν τὸν ῥῆμα δόξαι σοι
ῥῆμα δόξαι σοι ὁ θεός· ὁ θεός·
ῥῆμα δόξαι σοι ὁ θεός· ὁ θεός·
ῥῆμα δόξαι σοι ὁ θεός· ὁ θεός·
ῥῆμα δόξαι σοι ὁ θεός· ὁ θεός·

πομεν. ἦος. ἀγίος. ἦος ῥοθ.

Θ ἡ σὺ δὲ καὶ μετὰ χερσὺν βίχως
ἀρὺ μπουμβρος καὶ θείκη

τῇ δόξῃ ἡ βίχως πορροῦ
μούμερος. σὺ δὲ μελούς καὶ

ἡ μὰς πορροῦ δὲ καὶ χεὶρ ἁ

βοῶντας σοι. ἦος. ἁ. ἁ. ἁ.

Ω σὺ πορροῦ τὸν ὁμοῦ αὐτοῦ θε

μεν ψυχὴ. διόρθωσιν πορ

ροῦ δὲ δείξον τὸν κῆρ τῇ

ἐν φόβῳ νόστον. ἦος. ἁ.

Π ἡ σὺ πορροῦ τὸν θεοτῆ τῇ

θυμῶν ἀδελφῶν τὸν πορ

ραφίμ τὸν τείσιν ὁμοῦ αὐτοῦ

μέλῳ μὲν ἡμῶν. ἁ. ἁ. ἁ.

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχον
τες· μελὶ κηρμίδων τὸ με
θαλαβίμ· ἐκρυφόβω τὸ
ἐδεκλῆτο πορρὶ τὲς σωμαίμ.
ἐπὶ κίον ἀνακρῶ βόρτες
ἄμωρ· ἦος· ἦος· ἦος ῥῶθς·

ῥῶθς ἐκ τὸ χιῶρ ταταχε
ρὸν βίμ· ἰπὸ ἀμερὰ κρὰν
μὲν ῥῶθς ῥῶθς· τὸ βρθεορ
μὲν ῥῶθς τὴς τεισῶν φωρῆς.
μὲν ῥῶθς ῥῶθς ῥῶθς βόωμεν
οὐκ ἐκ τῶν ῥῶθς· ἄγ· ἄγ·
κατακρῶ τὸν ῥῶθς ῥῶθς

ἡ γὰρ ὁμοία καὶ ἡ ἀμαρ
τιὰ μου βρῶ· τὴν ὁμοίαν ἐστὶ
διαφοράτος· σοὶ μοῖρῳ ἡ μαρ
τορ καὶ τὸ πῶρ ἡ ἐξ ἑβρῶ
τὴν ὁμοίαν ἐποίησα· ὅπως
ἐν ἡλικίᾳ ὦθης ἐν τοῖς ἰσχυρί
σιν σου· ἐν ἡλικίᾳ ὦθης ἐν τῷ κρεί
μει ὁ θάσος· ἰδοὺ γὰρ ἐν ἡμο
μίᾳ σου ἐχὴν θῆναι καὶ ἐν
ἀμαρτίᾳ σου ἐκίαν ὅτι μεν
μὴρ μου· ἰδοὺ γὰρ ἐχὴν θῆναι
ἡ ἐκίαν ὅτι τὰ ἑδνήχας
τὰ κρυφίαν τὴν σοφίαν
ἐδνήχασα τμοι· ῥαυτίεις

με ὅταν ὅταν ἐκαστὴ ἰδίῃ
 σωμα. ὅλως ἐκαστὴ
 χιόρα χαρμὴ σωμα.
 ἀκούτις ἐκαστὴ ἰδίῃ.
 ἀκούτις ἐκαστὴ ἰδίῃ.
 ὁ γὰρ ἐκαστὴ ἰδίῃ.

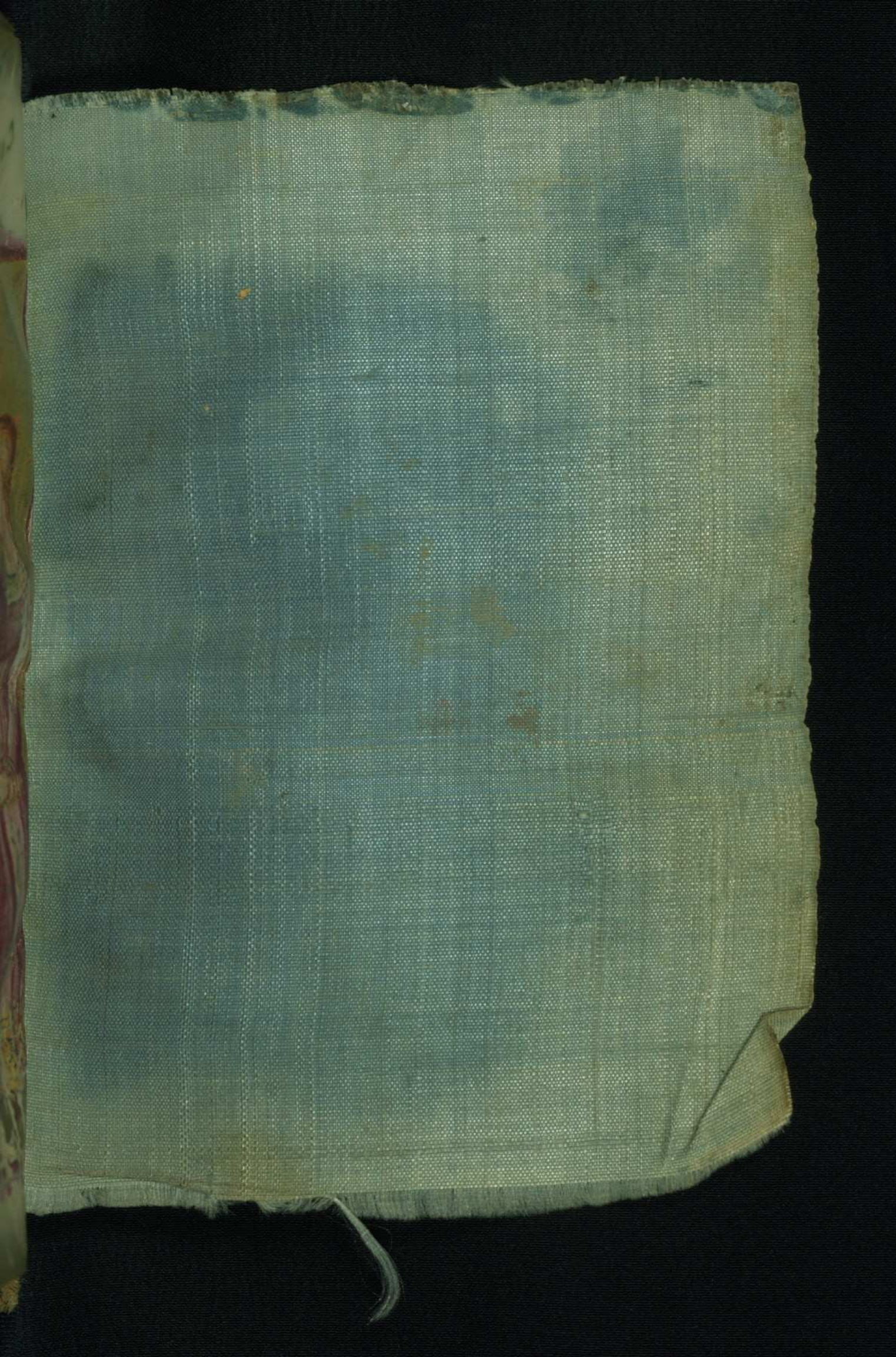
Από γὰρ ὅταν ὅταν ὅταν
 σωμα ὅταν ὅταν ὅταν
 ἐκαστὴ ἰδίῃ ὅταν
 ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν
 ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν

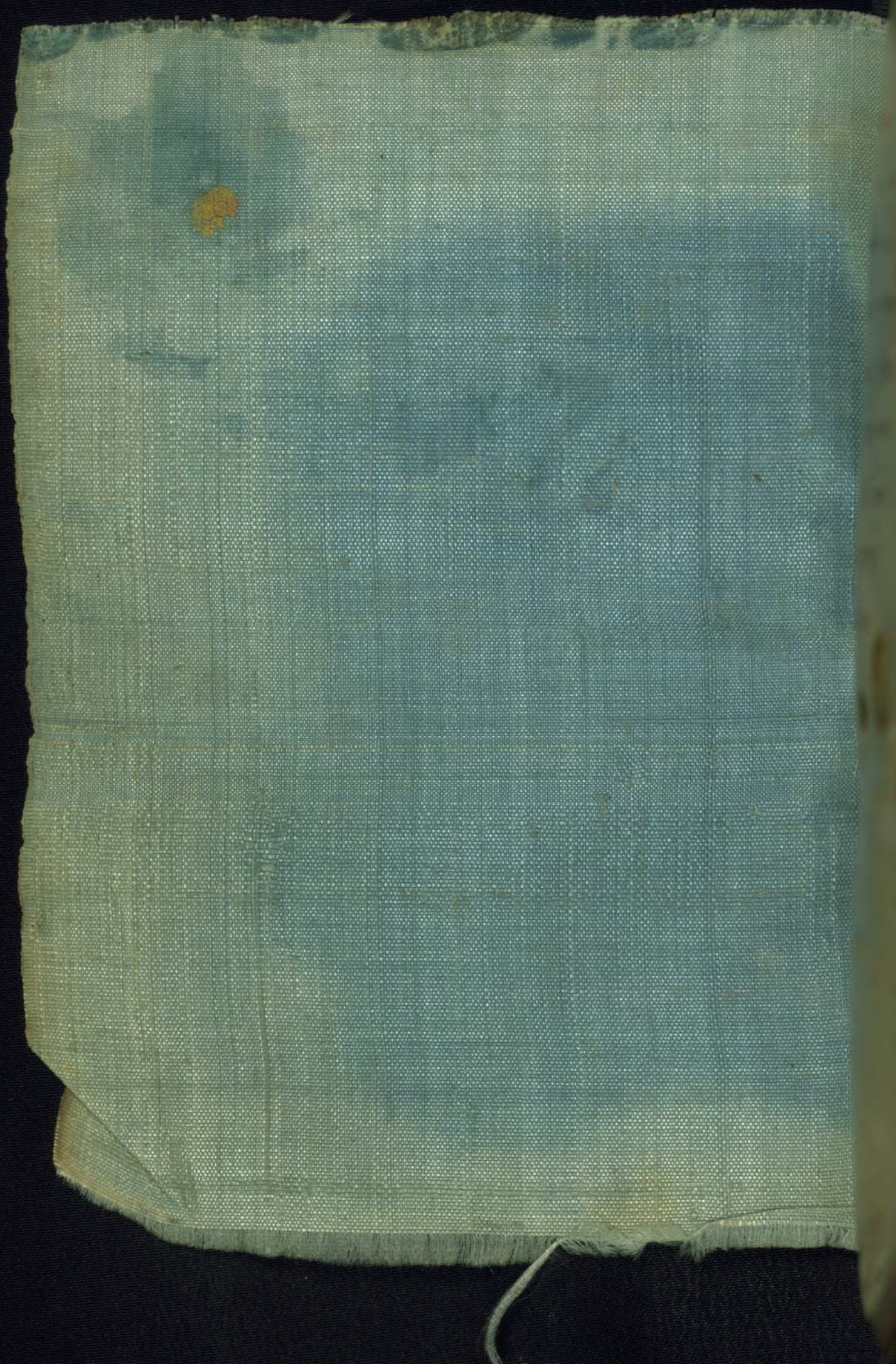
Καὶ τὸν ἀπὸ γὰρ ὅταν ὅταν
 ἐκαστὴ ἰδίῃ ὅταν
 ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν
 ὅταν ὅταν ὅταν ὅταν

τῆς σου ὁ ὄμορμος σου
μή τις αὐτὸν μου. ἀπόδος
μοι τὴν ῥαχίαν σου τοῦ στήθους
σου. ὅτι ἡ μορφή σου
ἐν ἡμῶν. διὰ βλάβος
μοι τὰς ὁδοὺς σου. ὅτι
ἐξ ὅσων σε ἐπὶ τὰ πόδια
σου ἐν ἡμῶν. ὅτι
ὁ θεὸς τῆς ῥαχίαν μου. ῥαχίαν
ἐπὶ τῆς ῥαχίαν μου
καὶ τὴν ῥαχίαν μου. καὶ τὴν
ῥαχίαν μου ἀπὸ τῆς κατὰ
τὴν ῥαχίαν μου. ὅτι
μεσὶ σου. ὅτι ἡ θεὸς

θυσίαν, ἔδωκεν αὐτῷ. ὁ λό-
 γος καὶ τὸ ματὶ οὐκ ἔδωκεν
 σεις. θυσίαν τοῦ θω, τὸ πρῶ-
 σιν τῆς ἡμέρας. καρδί-
 ας σὺν τε τῇ ἡμέρῃ
 καὶ τε τῷ πειρασμῷ ἡμε-
 ρῶν οὐκ ἐβουλόμην σεις. α-
Λ γὰρ τὸ πρῶτον ἐβουλόμην τῆς ἐνδο-
 σκεψίας σου, ὅτι κοδο-
 νήσας τὴν τε ἰσχυρίαν
 ὅτι ἔδωκεν σεις θυσίαν
 καὶ σὺν ἡμῖν. ἀφ' ὧν
 ὁ λόγος καὶ τὸ ματὶ. το-
 τὸ πρῶτον σὺ σὶς τὸ θῆ-
 ναι τὸν σου μόσχον.

εὐχόμενος ἐν τῇ ἐξοδίᾳ
 στομῇ τοῦ ἐκδόξου καὶ
 δέδοξαι. ἵνα πορευθῇ
 βασιλεὺς ἐν ἡμέραις θάλασσης.

Βοηθός καὶ σῶσος ἐν ἡμέραις
 τοῖς ἐκδόξαις. οὗτος μου
 θεὸς ἐκδόξαις αὐτοῦ. θεὸς τοῦ
 ποταμοῦ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ.

Κεῖται ἐν ποταμῷ ἐκδόξαις
 καὶ ποταμὸς αὐτοῦ.

Αἱ ῥαῖες αὐτοῦ ἐν ἡμέραις
 αὐτοῦ ἐκδόξαις. οὗτος ἐκ
 ποταμοῦ ἐκδόξαις αὐτοῦ.

ταυ κατε πορτισε με
ρυθρα θαλασση.

οὐ τὸ ἐκ αὐτοῦ καὶ
διὰ τοῦ αὐτοῦ στίχους:

Η δὲ ἡσυχία καὶ ἡ εὐχὴ
 τῆς ἡσυχίας καὶ ἡ εὐχὴ
 τῆς ἡσυχίας καὶ ἡ εὐχὴ

Καὶ τὸ πλῆθει τῆς δόξης
τῶν ἁγίων τοῦ ἔτους
μὲν πρὸς ἀποστείλ

Τὴν ὀργὴν σου κατέφα-
νεν αὐτοὶ ὅσοι καὶ ἄλλοι.

Καὶ ἔπειτα ὁ κύριος τὸ ὑψίστου
σοφίας ἔφη τὸ ἄσπερον.

Επύνησσει τείχος ταιῶ
 δαῖτα· ἐπύνη καὶ τὰ κύ-
 ματα ἐρμίσσῃ τῆς θα-
 λᾶσσης· εἰ περὶ ὄχθος·
 διόξασκε τεχέψομαι.

Ηεἰσὶ σκύλα· ἐμπεδύησιν
 ψυχῶν μου· ἀνέχῃ τῇ
 μαχηράτῃ κυρίασσει
 ἡ χεὶρ μου· ἀπὸ πειρασ-
 τῶν σου· ἐκ χιτῶν
 αὐτοῖς θέλαται· ἐδύσαντο
 ὥσει μόχθῳ δούλῳ σου
 τί φροδῶν· τίς ὄμοιος
 σοὶ θυγαθεῖς κε· τίς ὄμοιος

δεδοξάμενος ἐν ῥήοις
θαλάσσης ἐνδοξώσῃ
στέραις· ὅθεν ἔρως αὐτοῦ
ζήσῃ σου κατ' ἐσπερίαις
γῆ· ὡδήγησά τοι ἡδὲ καὶ
ἐσπῆ σου· στομλὸν σου στοῦ
στομῶν ἐλυστρώσω·

παρελάβεσθαι τὴν ἰσχύϊ σου εἰς
καταχυμῶν σου· ἡκού
τοῦ ἔθνους καὶ ὠργήθησαν·
ὡδήγησέ τοι ἡδὲ καὶ
στομλὸν σου· στομλὸν σου
στομλὸν σου· ὡδήγησέ τοι
στομλὸν σου· ὡδήγησέ τοι
στομλὸν σου· ὡδήγησέ τοι

ПРОМОТЪ И ТЕРНОВАТИТЕ
ОПРЕДЕЛИТЕ

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side.]

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side.]

[Faint handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side.]

[illegible]

1850

σταυρὸς οὗτος ἐκ τῆς πο

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side.]

αὐτοῦ ἐκείνου καὶ ἡρώδου

αὐτοῦ ἐκ τῶν μαθητῶν

[Faint, illegible handwritten text]

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΤΕΚΝΟΝ, ΟΝ ΤΟΙΣ

ΑΝΤΙΣΤΗΝΙΟΝ

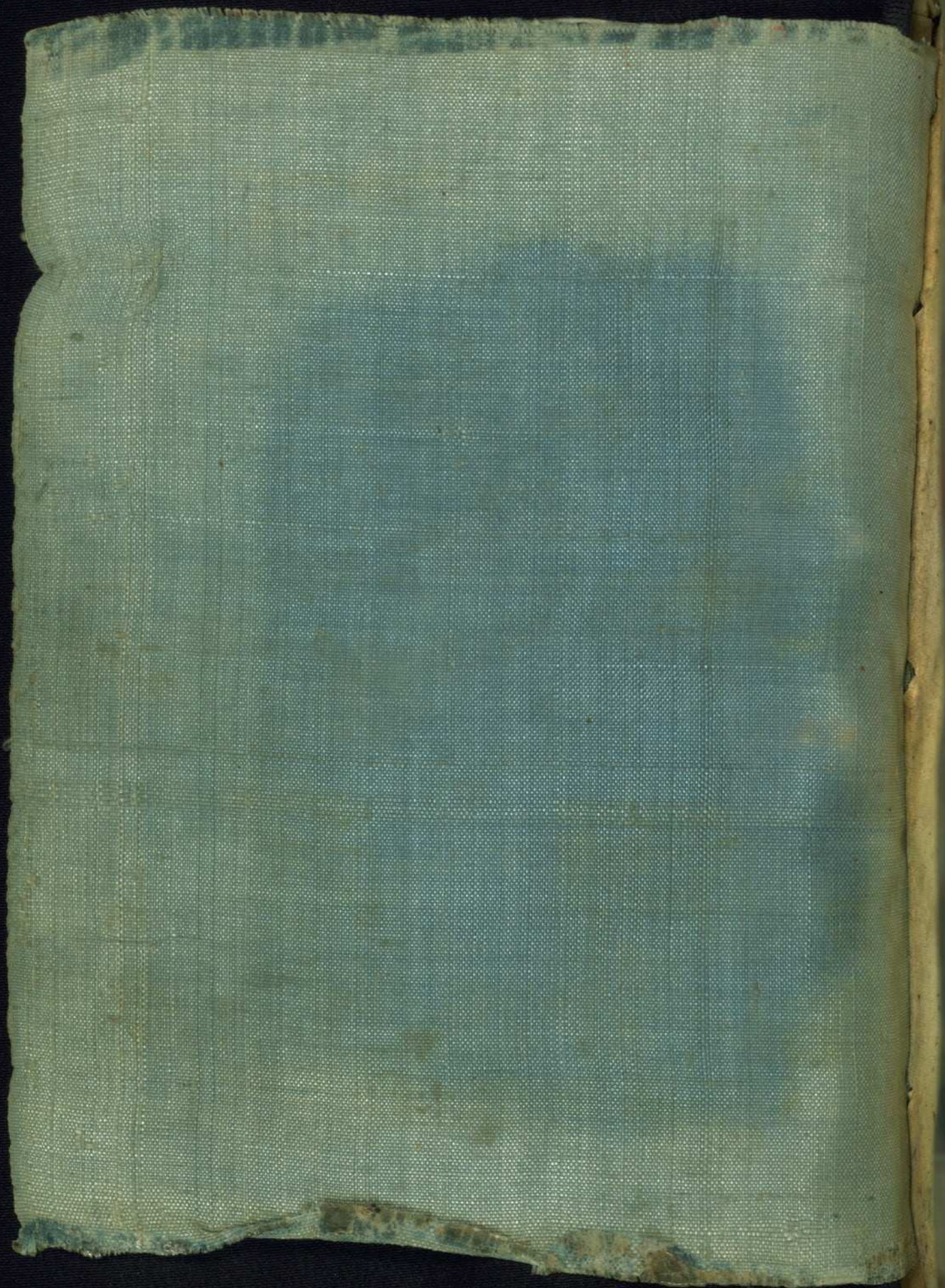
Κὲν βασιλεὺς τῶν τούρκων

ὅτι παρ' ὧν καὶ ἐπὶ ὅτι
σηθέρῃ· ποτὶ φανερῶν
ἀρμὰς καὶ ἀρμὰς
εἰς θάλασσαν· καὶ ποτὶ
ῥηθ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ὕδατος
τῆς θάλασσης· οἱ δὲ ἄλλοι
ἐν τῇ θάλασσᾳ καὶ ἐν τῇ
ῥηθὶ· ἐν μέσῳ τῆς θάλασσης
ὁ ἄλλος καὶ ὁ ἄλλος
ποτὶ·

καὶ ἐν τῇ θάλασσᾳ καὶ ἐν τῇ
ῥηθὶ τοῦ ἁγίου,
ἀμὲν·

ὁ
ἀμὲν· ὁ
ἀμὲν· ὁ
ἀμὲν· ὁ

ὁ πρῶτος ἡμετέρας

24

Προσέστω καὶ χυήσω καὶ
ἀκούε τῶν ῥημάτων τοῦ
στόματός μου· προσδοκᾷς
ὡς ἄνθρωπος τὸ ἄποφθιμόν
καὶ καταβήτω ὡς ἀνθρώπος
τῶν ῥημάτων μου· ὡς ὁ μὲν
ἐσθ' ἄνθρωπος καὶ ὡς εἰμὶ φθός
ἐσθ' ἄνθρωπος· ὅτι ὁ μὲν καὶ
ἐκείνῳ· δότε μὲν καὶ σὺ
μὴν τῶν θῶν ἡμῶν· θὲς ἄνθρωπος
ματὶ ἔργων αὐτοῦ· ὅτι σὰν
αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις· θὲς
σὰν ἄνθρωπος· καὶ οὐκ ἐστὶν ἀδικία
ἐν αὐτῷ· δίκαιος ὁ σῶς.

οἱς· ἡμερτοσαμου καὶ τὸ
 τε ραμμομητῶ· ὑμεῖς το
 χῖα καὶ διε φραμμερνη τῶν τε
 καὶ ὑμῶν τοῦ δίδοτε· οὗτος
 λαός μορος καὶ οὐ χιστός·
 Ὁ καὶ τοσούτος σου τῆς ῥεῖας
 σέσε καὶ βῶχασέσε· ἀμνήσθη
 τὴν μέραν τὴν αἰῶνος· σὺ γὰρ
 δὴ μερὰς ὑμεῶν· βῶχε ῥωτῇ
 σου τὸν τῶν ῥαββί καὶ τῶν
 λῆστοι· τοῖς τῶν εὐτεροῦ
 σου καὶ ῥωτῇσε· ὅτε διε
 μελὲς ῥωτῇσε ἔθνη· οἷον
 διέσπερβη ῥωτῇσε

6 ἡ περὶ οὐρανὸν ἐθροῦν καὶ τὰς ἀρι-
μαρῖας ἡ χοροῦ· καὶ ἐβλήθη
μερὶς τοῦ χάρος αὐτοῦ ἰακωβ.
σχοίρις καὶ κρηρρομία αὐ-
τοῦ ἰηχ· ἀπὸ ἀρκυοῦ αὐ-
τοῦ ἐβλήθη ῥήμα· ἐρδὶ ψα
καὶ μαλτος ἐβλήθη ἄρση.
7 καὶ ὡς περ αὐτοῖς εἰπαί
ἀδρμ αὐτοῖς· εἰς διφύχα
ἐβλήθη αὐτοῖς ὡς κόρη ὀφθαλ-
μοῦ· ὡς αἱ τὸς σκεπασαί
μοστίαν αὐτοῦ· εἰς τὰ τοῖς
μεροσίοις αὐτοῦ ὡς πόθνη περ.

Διεις τις πέρυαταυτ. εδε
 ζαυτοαυτοισ. εαρεχαν βρ αυ
 τοισ. εαυτοισ. εαυτοισ. εαυτοισ.
 αυτου. εαυτοισ. εαυτοισ.

Και ουκ ημμε αυτοισ. εαυτοισ.
 τριος. εαυτοισ. εαυτοισ.
 εαυτοισ. εαυτοισ. εαυτοισ.
 εαυτοισ. εαυτοισ. εαυτοισ.

Εθνη ας αμ με χι εν τω ρατ.
 και εχασον με εαυτοισ. εαυτοισ.
 εαυτοισ. εαυτοισ. εαυτοισ.
 εαυτοισ. εαυτοισ. εαυτοισ.
 εαυτοισ. εαυτοισ. εαυτοισ.

μεφροῦ τοῦ τοῦ καὶ ἡμα
ταφύχης ἐπιποροῖμορ κα
ἐφρυγία καὶ βρετση
τη καὶ αὐτὸν χετὶ σερδὴ κα
τη μένος ἐχίπαρθη ἐ
παχύνθη ἐπαχύνθη. 5
καὶ ἐχίπαρθη τοῦ τοῦ
αὐτοῦ καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν
οὐκ αὐτοῦ παρὰ τὴν αὐτὴν
ἐπὶ τοῖς ἐν βδοχρῶ
τὴν αὐτὴν ἐπὶ τὴν αὐτὴν
ἐπὶ τοῖς ἐν βδοχρῶ
ἐπὶ τοῖς ἐν βδοχρῶ

ὁποῦ εἶπατο ἡ κατὰ
 οἱ οὐκ ἐπίσταται οἱ πορὲς
 αὐτῶν. ὅρ τοῦ βυρνήταρ
 τὰς ἐκτελεχί-τας καὶ
 βασιλῆα τοῦ τοῦ τρέφαν
 τὰς σε καὶ ἡ δὲ ἐκ καὶ
 ἦλθε σε καὶ παρὰ ζῶνθ.
 Διόρυνε καὶ αὐτῶν εἰ
 οὐκ ἐπὶ τῶν εἰς τὴν
 αὐτῶν ἀρὰ καὶ τὸ πορὸς
 τῶν μου αὐτῶν. εἰ
 δεῖται ἡ ἐκ αὐτοῖς ἐκ
 οὐκ αὐτῶν. ὅτι ἡ βρεῖα

ἡ ἀμεμνημένη ἐστὶν· ὑμεῖς οὖν
 οὐκ ἐστὶς καὶ τὰς βραβεύσεις·

Αὐτοὶ παρελθόντες αὐτοὺς
 οὐθὼ· παραοργιστὰς μέν
 τοις ἰδούχοις αὐτῶν· καὶ
 παραλόντες αὐτοὺς βῶν
 ἐθνή· ἐπὶ ἐθνεῖσι σιγή
 παραοργίζοντες αὐτοὺς· ὅτι· πῦρ
 ἐκ ἐκείνων ἐκ τοῦ θυμοῦ
 αὐτῶν ἔσται· ὡς αὐτοὶ
 τῶν· καταργητὴν
 τῶν ἰδούχων αὐτῶν·

Φύλαξις ἐκ τῶν ὁρίων. 5

τα βίχη (απεχέσθαι)
αὐτοῦ τῆ κοίτης ἰμῶ

καὶ βρώσει ὀρρέωμ. καὶ
ὅτι ὁ τόμος ἀμίστος

Ο δὲ τὰς θηχέων βώσι το
τιχῶ εἰς αὐτοῦ. μετὰ

θῆκου σὺν τῶν τωρ βώσι
ἡς. ὅς θηχέων κρῶσι

αὐτοῦ μάχαιραι καὶ ἐκ
τῶν ταμίων. φόβος

Η ἀμίστος σὺν τῶν θηχέων

θηχέων μετὰ αὐτῶν τῶν
κότος πρεσβύτου.

Εἰς τὸν διασπῶν αὐτοῦ.

Πρὸς τοὺς ἐξ ἑσῶν ὁ μνημο-
σύνορος αὐτῶν· εἰ μὴ δὲ ὁ ῥῆμα
ἐξ ἑσῶν· ἵνα μὴ μακροχρόνῃ
σῶσιν· εἰ μὴ σὺ βῶν θορταῖ
οἱ ἄνθρωποι· μὴ εἴπωσιν
ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ λῆξις καὶ οὐχ
ἡ βῶν ἵνα σὺ ταῦτα ποιῇς.
ὅτι ἐθρὸς αὐτοῦ ὡς ἡ κεφαλὴ
τοῦ σώματος· καὶ οὐκ ἐστὶν ἐν
αὐτοῖς βῶν ἡμῶν· οὐκ ἐστὶν
ἡ σαρκὶς βῶν· ταῦτα σὺ
κατὰ τὸ ἐξ ἑσῶν ποιῇς· τοῦ βῶν
οὐ ταχέως· ποῦ δὲ ἴσως
ταῖς χεῖρσι· εἰ μὴ καὶ

μησοισι μηδε αδατ ειμην

οθς αγωιδωτο αυτοις.

Και οκς παρεδωκεν αυτοις.

ου γαρ εισι μοι θεοι αυτων

ως οθς ημων. οιδε θυροι

ημων ανοητοι. εκ κρηται

τεχων σοδομων, η αλ

ταχος αυτων. εη κηνη

τις αυτων κρηται.

Η ταφυχ η αυτων, ταφυχ η

της βοτρυς της κριας αυ

των. θυμος δρακοντων ο

οιμος αυτων. ε θυμος λασι

δωρ κριατος. οκιδου

21

ταῦτα παρ' αὐτῶν ἡ κατὰ παρ
'εμοὶ καὶ ἐφ' ἧς γὰρ ἐμ' τοῖς
θνητοῖς μου. ἐν ἡμέρᾳ
ἐκδίκησεως ἀρτὰς ποδώστον.
ἐν καρπῷ ὅταν φραχὴ ὅσοις
αὐτῶν. ὅτι ἔγωγε ἡ ἡμέρα
ἀποχλείας αὐτῶν. ὅταν
γὰρ ἐτοίμας γαίην. ὅτι κρὶ
μείκτορ λαὸν αὐτοῦ. ὅταν
τοῖς δοῦλοις αὐτοῦ παρὰ
ἐλθῇ σέτα. εἶδε γὰρ αὐτοὶ
παρὰ χεχυμένους. ὅταν
λοιπὸν τὰς ἐν ὁπρὸς γῆ καὶ
παρὰ μύον. καὶ εἰσεκ

22

ταῦτα παρ' αὐτοῦ ἡ καταπαρ
'εμοὶ καὶ ἐφ' ἧς γὰρ ἐμ' τοῖς
θησαυροῖς μου. ἐν ἡμέρᾳ
ἐκδίκησεως ἀρτὰς ποδοῦ
ἐν καρπῷ ὅταν φραχὴ ὅσο
αὐτῶν. ὅτι ἄλλο ἡ ἡμέρα
ἀποχλείας αὐτῶν. ὅταν
τῇ ἐτοιμασίᾳ αὐτῶν. ὅτι κρ
μείκετο μὲν αὐτοῦ. ὅταν
τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρ
κληθήσεται. εἶδε γὰρ αὐτο
παρὰ χεῖρ μέμου. ὅταν
χοι ποταμοὶ ἐν ὁρῇ τοῦ γῆ καὶ
παρὰ μέμου. καὶ εἰσεκ

ποὺ εἰσι μὲν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἔ
 φ' οἱ εἶδ' ὅτε ποιοῦσιν ἄνθρωποι
 τοῖς αὖ τοις ἐφ' ἑστέον θύουσιν
 αὐτῶν ἠσθί' τε, ἔβωρ' τε
 τοῖς οἰμορτοῖς ἀποδιδῶν αὐτοῖς.

Αρσενή τ' ὅσα κ' αἰθέριον ἔστι
 τ' ὅσα κ' αἰθέριον καὶ ἄνθρωποι
 σαρκοῖς καὶ ὀστέοις.

Ἰδτεῖδε τε ὅτι φασὶν αἱ
 οὐκ ἐστὶ θεὸς ἀνθρώπων.
 φασὶν αὖτε πρὶν αἰὲρ
 ποιεῖν, πάλαι δ' ἔργον
 ἰσχυρὰ. οὐκ ἐστὶν ὁ θεὸς
 ὅστις αἰετῶν ἀρχαῖος ἐστι.

Ὁ τίς ἄρ' εἰς τοῦ οὐνοῦ τῆς
χειρὸς καὶ αἰμῶν ματῆς
δὲ βίᾳ μου κατ' ἑρῶ ὡς ἔγωγε
εἰς τοῦ οὐνοῦ. Ὁ τίς ἄρ' οὐ
ζωῶν ὡς ἐφ' ἄσπερον τῆς
μαχίρης μου. Ἐὰν θ' ἔβρα
αἰμῶντος ἡ χειρὸς μου καὶ
ἐρ' ἐπεσθῶ ὅσοι ἐν ἡρώ τοῖς
ἐχθροῖς. Ἐτοῖμα ἔσονται
ἐν τῇ περὶ ὅσων με θίγῃ
τῶν βέλων μου αἰμῶντος
ἡ μαχίρης μου φέρουσα
αἰμῶντος τῶν ἡρώτων
ἐν τῇ περὶ ὅσων με θίγῃ.

[illegible]

Καὶ πτωχεύει καὶ πλουτίζει.
καὶ πεινροὶ καὶ ἀμυβοὶ ἀνι-
στὰς ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἀ-
ποκοπτοὶ ἀφ' ἑαυτῶν πτωχοὶ.
καὶ οὐκ ἔσται αὐτοῖς χάρις.

αὐτοῦ καὶ θερμὸν δόξῃς
κατακλῆναι μοῦ αὐτοῦ.

Ἰδοὺ ἀρχὴ τοῦ ἀρχαίου,
εὐχόμενός ἐστιν ἐπὶ τῇ δόξῃ σου.

τίς ἐν ἐκείνῃ τῇ δόξῃ σου ἀνὴρ
ἐν τῇ δόξῃ σου καὶ ἀδελφὴ

ποῖναι τοῦ ἀνδρὸς ἀνδρὸς
καὶ ἄλλος. μή καὶ χάρις σου

φῶς ἐν τῇ σοφίᾳ σου καὶ
μή καὶ χάρις σου ὁ δυνάστης ἐν

τῇ δόξῃ σου. ὁ δυνάστης
χάρις σου ὁ σοφιστὴς ἐν τῇ δόξῃ

σου. ἀλλ' ἐν τούτῳ καὶ
χάρις σου καὶ χάρις σου ἐν τῇ

σωτῇ σου καὶ ἰσχύϊ σου καὶ τῇ δόξῃ σου

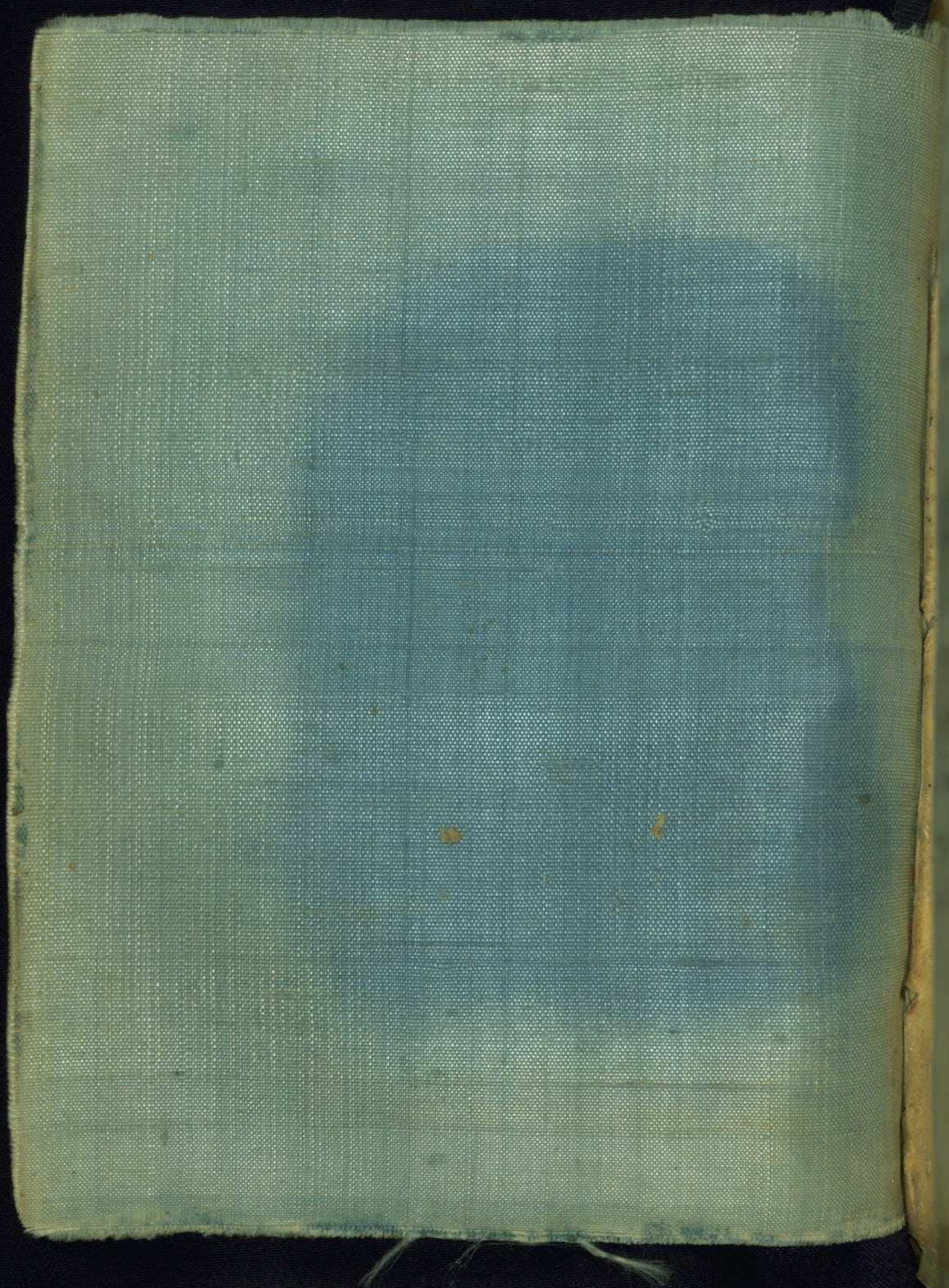
αὐτοῦ καὶ θερμὸν δόξῃς
 καὶ τὰ κρυφὰ μοῦ αὐτοῦ.
 ἰδοὺ ἀρχὴ τοῦ ἔχου μερῶν.
 εὐλογῶν ἐν τῇ δόξῃ σου.
 τὸ ἐν ἐκείνῃ ἰδὼν αὐτοῦ ἀνὴρ
 ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ καὶ ἀδερμῇ
 ποιήσει τὸν αὐτὸν δόξαν αὐτοῦ
 καὶ ἴσως. μὴ καὶ χάσθω ὁ σπ
 φὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ
 μὴ καὶ χάσθω ὁ δὴ αὐτοῦ ἐν
 τῇ δυνάμει αὐτοῦ. μὴ καὶ
 χάσθω ὁ πλοῦσις ἐν τῇ
 αὐτοῦ. ἀλλ' ἐν τούτῳ καὶ
 χάσθω ὁ καὶ ὁ μὲν ἐν τῷ
 σπῷ ἐν καὶ ἰσχύϊ αὐτοῦ

ὁ προφήτης αβραάμ

Καὶ ποιεῖ ἡμεῖς ἐκείνους
τῶν ἡμεῶν μετὰ τῆς γῆς.

Καὶ ἐν τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ

69. *Св. Костіи і Коністоу*

5880 ВІОНН. КЕКАТЕРОН

ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΗΡ. ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΗΡ.

στα τα έργα σου 362-119
 η μέσος ὁ (ὁ αὐτὸς ὁ αὐτὸς)

(Faint handwritten text at the bottom of the page)

Εἰς τὴν παρεκκλήσιον τοῦ καθεδρικοῦ

αμοδιχθιοι. 64 277

Художник: [illegible]

Хорошо, хорошо, хорошо

орунъ, хозоу и нѣтъ

10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 8

Иосифъ въ рождество христово

20000. 20000. 20000.

и ермитагоу. Кхитис

Η ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ. ΚΑΙ ΤΗΣ
 ΠΡΟΣΕΛΥΤΟΥ ΤΗΣ ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ

μέσος αὐτοῦ τὸ κέντρο
 αὐτοῦ τοῦ κύβου

Καὶ φωνή αὐτοῦ, πρὸς ἑαυτὸν

Κεῖται ἐν χερσὶ αὐτοῦ·

Καὶ ἐθέλει αὐτὸν σὺν κραταίᾳ
ἰσχύος αὐτοῦ· τὸ πρῶτον
τοῦ αὐτοῦ· τὸ πρῶτον ταχ^{ος}.

Καὶ ἐξέλασε ταχὺς· παλαιοὶ
καταπόδας αὐτοῦ· ἐγὼ καὶ
ἐσαχάτην ἡ· ὅπως ἐχάφεκα
ἐκ κνήθου· ἀνέθου ἐκ τῶν
βίω· ἐκ τῶν σαρβωτοῦ ἡ
ρίοι· τὸ πρῶτον ἀμώοις αὐ
τοῦ ἀρτίκο· τὸ πρῶτον ἰδοῦ.

Σκηνώματα αὐτοῦ· τὸ πρῶτον
ἡ θήσους τα· καὶ σκηνώματα
μαδία· μὴ ἐκ τῶν τοῖς
ἐρμῶν κε· ἡ ἐκ τῶν τοῖς.

ὁ θυμὸς σου· ἡ ἐμὴ χάρις
 τοῦ ὀνείματός· ὅτι ἐπὶ
 βῆσεν ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς σου·
 ἐπὶ πλάσας σου ὁρίαν.

Εν τείρω ἐν τέρει τοῦ τόξου
 σου ἐπὶ σκῆπτρῳ χερσὶ
 ποταμῶν ῥῆσαι ῥῆσαι· ὁ
 φόβος σου καὶ ὁ δῆρ σου ὡς
 λαοί· σκόρπον ὡς ὕδατος
 πορείαν· ἐδοκίμασεν ὁ
 σὸς φόβος αὐτῆς· ὅπως
 φάρτα σὶ αὐτῆς·
Εν ἡρώδῃ ἡ χίτος· καὶ ἡ τεχνὴ
 ἐν ἐνότητι αὐτῆς·
 ὡς φῶς βαλίδες σου πορδῶ

·σπον·τα··εις·φ·η·ς·α·φ·η·
·της·α·πο·κα·τοι··ε·μ·α·τοι·
·η·ο·λη·ρο·ς·ε·γ·η··κα·ε·μ·θ·υ·
·α·πο·κα·τα·β·η·ς·ε·θ·μ·η··ε·β·η·λ·
·θ·ε·ς·ε·ς·ρι·α·ρ·χ·α·τοι··του·
·α·πο·κα·τοι··χ·ρι·στο·υ··ε·λ·η·
·χ·ι·θ·α·σ··ε·β·α·λ·ε·ς·ε·ς·κ·ε·φ·α·
·λ·α·ς·α·ρ·ο·μ·ω·ρ·θ·α·μ·α·τοι··

Ε·ξ·η·μ·ι·ρ·α·ς·δ·ε·κ·ο·ι·α·ε·ω·ς·
·τ·ρ·α·χ·η·λ·ο·υ·ε·ι·ς·τ·ε·λ·ο·ς··

Δ·ι·ε·κο·μ·α·ς·δ·ε·κ·α·σ·ε·ι·κ·ε·φ·
·λ·α·ς·δ·ι·ω·α·τοι··σ·ι·σ·θ·η·σ·α·ι·
·τ·η·κ·υ·α·τοι··δ·ι·α·μ·ο·ι··α·π·ο·
·χ·α·λ·ι·μ·ο·ι··α·ι·τ·ο·μ·ω·ς·ο·ι·σ·θ·η·

πορτα· ἐς φῶς ἀφ' ἑ-
σπης ὁ πόρτος· ἐμ' ἀπεί-
λη ὁ λίθος· ἐν ἡ· καὶ ἐμ' ὅ-
μοι κατὰ β' ἑθνη· ἐξ ἡ·
θεός ἐστι ἀρχαίου· τοῦ
σώσαι τοῦ χριστοῦ σου ἐλ-
χὺ θάσ· ἐβαλες ἐκ πεφαι-
λας ἀρόμοις θάματα·

Εξήμιρας δὲ μοι εἰς
ταχὺ χούρι τέλος·

Δι' ἐκὸν ἀνέβη καὶ ἀπὸ κεφ-
λας ἡμῶν· σπινθήσας
ταῖς ἀντοῖς· ἀγαπῶν αὐτὴν
καὶ ἡμῶν αὐτῶν, ὡς ὁ θεός

πτοχοὶ χάθραι ἔβωε·
 βίβασατ' εἰς βάχεατα
 τοῦ ἰπποῦ σου, τὰ ρα
 ὀστροτάς ἰδατασσομαί.

Εφύλαξά μιν καὶ ἐπὶ τῇ
 θῆλῃ καρδίᾳ μου. ἀποφρο
 νῆς πρὸς σελήνης χεῖλεσσι
 μου. καὶ εἰσῆλθε τρὸς
 ἑσταὶ ὁ σῶμας. καὶ ἐνέ
 μοι σφραγίσθη ἡ ἰσχύς μου.

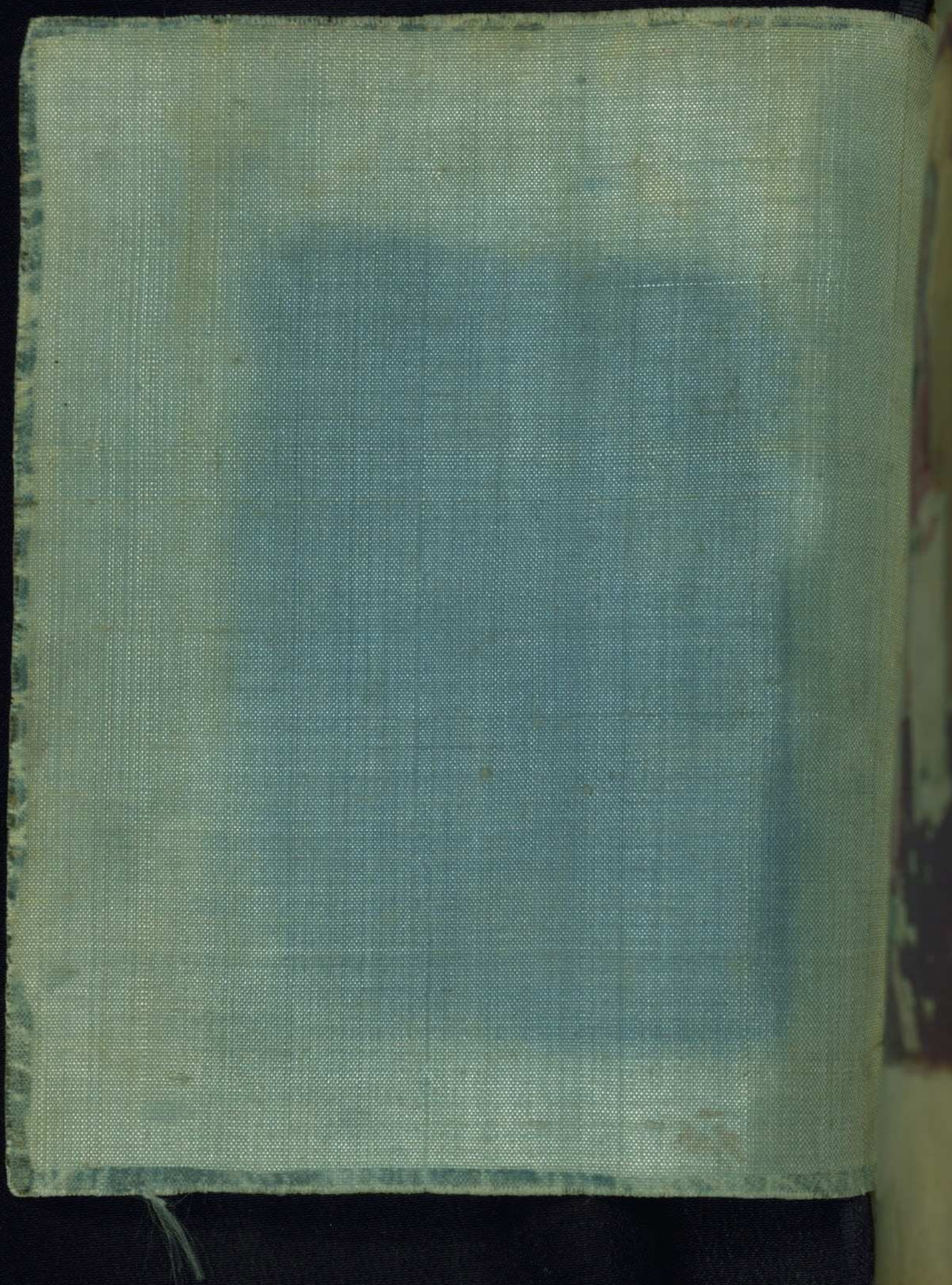
Αναπαύσομαι ἐν ἡμέραι
 ἀχίψεός μου. τοῦ ἀναβῆ
 ναι μετ' ἐλπίσιν παροικίᾳ
 μου. διότι σὺ κ' ἡοῦ καρ

ποφορήσει. καὶ οὐκέτι
κερνήσεται ἐν ταῖς ἀμπε-
λοῖς. Ἰδοὺ ταῖς ἐρροῖς ^{αὐ-}
τῆς σταγυδίου ἔποιήσει βρώσιν.

Εξελίπορ ἀπὸ βρώσεως
πρόβατων. Σὺ χύσας
ζουσί βοῦς ἐπὶ φάσμας.

Εγὼ δὲ ἐν τῷ κώφῳ ἡλίσσμαι.
χαρήσμαι ἐπὶ τῷ θῷ τῷ
σπί μου. ἡσέοθός μου δι-
μάμις μου. Στάζει τοὺς
πόδας μου εἰς σὺν τέχην.

Καὶ ἐπὶ ταύτῃ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ
μας τοῦ ῥησάμενος
τῇ ὁδῇ αὐτοῦ.

ἡσυχία
οὐκ ἔστιν

36

κρυκτος ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα
μου πρὸς σε ὁ θεός. διότι
φως τὰ πνεύματα σου
ἐστὶ τῆς γῆς. δικαιοσύνη
μητέρα οἱ βροτοὶ καὶ τὰς
ἐστί τῆς γῆς. καὶ πάντα
τὰ ὄντα οὐ μὴ μητέρα
δικαιοσύνης. ἐστὶ τῆς γῆς
αὐθιγα οὐ μὴ ποιήσῃ.

Αρθὴ τὰ ὄντα οὐ μὴ ποιήσῃ.
ἰδὲ τὴν δόξαν σου. καὶ ἡ
δόξα σου ὡς βραχίονας.

οὐκ ἐδείσαν. κρηταισθε

αὐτοὺς θητοσάν.

ἡχοσάν. ἡχοσάν. ἡχοσάν.

δεύτον. κρηταισθε τοιο

υῶν τοιοῦτο ἔδειται.

Κ εὐθεσμήν, εἰρήνην δὲ

ἡμῖν. πᾶσι τὰ γὰρ αὐτὰ

δοκῶσιν ἡμῖν. κρηταισθε

τῇσάν ἡμᾶς. κρηταισθε

τοιοῦτο. οἱ δὲ τοιοῦτο

τοιοῦτο μαζόμεν. οἱ δὲ

μετρίως οὐκ ἔστιν.

οὐδὲ ἰατροὶ οὐκ ἔστιν.

οὐκ ἐδείσαν. κρυπτεσθε

αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν.

НХосНХ 631Х

δευτομ. κζ' ρημ. τὸ αὐτ.

ἡ γὰρ πύρις ἐστὶν:

Εὐδοκίμου, εἰρήνικος

ἡλμρ, παρταγαράσέ

доказательствъ же о б с н м

ἡ ἰσχυρία. $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ $\tau\omicron\sigma\alpha$

ἡχοῦσι καὶ αὐτοὶ τὸ ὄνομα

συννομαζόμεν. οὐδὲ

МЕЖОУІ СОН ОУМН. ДО ОУ

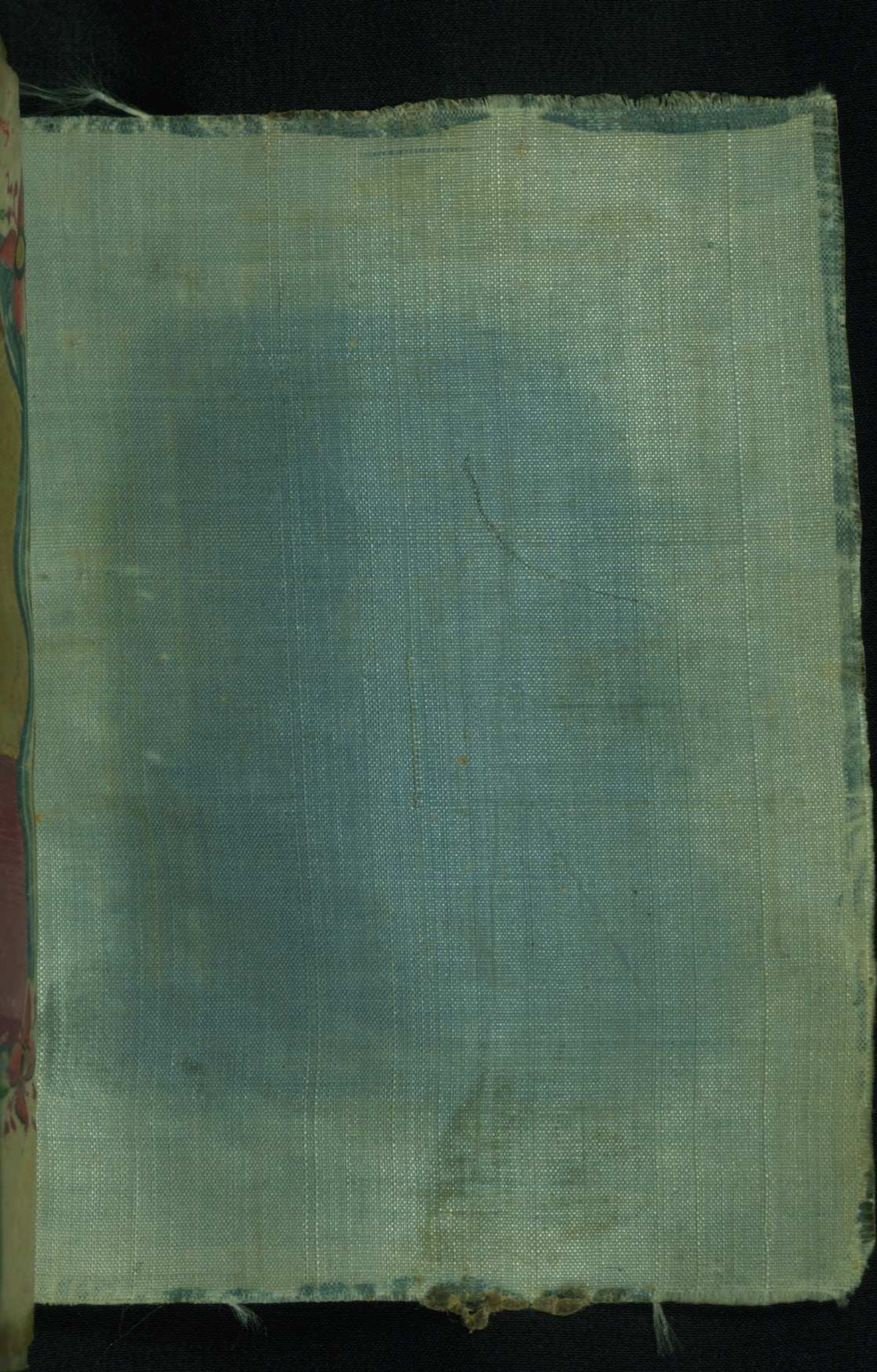
οὐδὲ γὰρ τοῖς οὐκ ἰσχυροῖς

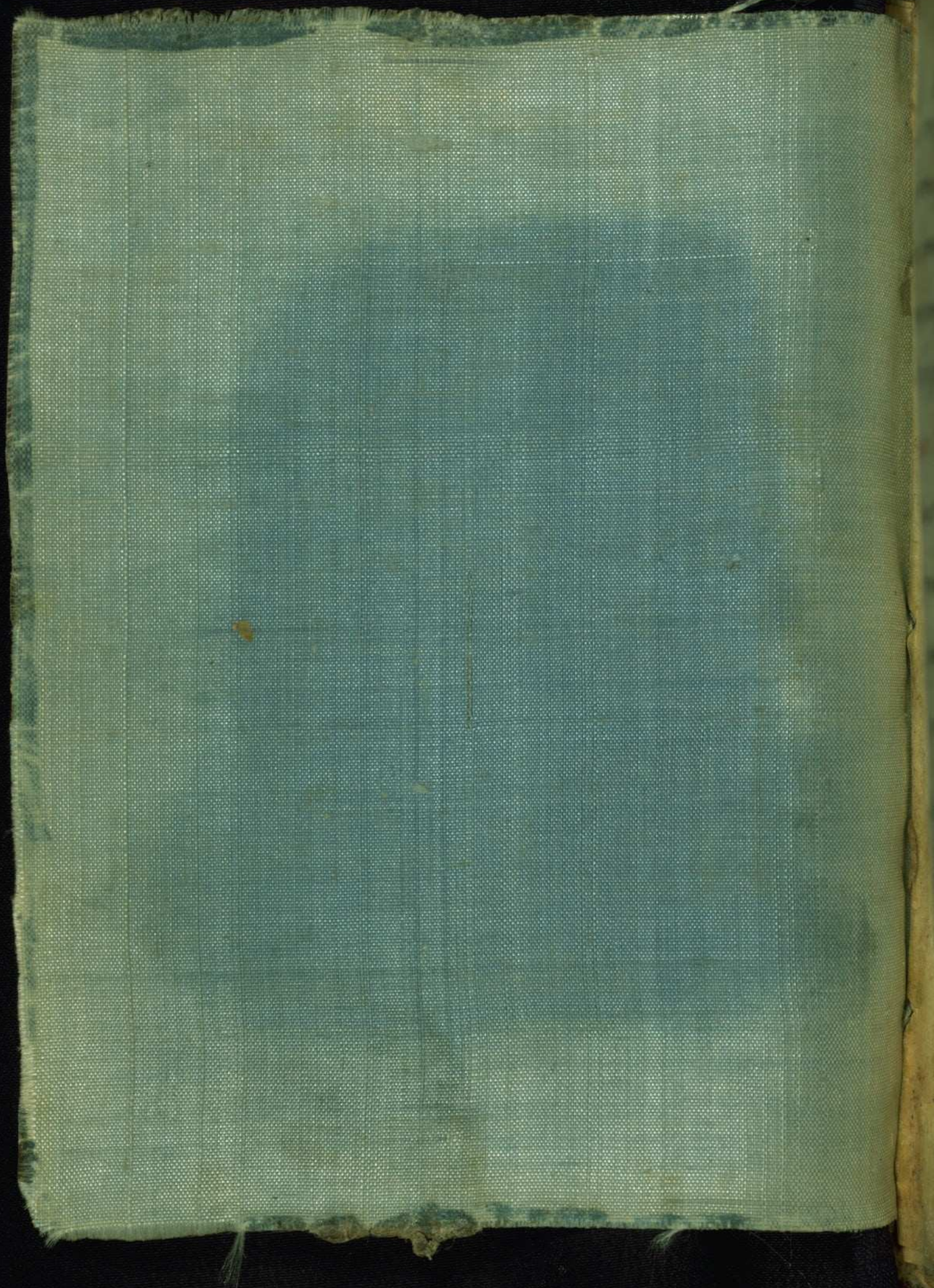
ἡ σοφία· διαγοῦτο ἐπὶ
ἡ σοφία ὑποχέσασθαι
ῥα σὺν ἑαυτοῖς·
ὅτι θεοὶ αὐτοῖς καὶ κε· σφ
θεοὶ καὶ τοῖς ἐνδοξοῖς τῆς
ἡς· καὶ ἐνθὶ καὶ ἐνθὶ
μὲν τοῦ ἐνθὶ καὶ ἐνθὶ
ἡ σοφία αὐτοῦ ἡμῶν
Καὶ σὺ ἰδὼς αὐτὴν τοῦ
τεκνίου καὶ αὐτὴν τὴν ἰδίαν
ἡ σοφία ἐκείνη αὐτοῦ
ἡ σοφία αὐτοῦ αὐτοῦ
ἡ σοφία αὐτοῦ αὐτοῦ

καὶ ἐχάρομεν καὶ ὁ δὲ
 σαμερ καὶ ἐτέκομεν
 τὴν αὐτοῖας ὅτι αὐτὴ σαμερ
 βῶτι τῆς ἡντ. οὐ ποτε σὺ με
 θα ἀλλὰ ποτε σὺ μετὰ τὰ
 τε σὺ βῶτι καὶ σὺ τε σὺ βῶτι
 τῆς ἡντ. **Δ**ρα φησὶ τὸ ὑπὸ
 οἱ μετὰ τὸ καὶ φερθήσονται
 τὰ οἱ βῶτι τοῖς μνημείοις
 ὅτι φερθήσονται οἱ ἐν
 τῇ ἡντ. ἡντ. φερθήσονται
 τὰ φερθήσονται αὐτοῖς
 ἐφ' αὐτὴν ἡντ. τὰ φερθήσονται
 φερθήσονται

Handwritten text in a medieval script, likely a liturgical or biblical passage, written in red ink at the top of the page.

ἄδελφος μου· εἰσελθόντα
 τὰ μυστήρια σου· ἀποκρύψον
 τὴν θύραν σου· ἀποκρύβη
 θὶ μυστήρια· ὅσοι ὅσοι· ἕ
 ως ἀνταρῆχθῃ ἡ ὀργὴ σου·

ὡς· ἰωὴαννῆς τοῦ προφήτου·
 βοήσων ἐν χίμα μου·
 ὡς· ἰωὴαννῆς τοῦ προφήτου·
 κρυπτόμενον μου· ὡς· ἰωὴαννῆς τοῦ προφήτου·
 κοιλία ἀδουκῶν μου
 μου ἡ κοιλία φαρμῆς μου·
 πῆρριψά με εἰς βάθρον
 καρδίας θαλάσσης· ὡς· ἰωὴαννῆς τοῦ προφήτου·
 ταμοὶ ἐκύκλωσάν με· ὡς· ἰωὴαννῆς τοῦ προφήτου·
 ἡμεῖς οἱ μετὰ σοφίας μου·

ἐν ταῖς κύμασι τοῦ ὕδατος
ἤχθον. καὶ ὡς εἰ πορὺ πᾶσι
με' ἐξ ὀφθαλμοῦ σου. ἄρα
παρορμήσω τοῦ ὕδατος
ψαλμοῦ πρὸς μαοὺ ἤχοῦ σου.

Περὶ ἡχῆς μου ὕδατος
ψυχῆς μου, ἀντίστος ἐκ
ἐκώσέ με ἐσχάτη.

Εδὴ ἡ κεφαλὴ μου εἰς οὐρανόν
ὄρεω. κατέβη εἰς ἡμῶν,
ἡ σοὶ μαχοὶ αὐτῆς καὶ τοχοί
αὐτοῦ. Σαβανή τοῦ ἐκ
φθορᾶς τῆς ψυχῆς μου, παρὰ
σε κεῖται ὁ θς μου:

Εμ τῷ ἐκείνῳ πείρῳ ἐμ τῷ
ψυχῇ μου τοῦ κυρίου ἐμνήσθην.

Καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ προσευ
χῇ μου πρὸς μαρτομῶν.

Φύλασσόν μοι μάτια καὶ
ψαλμῶν ἔλασον αὐτὸν ἔλασον
τέχνη σου ἐγὼ δεμῶν
φωρῆς ἀνέσεως καὶ ὄμο
λογῆς σεως θύω σοι.

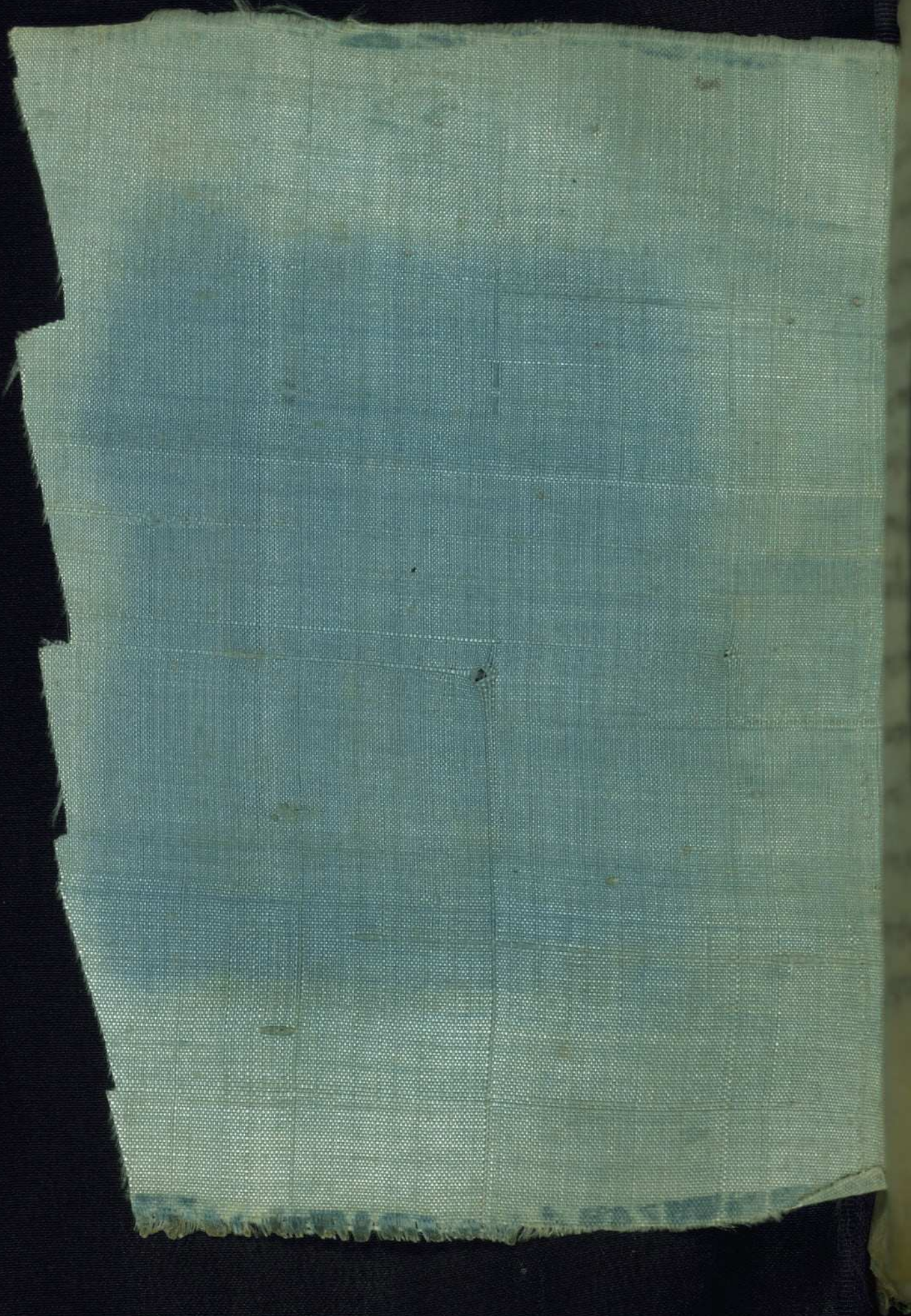
Οσάνη ζαμνὴ ἀποδοῦ σοι
σοι εἰς σὺ λαμναίω καὶ:

Δόξα σοι καὶ ὦ καὶ ὦ σοι.

Καὶ μὴ καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Handwritten text in a non-Latin script, likely Georgian, located at the top of the page.

υχοῦντες εἰς θεοῦ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν καὶ αὐμετοῦ
καὶ δεδοξασμένου τοῦ ὁμο
ουσίου τοῦ αὐοῦ πατ.

Ο πόλεμος εἶβεν πᾶσι
 οἱ δὲ ποιήσατε ἡμῖν· ὅ
 καὶ ταῦτα ἔργα σου εἰ
 θῆναι, ὅτι εἰς αὐτοὺς οὐκ

Καὶ τὰ σὰν κ' ὁσεὶ σου
αὐθιὲς καὶ κρίματα
αὐθιὰς ἐποίησας.

Καταπαύται ἡ βροχὴ καὶ
ἡ γῆ μένῃ. Ἐβρίθην
πολὺν χρόνον ἐν τῇ

τοῦ ποταμοῦ ἡμοῦ ῥίχνη
Ο τί ἐρᾷ θείαι καὶ κείσει
ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην τῶν
ἐφ' ἡμᾶς διὰ ταύτας τὰς
τίμας ἡμῶν. ὅτι ἡμεῖς
το μερὶ καὶ ἡρομνησάμεν
ἀπὸ τῆς γῆς ἀπὸ σοῦ.

Κ αὶ ὅτι ἡμεῖς το μερὶ ἐπὶ σοῦ
ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ χώρῳ σου οὐκ ἔχοντες
κοίταμεν. οὐδέ σιωπῇ ἡμεῖς
οἰσάμεν. οὐδέ ἐποίησάμεν
καὶ τὸ εἶρε τείχος ἡμῶν,
ὅτι ἐν ἡμῶν ἔβρηται.

Κ αὶ τὰς τὰς οὐρανῶν

οὐκ ἔστιν ἡμῖν· καὶ τὰς τὰς οὐ
 πάλαι ἐστὶν ἡμῖν, ἐν αὐ
 τῇ θύρῃ κρείσσει βασινοῦσας.

Καὶ παρέδωκε τὴν ματρὸς εἰς
 χεῖρας ἑθέρων ἀνθρώπων,
 ἑθέρων ἀνθρώπων. Ὁ
 βασιλεὺς αὐτὴν καὶ τὴν
 ῥοτὴν παρατάσσας
 τὴν ἡμέραν καὶ νύκτα, οὐκ ἔστιν
 ἡμῖν ἀμοιβή τοιοῦτα.

Αὐτοὶ καὶ οἱ μείδοις ἐβρῆ
 θημερ τοῖς δούλοισ σου,
 ὅτι οὐκ ἐβόλετο μενοῖς σε.

Η ἡδὴ παραδόντες ἡμᾶς ὡς
τέχος διατοῦ ὀνόματός σου.
Ὡς μὴ διασκεδάσῃς τὴν
διαθήκην σου. Ὡς μὴ αὐ-
πορήσῃς τὸ ἔλεός σου
ἐφ' ἡμῶν. Δὲν ἄβραμ
τοῦ ἡρώτη μερὸν ὕψος.
Ὡς δαῖσαι αὐτὸν δούλον
σου. Ὡς ἵνα τοῦ γένοιο σου.
Ο ἵς ἐχέλησας τὴν θήραν
τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς
ταῖς ἀφ' αὐτοῦ οἴκῳ. Ὡς
ὡς τὴν ἡμέραν τὴν

Η δὲ παραδοὺς ἡμᾶς ὡς
τέχος δαυτὸ ὀνόματός σου·
ὅτι δὲ δασκεδασθῇς τῇ
διδασκαλίᾳ σου· ὅτι αὐ
ποσθῇς τὸ ἔλεός σου
ἐφ' ἡμᾶς· δὲ αὐραδὴ
τοῦ ἡγῶντος μέρου ἡσυχίας
ὅτι αὐτοῦ αὐτὸ τοῦ δούλου
σου· ὅτι ἡσυχία τοῦ δούλου σου·
Ο ἵς ἐχένης τὰς τεχνήσεις
τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, ὡς
τὰ ἄσπερα τοῦ οὐνοῦ· ὅτι
ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ

παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης· ὅτι δὲ ἀπὸ τῶ ἐσμί
 κρυβήμεν παρὰ πάντας
 τὰ ἔθνη· καὶ ἐς μέντας
 πειροὶ ἐν πᾶσι τῇ γῇ
 μερῶν διαταξάμεν τῆς
 ἡμῶν· καὶ οὐκ ἐσμεν
 ὡς καρὸς τοῦτο ἄρχον
 σφραγῆτης καὶ ἡτοῦ με
 νος· οὐδὲ ὁχλοῦσιν
 οὐδὲ θύσιν· οὐδὲ πρὸς
 φορὰ· οὐδὲ θυμιάμα
 οὐτόπος τοῦ καρποῦ

βροτομόσου καὶ εὐρεῖν
ἐχέος· ἀλλ' ἐν ψυχῇ σιωπῇ
τρίμηρην καὶ τριτάτωι
μωσέως πορσὶ δ' αὖθις ἡμῶν
Ω βροτοχόκων τοῦ μασι καὶ ὁρῶν
καὶ ταύρων καὶ ὡς ἐρμῶν
Ε ριπὶν ἀρρῶν ποτόρων
Ο υτοσὶ βρέσθων ἡ θύσιον
ἡμῶν ἐρῶν ποτόρων οὐσῇ
μῶν καὶ ἐκ τεχέσθων
ὁ ποτόρ σου ὅτι οὐκ ἐ
στὶν ἀσχυρὴ τοῖς πεποι
θοσὶν βροτοῖς καὶ ἡμῶν

Ἰακοβου του μετ' ἑσχῆ
 καρδία καὶ φοβούμεθα
 σε καὶ ἡ τοῦ μετὰ τὸ πο-
 σο πορσοιμὴ κατὰ σὺ
 μὴ σῆματ. ἀλλὰ ποῖν
 πορμεθῆμα κατὰ τὴν
 βωεῖ καὶ πορ. καὶ κατὰ
 τὸ σὺ ἡ θοστοῦ ἐχέουσα
 Ἰαβου ἡμῶν κατὰ τὴν
 μαστῆ σου. ὁ δὲ δόξα
 τὸ ὄνομα τὴν σου καὶ

Καὶ ἐν τῷ αἵματι τοῦ
 τοῦ οὐνοῦ καὶ τοῦ γῆς

τοῖς δούχοις σου κακῶς.
Σκατασχυνθεῖν σαρμὰ πο-
ταὸν δὲ πᾶσι αὐτοῖς. Σὺ δὲ
χὺς αὐτῶν σιωπῇ βεῖν.

Καὶ ῥῶτασάν, ὅτι σὺ εἶ
κς ὁ θεὸς μένος καὶ ἐμδο-
ξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκον
μὲν ην. Σὺ δὲ ἐχῖσας
οἱ ἐμβαλλοῦντες αὐτοῖς
ὑποήρξαι τοῦ βασίλειος
καὶ οὐκ ἐπὶ τὴν καμνον.
Μαφθῆναι πᾶσι καὶ τῷ
πᾶσι καὶ κληματῶν δὲ.

τοῖς δούχοις σου καὶ
ἐκαστοῦ χιῶ θείησιν αὐτοῦ
πράσινεισιν αἰτίαις. ὅτι
χρὶς αὐτῶν σὺν τριβείν.
Καὶ ἡρώτασα, ὅτι σὺ εἶ
ἐξ οὗτος μορὸς καὶ ἐνδο
ξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκον
μερην. ὅθεν ἐχί-σασιν
οἱ ἐμὲ ἀλλοτρίους αὐτοῖς
ὑποκρίσιν τοῦ βασίλειος
καὶ οὐκ ἐστὶν καὶ μορ.
ἡ φθνήκαται ἡ καὶ τῶ
πρὸς ἐκ κλημάτων.

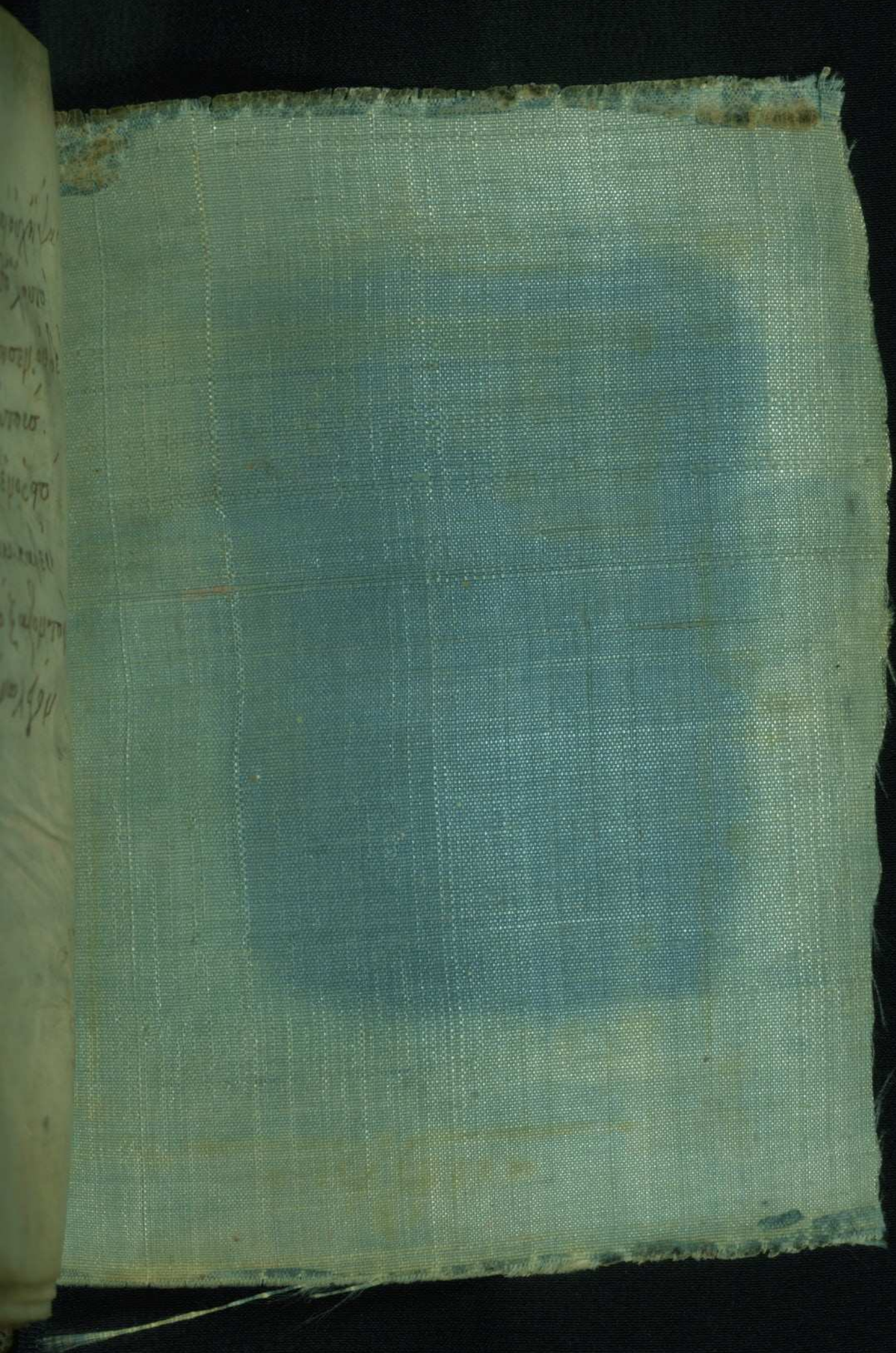
Κ αὐδὶ χεῖτο ἡ φλόξ ὅσα
 ροτῆς καμῖ μου ὅσα τῶν
 χεῖς τε ἀτακοῦτα ἐρμῆαι·
 καὶ δὴ ὠδευσε καὶ ἐρβώσῃ
 ῥοτῆς μου εὐρεθεῖ τῶν
 καμῖ μου τῶν χαλδαίων·

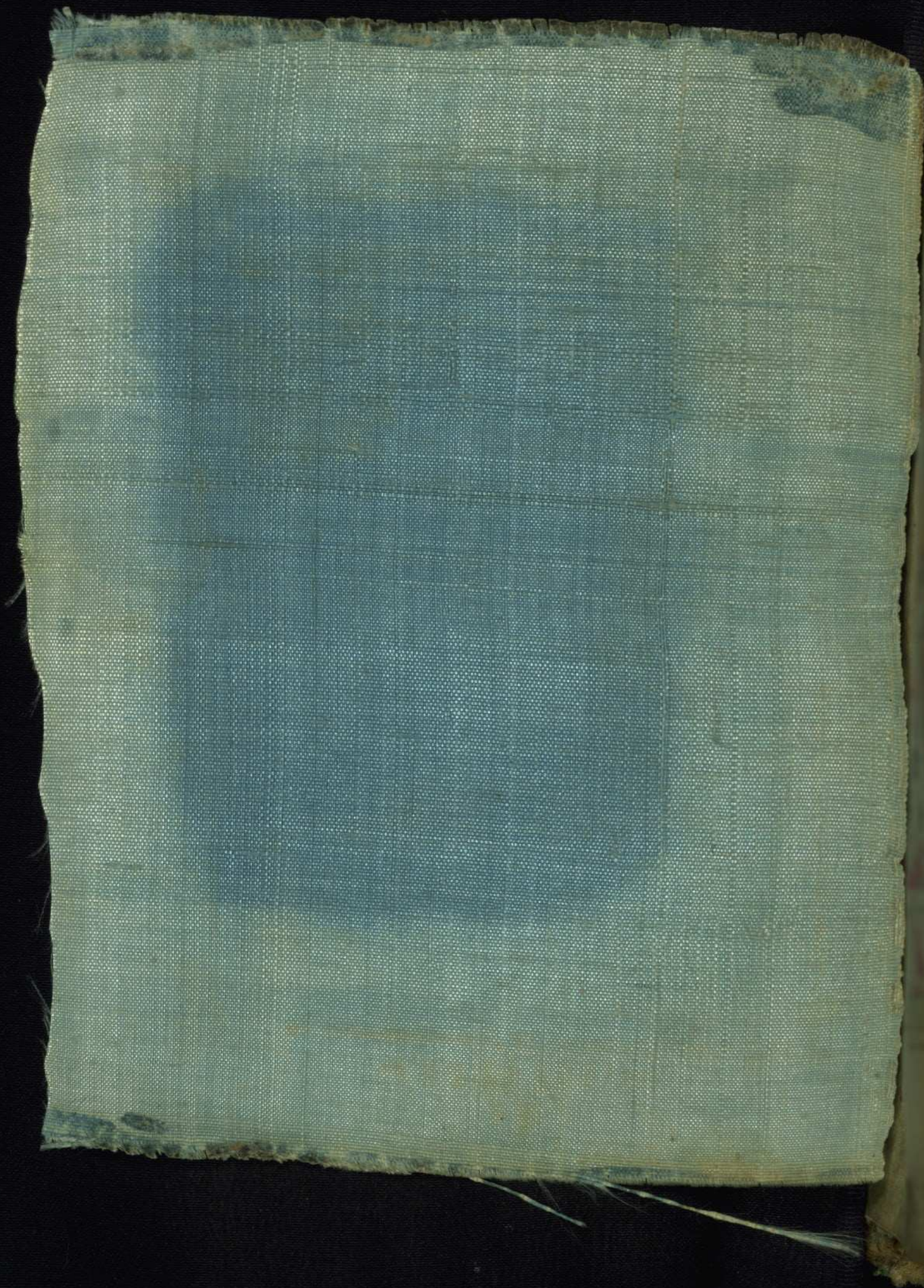
Θ δὲ ἡ φλόξ καὶ οὐκ ἐκτέλει
 ἀμαρτοῖς περὶ τοῦ ἀζαρῆ
 ἀφείστη καμῖ μου·

Κ αὐδὲ βεῖμα βετὴν φλόξ
 γὰρ τοῦ πυρός· καὶ ὅσοι
 ἦσαν ἐν μέσσοις τῆς καμῖ
 μου, ὡς πᾶν ἄνθρωπον

διασῶρίζω. καὶ οὐχ ἵψα
τοῦ αὐτοῦ τοῦ καθ' ἑαυτοῦ
αὐτοῦ. οὐδὲ ἐχύπησεν. οὐδὲ
παρημόχλησεν αὐτοῦ.

ΤΟΤΕ Οἱ τρεῖς αἵ ὀξέρος το
ματος. ὤμοισιν. καὶ ἐν
λόγοισιν. καὶ ἐδόξαζον τοῦ
ἐν τῇ κακίᾳ μου λῆθην
τέτ.

οἱ ἅγιοι ζῶσι

πανόθεν

46

ὁς ἐστὶν ἡμεῖς τῶν ὑπερῶν πάντων

Εὐλογητός εἰς ὅθ' ἐσμ' ἡμεῖς
τῶν ὑπερῶν καὶ ὑπερῶν
μνητός καὶ ὑπερῶν
εἰς τοὺς αἰῶνες.

Καὶ εὐλογημένος τὸ ὄνομα
τῆς δόξης σου. τὸ ἄλφ καὶ
ὑπερῶν μνητός καὶ ὑπερῶν
ψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνες.

Εὐλογημένος εἰς τὸν αἰῶνα
ὁ τῆς χάριτος καὶ τῆς
ὑπερῶν μνητός καὶ ὑπερῶν
ψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνες.

Εὐλογημένος εἰς ὅσον
καὶ ἡμεῖς.

ἐπὶ χερσὶν ἐμῶν οὐκ ἔστι
 μνηστὴς καὶ ὑπερφύμενος

εἰς τοὺς αἰῶνας·

ὕψος τοῦ οὐρανοῦ·

Εὐχόμενος εἰς τὴν ἐξουσίαν σου·

δοξασθῆναι τῇ βασιλείᾳ σου·

οὐκ ἔστι μνηστὴς καὶ ὑπερ-

φύμενος εἰς τοὺς αἰῶνας·

Εὐχόμενος εἰς τὸ πνεῦμα σου

ρεῖματι τοῦ οὐρανοῦ·

οὐκ ἔστι μνηστὴς καὶ

ὑπερφύμενος εἰς

τοὺς αἰῶνας·

καὶ ὑμεῖς τε ὑπο
τασσάμενοι τοῖς κυρίοις
ἐκλογίζετε πάντας τοὺς
ἀγγέλους καὶ ὑποτάσσοντες
αὐτοῖς ἐν τῷ
κύριῳ·

ἐκλογίζετε ἑαυτοὺς ὡς
τοῖς κυρίοις καὶ
ὑποτάσσοντες αὐτοῖς
ἐν τῷ κυρίῳ·

ἐκλογίζετε ὅτι οὗτοι
τοὶ ἄγγελοι οὗτοι
οὗτοι αἱ δυνάμεις οὗτοι

καὶ ὑμνεῖτε ἐν ὑψίστοις

τοῖς αὐτοῖς τοῖς ἁγίοις·

Εὐλογεῖτε ἡ χίος καὶ σελήνη
ἀστροῦ τοῦ οὐνοῦ· τὸν κ̅μ̅·

ὑμνεῖτε καὶ ἐν ὑψίστοις
αὐτοῖς τοῖς ἁγίοις·

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ μέλη

ἐξ ὧν καὶ κατασκευά-
σθητε· ᾧ ἐν ὑψίστοις·

αὐτοῖς τοῖς ἁγίοις·

Εὐλογεῖτε τὸν κύριον καὶ κυρία

ψυχὴ καὶ κύσσω τὸν κ̅μ̅·

ᾧ ἐν ὑψίστοις αὐτοῖς τοῖς ἁγίοις·

καὶ ὑμεῖς ἐν ὑπερυψοῦ
 τοῦ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος.

Ε υλογεῖτε ἡλῖος καὶ σελήνη
 ἀστέρων οὐανοῦ. τοῦ κ̅μ̅.
 ὑμεῖς καὶ ἐν ὑπερυψοῦτε
 αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος.

Ε υλογεῖτε πάντα ὁμβρος
 ἐξ ὧν ποταμοὶ ἀναβαίνει
 τὰ ποτάμια. καὶ ἐν ὑπερυψοῦ.
 αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος.

Ε υλογεῖτε πύρ καὶ κάρμιν
 ψυχὴ καὶ κούστωρ τοῦ κ̅μ̅.
 καὶ ἐν π̅ν̅ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος.

Εὐχαρίστετε ὅσοι καὶ μὴ φε-
τοὶ τῶν ῥημάτων καὶ ψυχὰς τοῦ
κὲν ὑμρεῖτε καὶ ὑποφύου
τε αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας

Εὐχαρίστετε πάντοτε καὶ ὅ-
τες· ὡς καὶ ἡμεῖς
τοῦ κὲν· ὑμρεῖτε καὶ ὑπο-
αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας

Εὐχαρίστετε πάντοτε καὶ ὅ-
τες· ὡς καὶ ἡμεῖς
τοῦ κὲν· ὑμρεῖτε καὶ ὑπο-
αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας

Εὐχαρίστετε πάντοτε καὶ ὅ-
τες· ὡς καὶ ἡμεῖς
τοῦ κὲν· ὑμρεῖτε καὶ ὑπο-
αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας

ἐρῶντοίς τοῖς μὲν.

Ἐν τῷ ἑκτονῷ αὐτοῦ

τοῦ ἀγῶνα.

Εν τῷ ἑκτονῷ αὐτοῦ

μοι. πῶς γὰρ κήτη. καὶ

πῶς ταῦτα κίβρου ἀγῶνα

ἐν τοῖς ἑκτονῷ τοῖς μὲν.

Ἐν τῷ ἑκτονῷ αὐτοῦ

Εν τῷ ἑκτονῷ αὐτοῦ

ταῦτα ταῦτα ταῦτα

ρίων καὶ πῶς ταῦτα κήτη

μη τοῖς μὲν ἀγῶνα

Ἐν τῷ ἑκτονῷ αὐτοῦ

τοῦ ἀγῶνα.

ἐρᾶν τοῖς τοῦ κμ.

ἐν τῷ οὐρανῷ αὐτοῦ

τοῦ ἀγίου

Εν δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ

ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ

ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ

ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ

ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ

Εν δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ

ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ

ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ

ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ

ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ

ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ

Ευχογείτε οἱ υἱοὶ τοῦ ἁγίου
ευχογείτε ἐν ἑκαστῷ. ✠

ἐν πνεύματι αὐτοῦ ἐν τοῖς

Ευχογείτε ἐν ἑκάστῳ. δούλοι
ἐν τοῦ κ. υ. υμνεῖτε. ἐν πνεύματι
ἐν τοῖς αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις.

Ευχογείτε ὡς αὐτὰ καὶ ψα
χαὶ τοῦ δικαίου. ὅσοι

ἐν ταπεινοῖς τῇ καρδίᾳ
ἐν τοῦ κ. υ. ✠ ἐν πνεύματι
ἐν τοῖς αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις.

Ευχογείτε ἀναμίστα ἁρτί
ἐν τοῖς αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις.

πεν, \ δν, \
 εν αυτομεις τ αγωρας.

Ευλογεῖτε ἀπό τοις ἁγίοις
φύται καὶ μαρτύρες κυ-
τοῦ κ. υ. σύμπαντες.

φύεται καὶ μαρτύρες κυ-
 τοῦ κυ. ὡς. ὅτι οὐδὲν οὐτε
 ἡτορμείς τοῦ αἰσώματος.

ὑπομείν. τοῦ ἀπομειν.

Ελογονομεν σου ο υιος
δου σου παντα τοις ανθρωποις

5. *ἐκφυγετε αὐτοὺς εἰς
τοὺς ἀσμούς:*

τοιοῦτο ἔργον:

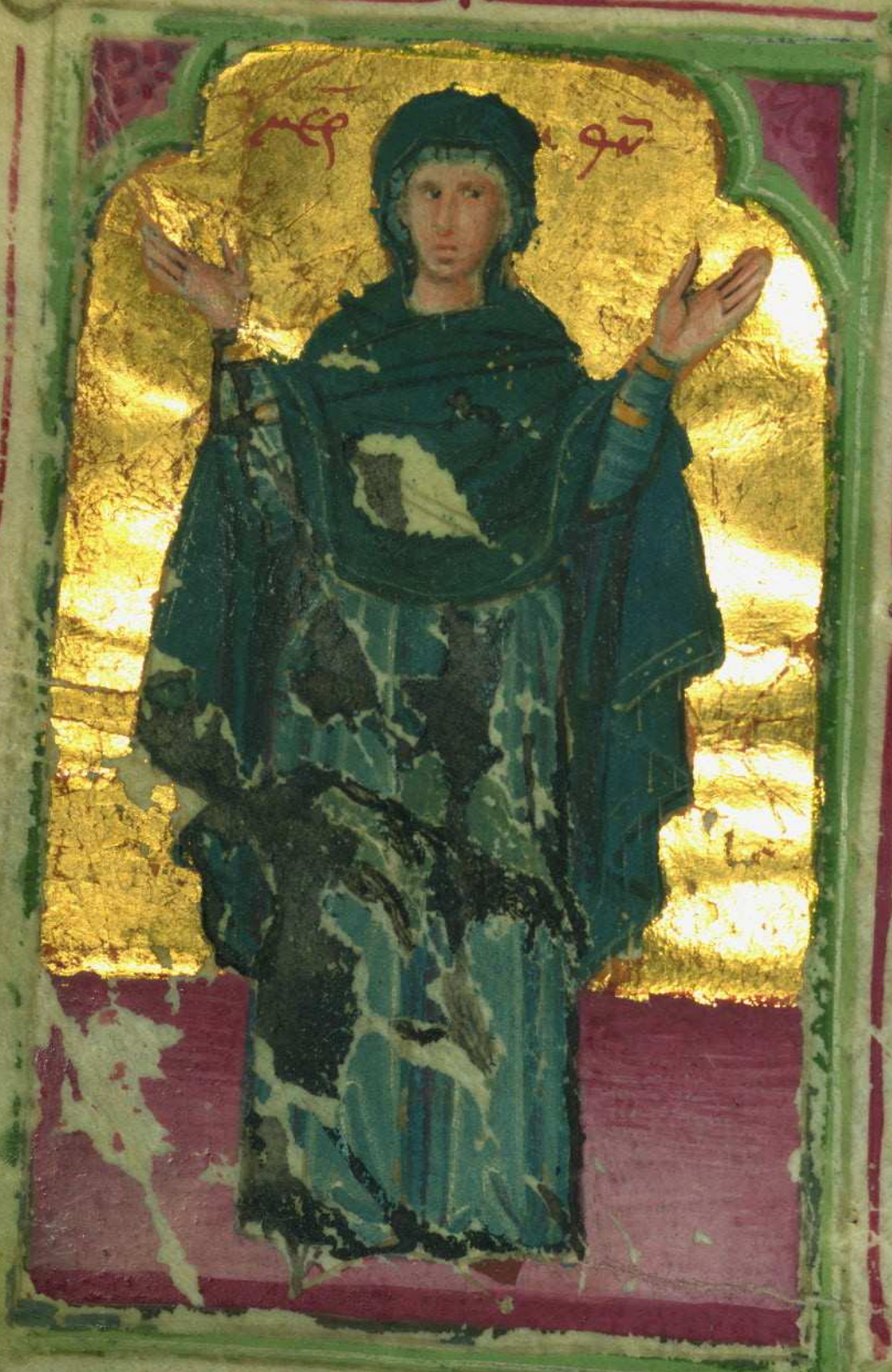
τοιοῦ ἀκούσας·
καὶ ῥῆν καὶ αἰ. καὶ εἰς τοιο
ἀκούσας τοῦ ἀκούσαντος αἰνῶν.

ἀγῶνας τοῦ ἀσώμου ἀντιπάλου.

ΧΙΡΟΥ ΜΕΡΕΥ ΧΟΓΟΥ ΜΕΡ
ΠΟΥΡΣ ΚΑΙ ΟΥ ΜΕΡ ΤΟΥ ΚΥ:

ⲡⲟⲣⲟⲥⲕⲓⲱⲃⲓⲙⲉⲣⲧⲟⲣⲕⲣ:

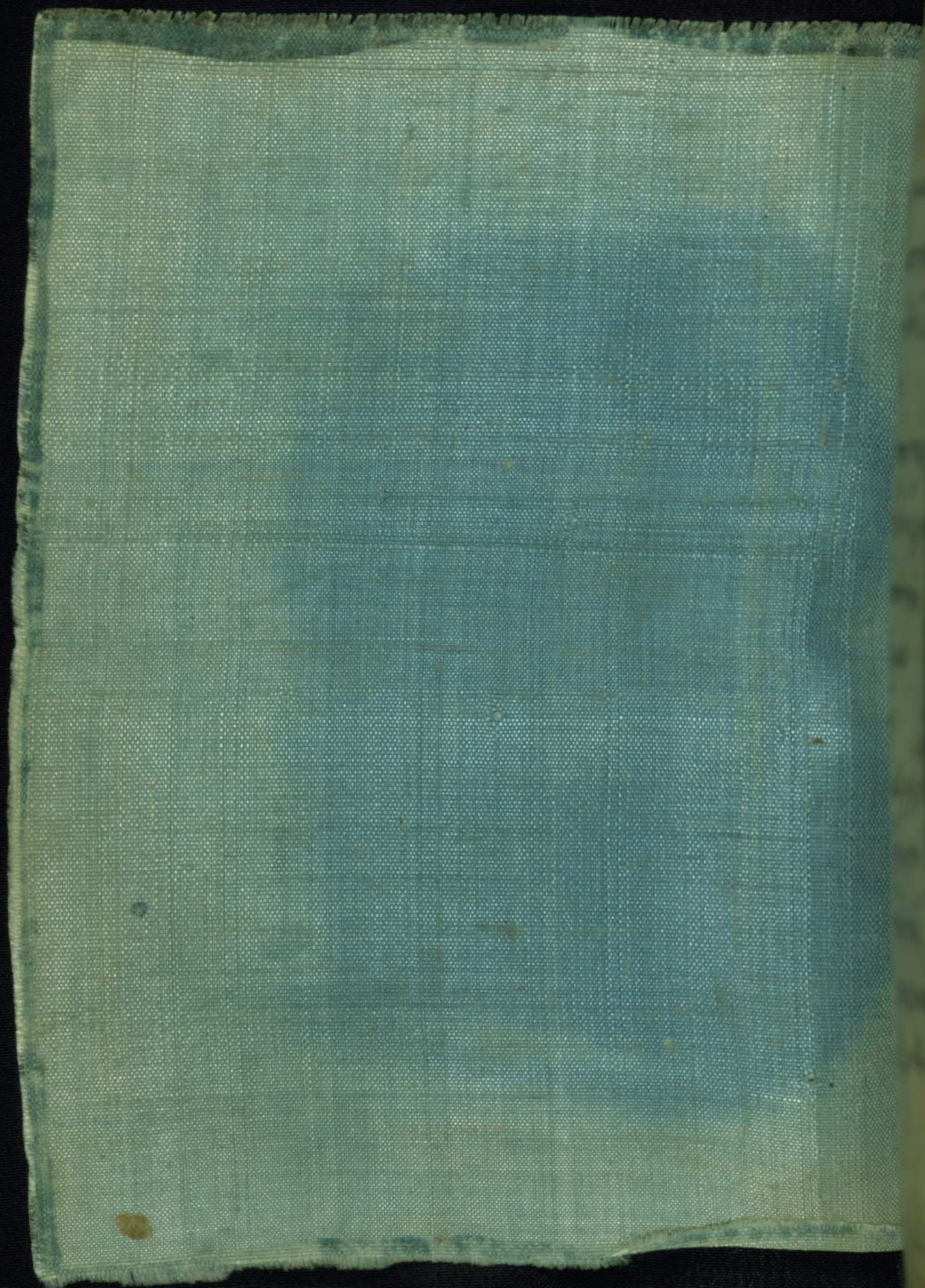
~ 1115 ~

~ 1115 ~

~ 1115 ~

51
ὦ τῆς ἐκείνου:

III ἐγαλήνηεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ
κῦ. καὶ ἡ βαλάντιον τοῦ
πνεύματος μου ἐπὶ τὸ ὄνομα

τῷ σωτῆρι μου:

Ο τί ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν
ταπεινότητα τῆς δούλης
αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ
μυῖ μακαρίου στίμε

πᾶσα ἡ γερουσία:

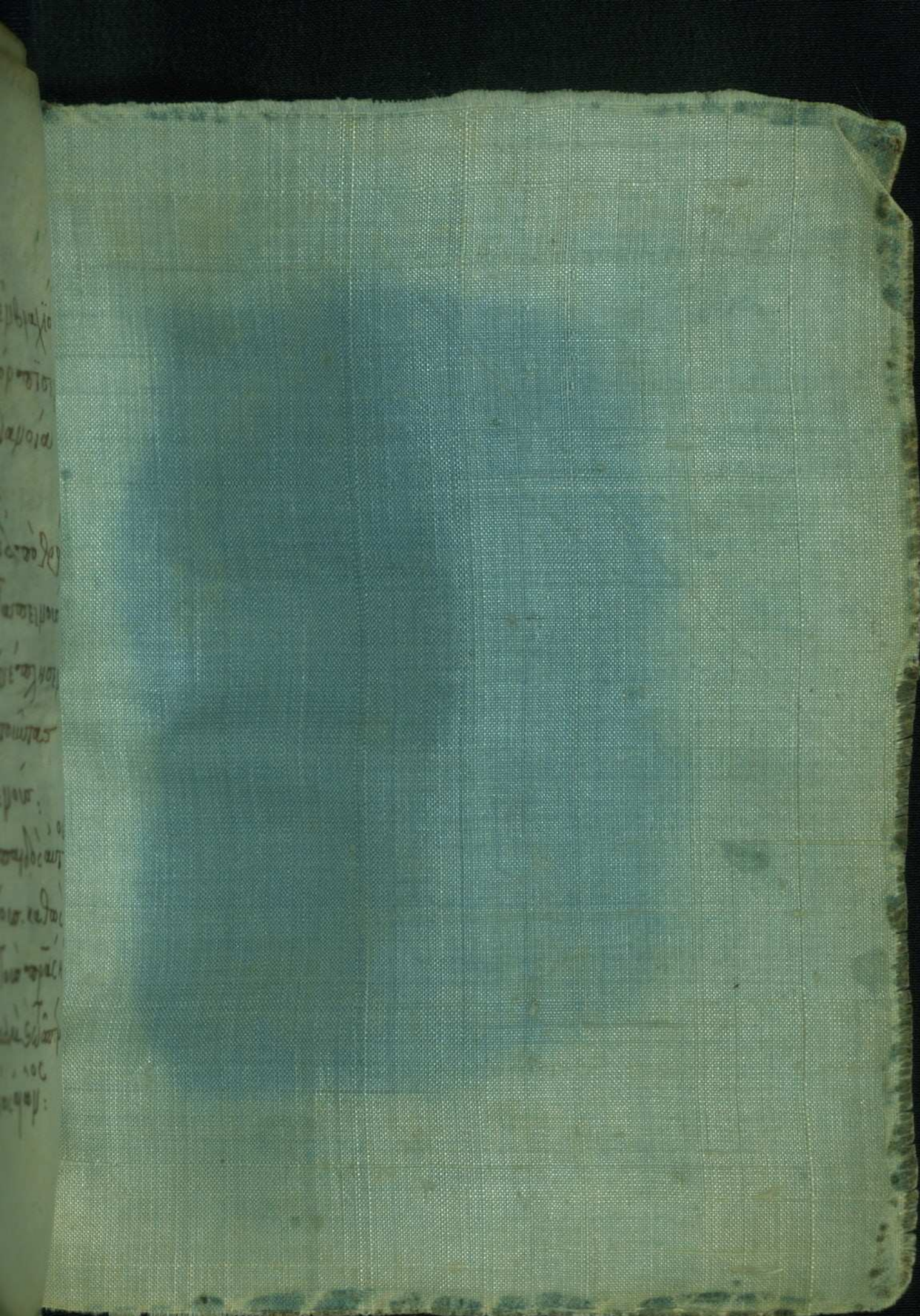
Ο τί ἐποίησέν μοι μετὰ
ὁ δούλος. καὶ ἔχοντο
ὁρμαὶ αὐτοῦ. καὶ τὸ
εἶδος αὐτοῦ, εἰς γερουσίαν
ἐβλέψεν τοῖς φόβου

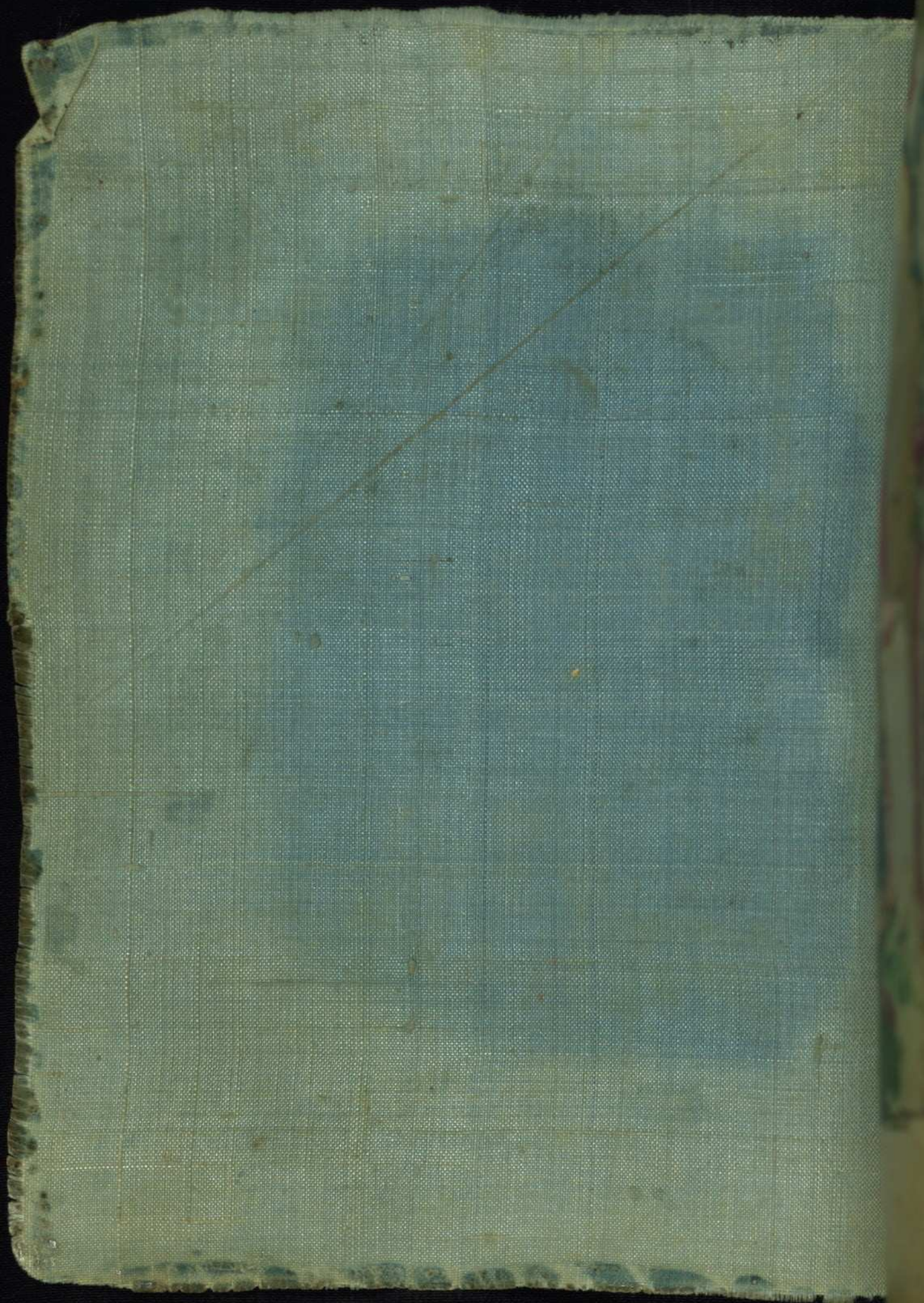
μέμοις αὐτοῦ·

Εποίησε κράτος ἐν βραχίον
ῥα αὐτοῦ· διεσκόρπισεν
τὴν φάρμακα τοῖα
καρδίαν αὐτοῦ·

Καθεῖχε δὲ πλάγας αὐτοῦ ἐν
μοῖρ· συνέσωσε τὰ πεινοῦν·
πέμψεν τὰ βρέχοντες ἐν
θάλασσιν· συνέσωσε τὰς
βλάπτοντες ἐν κερατοῖς·

Αντέταξε δὲ ὁ ἰσχυρὸς αὐτοῦ·
μνησθήμεν ἐξέοικεν· καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πρῶτους
αὐτοῦ· ὡς ἐβράδι ἐνώπιον
ματιῶν αὐτοῦ ἕως αὔρου·

Ὁ ΠΡΟΦΗ

ΖΑΧΑΡΙ

52

Ευλογητός ἐσὶς ὁ θεὸς τοῦ
Ἰηλ. ὁ τίβωε σκέφατος
ἐποίησεν ὑπερώσῃ τῷ
λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἡρεκεράτο ὄχλῳ τῇ
μῆρ, ἐν τῷ οἴκῳ δαδ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησεν διατόμα
τος τῶν ῥῶν τῶν αὐτῶ
αἰῶνος περὶ τῶν
αὐτοῦ. ὅτι ἀνέβη χθρῶν
ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πατ
τῶν τῶν μισοῦντων
ἡμᾶς.

Η οἰησάμενος μετὰ τῶν
 τῶν ῥῶν ἡμῶν· καὶ μετὰ τῆ
 μαδία τῆς ἐκείνου.

Ο ρκορ ὁ ὅμοσε τὸ ροσ αὐ
 βραδὶ τῶν τῶν ἡμῶν.
 τοῦ δοῦναι ἡμῶν ἀφ' ὅθεν
 ἐκ χειρὸς τῶν ἑχθρῶν ἡ
 μῶν ῥύσθαι τας.

Λ ατρά Ἀμ' αὐτῶν ἐμὸ σιό· τῇ
 τῇ καὶ καὶ οὐκ ἔβρω
 τῶν αὐτοῦ· τὰς τὰς
 ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κ αὐτῶν τῶν τῶν τῶν
 ὑψίστου ἐκλήθησιν· τὰ ρο

πορεύσιν· ἀρ· ἀρ· ἀρ· ἀρ· ἀρ· ἀρ·
· του κυ· ἐ· τοι· μα· στα· ὁ· δο· υ·
αὐτοῦ· τοῦ· δο· υ· α· γ· ρ· α·
σι· μο· ρ· ι· α· σ· τ· ὡ· χα· ὡ· αὐ· τοῦ·
ἐ· γ· ρ· α· φ· ἔ· σ· τ· ε· ἁ· μα· ρ· τ· ι· ὡ· ῥ· α·
τοῦ· δ· λ· α· σ· χ· ῥ· ἡ· μ· α· ὡ· ἐ· χ· ε·
οῦ· θ· ὡ· ἡ· μ· ὶ· ν·
ἐ· ρ· οῖ· σ· β· ὡ· ε· ο· κ· α· λ· α· τ· ο· η· λ· α· σ·
α· ρ· α· τ· ο· χ· ἡ· β· ῥ· ὡ· φ· ο· υ·· β· ὡ· ἰ·
φ· ἁ· ρ· α· τοῖς· ἐ· ρ· ο· κ· ὅ· τ· ε· κ· α·
σ· κ· ἰ· α· θ· α· ρ· α· τοῦ· κα· θ· ἡ· ῥ· οῖ· σ·
Τοῦ· κα· τ· ε· ν· θ· ἡ· α· τοῖς· τ· οῦ·
δ· α· σ· ἡ· μ· ὶ· ν·, ἐ· ε· ὁ· δ· οῦ· ῥ· ἡ· μ· ὶ· ν·
α· ὁ· ζ· ἡ·· κ· α· ῖ· ρ· ἡ· μ· ὶ· ν·:

καὶ ἐπεὶ χυρεῖ ἀκὴν, φεῖο
 ἱερεῖα. Ἀγὼς κς ὁ θς ημ:

Καὶ χρεμτὸν ὅρα πτεῖ
 εἰς τὸν ἐμερτὸν τὴν χερ:
 εἰς ἐπὶ μ' αλλ' χρεμ
 το φωτρητὴν τοῦ ἡχ:

Ὁ το φως αὐτὴν χερ το
 κοσμοσού. τὴν ἐμ σκ
 τει ψυχῶ μου καθάρι
 σον αὐτὸν πάσης ἀμαρ
 τίας. πρὸς τὰς αἰσ τῶν
 ἡσυχαστῶν ὅσοι σὺ με:

Π Ὁ φως σου τοῦ αἵδιου ὅ
 αὐτὸν φειχόμε. ὁ φως

τίσιν τὰ ὀμματα
κρύψατῃς καρδίᾳς
πρησάσῃς τῶν ἁσώ
μάτων καὶ σῶσόν με ::

Εξ αὐτοῦ χειλὸς τὸ φῶς σου
ἔφωτίσεν τὴν καρδί
άνθρωπου. πρησάσῃς τ
ἁσώμάτων καὶ σῶσόν με ::

Ο τὸ φῶς ἀνὰ τέλει καὶ
τὴν ἐμὴν σκοτεινίαν
ὑπαρχοῦσαν. ἀπὸ πα
σης ἀμαρτίας καθαρίαν.
πρησάσῃς τῶν ἁσώ
μάτων καὶ σῶσόν με ::

Θ ὡς τοῦτο καὶ ἐξ αὐτοῦ
 τειχόμενος τοῦ φόου σου καὶ
 φώτισον τὴν καρδίαν
 μου. περὶ στασιαστικῶν
 ἁσσομάτων καὶ σὺ σὺ με:

Π περὶ στασιαστικῶν καὶ τῶν ἁσσο
 μάτων, κατὰ τὸν νόμον
 τῆς ψυχῆς ἡμῶν τοῦ φόου
 σου τοῦ αἰῶνος:

Θ ὡς ἵνα ἔρχομαι καὶ φώτι
 σὺ με ἐν σοὶ. περὶ στα
 σιαστικῶν ἁσσομάτων
 καὶ σὺ σὺ με:

Τ ὁ αἰῶν σου τοῦ φόου ἐξ αὐτοῦ

ποσειχορκε· καὶ τὴν καρ
δίαν μου φώτισον· πορ
φασίας τῶν ἁσώματων
καὶ σώσω με· διὴ δὲ μα
οὐκ ἔστι τῆδε αὐτῶν μεμ
πορφασίας τῶν ἁσώ· τῆδε
τῶν πορφασίας τοῦ πορφασ
τῆδε αὐτῶν τοῦ πορφασ· ἐστὶν πορφασ
τῆδε πορφασίας τῶν ἁσώ πορ
λαοὶ καὶ τοῦ ἱεραρχοῦ·

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὡς ἐστὶν ὁ
κύριος· αἰνεῖτε τὸν κύριον
ὡς ἐστὶν ὁ κύριος· αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν τοῖς ὕψουσιν·

Διμείτε αὐτὸν πάντες
οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· ἀμείτε
αὐτὸν, πᾶσα αἰδωάμενος
αὐτοῦ. **α**μείτε αὐτὸν
ἡ χίος καὶ σελήνη, ἀμείτε
αὐτὸν πάντα ἄστρα
καὶ τὸ φῶς.

Αμείτε αὐτὸν οἱ οὐανοὶ τῶν
οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν·
ἀμείψασθαι τὸ ὄνομα κυ.

Θεῖ αὐτὸς εἰσε καὶ ἄβρην
θῆσιν· αὐτὸς ἐμείχασιν
καὶ ἐκτίσθῃσιν.

εἰς τὸ μαῖωρ.
καὶ εἰς τὸ μαῖωρ τοῦ αἰῶν.

ὁ γὰρ μαῖωρ ἐθετο καὶ αὐτὸν
ρεχάσεται. αἰμεῖτε
τὸ μαῖωρ ἐκ τῆς γῆς. δα
κομτες καὶ παῖδες αἰ
στοι. πῦρ χαλὰ χιτῶν.
κρύσταλλος. πῦρ καὶ
μῖδος τὰ ποιοῦντα τοῦ
λόγου αὐτοῦ.

Ἡ αὐτὸς ὁ ρη καὶ πᾶντες οἱ
βασινοὶ. ζύχων καὶ πο
φόρων καὶ πᾶσαι κέδραι.

Τὰ θηρία καὶ τὰ περὶ ταῦτα
κτῆνη· ἔρωσεν αὐτὰ καὶ τὴν
πεινῶστέρωσεν αὐτὰ.

Βασίλεις τῆς γῆς καὶ τὰ περὶ
τὰς λαοὶ ἀρχόντες
καὶ τὰς κρῖται γῆς.

Η βασισκοὶ καὶ παρθένοι·
πρεσβύτεροί μετὰ με-
τωτέρωμ· αἰμεσάτω
σὰμ τὸ ὄνομα κυ, ὅτι
ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Η βροχολογῆσις αὐτοῦ
ὅτι γῆς καὶ οὐρανοῦ· καὶ
ὑψώσει κέρασιν αὐτοῦ.

Υ μνος πασι τοῖς ὁσίοις
αὐτοῦ. τοῖς υἱοῖς ἡ ἑλῆσεν
ἡμῶν τὴν αὐτὴν.

Α σπτε τὸ κῶσεν καὶ καμῶν
ἡ ἡμεῖς αὐτοῦ ἐμὲ καὶ καὶ
σίαν ὁσίον. ἄφραμθῃ
τῶ ἡλῆσεν τὸ ποιήσαν
τὴν αὐτὴν. καὶ υἱοῖς σίον
ἡ ἡλῆσεν σπτε τὸ
βασιλεῖ αὐτῶν.

Α ἡμεῖς αὐτῶν σπτε τὸ ὁμόμα
αὐτοῦ ἐμὲ καὶ ἐμ τὴν
σπτε καὶ σπτε τὴν
σπτε αὐτῶν.

Οτι εὐδοκεῖς ἐν ὧ χαρῇ
αὐτοῦ καὶ ὑψώσει τὸ πρῶτον
εἰς ἐμὴν τῆς γῆς.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δό-
ξῃ καὶ μεγαλίσονται ἐν
τῶν κοίτων αὐτῶν.

Αὐψώσεις τοῦ θύ ἐν τῷ
χαρῇ αὐτῶν καὶ ἐν
φῶτι δέσμοι ἐν ταῖς
χεροῖν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκ δίκης
ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐλθόντες
ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς ἀσίστους.

αὐτοῦ ἐν πένθους· καὶ
τοῦ ἐμδόξου αὐτοῦ, ἐν
χειρὶ πένθους σιδηραῆς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς
κρίμα ἄγγραφον· δό
ξα αὐτῇ ἐφ' ὅσα τοῖς
ὀσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν θῆ ἐν τοῖς
ῥαῖοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τερροῦ ματῇ
δι' ὅλην μέσος αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ταῖς
δυνάμειν αὐτοῦ· αἰ

ῤεῖτε αὐτὸν καὶ αὐτὸ
 πλῆθος τῆς μαχίης
 οὐκ ἔστι αὐτοῦ.

Κῖρετε αὐτὸν ἐν ἡχοῖς
 πλῆθος. ἄνῤεῖτε αὐτὸν.
 ἐν ψαλτῇ καὶ κίθαρ.

Αῖρετε αὐτὸν ἐν τῷ μ
 σάμῳ καὶ χορῷ. ἄνῤεῖ
 τε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
 ὄργανῳ.

Αῖρετε αὐτὸν ἐν κύμβα
 λοῖς καὶ ἡχοῖς. ἄνῤεῖτε
 αὐτὸν ἐν κύμβαλοῖς
 καὶ ὄργανῳ.

ἀσπασμοὶ ἡμεῖς αὐτῶν τὸν
κρ. Δόξα σοὶ καὶ ὑῶ
καὶ γὰρ σοὶ καὶ ἡμῶν
καὶ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνες.

Σοὶ δὲ ἀποδοῦναι κεοῦθ' ἡ
μῶν. σοὶ δὲ ἀγαπᾶμεν
μετὰ τὸν σοὶ καὶ τοὺς
ὑῶ καὶ τοὺς γὰρ σοὶ εἰς

Δόξα σοὶ δειξάντι το φῶς
Δόξα ἐν ὑμῖν τοῖς θῶ καὶ
ἐν τῇ εἰρήνῃ ἡμῶν
εὐδοκίᾳ. ὑμῶν μερῶν

εὐλογοῦ μερσε. πορο
 σκωοῦ μερσε. δοξολο
 γοῦ μερσε. ἀχαρίτου
 μερσε διατῶ μαχάλημ
 σουδοξαμ. κέ βασιχά
 βουωίε. θε πέρ παμ
 τοκράτορ. κέ ὕε μομο
 γρεσίυ χε καχόρ παμ
 κέ οἱ θς. οἱ αμμος τοῦ θυ.
 οἱ υος τοῦ παρς. οἱ αἱ ρωμ
 τῶ αμαρτίαμ τοῦ
 κόσμου ἐχέη σορῆμας.
 οἱ αἱ ρωμ τας αμαρτίας
 τοῦ κόσμου, παρς δξα

τὴν δὲ νοστήρημασιν· ὅκα
θήμενος ἐν δόξῃ αὐτοῦ
παρῶν, ἐχέουσιν ἡμᾶς.
ὅτι οὐκ εἰμὸς ἄλλος·
οὐκ εἰμὸς κε· ἰὺ χε.
εἰς δόξαν τοῦ πατρὸς ἀμήν.
Καθεκάστην ἡμέραν
εὐχομένησθε, ὅτι μέσσω
τὸ ὄμμα σου εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· καὶ κατὰ
φύσιν ἄβυσθός σου ἡμεῖς
μερεῶν καὶ ἡμεῶν.

φῶει· παύκε· ἐρέησον·
 ἴσασ· τὴν ψυχὴν μου·
 ὅτι ἡ μαρτορσοί κε·
 πρὸς σε κατέφθην·
 Σίταβον με τοῦ σοι·
 εἴμ· τὸ θέλημα σου ὅτι
 σὺ εἶ ὁ θεός μου· ὅτι φρ
 σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ
 φωτί σου ὁψώμεθα
 φῶς· παρὰ τεινον
 τὸ ἔλεός σου τοῖς γι
 μῶσ· κοιτίσε·

Κ αταβίσσον κε ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἅμα

μαρτή τοιο φυλαχθῇ
μαῖματ· εὐλογητός
εἰ κε ὁ θεὸς τῶν πνεύμα
τῶν, καὶ ἄμε τὸν καὶ δε
δοξα μένον τὸ ὄνομα
σου εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν·
ὅμοιοι τοκέ τὸ ἔλεός σου
ἐφῆματ καθάπερ ἤλ
πίσα μενέσσι σοί·
εὐλογητός εἰ κε δίδου
ζοῦ με τὰ δίκαιά σου
τά σου· εὐλογητός εἰ
δέσποτα, σωγίζομαι

τὰ δὲ κατὰ ματῶ σου· εὐ
 λογητός εἶ ὦ θεέ, φῶς τῶν
 μετὰ δὲ κατὰ ματῶ σου·
 κε τὸ ἐλεός σου ἔς τὸν αἰῶ
 να, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
 σου μὴ παρίδης· σοὶ
 πρέσβει ἄνθρωπος· σοὶ πρέ
 σβει ἄνθρωπος· σοὶ δεξά
 σθαι· τὸ πρὶ καὶ τὸ
 ὑπὸ καὶ τὸ ὑπὲρ· σοὶ
 δεξάσθαι καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰῶνων ἡ ἀληθεία
 καὶ ψάλλοντάς σε ὅτι ἔχουσιν
 ἐπὶ τῆς ἡγίας· εἰ δὲ ἐπὶ

371
ο ἰδιομελ^{ορ} και το μερ^{τε}
Εμε πλ^ησθη μεν το πρ^οσ^ι
του ελεος σου κε. και η
μαλιστα μεθα και ευ
φρανθη μεν. ανθω^ν η με
ρ^ον^ο β^απτει^ς μας α^νη^μα^ν
ε^ν τ^οις^ν ο^ν ει^δο^ν μεν^ο κα^κα^ι.
και ιδ^εσθ^ι τοις^ν δου^λοις^ν
σου και σ^ι τα^ν ε^νε^ργ^ασ^ιν σου.

Και ε^νη^νον^{το} τοις^ν υ^ιοις^ν αυ^του
και ε^νη^νον^{το} λα^οις^ν πολλ^οις^ν κυ^ν
του^ν θυ^ν ε^νη^νον^{το} και τα^ν
ε^νε^ργ^ασ^ιν χει^ρων^ν η^μων^ν
κα^τα^ν θ^νη^νον^{το} ε^νη^νον^{το}.

ἐν τῷ ἔργῳ τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον:

Δόξα αἰμῶ· θ· εἰ· ται

ὁ· ταχθεῖς, λ'· φειούτως:

Αγαθὸν τὸ βρομοχογεῖσθαι

τῷ κῶ, ἐψάλλειν τῷ ὁ

ρὸ ματί σου ὕψιγε· τοῦ

ἀμνέλλειν τὸ πορῶν τὸ

θεοῦ σου καὶ τῷ ἀχὴ θά

αῖ σου κατὰ ρύκτας:

Εὖρος ὁ θεὸς ὅς ἐστις ἰσχυρὸς

ὅς ἐστις ἀταρτατος ἐχέτω

ἡμᾶς· τῷ ἀμνέλλειν τῷ

τῷ ἔργῳ ἡμῶν· καὶ τὸ τῷ ἡμῶν

καὶ σκληρομένης τῆς
ἐκτεμένης. **Λ**εὸ ἰδρὲ, **σ**οφί.

Οὐρ ἐυχόμενος θεῶν ἡμῶν, **σ**αμ
ρὴν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ
τας αἰῶνων. **Ο** λαός.

Επιστρεφάμενος τοὺς πᾶσι
τοὺς βασιλεῖς τερνύσας.
τὴν πᾶσι τὴν ἐλπίδα. τὴν
ἐθνη τὸν αἶνον. τὸν κόσ
μον εἰρήνην ἔσας. τὴν γὰρ
μορὴν ταύτην καὶ ὡς δια
τήρησας. τοὺς πᾶσι
τοὺς βασιλεῖς καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν. ἐν σκληρομένη καὶ ὡς

τάχορ· καὶ ἡμᾶς· ἐμὸρ θο
 δόξω· τίθει δὲ ἀφύλαχορ·
 καὶ ἐμὴ ἀμοίω καὶ ὅζο
 μοχορ· οἷε κε· παρὰ λαβε·
 ὡς ἄνθος καὶ φίλαμος·

καὶ ἀρχόμεθα τὴν· παρὰ τὴν
 ὥραν· εἰδέναι τε αὐτὰς·

καὶ ὁρμεν τὰς χεῖρας ἄς ὕ
 ψος, λήθμεν τὸς τὸ παρὸν
 ἐκ αὐτῶν τῶν τῆς ζωῆς·

Καὶ ἀμαρτίας· περὶ
 ἐργείας· φίλαρχίας· καὶ
 ἀρχολογίας· μνημοδόος·
 παρὰ δὲ οὐ φροσύνης·
 τὰς τῆς φροσύνης·

ὑπομονῆς καὶ ἡσυχίας,
χαρίσαι μοι τὸ σὸν δούλω·
μαὶ καὶ βασιλεῦ. δώρησαι
μοι τοῦ ὁράν τὰ ἐμαυτοῦ
ματῶν, καὶ μὴ κατακεί
ρειν τὸν ἀδελφόν μου.
Ὅτι εὐχόμενος εἶς τοῖς
ἀδελφοῖς ἀμὴν· καὶ ἄλλοι
μερταῦ τῷ ἐκτελεί τοι·
ποιοῦντες καὶ τὰς τρεῖς
μεγάλας μεγαλοίας.
Εἰπω, τὰς 18. **Ν**αὐτοῖς ἀλφ.
Εἰπω, τὰς 18. τῷ εὐχί.
Εἰ θ' οὕτως,

ὁ προφῆς δαδ

69

ΔΕΥΤΕ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΟΜΕΝ
Τῷ ΒΑΣΙΛΕΥΙ ΗΜΩΝ ΘΩ :

ΔΕΥΤΕ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΟΜΕΝ ΧΩ
Τῷ ΒΑΣΙΛΕΥΙ ΚΑΙ ΘΩ ΗΜΩΝ.

ΔΕΥΤΕ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΟΜΕΝ
ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΕΣΣΑΡΑ
Τῷ ΧΩ Τῷ ΒΑΣΙΛΕΥΙ ΚΑΙ
ΘΩ ΗΜΩΝ : μ β α ρ ο ι γ :

ΤΑΙ ΡΗΜΑΤΑ ΜΟΥ ΒΡΩ ΤΙΣΑΙ
ΚΑΙ ΣΩΣΕ ΤΗΣ ΚΡΑΥΓΗΣ
ΜΟΥ. ΠΡΟΣΧΕΣ ΤΗ ΦΩΡΗ
ΤΗΣ ΔΕΗΣΕΩΣ ΜΟΥ. Ὁ ΒΑ
ΣΙΛΕΥΣ ΜΟΥ ΚΑΙ Ὁ ΘΣ ΜΟΥ.
ὍΤΙ ΠΡΟΣ ΣΕ ΠΡΟΣΕΥ.

ζομαικε· τὸ πρῶτον εἰ
 σακοῖσιν τῆς φωνῆς μου.
 τὸ πρῶτον παρὰ τὴν σο
 μαίσοι καὶ βροψάμε·
 ὁ τοῦ χιθὸς θέλω ἀρο
 μαίσει· οὐ παροικη
 σαι· σπρηρδόμενος·
 οὐδὲ διαμεροῦσι παρὰ
 μοι κατέραι· τῶν
 ὀφθαλμῶν σου· ἐμίσθη
 σαι· πάντας τοὺς ἐργα
 ζόμενοι τῇ ἀρομαί·
 ὡς χεῖς πάντας τοὺς
 λαχοῦντας τὸ ψάδι·

ἀνδραγαθήματα καὶ δό-
λῳ μὲν δέχεται καὶ
φῶς δὲ ἐν τῷ στήθει τοῦ
ἐλεοῦστος. ἐλπίδα
μαεῖς τοῖς κοῖταις.
προσκύνησάτω ὁ
μαρτύριον σου ἐν φόβῳ
σου. καὶ ὁ δὲ ἦν ἐν μέν
τῇ δικαιοσύνῃ σου. ἐν
κατὰ ἡθρῶν σου, καὶ
τε ὑψίστου ἐν τῷ οὐρανῷ
τῷ ὁδοῦ σου. ὅτι οὐ
ἐστὶν ἐν τῷ κόσμῳ
αὐτῶν ἀχρήστῳ. ἡ καὶ

ἴω αὐτῶν, ματαιὰ.
 τάφος ἀρεῶν γέμεος ὁ
 χάρις αὐτῶν. τὰς γὰρ
 αὐτῶν ἐδοχίωσεν.
 κέρμον αὐτοῖς ὁ θεός. αὐτοῖς
 πᾶσι τὸ σῶμα αὐτοῦ
 διὰ βουλήν αὐτῶν.
 καὶ αὐτὸς τῶν θεῶν
 πᾶσι αὐτῶν ἐξέω
 σον αὐτοῖς. ὅτι παρὲν
 τὸ κράμα σέκε. καὶ
 ἀφραμθῆτωσαν παρ
 τῶν οἰκτιρῶν. τῶν ὁ
 σέ. εἰς αἰῶνα αἰῶνα.

ἀσονται. Σκατασκενή-
σεις βράχτοις· καὶ καυχή-
σονται ἐμσοὶ οἱ ῥαπτοὶ τες
τὸ ὄρομα σου· ὅτι σὺ εὐ-
λογῆσεις δίκαιοι καὶ ὡς
ὅτι σὺ εὐδοκίᾳ ἐρεθί-
σας ἡμᾶς·

Κεκαταφύγη βρηνθῆς ἡ
μὴ ἐμβρεῶ καὶ βρεῶ.
ὡς τοῦ ὀρηνβρηνθῆμα.
Σκαθῶθῆμα τῆς γῆ καὶ
τῶ ὀικουμένη. ὅτι
ἀπὸ τοῦ ἀνῶρος καὶ ἔως
τοῦ ἀνῶρος σὺ εἶ· μὴ.

ἀπογράφης ἀπομείνεις τῶν
 περιωσιν. καὶ εἰ πάσας
 ἀπογράφῃς οἱ υἱοὶ τῶν
 ἀμων. ὅτι χίλιαι ἐστὶν
 ἐν ὀφθαλμοῖς σου κε-
 ῶς ἡμέραν ἡχθεῖς. ἢ τίς
 διήχθε. καὶ θυγατρὴν
 μὴ κτεῖ. τὰ ῥοῦδον μω-
 νων αὐτῶν ἐστὶν ἐσομένη.
 τὸ πρῶτον οἷον σε ἵχλον πα-
 ρέχθῃ. τὸ πρῶτον ἀμθῆσαι
 ὁ παρέρχῃ. τὸ ἕτερον
 ἀποπείσῃ. σκληρὸν
 θείη καὶ ἡραμθῆν. ὅτι

Ῥέχῃ τοῦ μερὲς τῆς ὀρ
γῆ σου καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου
ἐταράχθη μερ. ἔθου τὰς
ἀνομίας ἡμῶν ἐν αὐτῇ
— οῦ σου. Ὁ ἄσπλην ἡμῶν, ὅς
φωτίζει μὲν τοῦ σκοποῦ
τοῦ σου. Ὅτι τὰς αἰ
ἡμέρας ἡμῶν Ῥέχῃ τοῦ
μέρος τῆς ὀργῆς σου Ῥέχῃ
τοῦ μερ. τὸ ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ
ὥστε ἄρα ἡμετέροις.
αἱ ἡμέραι τοῦ μετῴν
μῶν ἐν αὐτοῖς, εὐδοκίᾳ
κοιτᾷ ἐπὶ τῇ ἐσπέρᾳ ἐν

ὁμοφρονίας, ὁμοφρονίας
 ἔτη καὶ τὸ πλεονέκτημα
 κόπος καὶ πόμος· ὅτι
 ἐπὶ χεῖρας τῆς ἐξουσίας
 καὶ πλεονέκτημα
 θω· τίς γὰρ οὐκ ἔχει τὸ κρ
 τὸς τῆς ἐξουσίας σου· καὶ
 αὐτὸ τοῦ φόβου σου τοῦ
 θυμὸν σου ἐξαρῶμεν
 σαδαι· τὴν δὲ ἐξουσίαν σου
 οὕτως γὰρ ὁρίσασθαι· ὅ
 τοῦ πλεονέκτημα
 τῆ καρδίας ἐμσοφίας·
 ἐπὶ ἀρετῇ καὶ ἐξουσίᾳ·

καὶ παρακληθῆναι ἐπὶ τῷ
δούλῳ σου. ἐν τῇ ἡμέρᾳ
μερτὸ τῶν ὁρίων τοῦ ἐχθροῦ
σου καὶ ἡ νύκτα μεθ' ἧς
ἐυφρανθῆμεν. ἐν τῇ
ταύτῃ ἡμέρᾳ ἡμεῶν
ἐυφρανθῆμεν. ἀνθ' ὧν
ἡμεῶν ἐκτελείσασθαι
ἡμᾶς. ἐπὶ τῶν ὁρίων ἡμεῶν
κακαί. καὶ ἰδέσθαι τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τῇ
ἐργασίᾳ σου. καὶ ὁ δὲ ἡμεῶν
τοὺς ἡμεῶν αὐτῶν. καὶ ἡ
ἐκ τῆς χάριτος σου

τοῦ θύημι οὐκ ἐφ' ἡμᾶς
 τῶν ἔργων τῶν χειρῶν ἡ
 μῶν κατεύθυνε οὐκ ἐφ' ἡ
 μᾶς· καὶ τὸ ἔργον τῶν
 χειρῶν ἡμῶν κατέβησιν οὐ
 χεὶρ καὶ κροτίς ῥά σοι μαρ
 τοί κε· ψαλὸς καὶ σὺ ἡ
 σὺ βρῶδ' αἰνῶμεν· πο
 τε ἡ ἔσθ' ἔσθ' με· διέ
 σπασεν ὡς βρῶδ' αἰνῶμεν
 καρδίας ἐν μέσσοι τοῦ
 οἴκου μου· οὐ σπασεν
 βέλεω· σπασὲν ὁ φθαλ
 λιστὴ μου σπασὲν ὁ φθαλ
 λιστὴ μου· σπασὲν ὁ φθαλ

Βασίς ἐμίσησα· οὐκ ἐ
κολληθή μοι καρδία
σκამβή· ἐκ κλίμου τ^{ος}
ἀπὸ ἐμοῦ τοῦ πορνῆρου
οὐκ ἔμωσ κομ· τὸν κα
τελαχόω τὰ χάρματα
πονησίον αὐτοῦ, τοῦτο
βεδίω κομ· ὑπερῆφα
μωὸ φθαχμὸς καὶ ἀποχ^η
αὐτοῦ καρδία, τοῦτο οὐ
σηησθή κομ· οἱ οὐ φθαχ
μοί μου ἐπὶ τοῖς πο
ταῖς· τῆς γῆς τοῦ σῦν
καθὼς ἀγαπᾷ τοὺς μετέμ

πορδρμνος βνδω α
 μω μω, ούτος μοι εχθ τουρ
 γει ουκατω κθ εμ με σο
 της οικίας μου ποι ων
 υπερηφανίαν. χαλωμ
 εδικαι ουκατευθω βν
 εμω ποιον τωμ οφθαλ
 μω μου. εις τας πορωι
 ας αποκτενομ παντας
 τοις αμαρ τοιχοις της
 ηης του βροχου θρασυ
 εκ πολεως κυ. παντας
 τοις εργαζομενοις τω
 αρομιαμ. **Δ**οξα **α**ι
αλη **γ** αι μεγαλοι τρ

ἔϊται, ἀπὸ τῆς ἡμέρας.
εἰδὲ ἐγὼ μὲν, ψαλλὸς ὁ καρο
μάρχος. Τὸ πορὸς ἐμὸν.

Πορὸς εἰσάκουσον τῆς
φωρῆς μου. ὀβασίχας
μου καὶ ὁ θς μου. καὶ ἡ
μου ἀποκριμὴ τοῦ αὐτοῦ
ποιοῦ μὲν ἐμὸν. **Σπ**

τῶν ῥήματά μου ἐν ὅτι σὺ.

Ο τί πορὸς σὲ πορὸς ἀξομα.

Δόξα τοῦ αὐτοῦ. καὶ μὴ.

Πορὸς ἐκαστοῦ μερὶ καὶ μερὶ
τω μερὶ. οὐνοῦ, ὅτι ἀνέ
τειχας τοῦ ἡλίου τῆς δὲ
Κροσσῆς. παρὰ δὲ σου.

ὅτι ἐβλάστησας τὸ αὐτὸ
 τῆς ἀφθαρσίας παρ
 θεοῦ. ὅτι ἐμεῖρας αὐ
 φθορὰς γῆς. καὶ ὅτι
 ἐβλάστησας καὶ αὐτὸν
 τὸν παρ τὸν θεὸν αὐτοῦ
 ἵνα ἀποθῇ μακάριον
 καὶ ἡμῶν.

Παροβήκαμεν κατὰ
 θῶρον κατὰ τὸ λόγον σου.

Σὺ κατεκύρις αὐτοῦ
 μου πάσα ἀνομία.

Λιτρώσθαι με ἀπὸ σὺκο
 φαντίας ἀνῶν καὶ φῦ
 λαβῶτας ἐν τοχαῖσιν.

Τὸ πόσῳ ποῦ σου βίβω
μοῦ βίβω τὸν δούχο σου
Σίδαβὸρ μετὰ δὲ καὶ
ματὰ σου.

Πληρώθη τὸ ὄφθαλμοῦ
αἰμέσεως· ὅπως ἔμνη
στο τὴν δόξα σου· ὅχι
τὴν ἡμέραν τὴν μαχο
τρέπει αἰμοῦ.

Τέλειον· **π**αμγλατρία.
περὶ μωμ· **κα**τὰ τὸν **π**ρῶτον.

Παχὺ πορρ κατὰ χαβε πορρ
δουλοθήρα ἡμῶν· ὅχι
θροῖς βλασφημοῖσι σε.
Ἐὰν περὶ τοῖς ἡμῶν χε

ὁ θεὸς ἡμῶν· ἀμεχεῖς ὡς πρό
 σου τοῖς ἡμῶν πολεμοῦν
 τας· μάθω σὶ ποὺς ἰσχύ
 εἰς ὁρθοδόξωρ ἡσυχίας·
 πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας
 μεφίχαμε· **τὸ** κεῖν ἔχον
 ἐν παντί καρπῶ καὶ ἐν
 πάσῃ ᾠρᾷ· ἐν ὧν ὡ
 καὶ ἐπὶ γῆς προσκύνῃ
 μέρος καὶ δοξαζόμενος
 θεὸς ὁ χρηστός· ὁ μακροθύ
 μος· ὁ τοῖς δὲ καλοῖς
 ἡγιασμένοι καὶ τοῖς ἁγίοις
 τροχοῖς ἐχέον· ὁ πάντας
 καλῶν πρεσβυτέρων διέτι

ταῖς ἐπεὶ τῶν μελλόντων
τοῦ γὰρ αὐτοῦ. αὐτὸς κέ ποτε
δύναται καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρῃ
ταύτῃ τὰς ἐν τεύχεσιν καὶ
ἰσχύον τῇ ῥῶν ἡμῶν,
πορὸς ταῖς ἐν τοῖς χερσίν σου.
τὰς ψυχὰς ἡμῶν, γὰρ σου.
ταῖς σωματικαῖς ἡμῶν. τοῖς
λογισμοῖς διόρθωσον. Τὰς
ἐννοίας καθαρόν. ὁρῶν
ἡμῶν ἀπὸ πάσης ἐχέουσιν
κακῶν καὶ ὁδῶν. τείχην
στην ἡμῶν ἡμῶν. ἡμῶν
ἰσχύον παρεμβολὴν αὐτῶν
φρουροῦ μερὸς ὁδοῦ.

μερῶν. Καταμνησόμεν
 ἑστέ τῶν ἐμὸν τῆς ταλῆς τοῦ
 θεοῦ. καὶ εἰς τὴν ἑσπέρην
 σὴν τῆς ἀπορίας τοῦ
 λόγου. ὅτι εὐχόμενοι
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰῶνων ἀμήν. **Ε** ΕΧΕΝΤΟΜ.

Ε ΕΧΕΝΤΟΜ. **Ε** ΕΧΕΝΤΟΜ.

Δ ὁ ἁγίος καὶ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ
 τοῦ. ὁ ἡμεῖς καὶ αἱ καὶ ἡ
 τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων.
Α ἡμεῖς τῶν αἰῶνων ἀληθινῶν
 καὶ ἡμεῖς τῶν αἰῶνων.

Υ ἡμεῖς τῶν αἰῶνων τῶν αἰῶνων
 εἰς καὶ ἡμεῖς τῶν αἰῶνων.

κρίτος τοῦ σφαιρίου· τὴν
ἀδιαφθόρως ἡμῶν τε
κοῖται· τὴν ὁρτοσθεοῦ σε
μαχίω μεν. **Ε**μὸν δὲ
τὴν ὁρτοσθεοῦ μεν.

Θς οἱ κτείνῃσαι ἡμᾶς καὶ
ἀδογῇσαι ἡμᾶς· βοῦφαι
μεν τὸ πορτοσθεοῦ αὐτοῦ
ἐφῇματ καὶ ἐλεῖσαι ἡμᾶς.
Ετὴν πορτοσθεοῦ αὐτοῦ.

Κεκαὶ δεποτατῆς ζωνῆς μου.
πορτοσθεοῦ αὐτοῦ· πορτοσθεοῦ
αὐτοῦ· φιλάρχιας· εὐαρχίας
αὐτοῦ· μεν πορτοσθεοῦ αὐτοῦ.
πορτοσθεοῦ αὐτοῦ.

μοφροσύνης· ὑπομονῆς
 εὐαγίας· χαρισίμοι τοῦ
 σοῦ δούλου· καὶ κεκοιμήθη
 δούλοισι τοῦ ὁρα
 τῶν ἐκαστοῦ σματῶν· καὶ
 μετὰ ταῦτα κίρειν τοῦ ἀδεχ
 φόρου· ὅτι εὐχομένης
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶν·

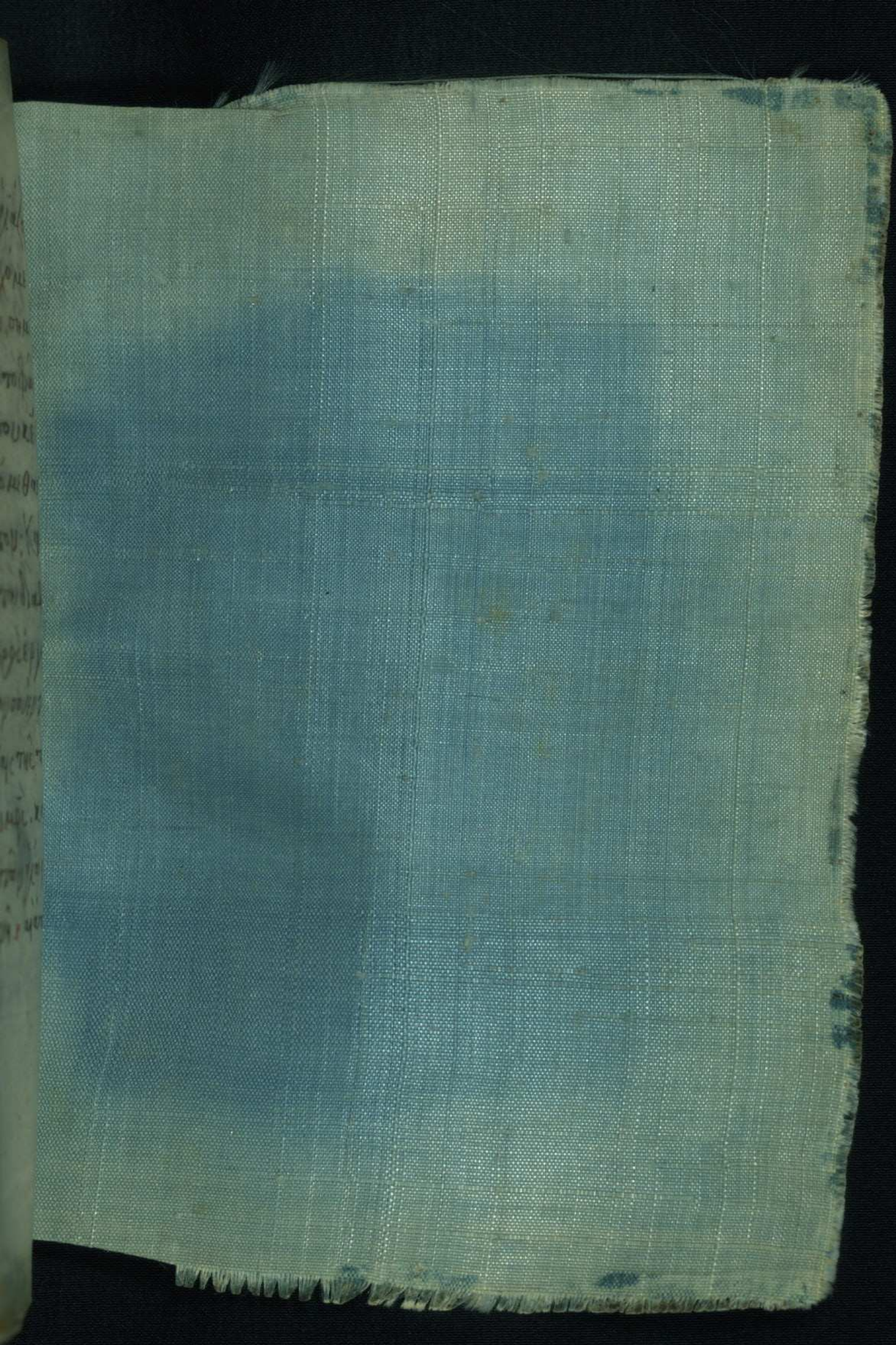
εἰ θούτος τὰς δούλους καὶ
 μοῖας· εἰ ταῖς ἀρομένας
 ὑφ' ὅσας χεῖρας· λήρτες
 στήναι· καὶ αὐθις·

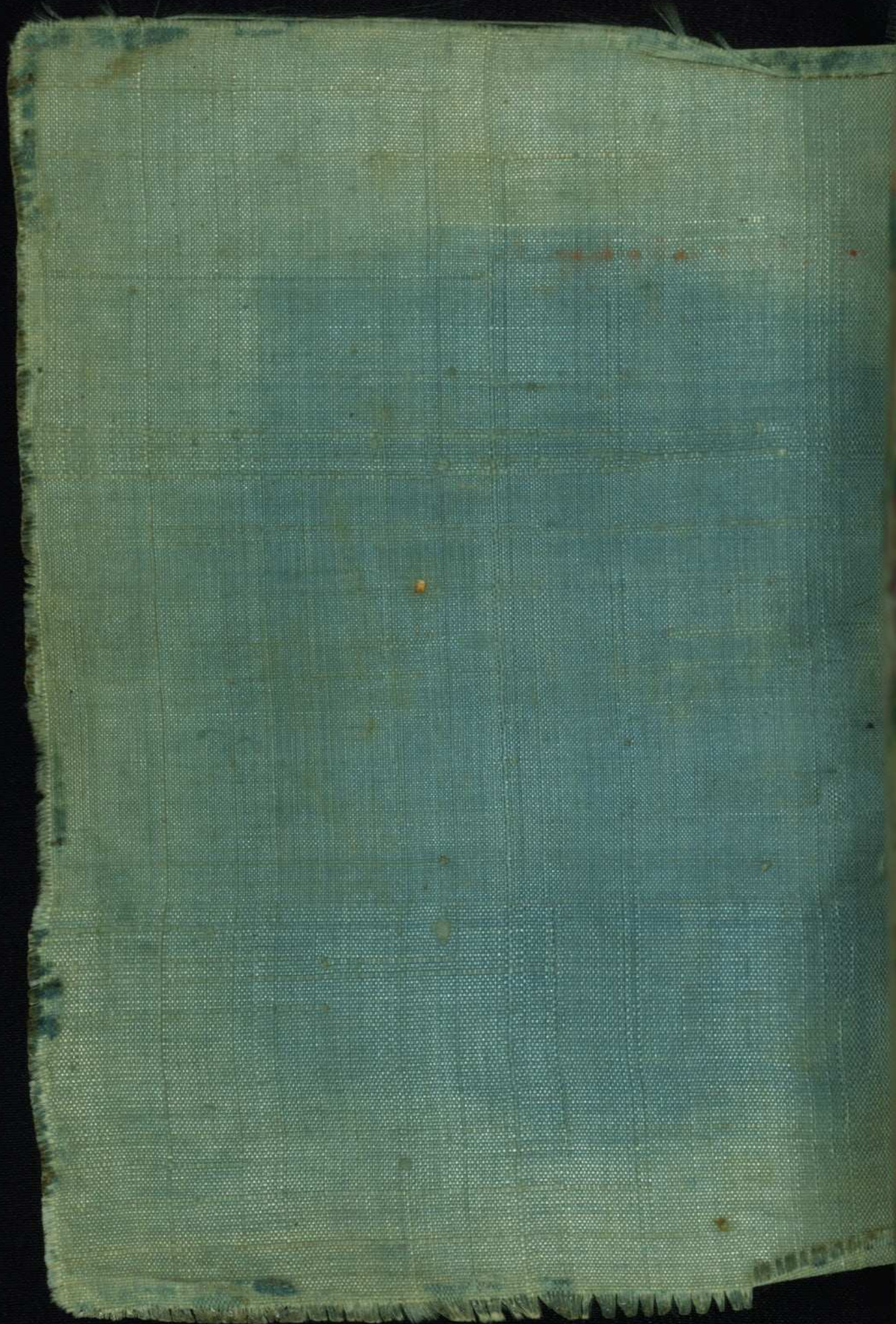
τρισὶν ἡμέραις·

πέντημιον· εἰ ἐχ' ἰδ' καὶ αὐθις·

εἰς τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν·

το φῶς τὸ ἱερὸν καὶ ἁγίον
παρὰ τῶν ἁγίων ἐρχομε
μορεῖς τοῦ κόσμου, σημε
ιώθη τὸ ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς
τοῦ φωτός τοῦ σου καὶ
ἰμὸν ἐν αὐτῷ ὁφθαλμοί μου
φῶς ἀπορροήσῃ· καὶ
κατὰ θῆσαν τοῦ διαβό
λου μου, πρὸς ἐργα
σίαν τῶν ἁγίων σου ἐν το
ῦ σου πνεύματος τῆς πα
ρακλήσεώς σου καὶ
παρὰ τῶν σου τῶν ἁγίων, ὁ
ἀληθὴς· ἐκ τέρῃ καὶ ἀποχ

סוף סוף

76

סוף

משה ואלה

77

δοξα σοι ο θεε μου δοξα
Βασιλευ ουριε τρισυου
πατριαριε περ ημου
κ ε ε χ ε ν ο ο ρ ι β . ε ι τ α ,
Λευτε προσκυνησωμεν . γ
και με ταμοιαι , τρις
στα κοισου κε δυκα ο σιων
μου . προς χεσιν δε η
πειμου . βρω τισα τινω
προσειχω μου ουκ ερ
χειλεσι δοχιοις . Κ . τ ο ρ ρ
σ α τ ο ο υ ο υ τ ο κ ρ ε μ α μου
δ ε λ θ ο ι . ο ι ο θ ρ α χ ο ι

μοι ἰδοὺ παρένθετή
 ταπ. ἐδοκίμασται τῇ
 καρδίᾳ μου ὅτι σε σκεπ-
 ῖν ἐτός. ἐσφύρωσαι με
 καὶ ὁ χεὺρ ἐθήρημαί σε
 Δίκαια. ὅτι σὺ ἐποίη-
 σα λησέι το φιλανθρω-
 πῶν ἐργατῶν τῶν σου. ὅτι
 τοῖς χόροις τῶν χειλέ-
 σου σου φωνὴ φυλάξαι
 ὁδοὺ σκεπτήσας. κατὰ
 τὴν πᾶν τὰ δεικνύματα
 μου ἐν τοῖς τρέβοις σου
 ἰραμὴν σαλατῶσι τὰ
 δεικνύματα μου.

ὦ Κεκραβὰ ὁ πόσις σου
 σὰς μου ὅθι· κλίνομαι
 οὐ σου ἐμοὶ καὶ εἰσακούσθαι
 τοῦ ῥῆματός μου.
 ὦ μακάριος τὰ ἐχέου
 οὐκ ἔστι τοῦ ἔχοντος
 τὰ ἐχέοντος· ἐκ τῶν σμ
 θεῶν κούτω τὴν ὁδὸν
 φύλαξομαι ἐως κορυφῆς
 ὄφθαλμοῦ· ἐμσκέψαν
 τῶν πτερύγων σου σκε
 πασαί με· ὡς σκέπ
 σαι τὸν σὺν τῶν
 τῶν πτερύγων σου σκε

οἱ ἄχθοντες μου τὴν ψυχὴν
 μου περὶ ἐσχατον· τὸ γὰρ
 ἀφ' αὐτῶν οὐκ ἐκχέουσι·
 τὸ φῶς αὐτῶν ἐχάλη
 σεν ὑπὸ τῇ φαρμίᾳ· ἐκ
 βαλλόντες με μὴ μὴ ἴδωσι
 εἰ ἐκὺκχέουσι με· τοῖς
 οὐφθαλμοῖς αὐτῶν ἐθέμ
 το ἐκκλινάμεν τῇ γῇ·
 ὑπὲρ χάβον με ὡς εἰχὼν
 ἐν ἐτόιμος ῥεθνήσαν·
 ὡς εἰς κύματος οἰκῶν
 ἐν ἁλὶ σφοδρῶς· ἀπὸ
 τῆς θύρας ἐξέρχεται φθορά μου·

αὐτοῖς. δὲ ποσὲχίσον
αὐτοῖς. ρίστη τὴν ψυχὴν
μου ἀπὸ ἀσεβοῦς. ρο
μφαίας σου ἀπὸ ἐχθρῶν
τῆς χήρας σου. καὶ ἀπὸ
ὀχλῶν ἀπὸ ἡσυχίας
ἐἴσον αὐτοῖς ἐν τῇ ζωῇ
αὐτῶν. καὶ τῶν κρυ
μμένων σου ἐπαχύνθη
ματὴ αὐτῶν. χορτα
σθῆσαι αὐτοὺς καὶ ἀφῆκ
ται κατὰ τοὺς νόμους
τοῖς αὐτοῖς. ἦν δὲ ἐν
δικαιοσίᾳ ὁ θεὸς αὐτοῦ

ὦ πρῶτα πᾶσα· χορ
 τὰς θύσας μαχέμεται οὐ
 φθίμηναι τὴν δόξα μου·
Πρὸς σέ ἐκ ἡρώτων ψυχῶ
 μου· ὅθι μου ὅτι σοί
 τῶν ποιεῖται· μή κατὰ
 σὺν θεῷ ἡρεῖς τοῦ ἀνδρός·
 μή δὲ καταβῇ αὐτὸς
 σὰν μεοῖ ἀφ' ἑρῆμου·
 Σμερτὰν τες οἱ ὑπο
 μένοντες σε, οὐ μὴ κα
 τὰ σὺν θεῷ· ἀσὺν
 θήτωσαν οἱ ἀνὸς μοῦν
 Δακρύων· τὰς ὁδοὺς

Τὸ πρῶτον πᾶσι· Χορ
 γασθῆσθε μαζὲν τῷ ὁ
 θῷ ἡμῶν τὴν δόξαν σου·
 ὅς σε κεῖ ἡρώτην ψυχῶν
 μου· ὁ θεὸς μου ἐπέτισέ
 σε· ποιεῖθ· μὴ κατα
 χύω θείην ρεῖν τὸ ῥῆμά σου·
 ἡ δὲ καταβὰς αὐτοῦ
 αἱ μέοι ἀφ' ἑοῦ μου·
 γὰρ πάντες οἱ ἄνθρωποι
 ἐμὸν τέκος· οὐ μὴ καὶ
 ἀσυχνοῦσιν· ἀσυχνοῦ
 ἡ τῶν αἰνῶν ἀνομιῶν
 μακρῆς· τὰς ὁδοὺς

σου κενώριον μοι καὶ
ταῖς τρέβοις σου δοξάζοι
με. ὁ δὲ ἡγοῦμαι ἐπὶ τῇ
ἀληθείᾳ σου. καὶ δοξά
ζομαι ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ σῶν
μας. Καὶ σὲ ἔτι μέγα
ὀχνητήν ἡμερῶν. μὴ
σθῇ τί τῶν οἰκτιρῶν
σου κενώριον ἐχέου
ὅτι ἡ πόσις τοῦ αἵματος
σὺ εἶ. ἁμαρτίας με οὐ
τήτος μοι καὶ ὑποίας μ
μὴ μνησθῇς. κατὰ τὸ ἐ
λεος σου μὴ σθῇ τίς σου.

ἐρεκερ τῆς χρηστότητος
 σου κε· χρηστος καὶ ευ
 θὺς ὁ κε· διὰ τοῦτο μο
 θήσκει ἁμαρτάνουτας
 ἐν ὁδῷ· ὁδηγήσει· τρω
 εἰς· ἐρεκερ· διδάσκει
 τρω εἰς ὁδὸν αὐτοῦ·
 πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυ· ἔλεος
 ὁ ἀληθῆς· τοῖς ἐκζη
 τοῖσι τῶν δαδῆκων αὐ
 τοῦ· ἐρεκερ τοῦ ὁμοῦ
 τος σου κε· καὶ ἔλασθη
 τί τῆς ἁμαρτίας μου το
 ῦ· ἡμαρ ἐστὶ· τίς ἐστὶν·

ἄνθρωπος ὁ φρονοῦμενος τὸν
κῆρ· μοι θύσει αὐτῷ·
ὅθεν ἡ ἡρετίσαστο· ἡ
ψυχὴ αὐτοῦ ἐν γὰρ τοῖς
αὐχισθήσεται· καὶ τὸ
σπέρμα αὐτοῦ κληρονο
μήσει· καὶ κρατήσωμαι
ἐς τὸν φρονοῦμενον
αὐτόν· καὶ ἡ διαθήκη αὐ
τοῦ δὲ χάσει αὐτοῖς· οἱ
ὀφθαλμοί μου διὰ παν
τός· πρὸς τὸν κῆρ· ὅτι
αὐτὸς ἐκπασει ἐκ πηλ
δος τοῦ ποταμοῦ.

ἐπιβλέψοντες ἐπὶ μέγα
 ἔχουσόν με. ὅτι μοι ο
 ἰκνῆς καὶ πτωχὸς εἰμί
 ἦν· ὧς θλίψεις τῆς καρ
 διας μου ἐπὶ ἡθύνθησαν.
 ἐκ τῶν ἁγίων μου ὄζα
 ἡγάγε με. ἰδετωτα
 τὰ πειρασίων μου καὶ τὸν
 κόπον μου, καὶ ἄρξ
 ῃς τὰς ἀμαρτίας
 μου. ἰδε τοὺς ἑθελῶ
 μου ὅτι ἐπὶ ἡθύνθησαν.
 ἐμίσος ἀδικῶν ἐμίσση
 σέν με. φύλαξόν τιν

ψυχῆς μου καὶ ῥύσθη με·
μή κατὰ σὺν θεῶν ὅτι
ἤλπισα ὅτι σε· ἀκαχοί
δ' ἀθεῖς ἐκολλώμην τοι·
ὅτι ὥστε μέμνησέ κε·
λύτρωσά με ὁ θεὸς τὸν ἰσχυρὸν
ἐκ πάντων τῶν θλίψε-
ων αὐτοῦ·
Κλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ
ἀγαθὸν ἔλεός σου· καὶ
κατὰ τὸ πλεονθος τῶν
οἰκτιρισμῶν σου· ὅπως
λῶσιν τὸ ἀνόμημά μου·
ὅπως πληροῦνται ὡς

με αὐτὸ τῆς ἀνομίας
 μου καὶ αὐτὸ τῆς ἀμαρ
 τίας μου καὶ ἄριστον
 με ὅτι τῇ ἀνομίᾳ
 μου ὧς γινώσκω καὶ
 ἡ ἀμαρτία μου ὧς
 ἔπιόρμουν ἐπὶ διασώ
 τος. σοὶ μὲν ἡ μαρτυ
 ρία τοῦ ἁγίου ὧς ἐπὶ
 ὁμοθυμαδὸν οἰκτάς. ὅπως
 ἀφ' ὧς θῆς ἐν τῇς
 λόγισσόν. ἐν ἡκ
 σης ἐν τῷ κρίματι σε
 ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις

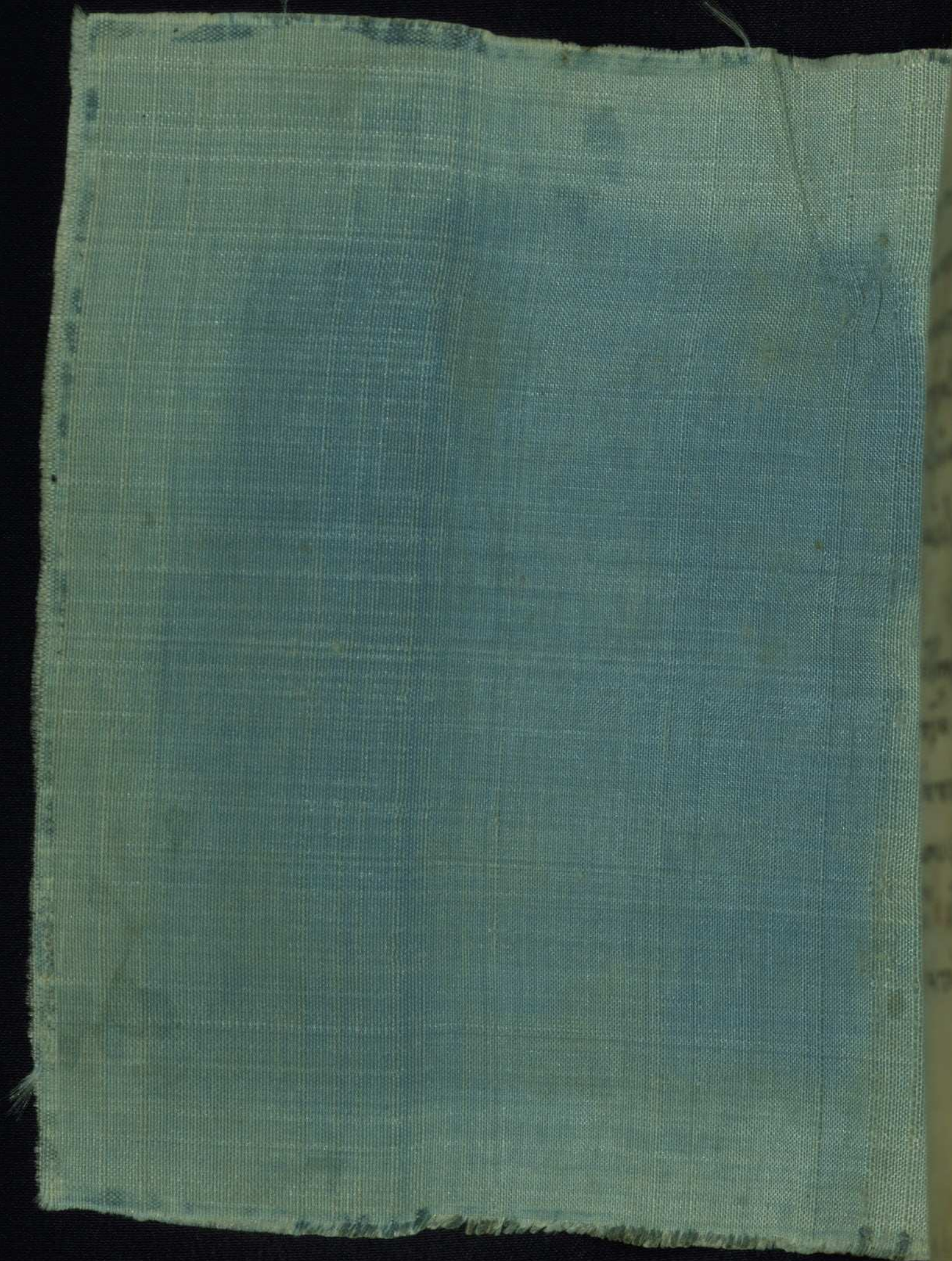
συνεχὴ φθνή· καὶ βρῆ
μαρτίαι σε κίσθησέ με
ἡ μήρ μου· ἰδοὺ γὰρ ἄλ
θειας ἡ γὰρ ὡσας· τὰ
ἀδελφὰ καὶ τὰ κρύφια
τῆς σοφίας σου ἐδήλο
σας με· ῥὰν τί εἰς με
ὑποποκακαθαρί
σθῆσομαι· ὡς ὡς με
καὶ ὑπερχορεύσας
θῆσομαι· ἀκουτίεις
μεγαλίστην· ὡς
φροσύνῃ ἡ γὰρ ἡσασθ
ταὶ ὁ θεὸς ταύτης

μέμνη. ἀπὸ τῆς ἀνομίας
 τῆς σῶστος τοῦ σῶστος ἀπὸ
 τῶν ἀμαρτιῶν μου.
 ὁπάσας τὰς ἀνομίας
 μου ῥάχῃ σου. καρδίαν
 καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί
 ὁ θεός. καὶ τὸ πνεῦμα
 ῥυπαρὸν ῥυπαρὸν τοῖς ῥυπα
 τοῖς μου. μὴ ἀπορρι
 ψῇς με ἀπὸ τοῦ σῶ
 στος σου. καὶ τὸ πνεῦμα
 σου τὸ ἅγιον. μὴ ἀρτὰ μέ
 λης ἀπὸ ἐμοῦ. ἀπὸ
 δόξῃ σου τὴν ῥυπαρίαν

τοῦ σπρίοισου. ἔπειτ' ἡ
 γε μοῖ' ἐκὼς ἡρὶ ζοῖ με.
 διδάξω ἀρόμοιστάς τ' ὁ
 δοῖσόν. ἔα σε βῆς ὅτι
 σέ βῃ γράφωσι. ρωα
 με βῆ αἰμάτων ὅθ' ὁ
 θς τῆς σπρίας μου. γὰρ
 χιῖα σε ταῖ' ἡ γῶατα
 μου τῶν δικαιοσύνην
 ἐξέταλ' ἐξ ἡ μου ἀροί
 ζεις. καὶ τὸ πόμα μου
 ἀργυρεῖ τῶν αἰμεσῶν
 σου. ὅτ' εἴ' ἡ θέχῃ σε

θωπίαμ, ἐδοκασαμ.
 ὁλοκαυτὸ ματαίου καὶ
 δοκῆσεῖς. θωπίαμ
 θω, πρὸς αὐτὸν τε
 μέμωρ. καρδίαρ αὐτῶν
 τε τειμερην καὶ τε
 ταπεινωμερην, ὅθι
 ἐκβουδρῶσει. ἡμεῖς
 μορκεβρ. τῆς δοκίας
 τῶ σίωρ, καὶ οἱ κοδομη
 θήτω ταῖς χηλῶν.
 τὸ τε δοκῆσεῖς θωπίαμ
 κακοσῆς. ἀμαφορὰμ
 ὁλοκαυτὸ ματαίου. τότε
 αὐτοῖς αὐτὸ θωπ
 αὐτοῖς αὐτὸ θωπ
 αὐτοῖς αὐτὸ θωπ

Κ εὐὸ τὸ παμχρόνον σου πᾶν.
 ἐν τῇ τέλει τῇ ὁρατοῖς
 αὐτοφύχοις σου καὶ ταῖς
 πείμας, τοῦτο γὰρ
 μὴ ἀνταμέχης ἀφ' ἡμῶν.
 ἀλλ' ἀντιποιμὴν ἡμῶν
 μέμωσόν σου.

Κ καρδίαν καθαράν ἐτίσων
 ἐν ἐμοὶ ὁ θεός σου.

Η ἡ ἀπορρίψης με ἀπὸ
 τοῦ προσώπου σου.
 ἀδελφεὶς **μ** ἑταῖροι. **α**ντι
 φωρεῖται δὲ, αὐτὸς.

συχ. 2
Κεὶ οὖτο παρὰ τοῦ πατρὸς
Δόξα αἰμω. **μ**ετὰ τοῦ
Θκεῖ οὐ εἰ ἡ ἀμω τοῦ εὐχόμενου
ληθιρὴ. ἡ βλαψήσασθαι
τοῦ καρποῦ τῆς ζωῆς
αὐτοῦ καὶ τοῦ μετὰ τοῦ
βασιλεῦσσι καὶ μετὰ τοῦ
ἐκείνου τοῦ εὐχόμενου. ἔχεν
θῆναι ταῦτα καὶ ἡμεῖς
Κς οὗτος εὐχόμενος. εὐχο
μένη τοῦ καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς
ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς
ἡμεῖς οὗτος οὗτος οὗτος
οὗτος οὗτος οὗτος οὗτος

Ἅγιος ὁ θεὸς υἱος ἰσχυρός·
 υἱος ἀθάνατος ἐχέουσιν
 ἡμᾶς· ἐκ τριῶν τοῦ·

τοῦ ἀρχιεπιστοῦ τῆς ἐκκλησίας·
 καὶ τοῦ τῆς ἐκκλησίας· εἰδοῦν·

Εὐλογητός εἰς ὅσον ὁ θεὸς ἡμῶν·
 ὁ παρὰ σοφίαν τοῦ ἀχίρου
 ἀπαδείξας καταπαύει
 ἡμᾶς αὐτοῖς τὸ πᾶν τοῦ χρόνου·
 ἐδιδότων τὴν οἰκουμένην
 σὺν ἡμῶν φιλίᾳ καὶ δόξῃ·

Παῖδες καὶ πατέρες διδοὺ
 παραμυθίαν τοῖς δούλοις
 σου· ὅτι ἐν τῷ ἀκένδρῳ
 τῷ πᾶσι ἡμῶν· μὴ·

χωρίζουτοῦ ψυχῶν ἡ
μῶν ἐν θλίψεσι. μή μεν
κρίνω οὐτοῦ φρεσὶν ἡμῶν
ἐν πείρασέ σου. ἀλλ' αἰ
ἡμαῖτ' ἐν φθασοῖς. ἔγνω
σοῦ ἡμῖν ἐπίστομόν· παρ
ταχοῦ. ὡς περ καὶ τοῖς
ἀποστόλοις σου παρτο
νέσις. οὕτω καὶ τοῖς
ἐν ποταμοῖς ἐμῶν
σπητοῖς κτήρεσιν. ἔγνω
σημεῖοι ἡμεῖς τοῦ μερ
δοξολογοῦμεν τὸ πά
ντοῦ σου.

Η ἐχθρὸς καὶ πρὸς τὰς πόλεις
 καὶ καταφύγη τῶν χρι-
 στιανῶν. τὸ ἀκαταμά-
 χητον τείχος. τῶν κατὰ
 πόρου μέσσω ὁ χιμῶ
 ὁ ἀχέμαθος, σὺ ἐλθὲ
 ἀχραντὲ. ἀλλῶς τὸν κος
 μορ σου σώζουσα τὴν αἰ-
 σῶσιν σου πρὸς τὰς πόλεις.
 μνησθῆτι καὶ τὴν πόλιν σου
 θέμε. παρὺ μνησθῆτι. καὶ
 καὶ ἐλέησον με. καὶ ἡ ἀν-
 θρώπων. καὶ τὴν πόλιν σου
 σὺ σώσον. ἐν ὁμοίᾳ τῇ πόλιν σου.

ποροσκυνοῦμεν. ὁ δὲ
ζαζόμενος. θεὸς ὁ χρηστός.
ὁ μακροθύμος. ὁ τοιοῦ
δι καὶ οὐ γὰρ ποῦ καὶ τοιοῦ
ἁμαρτολοῦ ἐχέων. ὁ
πάντας καλῶς πορρ
ορίαν διατάττει βουλήν
τοῦ μελλόντος πορρ ἁμαρ
τοῦ γὰρ πορρ, αὐτοῦ κε, πορρ
δοξα καὶ ἡμῶν βρ τῇ
ρα ταύτῃ ταῦ βρ τὰ θε
καὶ ἰθὺς πορρ τὴν ζοὴν ἡ
μῶν πορρ ταῦ βρ τοχας.

τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς
 σοὺ. τὰς σωματικὰς ὡς
 τοὺς λογισμοὺς δι' ὁρθο
 σοὺ. τὰς ἐννοίας καὶ
 ἐννοιὰς καὶ ὅσα ἡμῶν
 ἐκ τῆς πάσης θλίψεως
 κακῶν καὶ ἀνθυμένων. τὰ
 χιτῶν ἡμῶν ὡς ὡς
 σου. ἵνα τὴν παρεμβο
 λὴν αὐτῶν φρουροῦμε
 μοι καὶ ὁδὸν ὡς ἐννοίαι.
 κατὰ τὴν ὁδὸν ἐννοίαι
 ἐννοίαι τῆς πίστεως
 καὶ ἐννοίαι ὡς ὡς.

8
της ἀποστολῆς τοῦ
ξυνομένου πνεύματος
τοῦ αἵματος τοῦ
αἵματος αἵματος. **κ** ἐχέτω

τρεῖς. **Δ** **κ** αἱ μὲν
τὴν τιμὴν τοῦ
ἐμοῦ κυρίου πνεύματος.

Ο ὁ θεὸς κτερίσας ἡμᾶς.

κ αἱ τὰς τρεῖς μετέχουσιν
μετέχουσιν, **κ** ἐκ τῆς

Κ ἐκ τῆς ποταμῆς ζωῆς
μου, τοῦ αἵματος
τοῦ αἵματος. **φ**ιχαρ.

εὐφροσύνην καὶ χαρὰν
 τῇ αὐτῇ εὐφροσύνης.
 τῇ αὐτῇ εὐφροσύνης.
 ὑπομονῆς καὶ ὑπομονῆς
 χαρὶ τῇ αὐτῇ εὐφροσύνης
 λω. ἡ αὐτῇ εὐφροσύνης.
 Δοῦναι μοι τοῦ ὁρᾶν
 ταῖς ἐμαυτοῦ ματα.
 Σὺ καὶ τακρίμειρ τῇ
 ἀδεχθῆναι μου. ὅτι εὐ
 λογητὸς εἰ εἰς τοῦ αὐ
 τῇ αὐτῇ εὐφροσύνης.
 εἰται, ταῖς ἐμαυτοῦ ματα.

Χ
ΑΙΝΕΥ. ΕΙΤΑΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ
ΕΠΙΣΤΑΘΕ ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ
ΤΟ ΚΡΑΤΟΡ. ΚΕΥΕ ΜΟΝΟ
ΥΜΕΣ ΤΟΥ ΧΕ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΤΟΝ
ΜΙΑ ΘΕΟΤΗΣ ΜΙΑ ΔΥ
ΜΑΡΙΣ, ΕΧΕΝ ΣΟΥ ΜΕΤΟΥ
ΑΜΑΡΤΟΧΟΜ. ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙ
ΓΑΘΑΙ ΚΕΙ ΜΑΣΙ, ΟΤΩΣΟΥ
ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΕΞΙΟΝ ΔΟΥΛΟΝ
ΟΤΙ ΕΥΧΟΜΕΝ ΤΟ ΕΙΣ ΤΟΥΣ
ΑΓΩΡΑΣ ΤΩΝ ΑΓΩΡΑΜΑΝ ΔΥΝΗ
ΕΙΒΟΥΛΙ. ΛΕΓΕ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ
ΕΘΕΝ ΜΟΝΟ ΟΤΙ ΜΟΝΟΝ.

Κ

μηδ' ἡμῶν τὴν ζωνήν,
ὁ εὐδῖος τοῦ χειμαζο-
μεν ὀρχήμην. Καὶ
ἡμῶν ὁδὸν ἡμῶν ὁδὸν
ἐν ἡμῶν ὁδὸν μεθ' αὐ-
τῶν ἀφ' ἑκείνου ὁδὸν
ἐν τοῖς ἐκείνου ὁδὸν.
καὶ τῶν ἡμῶν ὁδὸν
τῆς διαποίαν ὁδὸν
τῆς ὁδὸν ὁδὸν.
ἵνα καὶ ἡμῶν ὁδὸν
ὡς τῶν ὁδὸν ὁδὸν
τὸ σὺμφέρει ὁδὸν

μῦθοι, καταβίον θάμ
 ποιείντας ἐν τοχάσιν.
 ὅς τις σὺν αἰμῇ μαρὰ
 εἰνέει δόξου καὶ ἐρευνῇ
 τίς τις τῶν πεπρωμένων
 μῦθον αἰοῖς παροῖσι.
 καὶ μὴ τοῖς φθειρομέν
 οῖς τοῦ κόσμου τούτου
 βραχὺ τὰ ἀγαθὰ τε
 καὶ τοῖς ἀλλὰ τῶν μελλόν
 τῶν ὀφθαλμῶν τῆς αἰ
 ποχάσεως ἐνρίσχωσιν
 θησαυρῶν. ὅτι εὐλο
 γητοὶς ὁ ἀμύδιος ὑπαρχῶν
 εἰς τὴν αἰῶνα τὴν αἰῶνα.

ΔΕΥΤΕ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΟΜΕΝ
ΒΑΣΙΛΕΥΙ ΗΜΩΝ ΘΩ:

ΔΕΥΤΕ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΟΜΕΝ
ΤΩ ΒΑΣΙΛΕΥΙ ΚΑΙ ΘΩ ΗΜΩΝ:

ΔΕΥΤΕ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΟΜΕΝ.
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΥΣΤΕΡΑ ΤΩ
ΤΩ ΒΑΣΙΛΕΥΙ ΚΑΙ ΘΩ ΗΜΩΝ:

Ο ΘΕΕ ΤΩ ΟΡΟΜΑΤΙ ΣΟΙ Ο
ΣΟΥ ΜΕ. ΚΑΙ ΒΡΤΗ ΔΙΑΔΕ
ΣΟΥ ΚΡΙΜΕΙΣ ΜΕ. Ο ΘΕΕ ΕΙΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ
ΜΟΥ. ΒΡΩΤΙ ΣΑΥΤΩΡΗ ΜΟΥ
ΤΟΥ ΟΥΧΟΜΑΤΟΣ ΜΟΥ.
Ο ΤΙ ΑΛΛΟ ΤΕ ΔΟΙΒΑΡΕΤΗ

σαμ' ἐπεμ'· ὅσιν ἔγω
γὴ κραταῶν ἐκ' ἡττήσαμ
τὴν ψυχὴν μου· καὶ οὐτο
έθερτο τὸν θῦβ' ὅτι
οὐκ αὐτῶν· ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς
βοηθεῖ μοι· καὶ ὁ κς αὐ
τῇ τῇ τῇ τῇ ψυχῇ μου.
ἀποφράσσει καὶ αὐτοῖς
ἐν τῇ ἐκ
θείᾳ σου βοήθειά σου
αὐτοῖς ἐκ κοίτης θύσσου.
ὁ βοήθειά σου τὸν ὁ
ματί σου καὶ ὅτι ἔρατόν.
ὅτι ἐκ πάσης χίψου

ἐρρίψομε· ἔβριτοῖς
 ἐχθροῖς μου βώει δὲ μ
 ὁ ὀφθαλμός μου·
 ἦ ὅτι σὰν ὁ θεὸς τὴν πόρ
 τὰς μου. Σμὴν ὑπερί
 στες τὴν δέξτερήν μου·
 πόρτες μου καὶ εἰσα
 κοιστήριόν μου· ἐχυσήθη μ
 ἐν τῇ ἀδοχῇ μου·
 καὶ ἔβριχεν ὡς ὕδωρ
 φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ὡς
 ὀχλὸς αἰμαρτοχόου·
 ὅτι ἔβριχεν ὡς ὕδωρ
 ἀρομῆα· ἔβριον ἡ βρῆ

κοτόσω μοι· ἡ καρδία μου
ἐταράχθη ἐν ἐμοί· καὶ δὴ
λίαν θαυμαστοῦ ἐπέπεσον
ἐπ' ἐμέ· φόβος καὶ τρό-
μος ἡλθέ ἐν ἐμὲ καὶ ἐκα-
λίη ἐν ἐμοὶ σκότος· εἰπά-
τις δώσει μοι πτέρυγας
ᾧ σοὶ πωρὶ τεράσας καὶ πε-
ταθήσονται σκαταπαύ-
σαι· ἰδοὺ ἐμακρυνάσθην
δύσσωρ καὶ ἡνυχίοθην ἐν τῇ
ἐρήμῳ· πρὸς ἐδὲ χρίματόν
θὺ· τὸ μὲν ὅζον τὰ μέγα πρὸ
ὀχίμα ψυχίας καὶ ἀποκατα-

ἰδὼς καταγοῦν τῶν
 κῆ καὶ καταδίδε τὰς ῥα
 αὐτῶν· ὅτι εἰδοῦν αὐ
 μὲν καὶ τὴν ῥα μὲν τῇ
 τοῦ· ἡμέρας καὶ ῥα τοῦ
 κοκχῶσι αὐτοῦ βῶν τῇ
 τείχην αὐτῆς καὶ ἀρομίαν
 καὶ χότος βρ μέσσω αὐτῆς
 καὶ ἀκίαν καὶ οὐκ ὀξέ
 χι· ὅτι εἰ τῶν τοχαττειῶν
 αὐτῆς τοχος καὶ δοχος·
 ὅτι εἰ ὁ ἄθρος ὡρεῖ δὴ
 σε μετ' ὅν ῥα καὶ ἄν· καὶ
 εἰ ὁ μῖος ῥα μέβω με βρ μῖος

λορρημόμησερ' ἐκρύβην
ἄν' αὐτῷ. σὺ δὲ ἄμ' ἐ-
ἴσοψ' ἔχε ἡγεμόν μου καὶ
ἡγορέ μου. οὐκ ἔπειτα αὐτο
ἐχέ καμάς μοι ἐδέσματο
ἐμ τῷ οἴκῳ τοῦ θῦ' ἐπορά
θη μεν ἐμ' ὁμοίαν. ἐχθέ
τω δὲ θάνατος βάσ' αὐτοῖς
καὶ καταβήτω σαρκεῖς αὐ
τοῦ ζῶντες. ὅτι πορνή
εἰ αὐτὴ τῆς παροικίας
αὐτῶν ἐν μέσσο αὐτῶν.
Επὶ τῷ πρῶτῳ θῦ' ἐκέκρα

ζα και ος εισηκοισε με
 εσπερατ και τω ροι και
 μεσημβριατ ετηνησο
 με και ατω μελω και
 εισακοισε τη φω
 ρης μου. χυτρωσε τα
 βρειρηνη τω ψυχη μου
 ατω τω ροι και τω
 μοι, οτι ερ πολλοις η
 σαμω εμοι. εισακου
 σε τα οθς και ταπει
 ρωσει αυτοις, ο υπαρ
 χου τω ροι και τω
 διαρ ετηρ αυτοις αμ τα

λαγναι ὅτι οὐ κέ θοβή
θησαν τοῦ θῆ· ὅς τε ἔμε
την χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ αὐτοῦ
Διδόμα· ἐβέβηχον αὐ
τὴν διὰ τὴν κηρ αὐτοῦ· δι
μερίσθησαν αὐτοὶ ὅρμη
τοῦ πρὸς τὸν αὐτοῦ.

ἔζησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν.

Η ταχύνθησαν οἱ λόγοι αὐ
τῶν ὑπὲρ ἔλαμον· ὅσοι
εἰσι βολίδες· ὅσοι ρριφοί
ὅσοι κη· τὴν μέριμνάν σου.
ὅσοι σε διατράψῃ· οὐ
δοῦσε· εἰς τὸν αἰῶνα σάχον

τῶδε καὶ σὺ δὲ ὁ θεὸς καὶ
 τὰς εἰς αὐτοὺς εἰς φρέαρ
 διαφθορὰς. ἄνδρες αἱ
 μῶτον καὶ δοχῆς τῆς
 οὐμὴ ἡμῶς ἰσχυροὶ τὰς
 ἡμέρας αὐτῶν. ὧς δὲ
 κέ βρωτὶ ὁσπῆσε·
 καὶ τοὶ καὶ βρωθῆναι αὐτοῦ
 ὑψίστου. βρωθῆναι τοῦ θύ
 τοῦ οὐνοῦ ἰσχυροὶ σέτα·
 βρεῖς τῶ καὶ ὑψίστου τῶ
 μου εἰ καὶ καταφύγη μου.
 ὁ θεὸς μου καὶ ἐχθρὸς
 τῶ αὐτοῦ. ὅτι αὐτοὶ ῥῶσε

ταίσε ἐκ παλαιοῦ θηρά-
των· καὶ ἀπολόγους
ραχιδίου· ἐν τοῖς μέ-
γεροις αὐτοῦ ὅτι σκιά-
σεις· καὶ ὑπὸ τὰς πτε-
ρυγὰς αὐτοῦ ἐχέεις·
καὶ ὡς ἐκείνη ἡ ἀλ-
θεια αὐτοῦ· οὐ φοβήθη
σὴ ἀπὸ φόβου μὴ κτερί-
μῳ· ἀπὸ βέλου πύ-
λῳ ἡ μῆλα· ἀπὸ πύ-
ματος ἐκ σκοτεινῶν
ρῶν ἐκ· ἀπὸ σὺ μὴ τῷ

ματος καὶ δαυμορίου
 μεσημβρίου· περὶ
 ταῖς ἐκ τοῦ χίτου σου
 χίλια· καὶ μυρία ἑξ
 ὀξὶ ὧν σου· περὶ οὗτοι
 οὐκ ἔμει· πληρὺ τοῖς
 ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἀνο
 ήσεις· καὶ ἅπαντα ποδοσῶν
 ἄμφοτερόν σου· ὅτι
 σὺ κε ἐχ· τῶν μου·

Ψομὺ ψιγὸν ἔθου καὶ τα
 φῶν σου· οὐ περὶ σε
 λήσεται· περὶ σε κακὰ·

Ἐμὰς τὸ ζούκην μείνεν τὸ
σκεπτόματί σου. ὅτι τοῖς
ἡμέλοις αὐτοῦ ἐν τέλει τῆς
περί σου. τοῦ διαφυλάξαι
σέ ἐν πάσαις τῆς ὁδοῦς
σου. ὅτι χεῖρ αὐτοῦ ἀρδύσει
μὴ ποτε προσκοψῆς
πρὸς χίθον τοῦ ποταμοῦ.
καὶ ἀσπίδα καὶ βασιχίσκος
ἐπὶ βῆσιν. καὶ καταπαύ
τησε ἰχθύων καὶ δρά
κοντων. ὅτι ὅπως ἐμὴ ἤτοι
σε καὶ ῥομα αὐτοῦ.

σκεπασσο αὐτοῦ, ὅτι
 ἡσυχία ὁρμαίνου· κεκρα-
 ζέτω τὸς με καὶ βαλὼν
 σομα αὐτοῦ· με αὐτοῦ
 εἰ μὴ ἐρθίψῃ· ὅτι
 μα αὐτοῦ καὶ δοξάσσο αὐ-
 τοῦ· μακρό· τῇ ταῖς με-
 ροῖς βρωσθήσεται αὐτοῦ·
 εὐδείξο αὐτοῦ τὸ στένον·
 αὐτοῦ καὶ ἡ· αὐτοῦ γ·
 αὐτοῦ μακαροὶ γ· τὸ τῆς
 ἡμέρας· εἰ δὲ ἐστὶ με·
 βρῆ· τῇ ἡμέρας τε καὶ
 ὡρα τῶ ὁρῶ· πρὸς ὁρῶ
 σασ·

τῷ ἐμῷ παραδείσω
τοχμὴν θείαν ἔχοντα δ'
μαρτίαν. ὁ τὸν πῦρος
μαρτυρήσῃ τοῦ χερ
γράφου. διαρρηξομὴ
ὁ θεὸς καὶ σὺ σὺν ἡμῶν. 97
μὴ τίσῃς ὁ θεὸς τὴν πόρνη
γὰρ πρὸς τὸν θῆν' ἐκ Κρη
εἰ τὸ αὐτό. εἰ θούτος.
οὐκ ἔχομεν παρρησίαν
ἀλλὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρ
τήματα. σὺ τὸν ἐκ σοῦ γε
μνησθῆταί ποτε τὴν σὺν
θεῷ πατρί. πολλὰ γὰρ

ἰσχυεῖ δὲ καὶ τὸς κερσὶς τῶν
 ἀμελείων δέσποτος τοῦ.
 καὶ παρὶδης ἀμαρτοῦ
 χωρὶς ἐστίαις καὶ τῶν σε
 μῶν. ὅτι ἐχέμεν μὲν
 εἰ καὶ σὺ ζεῖς δὲ καὶ μένος
 ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡ
 μῶν καταδύξαι μένος.
 αὐτοῦ καὶ ταχέως ἀν
 ἡμᾶς οἱ οὐκ εἶμεν μοῖσος
 καὶ ὅτι ἔστω χάρις αὐτῶν
 φόδον. βοηθήσονται
 καὶ ὁ θεὸς ὁ σὴν ἡμῶν.
 ἔρεκεν τῆς δόξης τοῦ.

ὁ νόμος σου. Τὸ τέλος

παρχατρίας πέρημων.

αὐτὰ παρόντα τροπάρια.

Εὐαγγέλιον ἐμὲ σο

τῆς γῆς χεὶρ ὁ θς· βασιλῆος

ταῦτα χρᾶν τοιοῦτο χρ

βίβλας. ἐπιστολὰς

παρὰ τὰ ἔθνη κραζο

τα δόξασσι. Δόξα.

ἡ ἀρχὴ τοῦ εἰκόμα σου

πρὸς κυρίου μερῶς

αὐτοῦ μεροὶ σὺ χορηγῇ

τῶν πταίσεων ἡμῶν.

δουλοῦσιν ἁρνήσασθαι
 ἀντιθέμεν τῷ τρωῶ.
 ἱμαρὶον οὗ ἐπὶ λαοῦ
 ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἄθρ.
 ὁ θεὸς ἁγίως βοῶμεν
 σοι. χαρὰς ταῦτα
 βουλοῦσιν ὁ σὴν ἡμῶν
 παρρησίαν εἰς τὸ
 σῶσαι τὸν κόσμον. αἰ.
 ἡσυχία τῷ παρῶν
 σιμῶν. σὺ μὲν αὖτε
 ἀξίωσον ἡμᾶς θεέ.
 βλάψον εἰς χάριν τοῦ αἰ
 μαρτυροῦνται. δείξον

ὡς αἰ τῶ δ' ἡσθεῖα μα
' ἔς σέ γάρ ἐλπίζομεν τε σὺ
χαῖρε βοῶμεν σοι· ὡς
ποτέ οὐ γὰρ ἦν ἡχοῦ τῶν
' ασσωμάτων ἀρχιτρεῖς
τηλός· **κ** ἐχέ· **μ**· **η**· **ευ**
ἐμπαυτίκαρ ὡ καὶ πα
ση ὡ ραῖ· βρόνω ὡ καὶ βσι
γῆς προσηνούμενος
καὶ δόξαζόμενος· θς ὅχ·
ὁ μακρὸ θυμός καὶ σο
χὺ ἐχέος· ὁ τοῦ δικαίου
γατῶν· τοῦ δ' ἁμαρ

το λοιπὸν ἔλεον. ὅτι πάν
 τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ
 διὰ τὰς ἐκείνων ἐκείνων
 μελλόντων αἰσιν ἡμῶν
 θωγ. αὐτοὶ καὶ τὸ ἐκείνων
 ἔστι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὁρ
 ταύτῃ τὰς ἐκείνων ἐκείνων
 εἰθιὸν τῶν ἐκείνων ἡμῶν
 καὶ τὰς ἐκείνων ἐκείνων
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἡμῶν
 τὰς σωματικὰς ἡμῶν. ὅτι
 τοῖς ἐκείνων ἐκείνων
 τὰς ἐκείνων ἐκείνων
 εἰς τὴν ἡμῶν ἐκείνων

ΘΗΣ ΔΙΨΕΩΣ, ΚΑΚΩΡ
ΚΑΙ ΑΔΩΗΣ· ΤΕΙΧΗΣΟΡΗ
ΜΑΤ' ΥΔΟΥΣ ΑΓΓΕΛΟΙΣ· ΉΡΑ
ΤΗ ΠΑΡΕΜΒΟΛΗ ΑΙΤΩΡ,
ΦΡΟΥΡΟΙ ΜΕΡΟΙ ΚΑΙ ΟΔΗ
ΡΟΙ ΜΕΡΟΙ, ΚΑΤΑΡΤΗ
ΣΑΜΒΡ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΟΤΗ
ΤΑΤΗΣ ΠΙΨΕΩΣ· ΚΑΙ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝ
ΤΗΣ ΑΠΟΡΡΟΙΣ ΤΟΤΑΥ
ΔΩΞΗΣ· Ο ΠΕΥΧΟΥΝ
ΤΟ ΕΙ ΕΙΣ ΤΟΙΣ ΑΓΩΡ
ΑΔΗΝ· ΕΚΑΡΝΩ·
ΤΗΡ ΤΙΜΩ ΤΕΡΑΡΤΩΡ

χερουβιμ· ἐμὸν ὄμμα
 τί κ' εὐχόγησον· πέρ
Θς οἰκτεῖ ῥῆσαι ἡμᾶς·
 καὶ τὴν εὐχὴν **μ**υστικῶς·
Κεκαδέστω τῆς ζωῆς μ.
 τῶν ἀρμῶν· περὶ ἐρ
 μείας· φιλαρμῖνρίας·
 φιλαρχίας· καὶ ἀργο
 λογίας· μνημοιδός· τῶν
 δεσποφροσύνης· τα
 πείροφροσύνης· ὑπο
 μορῆς καὶ φαντασίας· χαρί
 σαι μοι τὸ σὸν δούλω·
 ραὶ κέ βασιλεῦ· δώρη

σά μοι τοῦ ὄραυ τὰ
ματὰ τὰς ματὰ καὶ μὴ
κατακρίμειν τοῦ αὐ
δεχθόμου. ὅτι ἐνχο
ρητος εἰς τοὺς αἰῶνας
τοῦ αἰῶνος ἀμὴν.
ἔσταται ἐν μέσῳ τῆς
ἐκκλησίας.
εἰ καὶ καὶ τοῦ δυνάμεως
καὶ πατρὸς καὶ πνεύματος
ἀγαθοῦ. ὁ δὲ αὐτοῦ
χρὶς ἀρεῖ καὶ τοῦ ἐχέ
οισου. Τοῦ μορφοῦ ἐν

σου ἵσον τοῖς ἐν ἡμῶν
 ἡμεῖς ὅμως οὐκ ἔχουσιν
 ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς
 ἡμεῖς. ὁ δὲ αὐτοῦ τίμιος
 αὐτοῦ ἡμεῖς ὅτι οὐκ ἔχουσιν
 φον τοῖς ἡμεῖς τῶν
 ἡμεῖς διαρρήξας· καὶ
 θραύσας ἐν αὐτοῖς
 τὰς ἀρχὰς καὶ ὀνομάσας
 τοῦ σκοτοῦ. αὐτοῖς δὲ
 τὸ τῶν φημι, τὸ τῶν
 ὀνομάσας καὶ ἡμεῖς τῶν
 ἡμεῖς τῶν, τὰς ἀ

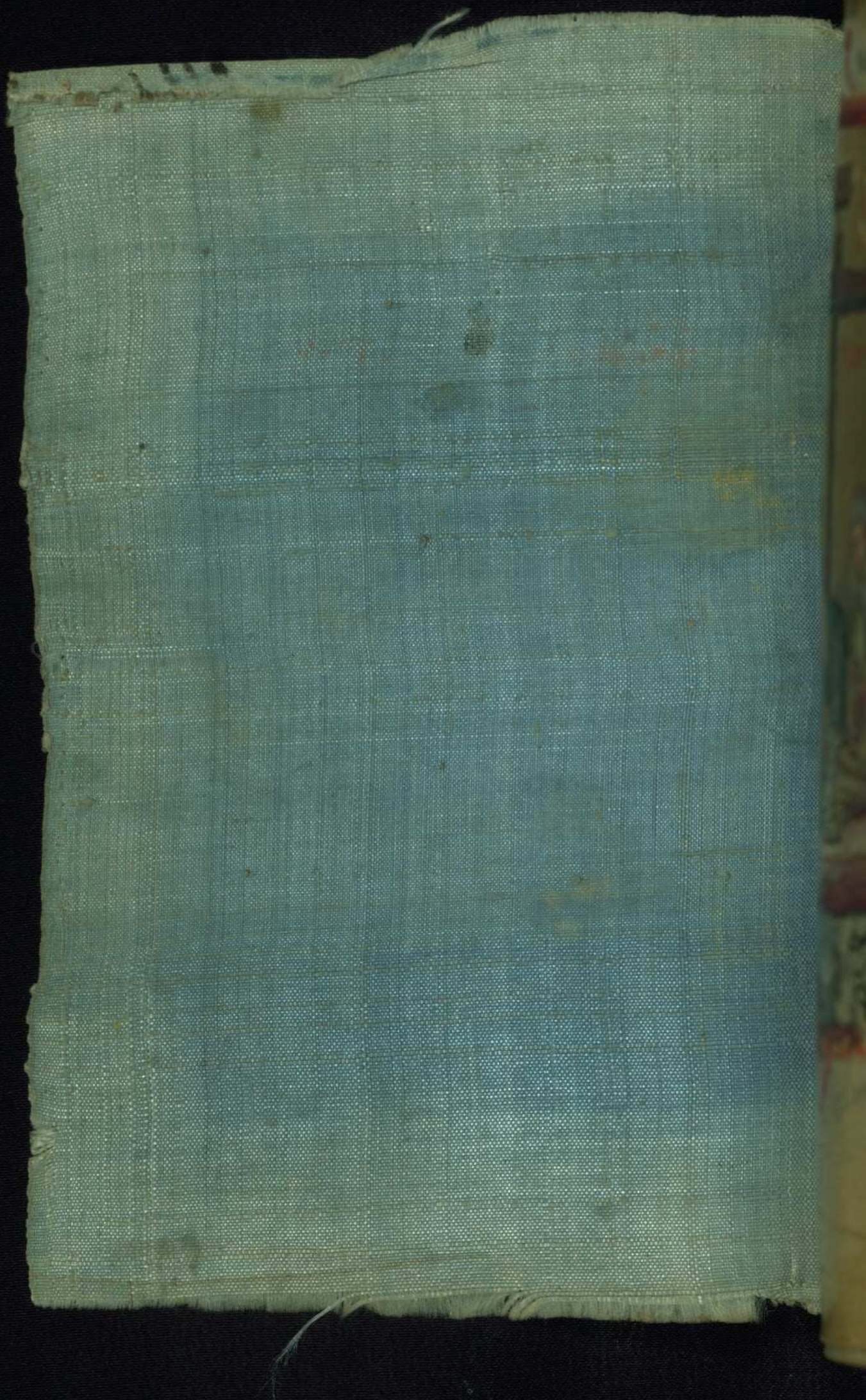
χαριστηρίοις ταύταις
καὶ ἰκετηρίοις βρυτεύ-
ξας· καὶ ῥύσαι ἡμᾶς
ἀπὸ παντός ὀλεθρίου,
ἐσθλοῦ τειροῦ παρὰ τὸ
μάτος· καὶ πάντων τῶν
κακῶν σαῖν ἡμᾶς ῥητοῖς
τοῦ ὁρατοῦ καὶ ἀορα-
τοῦ, ἁθροῦν· καὶ θήλω
σομεκ τοῦ φόβου σου
τὰς σαρκὰς ἡμῶν· ὅ-
τι ἐκ κλίρης τὰς καρ-
δίας ἡμῶν εἰς λόγους
ἡμῶν μοῖς πορνείας.

ἄλλὰ τὸ πνεῦμα σου τρω
 τομήμας τὰς ψυχὰς.
 ἰμάντες σε διασπάρ
 τος ἀτερρίζορτες. καὶ
 τὸ πνεῦμα σου φωτὶ
 ὁδηγούμενοι, σε τὸ
 ἔσχατον τὸν καὶ αἰδὶ
 ομκατοπίαζορτες φωτὶ.
 ἀκατασπάρτοι
 τὴν ἐξομολόγησιν
 ἀχαρίστια ἀμαρτε
 λωσμεν. τὸ ἀρχαῖον
 πνεῦμα τὸ μορφε
 νήσου ἡ. Καὶ τὸ

παρθένω καὶ ἡρώδι
καὶ ὡς οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
μὴ καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τοῦ αἰῶνος,
ἀμήν.

ἴδεο, ὅτι εἰ ἐστὶς καὶ
ἄλλοι ταῦτα καὶ
καὶ αὐτῆς τῆς ἑκκλησίας
ὡς εἰς τὸν μέλλοντα
τῆς ἐκκλησίας.

15015

106

106

106

106

106

106

106

11
Η Γατοῦ εὐχομένητο ῥί
ερέω, ἀρχόμεθα ἡμεῖς,
Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα
Βασιλεῦ ὡς παρὰ
Τεῖονον παρὰ τρεῖς
Περὶ ἡμῶν κ' ἐχέτω
Ιβ. **Δ**εῦτε προσκυνή

Ωσομεν, **Τ**ρεῖς.
Στάσῃ ταῦτα σκηρο
ματῶν σου κ' τοῦ δυνά
μεων βῶσι ποθεῖ καὶ
ἐκχέτω ἡ ψυχὴ μου
εἰς τὰς αἰχὰς τοῦ κυ.

ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ
 μου ἡ ψυχὴ ἡ σὰρξ το
 ῦ σώματος ζῶνται. ὅτι
 τρυφίαν μευρεῖται αὐτῶ
 οἱ κίοντες καὶ τὸ ῥῆμα
 ἀγαπᾷ αὐτήν. οὐ θήσει
 τὴν μοῖραν αὐτῆς
 τὴν θωπείαν σου ἐ
 πὶ τὸν δαίμονα σου. ὁ βα
 σίλειός σου καὶ ὁ θεός σου
 μακάριοι οἱ καὶ οἱ κοῦν
 τες ἐν τῷ οἴκῳ σου.
 εἰς τοὺς αἰῶνας τοῦ αἰ
 ὶνος ἀμήν.

μακάριος ἄνθρωπος, ὃς ἐστὶν
ἀντίληψις αὐτοῦ πᾶσι
σοῖ. ἀναβέβηκεν οὖν
καρδίᾳ αὐτοῦ εἰς τὸ
εἰς τὴν κοίτην αὐτοῦ
καυχόμενος εἰς τὸν
τόπον οὐρανόν. καὶ
μερὶς ἀλλοτρίαν δώσει
ὁμοιωμάτων. παρρη-
σια ἐκ δυνάμεως
δυνάμιν. ὁφθήσε-
ται ὁ θεὸς τῶν θεσφέν-
σι αὐτοῦ. καὶ ὁ θεὸς τῶν δυνά-

Εἰσακ-
 σου τῆς προσευχῆς
 μου, ὅπως τίς σοῦ θς
 καὶ ὑπερασπίται
 ἡ μου ἰδέοθς. καὶ
 βοήθ. ἀνέγει το πο-
 σὸ σου τοῦ χρητοῦ σου.
 ὅτι κρείσσον ἡ μέρα
 μαύρ τῆς αὐχαις
 σου. ὕψος ἰχιάδας.
 ἡ βροχὴν παρὰ
 ριπταίαν ἀνέβρῳ καὶ
 τοῦ θυμου μάλλον.
 ἡ οἱ κείναι ἐν σκηνῇ

μαστράμαρ τω χῶμ· ὁ
τῷ ἔλεος καὶ ἀχρηθῶν
φωταῖ κς· ὁ θς χάριμ
καὶ δόξαν δώσει· κς
οὐ φερῇ σὺ τὰ φῶτα
τοῖς πορρομένοις
ἐν ἀκακίᾳ· κς ὁ θς
τῶν δυνάμεων, μακα
ρίος ἄνθρωπος ὁ ἐχὼ τίζων
βαίσις·

 Ὁ δὲ κησας κς τὴν γῆν
σου· ὡς ἐφ' ἔγραψεν τὴν
αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ·
ἀφῆκε τὰς ἀνομίας

το χαῖν σου ἐκαχύνει
 πάσας τὰς ἀμαρτίας
 αὐτῶν· καὶ τὴν πᾶσαν
 πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου·
 ἀπὸ ἐξουσίας ἀπὸ ὀρ-
 γῆς θυμοῦ σου· ἀπὸ ἐξου-
 σίας τοῦ ὁ Θεὸς τοῦ σω-
 τῆρος ἡμῶν· καὶ ἀπὸ
 τοῦ ἐξουσίας τοῦ θυμοῦ
 σου ἀφ' ἡμῶν· μή τις
 τοῦ αἵματος ὀργῆς ἀπὸ
 ἡμῶν· ἡ δὲ ἀντιμετρεῖς τὴν
 ὀργὴν σου ἀπὸ ἡμεῶν

εἰς βρεαμ', ὁ θεὸς σου βῶν
τρέφας ζωώσεις ἡμῶν.
καὶ ὁ χαρὸς σου εὐφραν
θήσεται βῶν σοὶ. δέξου
ἡμῶν καὶ τὸ ἔλεος σου.
ἐπὶ τὸ σπέρμα σου δώνη
ἡμῶν. ἀκούσθημα τὴν
λαλήσειν ἐμὸι καὶ ὁ
θεὸς. ὅτι λαλήσει ἡ
μῶν βῶν τὸν λαόν σου
καὶ βῶν τοῦ ὁπίου
αὐτοῦ. καὶ βῶν τοῦ βῶν
τρέφοντες καρδίαν

βωαυτοῦ· πολλὴν γὰρ
 τῷ φόβῳ μεμεμαυ-
 τοῦ· τὸ σὸν ἔργον αὐτοῦ
 τοῦ κατασκευάσαντος
 ξύβρτιν ἡμῶν·
 ἔλεος καὶ ἀλήθεια σὴν
 τὴν σαρδὶ καὶ σὴν
 καὶ εἰρήνη κατεφίχθη·
 ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς
 ἡμετέρας καὶ ἡμε-
 τῶν ἐκ τοῦ οὐνοῦ·
 κύβρ· καὶ γὰρ ὁ
 δοσεῖς χρῆσθαι ταῖς καὶ

ἡ ἡ μαρτυροῦσιν τοῦ
καρποῦ αὐτῆς δικαιο
σύνην ἔβρωσεν ὁρᾶν αὐτοῦ
τοῦ πορδρετα καὶ
θῆσει εἰς ὁδὸν ταύτης
βημάτων αὐτοῦ

Κλίμωκε τὸ οἶπός σου καὶ ἐ
παύσω μου ὅτι πᾶ
χος καὶ πόρνευμα
φύλαξόν τὴν ψυχὴν μου
ὅτι ὁ σῶς ἐμὲ σῶσον
τοῦ δούλου σου ὁ θεός μου
τοῦ ἐχθροῦ ταύτης
ὅτι ἐχέσω με καὶ ὅτι

III

προς σε κραζομαι οχι
την ημεραν ευφρονον
την ψυχην του δουλου σου
οτι προς σε ηρατην ψυ
χην μου οτι ου κεχηρη
τος κατω ει κησ και
πολυ εχες πασι τοις
βουκλου μεμοις σε
Ερωτισα κετιν προς σε
χην μου και προς χεσ
τη φορη της δεησεως
μου βρημεραν οχι ψεως
μου εκκραζα προς σε
οτι βωη κοιτας μου ου
κετιν μοι ος σοι βυθεοις

κε· καὶ οὐ κε· τί κατὰ τὸ ἐρ
μα σου· τὰ μὲν τὰ ἐξ ὅρι
ὅσα ἐποίησας ἡ ζωὴ· ἐ
περροχὴν ποιοῖς ἐν ὅτι
οἶσθαι κε· καὶ δοξασαί
τὸ ὄνομα σου ὅτι μέγα
εἶσθαι· καὶ τὸ αἰὶν θάυμα
στα εἶσθαι ὁ θεός μου.

Ο δὴν ἡ σὺ με κε· ἐν τῇ ὁδο
σου· καὶ τὸ ῥά σου με ἐν
τῇ ἀχὴν σου· εὐφραν
θῇ τὴν καρδίαν μου τὸ
φανεῖν τὸ ὄνομα σου.

Εξομολογήσομαι σοι, εὐ
 θε μου, ὅλη καρδίαν μου.
 καὶ ἐξέσσω τὸ ὄνομα σου
 ὡς τὸ μαρτυρῶν ὅτι τὸ ἐχέ
 ος σου ἠνέβω με καὶ
 ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου
 ἐξ ὁδοῦ κατὰ ταύτην.
 ὅθεν παρανομοί βωχέ
 νησαν ἐπ' ἐμὲ καὶ σὺ ἠνέ
 βοησας ἐξ ἡτῆς
 τῆς ψυχῆς μου ἐ
 ρύσας ἐξ ὁδοῦ τοῦ σέβου καὶ
 τοῦ φόβου σου καὶ ὁ
 θς μου, οἱ ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐχέ

μοι· μακροθύμος καὶ
πολύελεος καὶ ἀληθί-
μος· ὅτι βλάψοντες ἔμε-
κατέλευσόν με· δὸς τὸ
κράτος σου τῷ πατρί σου.
Ὁσὸν τὸ μῆκος τῆς
παθροσύνης σου· ποιήσον
με τέκνον σου μέτριοις ἔργοις·
καὶ ἰδέτωσαν οἱ μί-
στοί σου καὶ ἀσχυῶν-
τησαν· ὅτι σὺ κ' ἐβόη-
σας με καὶ ᾤρεκα
ἐκ τῆς μεσότητος· **Δ**όξα καὶ ἡμῶν
τοῖς ἁγίοις καὶ μέγα ἔλεος· γ.

Ο ἐν τῇ ἐμνῆσιν ὡρᾷ δὴ
 μαζὶ σὰρξ καὶ θάνατος καὶ
 σάμερος, μεκρῶσθαι τῆς
 σαρκὸς ἡμῶν τὸ φέρειν
 μαχέοθαι καὶ σῶσθαι ἡμᾶς
 ἐπιστάτω ἡ δέησις μὲν πρὸς
 εἰσαχθὲν τὸ ἀξίωμα μου·
 καὶ παχὺρ **Ο** ἐν τῇ ἐμνῆσιν
 δόξα καὶ ῥῆμα μετὰ μέγα

Ο δὴ ἡμᾶς ὑμνήθεις ἐκ παρ
 θέρου καὶ ῥῶσιν ὑπομέ
 ρας γὰρ ὁ θάνατος τῶν
 θανάτων οὐχ ἔσται·
 ἡ γὰρ οὐδὲ ἔσται ὡς θεός·

μη παρίδης οὐτε τοῦ
σας τῆ χειρὸς σου δείξου
τῷ φίλῳ σου ἐχέμεν.
Ὁ βασιλεὺς τῆς κοίτης σου
ἐκέρχου ἐν ἁλώματι σου
ἡμῶν καὶ τοῦ σπέρματος
ἡμῶν ἀπὸ τῆς μέρας
ἡδὴ παραδόντος ἡμᾶς
εἰς τὸ ἐξουσίαν σου
καὶ μηδὲν ἐκείνης τῆς
ἐκείνης σου. Ἐμὴ ἀπο
τήσης δὲ ἐχέου σου ἡμᾶς.
Μακάριον ἡμᾶς
μέρος σου καὶ τῆς

αὐτῶν δὲ καὶ τῶν κατὰ
 τὴν τοῦ λόγου σου **ἀ**γίος
 ὁ θεὸς ὑποταχὲς ἡμῶν
 ἀβυσσὸς ἐκείνη ἡ μάστις

Π τὰς τρεῖς **π**αύσαι
 τρεῖς **π**ερὶ ἡμῶν **τ**ρεῖς

Ρ
Τ ὁ βυθὸς ὁ ἡγῆς τοῦ αὐτοῦ
 γὰρ τῆς ζωῆς βῆσις ἡ
 κρημνισμένη ἐκ βυθῶν

ἐκείνη ὁ τοῦ ἁγίου

ὁ θεὸς ὁ οὐρανὸς ὁ τῶν ὁρίων

οὐρανὸς ὁ θεὸς τὰς ἀκτῆς

ματὰ τοὺς κρημνισμοὺς οὐρανὸς

ὁ θεὸς ὁ οὐρανὸς ὁ τῶν ὁρίων

μετο· ἀλλ' ὅταν τὸν ἀμε-
χόμενος μνησθῇ τίμου,
σὴν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. **Κ.**

Β. μμῆσο δὲ ῥήτορ. ζῆρ δὲ
κακοσύνης εὐρέθῃ ὁ φρε-
σου. τοῦ μεν κατὰ μέν-
ος ἀδὴρ, τὸ βάρος τῆς βλα-
φημίας. τοῦ δὲ κουφί-
ζε μέρου τῆς μάται-
τος ἐν ᾧ σὶ μ θεοχόμας.
θεὸς δὲ ζῆσσι. **Ω. η̅.**

Π. ὁρᾷ μερὸν καὶ ποίμενα.
καὶ οὐρανὸν κόσμον ἐν τῷ
τῷ θεορῶσαι, ἡ τεκνῶν

σαι ἔχου δακρυόισαι· ὁ
 μέν κοςμος γὰρ ἔστι
 ἀχρὲς μένος, τὴν λυτρώσιν·
 τὰ δὲ αὐτῶν ἡμῶν φλέ
 γον· τὰ δὲ ὁρῶσα σου τὴν
 φρῶσιν· ἡμῶν ὑπὲρ τῶν
 τῶν ὑπομέμεις οὐχός
 καὶ θῆμος· καὶ ἔχουσιν
 ἐν τῶν τῶν καὶ τῶν
 σὺ ὁρῶ· ἐν τῶν καὶ τῶν
 ἡμῶν τῶν καὶ τῶν
 ἐν τῶν καὶ τῶν
 ὁ μακροθυμὸς οὐχός
 Διὶ καὶ οὐ γὰρ τῶν ἐν τῶν

ἀμφὶ τοῦ χροῦ ἔχεις ὅτι
ταῦτα καὶ πορεύσεται.
Διὰ τὰς ἐνοχλίας τῶν
μελλόντων βασιλευμένων
θωμ· αὐτὸς κε πορεύσεται
ἐκ καὶ ἡμῶν ἐν τῇ οὐρανῷ
ταύτην ταῦ ἐν τῇ βίᾳ· ὅ
ἰδιωομένη μὲν τῶν ἐνοχλίων
πορεύσεται ἐν τοῖς αἵματι
ταῦν ψυχῶν καὶ ἡμῶν
ταῦν ἐνοχλίων καὶ ἡμῶν
τοῖς ἐνοχλίοις καὶ ἡμῶν
οὖν ταῦ ἐνοχλίοις καὶ ἡμῶν

ο ἰεὺς τοῦ ἁγίου πνεύματος
ἡμῶν καὶ τοιοῦ μερτά
μερτά τρεῖς μερτά
λφρτες στὴν ἀχ' μου καὶ
Κεκαὶ δεσποτῆς τῆς ζωῆς
πρὸς ἀρετῆς. ὁ πνεύματι
φιλαρχίας καὶ ἀρετοχίας
μνημοδός. πρὸς δεσποφ
σιῶνς ταπεινοφροσύνης
ὑπομονῆς καὶ ἁγνότητος, χα
ρίσται μοι τὸ πνεῦμα καὶ
κενὸς καὶ δόξης μοι
τοῦ ὁριζήσασθαι τὰς
ματὰ καὶ μὴ κατὰ

κείνῃ τῇ ἀδεχθῆναι μου.
 ὅτι εὐχόμενος εἶς τοῖς
 ἀγγέλους τῶν ἀγγέλων μου.
 αὐτοὺς αἱ βλαβερὰ αἰνὰ
Εστὼταί· καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν
 ὁ μακροθυμῶν σὺν τοῖς
 ἡμῶν παρακαλῶν·
 ὡς ἄχρι τῆς παροίσεως
 ῥατ ἡμεῖς ἡμεῖς· βρῆ
 βῆ τοῦ ὡς τοιοῦτο εὐχόμενος
 κρεμαμενός· ὡς ἡμῶν
 μορὶ χηρῇ· τὴν εἰς τὴν
 παράδεισον ὁδοποι
 ῆσαι εἰσοδόν· ὅθεν αὐτῶν

τοῦ θανάτου ὡχέσας
ἰχθυήσῃ τῇ ψυχῇ τοῖς σαρ-
κοῖς καὶ αἵματι τοῖς οὖ-
λοις σου. ἡμερὰ τοῦ μερ-
μαρ καὶ ἡρομνήσας μερ-
σου ἐς μέν ἄβυσσον ἄρ-
τι ὁ μὲν ἔσται ἡμερὰ καὶ
ἐκφύγεις τὸ ὕψος τοῦ
οὐανοῦ. Διότι ἐκαστα-
χί τοι μέν τῃ ὁδῷ τῆς
δικαιοσύνης σου καὶ
ἐπορεύσῃ μενέμεν τοῖς
ἐκ χύμας τῶν καρδιῶν
ἡμερῶν. ἀλλ' ἵκεν ἡμερὰ

τὴν οὐρανὸν ἰδοὺ τὴν τα-
 φείαν ἡμῶν κεκατα-
 τὸν αἶθερος τοῦ ἐχέου
 σου. Σοφοὶ ἡμεῖς
 διὰ τὸ ὄραμα σου τοῦ ἁ-
 οῦ. ὅτι βέλιον ἐρμα-
 τιστὴν τῆς αἰῆς ἡμερῶν
 ἡμῶν. ὁ βροχὸς ἡμῶν
 τῆς τοῦ ἀντίχαιμερου
 χειρὸς. Σάρεν ἡμῶν
 τὰ ἀμαρτήματα. Σ-
 μέκροσον τὸ σαρκε-
 καὶ ἡμῶν φρόνημα.

ἱματιὸν παλαιὸν ἀποθε
μενοι ἄρον· τὸν νέον βρ
δύσωμεθα· καὶ συνζη
σωμεν τῷ ἡμέτερῳ δε
σπότῃ καὶ κηδεμόνι·
οὗτος τοῖς σοῖς ὄψα
κοχουθώμεντες πρὸς τῇ
μαστί· εἰς τὴν ἀφώμιον
ἀμύσσωσιν καὶ τῇ
σωμεν· ἐμθαπώμεν
ἐν τῇ ἀφώμιον μεμωρ
ἡ κατοιχία· σὺ γὰρ εἰ
ἡ ὀρτὸς ἀληθινὴ ἀφρο

σὺ καὶ ἡ χίλις τῶν
 ἡμετέρων σε χεῖρ ὁ
 ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀρετὴν ἐκτελέσει. σὺ
 τὸ ἀρχὴ σου παρὶ
 τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ
 ἁγίου πνεύματος σου παρὶ
 μῶν καὶ αἰ, καὶ εἰς τὴν
 αἰῶνα τῶν αἰώνων.
 ἀμήν.

Ὁ ἁγίος πνεῦμα

ἀρχὴ τῶν τριῶν

Εὐχομένη ψαλμῷ τοῦ κβ.
Εὐχομένη τὸς εἰ κέ:

Εὐχομένη ψαλμῷ τοῦ
κβ καὶ πρὸς ταῦτα ἐμ τὸς
μοῦτο ὁρῶ ματὸ ὕδωρ αὐ
τοῦ. Εὐχομένη ψαλμῷ
τοῦ κβ καὶ μὴ ἐπὶ χαρ
θῆρου πασας τὰς ἐν
ταῖς οὐδαίαις αὐτοῦ.

Ὁμῶς ἡ χαρὰ ὁρῶ ταῦτα
ταῖς αἰσιν αὐτοῦ σου.
τοῦ ἰσομεροῦ πασας
ταῖς οὐδαίαις σου. τοῦ

αὐτοῦ μερὸν Κεφθ
 ρατ τὴν ζωνήν σου· τὴν
 τε φανήσασθαι ἐν
 λέξιν αὐτοῦ τὴν κτίσιν· τὴν
 δὲ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ
 οὐκείᾳ τῷ δὲ τῷ δὲ τῷ δὲ
 Ἀνακαρτίστῃ τῇ τῇ τῇ
 ἐ τοῦ ἡμεῶν τῇ σου· τῇ
 οὐκ ἐχεν μοσὶν ἀπὸ τοῦ
 σκεῖμα τῇ τῇ τῇ
 Δίκου μέρῳις, ἡμεῶν
 οὐκ ἐχεν μοσὶν ἀπὸ τοῦ
 μοσὶν· τοῖς ἡμεῶν

τῆς ταπεινότητος αὐτοῦ.
οἱ κτεῖρ μοῦ καὶ ἐχέ μοῦ
ὄκς. μακρὸ θυμὸς καὶ πο
λὺ ἔλεος. οὐκ εἰς τεχὸς
ὀργισθῆναι. οὐδὲ εἰς
τοῦ ἁφ' ὧν μὴ ῥῖν. οὐ
κατατὰς ἁμαρτίας ἡμῶν
βωοῖ νοσημῶν. οὐδὲ κα
τατὰς ἁμαρτίας ἡμῶν
ἁρτασέδωκ' ἐν ἡμῶν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ ὀνόματος
αὐτοῦ τῆς γῆς, ἐκρεμάσθω
ὅτι κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ βωοῖ.

τοῖς φόβοις αὐτοῦ.
 Καθὼς γὰρ ἀποχριστὶς ἀπὸ
 λαὶ ἀποδιδόται, ἐμὰ κρυ-
 μενὰ φημι ταῖς ἀνομι-
 αταῖς αὐτοῦ. καθὼς οἱ κτείνου-
 ντες αὐτὸν, ὡς κτείνουσιν
 τοὺς φόβους αὐτοῦ.
 ὅτι αὐτὸς φησὶ τὸ πλά-
 σμα αὐτοῦ ἐμνήσθην ὅτι
 χοῦν ἐσμεν. ἄνθρωπος ὡς
 χορτὸς. αἵ ἡμέραι αὐτοῦ
 ὡς ἄνθος τοῦ ἔρμου.
 τὸς βλαστήσει. ὅτι τὸ
 δὴν θέρμα αὐτοῦ. Καὶ

οὐκ ἔπαρξεν· καὶ οὐκ ἔβρι-
μωσεν· καὶ ἐπὶ τὸν τόπον
αὐτοῦ· τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυ-
αυτοῦ τοῦ ἁγίου· ὅς ἐστι
τοῦ ἁγίου· ἐπὶ τοῖς φρο-
νοῦ μέμοις αὐτοῦ· καὶ ἡ
δικαιοσύνη αὐτοῦ· ἐφ'
ὑποῖς ὑμῶν τοῖς φυχλαῖς
οἱ τὸν δαδὴν αὐτοῦ·
ὁ μεμνημένος τῶν ἐν-
τοχῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι
αὐτάς· καὶ ὅτι ὁ κύριος
τοῖς μασετὸν θρόνον αὐ-
τοῦ·

ὁ βασιλεὺς αὐτοῦ πᾶν
 τὸν δαυὶδ λέγει. εὐλογεῖ
 τε τὸν κῆρ πάντες ἡμέ
 λαι αὐτοῦ. δυνατοὶ ἰσ
 χυοὶ ποιοῦντες τὸν λό
 γον αὐτοῦ τοῦ ἀκούσαι
 τῆς φωνῆς τοῦ λόγου
 αὐτοῦ. ὁ γὰρ λέγει τε τὸν
 κῆρ πάντα αἱ δυνάμεις
 αὐτοῦ. λειτουργοῖσαν
 τοῦ ποιοῦντες τὸ θε
 λημα αὐτοῦ. εὐλογεῖ
 τε τὸν κῆρ πάντα ταπει
 νῶν αὐτοῦ. ἐμ-σα-τι.

το ποτὴς δεσποτῆας
αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχὴ μ
τομ κμ. Δ. οὕτως ποτὴ
καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου π
μεῖ ἡ ψυχὴ μου τομ κμ.
ἀμέστω κμ βρζω ἡ μου.
ψαλμὸς τοῦ θωμου εως
ὑπαρχω μὴ πεποι
θατέστω αρχομ τας
βσι υἱοῦ αἱων, οἱς
ἐκείνι σπλν. βζβζ
σπλν το πρῶτον αὐτοῦ,
δὲστω γράφεις τὴν βίην

αὐτοῦ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
 ρᾳ, ἀποχόωνται πάντες
 οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ·
Μ ακάριος οὗτος θεὸς Ἰακώβ
 βοηθὸς αὐτοῦ· ἡ ἐλπίς
 αὐτοῦ· ἐπὶ κῆρ τὸν θυ-
 μόν αὐτοῦ· τὸν ποιήσαν-
 τα τὸν ὕμνον καὶ τὴν
 ᾠδὴν· τὴν θαυμαστάμ καὶ
 πάντα ταῦτα αὐτοῖς· ἀν-
Τ ορψύχαστον ταῖς ἡθού-
 ραις τὸν ἄνωγον· ποιῶν
 τα κείμενα τοῦ ἀδικου-
 μένου· διδοῦντα τροφὴν

τοῖς πεινῶσι· κ̅ς̅ χ̅υ̅ει
π̅ε̅ π̅ε̅δ̅η̅ μ̅έ̅ρ̅ο̅ι̅ς̅· κ̅ς̅ σ̅ο̅
φ̅ο̅ι̅ τ̅υ̅ φ̅λ̅ο̅ι̅ς̅· κ̅ς̅ ἀ̅μ̅ο̅ρ̅θ̅ο̅ι̅
κα̅τ̅ε̅ρ̅ρ̅η̅ μ̅έ̅ρ̅ο̅ι̅ς̅· κ̅ς̅
ῥ̅η̅ τ̅ω̅ δ̅ι̅ κα̅ί̅ο̅ι̅ς̅· κ̅ς̅ φ̅υ̅
λά̅σ̅τ̅ει̅ τοῖς̅ π̅ο̅ρ̅ρ̅η̅ χ̅υ̅τ̅·
ὀ̅ρ̅φ̅α̅μ̅ο̅ν̅ καὶ̅ χ̅η̅ ρ̅α̅μ̅
λ̅ή̅ψ̅ε̅ται̅· καὶ̅ ὁ̅ δ̅ο̅ρ̅ ἁ̅μ̅α̅ρ̅
τ̅ο̅χ̅ω̅ μ̅ὰ̅ φ̅α̅ρ̅ί̅ει̅· βα̅σι̅
λ̅ά̅σ̅τ̅ει̅ κ̅ς̅ ἔ̅ς̅ τοῖ̅ς̅ ἁ̅γ̅ο̅ι̅ς̅·
ὁ̅ θ̅ς̅ σ̅ο̅υ̅ σ̅ί̅ω̅ρ̅· εἰ̅ς̅ γ̅υ̅ρε̅ α̅μ̅
καὶ̅ γ̅υ̅ρε̅ α̅μ̅· ■ αἰ̅ ρ̅η̅ ἔ̅ς̅ ἁ̅γ̅
ἔ̅ς̅ τοῖ̅ς̅ ἁ̅γ̅ο̅ι̅ς̅ τ̅ῶ̅ς̅ ἁ̅γ̅ο̅ι̅ς̅·

μορφοῦντες ἑαυτοὺς καὶ μορφῇ
 τοῦ θεοῦ ἀγαποῦς ὑπαρ-
 χουσιν καὶ καταδύξαντες
 εἰς αὐτὴν ἡμεῖς ὁραματίζοντες
 σαρκὸς θήρας ἐκ τῆς γλῆσ
 θεοῦ καὶ αἰ-παρθέρου
 μαρίας. ἀνθρώποις ἐν
 ἀνθρώποις. τὸ θεοῦ
 τεχέος θεοῦ. θαυμάσια
 ἡμῶν. εἰς τὴν
 τῆς γλῆσ τριάδος. οὐκ
 ἀλλοτρίως. ὡς
 εἰς τὴν ὡς πρὸς τὴν

εἰς τὴν ὡς πρὸς τὴν
 εἰς τὴν ὡς πρὸς τὴν
 εἰς τὴν ὡς πρὸς τὴν
 εἰς τὴν ὡς πρὸς τὴν

21
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι
ὅτι αὐτοὶ ἐσὶν ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες
ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐ-
τοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες
καὶ διψῶντες τὴν δικαιο-
σύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτα-
σθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεημόνες ὅτι
αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρ-
δίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν
ὄψονται.

Μακάριοι οἱ ἄρρηστοι
ὅτι αὐτοὶ ὑοὶ θυγχεθήσονται

Μακάριοι οἱ δεισιγμέροι
ἐν ἐκβρόχῳ σπῆνς ὅτι
αὐτοὶ ἐν ἡ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν:

Μακάριοι ἐστε ὅτι ἀμείδι
σσοσὶ καὶ δόξωσι καὶ εἰ
σσοσὶ τῶν πορνῶν ῥῆ
μα καὶ ἡμῶν ψαδόμενοι
ἐν ἐκβρόχῳ:

Χαίρετε καὶ ἡλιθιοὶ ὅτι
ὁ μισθὸς ὑμῶν ποχῶς

Δὲν τοῖς οὐνοῖς ὡς
ὁ ἄσπερ ἐν ὑμῶν ἐν τῇ

καὶ ἡ ψαλμὴ καὶ ἡ ψαλμὴ τοῦ αὐτοῦ

Μνησθὲν τὴν μοῦρην οὐρανὸν
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου:

Μνησθὲν τὴν μοῦρην οὐρανὸν
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου:

Μνησθὲν τὴν μοῦρην οὐρανὸν
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου:

Εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἡ ψαλμὴ τοῦ
αὐτοῦ καὶ ἡ ψαλμὴ τοῦ αὐτοῦ

Χορὸς ὁ βραβύλλος ἡ ψαλμὴ τοῦ

αὐτοῦ καὶ ἡ ψαλμὴ τοῦ αὐτοῦ
καὶ ἡ ψαλμὴ τοῦ αὐτοῦ

καὶ ἡ ψαλμὴ τοῦ αὐτοῦ

Προσελθὲτε πρὸς αὐτὸν
καὶ φωνήσιντε τὸ ὄνομα

στα·στα·ὑμῶν οὐμνηκα
τα·σὺ θη·

Χ ορος·ἄλσος·ἀγέλαος·καὶ ἄρ
χαγέλαος·μεγαλτατοῦ
τοῦ ἐποιοῦ·συνδυνα
μεῶν·ὑμνεῖτε καὶ χψ.
γλος·γλος·γλος·κς·σβα
σθ·σχηρς·οὐωος·καὶ
η·της·δοξης·σου·

Π ἰσχυροὶς·ἐμὰν·σρα
σρα·το·κρατορα·σποι
η·τη·ροῦ·καὶ·της·ο·ρα
τοῦ·τε·σρα·τοῦ·καὶ·αο
ρατοῦ·καὶ·εἰς·ἐμὰν·
ἰμ·χῆ·τοῦ·τοῦ·τοῦ·τοῦ·

μορογενή· τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς
γεννηθέντα πατρὸς παρὰ τὸν
τοῦ ἀνθρώπου· φῶς ἐκ
φωτός· θῆν ἄληθινόν· ἐκ
θῆν ἄληθινού· γεννηθέντα
τὸν οὐ ποιηθέντα· ὁμο
οιώσαντα τῷ πατρὶ· ὁ ὄντα
παρὰ τὰ ἄνθρωπον· τὸν δι
ἡμᾶς τοῖς ἀνθρώποις· καὶ διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν· καὶ
τεχθόντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·
ἐσαρκωθέντα ἐκ τῆς
παρθενοῦ· ἐμαρτίας τῆς παρ

θεοῦ καὶ ἐραυθροῦ τῆς
 σαρκὸς τοῦ θεοῦ ταῦτε
 ὑπὲρ ἡμῶν. ὑπὸ τῶν τι-
 τῶν χαλκῶν καὶ τῶν δοῦν-
 τῶν ταφῆται. καὶ ἐραυθα-
 τῇ τρεῖς ἡμέρας κατὰ
 τὰς γραφὰς. ἐαυθροῦ
 ταῖς τοῖς οὐνοῖς. καὶ
 καθεξόμενον ἐκδοξίῳ
 τοῦ πατρὸς. καὶ τῶν ἡμέ-
 ρων ἐκδοξίῳ. καὶ
 βασιλείᾳ καὶ μετὰ
 οὗτῃς βασιλείᾳ τοῦ
 τέλους. καὶ εἰς τὸ πᾶν
 τὸ ἔθνος. τὸ κύριον. τὸ
 κράτος.

ποιον. το εκ του τωρς εκ
 πορδμερον. το ουτωρ
 και υωσιν πορδσκινου
 μερον και σιν δοξαζομε
 ρον. το χαλησαμδιντων
 πορδφιντων. εις μιαμ.
 υλιν. και το χικην και α
 πο το χικην εκ κησιν.
 ομοχοτωδιν βιντις και
 ις αβδισιν αμαρτιων. πορ
 δοκω αμαρτιων μεκρων.
 ζωνη του μελλουτος αγω
 ρος αμελιν.

Ανέε· ἀφ' ἑσ· σὺ χόρη σὸν
 μοῖός· τὰ παραπλοῖα
 τὰ μου· τὰ ἐκείνου· καὶ
 τὰ ἀκείνου· τὰ ἐμμέλῳ·
 τὰ ἐμμέλῳ· τὰ ἐμμέλῳ·
 σὲ· τὰ ἐμμέλῳ· τὰ ἐμ
 μέλῳ· καὶ ἐμμέλῳ· τὰ
 κατὰ νόμον καὶ δάμνοισιν·
 τὰ παρὰ τὰ μοῖα σὺ χόρη
 σὸν σὺ χόρη καὶ φιλία·

Περὶ τῶν οὐκ τοῖς οὐνοῖς
 ἡλίου τοῦ ὁμοίου·
 ἐξ ἑσ· τὴν ἐκείνου·

ΓΕΡΗΘΗ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΣΟΥ.
ΩΣ ΒΡΟΨΩ ΚΑΙ ΒΩΤΙ ΤΗΣ ΓΗΣ.
ΤΟ Ῥᾶ ΤΟ ΜΗΜΟΝ ΤΟ Ῥᾶ
ΟΨΙΟΝ. ΔΟΣ Η ΜΗΡ ΣΗ ΜΕΡ
ΚΑΙ ἈΦΕΣΤΗ ΜΗΡ ΤΑ ὉΦΘ
ΛΗΜΑ ΤΑ Η ΜΟΝ, ΩΣ ΚΑΙ
Η ΜΕΙΣ ἈΦΕΙΝ ΜΕΡ ΤΟΙΣ Ὁ
ΦΘ ΛΕΓΕΙΣ Η ΜΟΝ. ΚΑΙ ΜΗ
ΕΙΣ ΤΕΡΕΥΧΗΣ Η ΜΑΤΕΡΣ ΤΕΙ
ΡΕΣ ΜΟΝ. ἈΛΛΑ ΡΙΩΤΗ Η
ΜΑΤΑ ΤΟ ΤΟΥ ΠΟΡΗΡΟΥ.
ΕΙ ΤΑ ΧΕΡ ΜΕΡΧΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑ
ΤΗ Η ΜΕΡΧΟΝ ΧΕΙΡ. ΕΙ ΔΟΥ ΚΕ.

Α ἔγωγε τὰ πάρος τῆς
 ἀρχιερατικῆς θύλας τοῦ
 θεοῦ δόξας τῶν ἁγίων
 ὁδῶν καὶ ἀρχιερατικῶν
 τῶν τοῦ μετέρομαι
 τῶν ἐν ἐμοί. ὁ μετέρομαι
 οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς, ὁ τοῦ
 ἀσπαστῶν ἀρχιερατικῶν.

Π ῥῆτα θύλας τῶν
 μετῆς χάριτος. τῶν
 τῶν τῶν, ὁ μετέρομαι
 τῶν τῶν. ἐκ τῶν
 εὐράμφοι τῶν τῶν
 τοῦ τε χαμβαλλοῦ. ὁ γὰρ

παχίμως τρεῖς τρεῖς βρ. αν
κοσμοκρῦτης τῶν μαθητῶν
ἡσθεῖς βρ. τῶν τρεῶν ἐκκοιτίως.
τῆς βίωσιν μασσου καμῖν
ποχίτεία. τοῖς οἰκτιρ
μοῖς σου δόρῃσαι χεῖρ
ἄφρονος ἐν τῇ δυνάμει σου
τοῖς τοῖς βασιλεῦσι ἡμῶν.
ῥίκα εὐχρησθῶν αὐτοῖς κατὰ
τῶν πολεμῶν. τῶν σὺν
μαχίαν ἄχρητες τῇ σὺν.
ὁ πόλεμος ἡρῆς αὐτῇ τῇ
τρεῖς παύσιν. **Τῇ** Ε:

Ποιῶ ἀφ' αἰῶνος καὶ θεοφθο
 ἦοις κήρυξας· τὴν κορυ
 φὴν τῶν μαθῆται σου
 κέ· τὸν σεχάβου ἐκ αὐτοῦ
 λαοσὶν τῶν ἑσθίων σου
 θάμναται σου· τοῖς πο
 μοισιν γὰρ ἐκείμων καὶ τοῦ
 θάματος, ἐδύξω ὑπὲρ
 τῶν ἀσπιδόχοις σου
 ὁμορροῖς σου σκαμνῶν
 ἀκάρδια· **ε** πρὸς τὸν δὲ μῦθον·

Εν τοῖς μύθοις ἔλε· ἱερουργ
 μοῦ ἀμεδίχθης τοῦ χυγάρ
 ὅστις τὸ ἀνθρώπου πάλιν

ρῶσας· ἔθνη καὶ τὴν ψυ-
χὴν σου ὑπερχαίουσιν· ἔ-
σονται τοὺς αἰῶνας τοῦ
θαυμάτου· διὰ τοῦτο ἡ μα-
ρτυρία σου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
χαίρει· **τῇ** παρασκηνίᾳ·

Ὁ ὕψιστος ἐν τῷ οὐρανῷ· **τῷ** ἁγίῳ·

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἐκκλησίας·
τῷ φύτρινῳ τῆς κτίσεως·
ὁ οἰκουμένην περιφέρει
σοικε· τοῦ θεοῦ φόρον μὴ
τύρασ· ταῖς ἀντιμέθεσι·
ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα· τὴν ἐκ-
κλησίαν σου· τὴν ἀποχίτην.

διατῆς θεοῦ σὺντήρησιν
ποχὺ ἔχει· **ἀόξω.**

III Γαυρὸν γὰρ ἀμύττωσιν
χέτας ψυχὰς τῶν δούλων
σου· ἐμθαλοῦ κεσὶ πόμος·
οὐχ ὑπὸν τεμνυμός· ἀλλὰ
ζωὴ αὐτεχάνητος· **καὶ ἡν**

II ρῥασίαν τῶν χειρῶν σου
ἀκατασχίσητε· μεστὴ γάρ
πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμεί-
θετος· μή τιρίδης ἄμαρ-
τωχὸν δέησιν φωμάσ-
αλλὰ τῶν ρῥασίων αὐτῶν
εἰς τὴν βοήθειάν ἡμῶν.

τοῦ πνεύματος κραυγαζόν
τοῖς σοῖς· ταχὺ οὐ εἰς,
πρεσβυτέρη. καὶ αὐτοὶ
σομεῖς ἵκεστέ αὐτὴν· πρὸς
ταύτην ὁ αἰθερ τοῦ
τίμου τοῦ θεοῦ· Δ / 5

ἢ τὴν τιμωτέραν· κ ἔχει
ἡ σοφία, μ· μ ἡ σοφία· γ

Πυλοτήσω τὸν κέμοντα
τὴν καρπὸν διασωτὸς.
ἢ ἄλλοις αὐτοῦ ἐν τῷ πο
ταμῷ μου· ἐν τῷ κώβω
μεθήσεται ἡ ψυχὴ μου.

Εἰς τὸ ὄρος μέγαν εὐχόμενόν

ακοιπατωσαν τωραεις
 εαφραμθητωσαν με
 γαλιλα τε το κηρυγμα εμοι
 και υψωσαν εν το ονομα
 αυτου εως το αυτου
 ζελητησιν το κηρυγμα και εν
 τη κοινω μου. και εκ των
 σου των θλιψων μου
 ερριπιστο με. τωρα σε
 θετε τωρα αυτο κηρυγμα
 τισθητε ετα τωρα
 τωρα υμων ουκ ην κατη
 σχωθη. ουτος ο πτωχος
 εκεκραξε. εα κς εσεν

κοιτεῖ αὐτοῦ. καὶ ἐκ πα-
σῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ,
ἐσπασεν αὐτὸν. παρεμβά-
λει ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ
φοβου μέρου αὐτοῦ, καὶ
ῥύσεται αὐτοῖς. Ἰδοὺ
οὗτος καὶ ἴδετε ὅτι χρηστός
ὁ κύριος. μακάριος ἄνθρωπος
ὃς ἐλπίσει ἐν αὐτῷ. φο-
βήθητε τὸν κύριον πάντες
οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ. ὅτι οὐκ ἔστιν
ὑπὲρ ἡμῶν φόβος μέ-
ρους αὐτοῦ. τοιοῦτοι ἐ-
σὺν τῷ κυρίῳ ἔσονται μακάριοι.

οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τοῦ κμ.
 οὐκ ἐχάτησιν ὀνόματι
 πατρὸς ἡμετέρου. δευτέρῃ
 κμ. ἀκοῖσιν τε μὲν φόβον
 κύριον ἀναζητοῦντες. τίς ἐ
 στίμας ὁ θεὸς ἡμετέρων.
 ἡμετέρας δὲ μέρας τὶ δεῖν
 αἰσθάνεσθαι. παύσονται
 ἡμετέρας ἀποκαταστήσονται
 καὶ χεῖρ ἡμετέρων μὴ χαλῇ
 σκεδόν. ἐκ κληρονομίας
 κακοῦ. ὅτι ἡμετέρας
 ἐκζητοῦντες ἡμετέρας
 αὐτῶν. ὁ θεὸς ἡμετέρων

ἔσθι δὲ καὶ οἶον. Ὡς τὸ αὐ
τοῦ, εἰς δὲ ἡσυχία αὐτῶν.

Τὸ ὅσον τὸν δὲ κύβητος τὸν
οὐκ ἔστι κακῶν. τοῦ δὲ ὅλο
θρῶντος ἐκ γῆς τὸ μνημό
συλον αὐτῶν. ἐκ ἐκέραι
ξανοὶ δὲ καὶ οἱ καὶ ὅς ἐστι
κοινοὶ αὐτῶν. καὶ ἔπειτα
σὺν τῶν θλίψεων αὐτῶν,
ἐρρίσθησαν αὐτοῖς.

Επίσης τοῖς σὺν τε ῥήματι
μοις τῇ καρδίᾳ. καὶ τοῖς
ταπεινοῖς τῶν πρὸς σὺ
πολλὰ αἰθλίψεσιν αὐτῶν.

Εἰσερχόμενοι δε εἰς τὴν πόλιν
παρελάβετε τὸν παῖδα τὸν υἱὸν

Καὶ εὐλογήσατε αὐτὸν ὡς
ἐν τῇ πόλει καὶ εἰς τὸν
ἀγῶνα τοῦ ἀγῶνος καὶ
ἐκαστὴν ἡμέραν εὐλογήσατε
καὶ ἀνέστω τὸ ὄνομα σου ὡς
ἐν τῇ πόλει καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα
τοῦ ἀγῶνος μέγας καὶ
ἀνετόσφοδρος καὶ τῆς
μεγαλοσύνης αὐτοῦ οὐκ ἐστὶ
πέρας. Μεγαλύνεται ἡ
ἐκτίμησις τῶν ἔργων σου.

ὁτι δὴ ἀνιρ σου ἔσται
 βελόωι· τὴν μὲν δὲ πορ
 τὰν τῆς δόξης τῆς
 ψωπῆς σου χαλῶσιν
 οἱ· ὁταυθαυμάσας
 ἀνιρ σου τὰ· ὁτι δὲ
 ἀνιρ τῶν φοβερῶν
 σου ἐροῦν· καὶ τὴν μὲν
 χαλῶσιν σου δὲνιρ
 τὰ· μὴ μὴ τοῦ τῶν
 θωπῆς χρηστότητος
 σου βεραῖζωμται· ὁ
 τι δὲ καὶ οἱ ψωπῆς
 ἀνιρ τὰ· οἱ τῶν
 καὶ ἐχένομοις μακρο

Θυμὸς καὶ πολλὸν ἔχει·
χρηστὸς ἐστὶ τοῖς συνωπασί·
καὶ οἱ οἱ κτήρ μοι αὐτοῦ ἔσθι
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ·
βοηθοῦν σάβασαί σοι
ἐν παντί τὰ ἔργα σου·
ὅσοι οὖν οἱ σου εὐχομένη
πρασάσῃ· δόξα μὲν τῇ
βασιλείᾳ σου ἐροῦσι·
ὅτι δυνάμει σου
κατήσονται· τοῦ ἡμαρτή
σαι τοῖς ἔργοις τῶν ἀνθρώπων·
τὴν δυνάμει σου· ὅτι
τὴν δόξα μὲν τῆς μεγαλο

πορθείας τῆς βασι
 λείας σου. ἡ βασιλῆας
 βασιλῆας αὐτῶν τῶν
 αἰώνων. καὶ ἡ δόξα σου
 σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ
 καὶ γενεᾷ. καὶ ὅς κ
 ἐν πάσῃ τοῖς χρόνοις αὐ
 τοῦ. καὶ ὅς κ ἐν πά
 σῃ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ,
 ὅπως κερταί κ ἐν πά
 τας τοῦ κατεπὶ τῶν
 τας. ὅς κ ὁρθοὶ τῶν
 τας τοῖς κατεργασμέμ.

οὐδ' ὀφθαλμοὶ παρὰ τῶν
εἰς σέβ' ὁρῶσι· καὶ σὺ
δίδως τὴν τρεφὴν αὐ
τῶν ἐν ἀκαρίᾳ· ἄμμοι
κεῖς σὺ τὴν χεῖρ σου. ὅ
σῳσι παλάτῃ παρὰ ζῶον
ἀδοκίαν· δίκαιος ἐς
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ· καὶ ὅς τις ἐν πᾶσι
τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·
Επίσκιπᾷ πᾶσι τοῖς βλαπ
λοῦμένοις αὐτόν· πᾶσι
τοῖς βλαπτομένοις

αὐτοῦ ἐν ἀληθείᾳ· θελήμα
 τῶν φόβου μέμωρ αὐτοῦ
 ποιήσει· καὶ τῆς δεήσεως
 αὐτοῦ εἰσακοίσεται καὶ
 σώσει αὐτοὺς· φυλάσσει
 καὶ πάντα τοὺς ἁγίων
 τῶν αὐτοῦ· καὶ πάντα
 τοὺς ἁμαρτωλοὺς ὀλοή
 θησκει· ἡμεῖς μὲν κύχαλῃ
 σεις τὸ ῥόμα μου· καὶ ἄλ
 γείτω πάσαι σάρκες· τὸ
 ὄμμα τοῦ ἁγίου αὐτοῦ ἐς
 τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
 αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· οὕτως·

αἰμῶν. **Κ**εἰλήνησον **Κ**εἰ
λήνησον. **Ε**υχολόγησον.

Κεἰ **Ε**ὐχέσῃς τοῦ θυ, εὐχολό
γησον τῇ βροσσει καὶ πό
σει τοῦ δούλου σου. Ὅ
τι ὁ **Ε**ὐχέσῃς πάντοτε.
μὴ καὶ αἰεὶ. Ἐξέ τοῦ αἰ
ῶνος τοῦ αἰῶνος ἀμήν.
Κεἰ **Ε**ὐχέσῃς ἀριστησῇ, ὅ
ψοῦμεν τὴν παρθένον.
Κεἰ **Ε**ὐχέσῃς βροσσει τῇ πα
ρθερά. Ἐξέ μέμνη
δε τοῦ μνήσῃς μὲν τοῦ

καὶ αἱ παρθέροι μαρ-

κεῖν ἡμεῖς ὁ θεὸς ἡμῶν ἐχ-

νοσὴν ἡμῶν ἀμην·

Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμεῖς τοῖς ἡμε-

τέροις. **Δ**όξα σοι δὲ

ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν

τοῖς ὕδατι· καὶ ῥῆμα καὶ αἱ καὶ

ἐν τοῖς ἁγίοις τοῖς ἀν-

θρώποις ἀμην· **Κ**εῖν ἡμεῖς

Κεῖν ἡμεῖς **Κ**εῖν ἡμεῖς **Κ**εῖν ἡμεῖς.

Εν τῷ οὐρανῷ ὁ θεὸς ὁ θε-

ὢς καὶ τρέφει ἡμῶν

ἐκ μετέωτης ἡμῶν· ὁ δὲ

Ἰδοὺ τρυφῶσασι σαρκί,
πονήρουτον χρεῖσκα ἀν-
φροσύνης ταῦτα καρδίᾳ
ἡμῶν· ἵνα παύτο τε
παύσωνται καὶ φανέσθω-
τες, περιτάτοι μενέ-
σαι ἐργον ἡμετέρον ἐν χῶ-
νι τοῦ καὶ ἡμῶν· μεθ' οὗτοι
σὺν βεῖδοξαι κρείττονος·
τίμη καὶ προσκλήσεις
σὺν ἡμῶν· εἰς τοὺς
αἰῶνας αἰῶν·

Δόξα σοι κε· δόξα σοι γε·
δόξα σοι βασιλεῦ βουλή.

ὅτι ἐδόκει ἡμῖν βρο-
 ματα εἰς ἄφροσύνην.
 ταχέως σοὺ ἡμᾶς καὶ
 τῆς γῆς· ἵνα εὐρεθῶ-
 μεν ἐμὸν πόρον σου ἀνι-
 ρετοὶ καὶ μὴ ἀσχυροί
 μεν οἱ. ὅταν ἀποδώσῃς
 ἐκ αἵματος ταύτης ἔργα
 αὐτοῦ. **Δ**ὲ καὶ ἡ

Κεἶχεντορ. κεἶχεντορ. ^{σορ}

Καὶ ὑψώσῃς τὴν γῆν, λε-

μετὰ ὁμομα. καὶ ὁ χάος

τῆς γῆς τελευτᾶς.

Εἰτα ἀποτρίψῃς τὸν ὄλεθρον

8, 1
τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἡ δόξα
τοῦ πατρὸς αἰῶνα.

Πατρὶς θεοῦ βοήθημήμιν.

αἱ μὲν ἀγαθὰ ἐν αὐτῷ σὺν
τῷ ἁγίῳ πνεύματι. ὅσοι τυχάνουσιν
ἐν αὐτοῖς. ἄλλοτε.

III καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ
ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι. παρὰ θεοῦ.

ἐν τοῖς γὰρ ὁ ἀχώρητος
χρὸς θεοῦ καὶ υἱοῦ, χωρὶς
καὶ ἀδελφοῦ. μακάρι

ἐσμεν καὶ ἡμεῖς σὺν
αὐτῷ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

ἡμέρας μερκαμύκτος
 πορεσβάδς ὑπερῆμορ.

ἔτασκη τῆρ αὐτῆς βασι
 λῆας, τῆς σαῖς ἰκεσίης

κρατιύορ ταυ· διό αὐτῶ

μνοῦντες βοῶμεν σοι.

Χαῖρε χαρι το μεμνηός:

ξιομέτῃς ὡς ἀληθούς με

καρίζεις εὐσετήρ θκορ. τῇρ

ἀει μακαρίστορ καὶ παρὰ

μοῦ μνητορ. καὶ μερ αὐτοῦ

θῷ ἡμῶν:

Πῃ τῇ μῖω τέραμ τοῦ χερυ

βίμ· ἔβυδοξο τέραμ

αὐτῆς κεῖται τοῦ σερα
φίμ. τῷ ἀδιαφθόρῳ
θῷ λόγῳ τεκοῦσα τῷ ὁρ
τῶς θκοῦσε μὲν χαλῶ μεν.

Εξερχομῆναι τῆς τραπέζης,
ἀφ' ἧς μερὸς οὗτος

ΕΛΕΗΜΟΡ καὶ οἱ κτήριμοι
ἐς τὴν φλὴν ἔδωκε τοῖς
φρονοῦμένοις αὐτοῦ.

Φραγθῆναι τοῖς εἰρη
κόσμοις εἰς οἰκονομίαν
πορεύσθαι. ἔσθ' ὅτε σὴ σαρκοῖ
πόδες καὶ μὲν ἐν ταῖς αὐ
λαῖς σου ἵκημι. ἱεροῖς αὐτῆς

οἰκοδομοῦ μερῆς τοῦ τοῦ
 ἡτοῦ ἡμεροχρήστων τῶν τοῦ
 ἐκείνων ἀνέβηται ἀφ' οὐρα
 φῦλας κὺ. μαρτυροῦν
 ὡς ἡτοῦ τοῦ ὁμοιοῦ
 σπασατοῦ ὁμοιοῦ
 ὅτι ἐκείνων τῶν
 εἰς κὺ. τῶν τοῦ
 κορδαλ. ἐρωτήσατε δὲ
 τὰ εἰς εἰρήμην τὴν ἡμέ
 ραν τῶν τοῦ
 ἡμέραν τῶν
 ἡμέραν τῶν
 ἡμέραν τῶν

ἐν κατὰ ἄνδρα φωνῇ
καὶ τῶν ποικιλιῶν μου.
ἐχάλοισι δὲ εἰρήνην τῇ
σοῦ. ἐν κατὰ τοῦ οἴκου καὶ
τοῦ θυήμου. ἔξελήθησαν
ἡμεῖς. **Τ**ὸ τρίτον.

Παρὰ τῆς αἰῶνος. **Π**ερὶ τῆς αἰῶνος
καὶ τῆς αἰῶνος. **Τ**ῆς αἰῶνος.

Εν κατὰ τοῦ μερσοῦ χεῖρας
ἡμεῖς. ὅτι ἐν κατὰ τῆς αἰῶνος

μερσοῦ ἐστὶν ἡμεῖς σου καὶ

ἡμεῖς. καὶ ἐν κατὰ τῆς αἰῶνος

ἐν κατὰ τῆς αἰῶνος σου καὶ

Φ ρομ τῇ πνεύματι καὶ ἐν
 τῇ ἡσυχίᾳ καὶ ἀνέ
 στανεῖς καὶ ἐκζητοῦντες
 αὐτόν. **Δ**όξα. **αἰ**νῆ.

κ ἐξ ἐξουσίας καὶ ἐξ ἐξουσίας.

Χ εἰς τοῦ θύ. εὐχόμενοι
 τῇ βρώσει καὶ ποσει τῶν
 δούλων σου. ὅτι ὁ ὁ
 πάντοτε τὸν καὶ αἰεὶ καὶ
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

εἰς δεξιὰς τῆς πατρίδος, χάρμ.

Γ ὁμοῦ καὶ ἡσυχίας σου καὶ
 τῆς εὐφροσύνης σου καὶ
 οὐκ ἔστιν ἡσυχία σου καὶ
 τῆς εὐφροσύνης σου καὶ

σκεῖ. ὡς ἐφ' ἡσέμο' τοῦ παρ
τος θεοῦ ῥητὴ τοῦ τε
καὶ τοῦ αὐτοῦ
ὕψους ἡμᾶς καὶ ἐν τοῖς
ποιήμασί σου καὶ ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν σου
ὕψιστος μεθ' αὐτοῦ. ἔστι
μειώθη ἐφ' ἡμᾶς το
φῶς τοῦ πνεύματος σου
καὶ ἔδωκες ἡμῶν
μὴ εἰς τὴν καρδίαν μου.
ἀποκαρπύσῃ τοῦ οἴ
μου καὶ ἐχέου αὐτῶν
πονηθῶσιν ἡμῶν ἐν ῥη
μὴ ὅτι τοῦτο κοιμήθησιν

μα καὶ ἰσχυρόσω· ὅτι
 σὺ ἐκάλει μόρας βωχ
 ποῖδ' ἰκατοκίσας με·

ὁ ξα καὶ η̄: *ε̄εχ' εὐχό*

μητορ: *οἱ ἐρὰς:*

III εθῆμοι ὁ θς τῆ αὐτοῦ

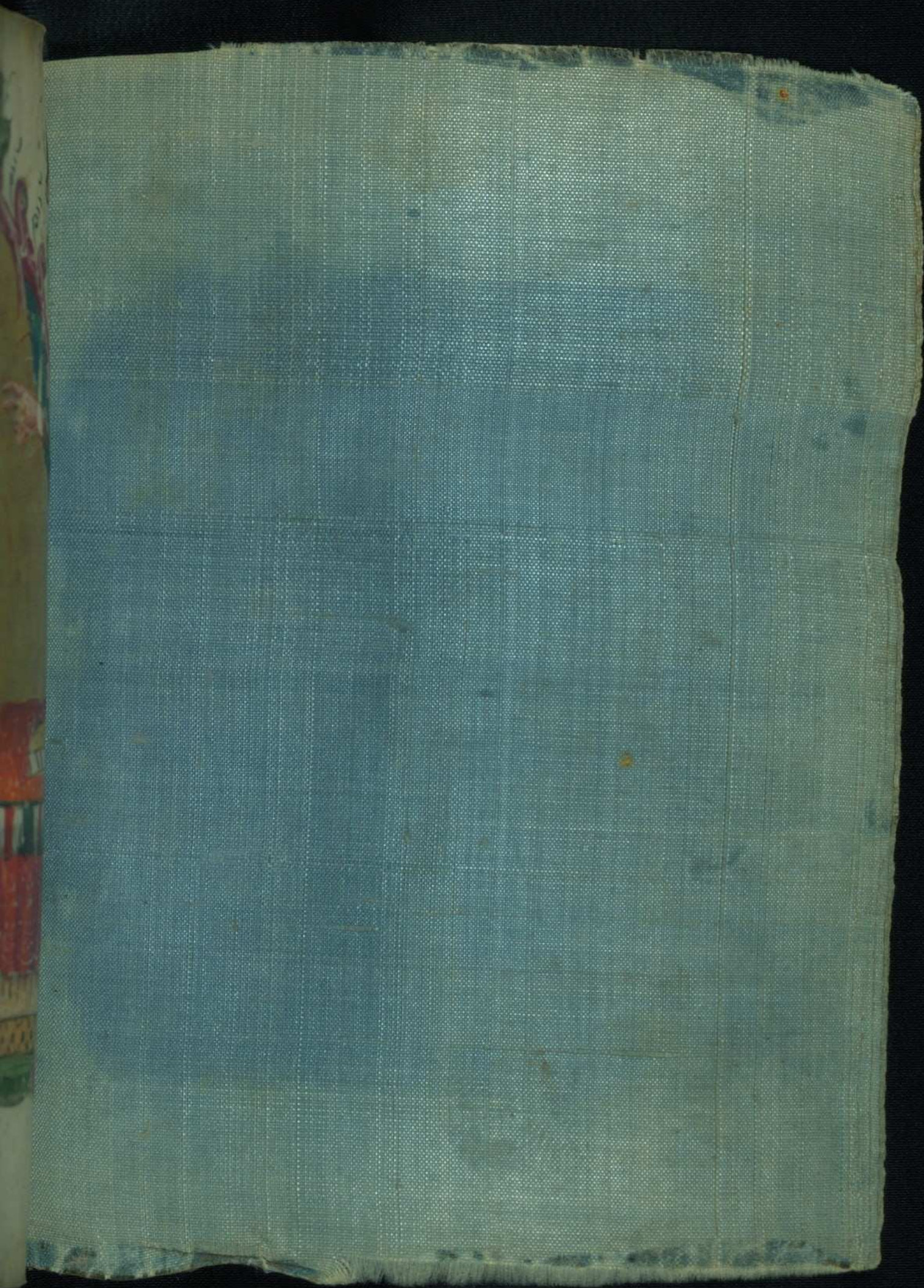
χεῖτι καὶ φιλανίω

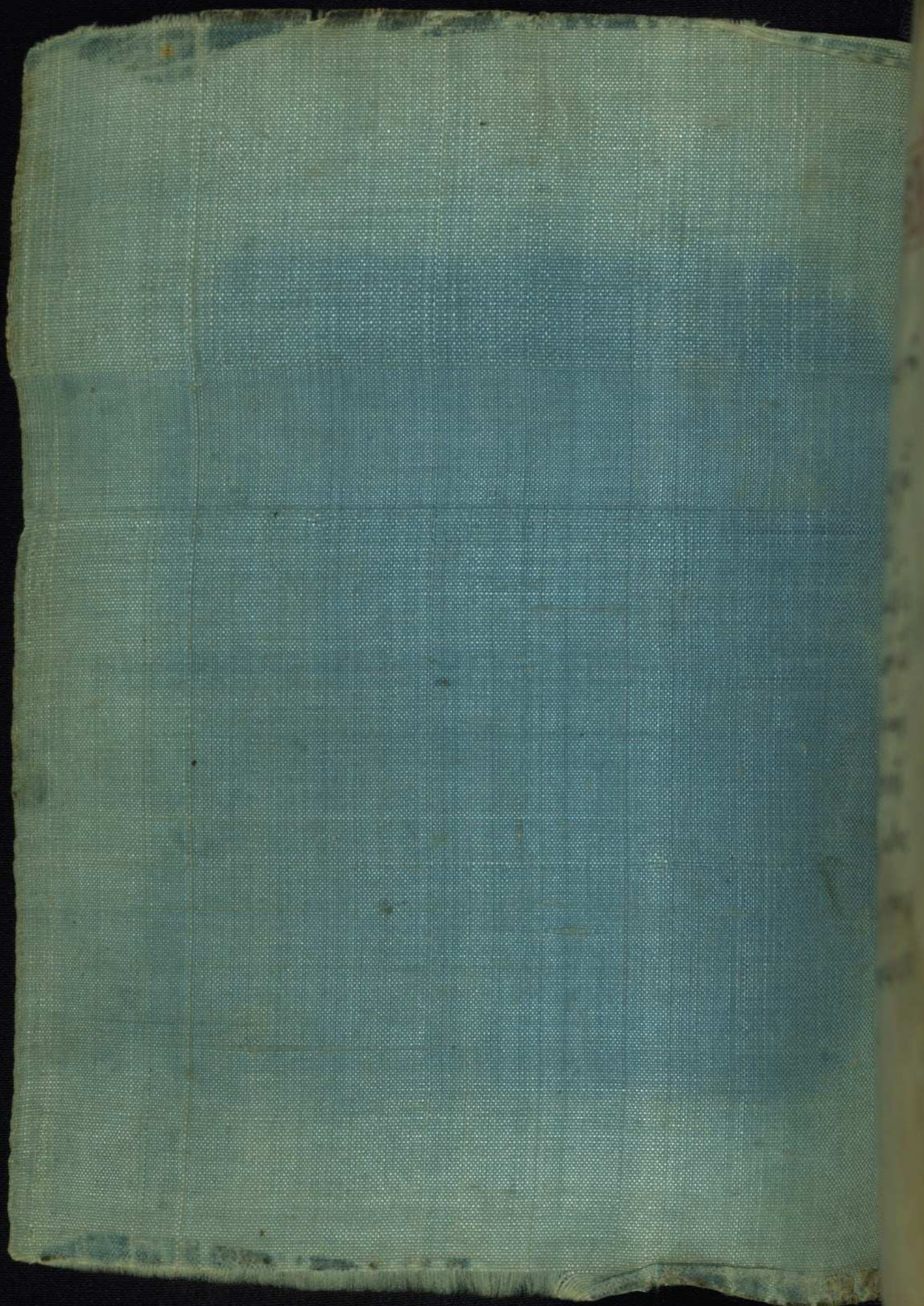
πᾶν τ' οὐρανὸν δ' αἰκα

εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰῶνων ἀμήν:

αὐτοῦ ἐπερίμοῦ:

Δεῦτε προσκυνήσατε μερ τῶ
βασιλεῖ ἡμῶν θῶ:

Δεῦτε προσκυνήσατε μερ χῶ
τῶ βασιλεῖ ἡμῶν θῶ:

Δεῦτε προσκυνήσατε μερ θ
τῶ βασιλεῖ καὶ θῶ ἡμῶν:

Εὐχόμεθα ψυχὴν μου τοῦ κ
κεῖ ὁ θς μου ἐμδραχῶν θς
αὐτοῦ. βοήθησόν μοι
καὶ ἐμδραχῶν τοῦ βασιλεῖ ἡμῶν
θῶ:

αβαρχόμενος φως ὡς
ἰματίον ἐκ τείνων τὸν
οὐρανὸν σείδε ῥῆμα· ὅτε
ῥαζομένη βασιλεὺς τὸν ἴππε
ρὸν αὐτοῦ· ὅτι θὰς μέθη
τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· ὅ
περὶ τὴν βασιλείαν τὴν ἐν
κοιμῶνται· ὅτι τὸν
τοῦ ἁγίου αὐτοῦ πᾶσι.
ὅτι οὐκ ἔστι τὸν αὐτοῦ
τὸν φῶς· ὅτι μεχίον
τὴν ἡμέραν τὴν ἀφ' ἧς
αὐτὴς· οὐκ ἔστι τὴν
τὸν αὐτοῦ τὸν αὐτοῦ.

Αβυσσος ὡς ἰματίον το
 κερὶ βόλον αὐτῆς· ἐπὶ
 τοῖς ὀρέουσιν αὐτῆς
 λατα. ἀπὸ ἐπὶ τῇ μῆτι
 ὡς σου φάβονται· ἀπὸ
 φωνῆς βρυγμῆς σου ὡς
 λίαν ὡς σου· ἀνὰ βῆμα
 οἱ ὄρη· καὶ καταβῆμα
 οἱ πεδία· ὥς τοῦτο· ὡς
 οὐ μέθυσαν αὐτὰ.
 ὡς οὐ μέθυσαν· οὐκ ἔχουσιν
 σε τα· οὐδέ ἐστι γράφου
 οἱ καὶ ἡ τῶν ἡμῶν· ὡς
 ὡς ἔχουσιν· ὡς ἔχουσιν

φάρμακον. ἀμαμέσσο
τῶν ὁρέων διεχάσομαι
ἔδωκα. ποτίωσι τὰ
ταύθη ἰατοῦ ἡρώδου.
πρὸς δὲ βορτὰ ὁμνησίεις
δίψαντων. ὅσα αὐτῶν
ταύτη τεινὰ τοῦ ὁμοῦ
χρῆσται σκηρῶση. ἐκ μέ
σου τῶν ποτῶν δόσσοι
σὶ φάρμακον. ποτίωσι
ρὴ ἐκ τῶν ὑπερῶν αὐτοῦ.
τὸ καὶ ποτῶν ἑρῶν
συχρῶσθαι τὴν ἡ
ὁ δὲ αὐτὸς χρῶντο

τοῖς κτηνεσι· σκληρῶν
τῆς θυγατρὸς ἀνθρώπου·

Τὸ ὄφθαλμὸν ἀνθρώπου
καὶ οἶνος ἀφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου·

Τὸ ἰσχυρὸν τρώσκει
βρέχαι· καὶ ἄρτος καρ
δίαν ἀνθρώπου τρεῖς·

Χορτάσθησιν ταῦ ζῴα
τοῦ πεδίου· ἀκέραι τοῦ
χίβαντος· ἐφύτασαν
ἐκεῖ φρυγανίαι· βύσσινος
σωτή· τοῦ ἐρωδίου ἡ κα
τοικίω ἡ γείτα αὐτῶν·

Θρηταὺς ἡ ἀγαθὴς ἐλπίς
φοῖς· περὶ καὶ κατὰ
φύσιν τοῖς ἀγαθοῖς·
ἔσθω· ἡ σὲ περὶ ἡμῶν ἐλπίς
καρδίᾳ· ὅτι ἡ ἐλπίς ἡμῶν
τῷ λόγῳ αὐτοῦ· ἐθού
σκοτος καὶ ὑβρις ἡμῶν·
Εμὴ τῇδε χάρις ταῖς ταῖς
ταῖς ταῖς ταῖς ταῖς ταῖς
σκύμμοις ὡρῶμενοι
τοῦ ἀρταῖου καὶ ἡ τῇ
σας παρὰ τῷ θῷ βροτῇ
αὐτοῖς· ἀρχὴ ἡβρῶν ἡ
ἐπὶ τῇ ἡβρῶν ἐλπίς

μαρδρυσ αὐτῶν κοίτασθαι
 σποντάς· βελάσθαι αὐτὸς
 ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ
 τῇ ἐργασίᾳ αὐτοῦ, ἕως
 ἑσπέρας· ὡς βεβαλὺνθαι
 τῷ ἔργῳ σου καὶ πάντων ἐρ-
 σοφίᾳ βουίησας· βουλήν
 θῆναι τῆς κτίσεώς σου·

Αὕτη ἡ θαλάσση ἡ μέγλη
 εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπύλλου
 ὠμοῦ καὶ τῆς ἀρίθμους·
Ως καὶ κραλὴ ἀμφάχου·
 ἐκεῖ πλοῖα ἀνὰ ποταμὸν
 ταῦ· δρακόντες οὖν ἐ-
 πλάσθη ἐν ταῖς ζείραις αὐτοῦ·

Π αμ' τα τερρς σε τερρς δοκω
σι· δοῦναι τῷ τερρ φημ αὐ
τοῦ εἰς εὐκαρρμ· δὸν
τος σου αὐτοὶ σὺ ἄβροισιμ.

Α μοί ξαμ' τος σου τῷ χεῖρα·
τῷ σὺ μ' σαρ' ταχ' ἰσθῆ
σομ' ταχ' ἰσθῆ τοτ' τοτ'
αὐτοτ' ἄβροτ' δεσ' οὐτο
τερρ' σαρ' ταχ' ἰσθῆ σομ'.

Α μ' ταμ' εχ'ς τὸ πᾶν αὐτῶν
καὶ ἐκ' χ' ψοισι· καὶ εἰς τοῦ
χοῦν αὐτῶν ἄβροτ' ἄβροισιμ.

Ε ξαμ' οτ' εχ'ς τὸ πᾶν σου
καὶ ἐκ' τῷ ἰσθῆ σομ' ταχ'· καὶ

ἀμακαμίεις τὸ πρῶτον
 τοῦ τῆς ἡγ. ἡ τοῦ ἡδῶ
 κυ εἰς τοὺς ἀγῶνας.

Εφραμθήσεταί τις βῶσι
 τοῖς ἐργαῖς αὐτοῦ. ὅτι βῆ
 πρῶτον τῷ ἡμ καὶ τοῖς
 οὐρανῶν τρέμειν. ὁ δὲ
 πῶτος μερὸς τῶν ὁρέων
 καὶ τῶν ὁρίων. ὅσοι τῶ
 καὶ τῶ τῆς ἡμ. ψαχῶ
 τῶ θῶ μου εἰς τὸν ἀρχῶν
 ἡ δὲ θεὸς αὐτῶν ἡ δὲ λαοὶ ἡμ.
Εγὼ δὲ ἀφραμθήσομαι
 βῶσι τῶ καὶ. ἐκ χειρὸς
 ἀμαρτωλοῦ αὐτοῦ τῆς ἡγ.

καὶ ἄρμοι ὡς τε μὴ παρ
χειρ αὐτοῖς· εὐλόγει ἡ ψυ
χή μου τὸν κ'· ὁ ἡλῖος ἦν
τῷ δόστῳ αὐτοῦ· ἐθου σκο
τος καὶ ἔβη τὸ ῥέ· ὡς ἐ
μδραχίω θη ταῖς ἔργασου κε
παρ ταῖς βροσφίαις αὐτοῖς·

Δόξα καὶ ῥῳ· ἀλλήλοῖς αὐ
δοξασοι ὁ θς, τρίς· καὶ αὐτοῖς
εἰπὼσι αὐτῇ τῷ αὐτοῦ ἱερε
καὶ αὐθίστησιν· (ἐπὶ χοροῖς·

τοῦ κε ἐκέραια· ἐκ τὸν ἡ χορ·

Κε ἐκέραια τὸν ρς σε ἔσα
κοισμ μου· εἰσακοισμ μου κε·
κε ἐκέραια τὸν ρς σε ἔσα

καὶ τοῦ μου. πρὸς χεῖρ τῆ
 φωνῆ τῆς δεξιᾶς μου.
 ἐν τῷ κεκορυθμένῳ πρὸς
 σὲ εἰσακοιτοῦ μου κε·

Κ αὐτεὺς θῶ θῆ τὸν ἥτορος σου
 χῆ μου ὡς θυμὸς αἰετῶ
 ἐπὶ ὄμους· βάρος τῶν
 χειρῶν μου θωπὴ ἐσθλὴ
 ἡ· εἰσακοιτοῦ μου κε·

Θ οὐκ ἐφύλακω τὸ στόμα
 τί μου· καὶ θύραμ περὶ
 οὐχί περὶ ταχείῃ μου·

Μ ἢ ἐκ χίμης τῆς καρδίας
 μου εἰς λόγον πορνείας.
 τοῦ πρὸ φασί λεῖψαι πορ-

φάσεις βυ ἀμαρτίης.
Συνάροις ἐργαζομένοις
τῷ ἁγίῳ. καὶ οὐ μὴ οὕτω
διαστομῇ αὐτοὺς ἐκ χει-
ρὸς αὐτοῦ.

Παυδεύσεις με δὲ καὶ βυ ἐχέ-
εις καὶ ἐχέσεις με. ἔλασον
δὲ ἀμαρτωλὸν, μὴ χίτων
μαστοίῳ κεφαλῇ μου.

Οτὶ ἐπὶ καὶ ἡ πόρρο σευχίμ.
ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν
κατεπόθησαν. χρόνῳ
πρὸς τρεῖς τοῖς κρείττοις αὐτῶν.

Ακοῦσον τὰς τῶν ῥήματά μου.
ὅτι ἡ δυνάμις θνήσκει. ὡς οὖν οὕτως.

χος ἡς ἐρρηγμένης τῆς
 ἡς διεσκορπίσθηται
 ὁ πῶς αὐτῶν παρ' αὐτοῦ αἰ
 δηρ. **Θ** τί ποτος σε κέ
 κε οἱ ὀφθαλμοί μου· βῶσι
 σοὶ ἡ χύσις· μή αὖτε
 μέχης τῷ ψυχῷ μου.

Φ υχαζόμενα ἀπὸ τοῦ ἰδού
 ἡς σιωπῆς αὐτοῦ· ὅ
 ἀπὸ σκαρδαχῶν τῶν
 ἐργαζομένων τῷ ἀνο
 μίᾳ.

Π εσοῦνται ἐν ἀμφιβληστροῦ
 αὐτοῦ οἱ ἁμαρτωχοί·
 κατὰ μόρας ἕκαστος
 ἕως ἂν παρέλθῃ.

Φορὴ μου πρὸς κὴ ἐκέρχῃ
ξω. φορὴ μου πρὸς κὴ ἐ
δεν θω.

Εκχεῶ βρῶ πτόρ αὐτ πτω
δεν σὶρ μου τὴν ὀχί ρίρ μ.
βρῶ πτόρ αὐτοῦ δ πτωρ μ.

Εμ τοῦ ἐκ χεί πείρ βρ ἐμοῦ το
πρω μου, καὶ σὺ γῆρας
τὰς τρεῖς βοῶ μου.

Εμ ὁ δὲ ταύτην ἔστω ρά ρίρ
ἐκρίψαμ πρὶ δαμοι.

Κατεμῶσιν ὅς τὰ δὲ ζῶ καὶ
βασίλειον. Σὺ κὴ μὲν
κίρ σκῶ με.

Απὸ χτο φῶν ἄπτε μου.

σου ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν τῆς
ψυχῆς μου.

Ε κέκραξα πρὸς σέ· ὅτι
οὐ εἶναι ἔχτισ μου· μερίς

μου εἰς ἐμὴν ζώντην· μή

Π ρέσῃς πρὸς τὴν δέησιν
ὅτι ἐταπεινώθη ἡ φρόν.

Ρ ῥῶσά με ἐκ τῶν καταδίω-
κόντων με· ὅτι ἐκραυγῶ
θῆσαι ὑπὲρ ἐμέ.

Ε ξήλας ἐκ θυλάκης τῆς
ψυχῆς μου· τοῦ βρομοχόου
σαύου τῶ ὀνόματί σου.

Ε με ὑπομένουσι δίκαιοι·
ἕως οὗ ἂν ταπείνωσάν μοι·

Ε κβαθεὶς με κέκραξά σοι.

κε κε ε σακοισμ της φωρης.

Γ βνηθ ητω τω οτατου. πορο
σχου τω εις τω φωρη της
δεησεως μου.

Ε αμολμιας παρατηρη
ση κε κε τις υποψησυχ
οτι παρασοι ο ιχασμος

εστημ. **Ε** με κεμ του ομο
ματος σου υπο μειρασσε
κε. υπο μειρβμη ψυχη

μου ες τον χορον σου. ηλ
ωτισε μη ψυχη μου βω τον κρ.

Α πο φυλακης πορ ριασ
μαχε μυκτος. απο φυλακ
πορ ριας βωτισα πο οηλ

βω τον κρ.

Θ τί παρ' αὐτῷ κ' ὦ τὸ ἔλεος
 ὅσοι παρ' αὐτῷ χύτροι
 οἴσιν καὶ αὐτὸς χύτρον σε
 τῇ τοῦ ἰηλὲκ πασσάλου
 ἀνομιῶν αὐτῶν.

Α ἰμείτε τοῦ ἐμ' ἀμύτατος
 ἔθνη ὅσα μέσσητε αὐτοῖς
 ἀμύτατοι οἱ λαοί.

Θ τί ἐκρυσταλλώθη τὸ ἔλεος
 αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς. ὅτι ἡ
 θεία τοῦ κυμβήγεις τοῦ ἀ
 ὧρου. **Ε**ἰτω, **Ν**αχὼν

Τὸ πρῶτον **Τ**ῆς ἡμέρας.

Δόξα. **Ε**ἰ ἔχ' ἰδιόμην.

Εἰδοὺς. **Δ**όξα καὶ ἡ, θ.

65

Φ

πρὸς ἰχαροῦ ἡμῶν δόξης.
ἀδελφὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν.
ἡμῶν μακάρος. ἡ χε.
ἐλθόντες ἐπὶ τῷ ἡλίῳ
δύστη. ἰδόντες φῶς ἐ
περιμόν. ἡμῶν μεν
παρὰ ἡμῶν καὶ ἡμῶν παρὰ.
θῆ. ἀβίος εἰς πᾶσι καὶ
ἐν ἡμῶν εἰς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ
ἀσπίς. ἡ ἐθῶ. ἡ ἡμῶν
διδόν. δὲ ἡς ὁ κόσμος
σὲ δὲ ζᾷ. εἰ ταυ. τα
παρὰ ἡμῶν. ὡς τα. ἀπὸ.
ἐς ἐβασίλῃ σου. ἀπὸ

πεινόμενός εστις. **Χ**π.

Εμεδίωσάτο κς δυνάμειν
περιεζώσατο. **Χ**π.

Καὶ γὰρ ἐφ' ἑσέω σε τὸ οἶκόν σου
μέμνηται τὸ οἶκόν σου χαθήσεται.

Τῇ **Ζ** **Π** **Δ** οὐδὲν εὐχοίεσθε
τοῖς κρῖσι τοῖς οἰδοῦχοις. **Χ**π.

Οὐ ἐσώθητε ἐν οἴκῳ κυρίου
λαῖς οἴκου θυγατέρας. **Τῇ** **Β** **Ε** **Σ**.

Κς εἰσακοίσεταί μου ἐν τῷ
κεκρυβμένῳ μου εἰς αὐτόν.

Εν τῷ βῶσι καλεῖσθαι μέγιστον
κοιτὴ μου ὁ θεός. **Τῇ** **Γ** **Ε** **Α** **Υ**.

Τὸ ἔλεός σου κέκαται ὡς
μετὰ σήμερον τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς μου.

Κς ποιμενε με καὶ οὐδὲν
με λησθήσῃ· *τῇ εὐχαριστίας*

Οθς ἐν τῷ ὀνόματί σου σω
σορ με· καὶ ἐν τῇ δυνάμει
σου κρῖνέ με· *ς π*

Οθς εἰσακούσῃ τῆς πρ
σευχῆς μου· *τῇ εὐχαριστίας*

Η βοήθειά μου παρὰ κυ
τοῦ ποιήσαντος τὸ ὄνομα
καὶ τὴν γλῶ· *ς π*

Η γὰρ τοῦ ὀφθαλμοῦ μου εἰς
τὸ ὄρος ὁ ὀφθαλμὸς ἡ βοήθει
ά μου· *τῇ εὐχαριστίας*

Οθς ἀντίχῃ τῷ πονηρῷ ἐν
τῷ ἐχθρῷ σου πρὸς ὀφθαλμοῦς·

Εξελούμαι ἐκ τοῦ ἄθροῦ
 μου ὁ θεός. Εἰ ταχὺ μὲν

Καταβήσομαι ἐκ τῆς ἀσπὲ
 ραυτῆς, ἀμαρτή τοῦ

φύλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητός ἐὼς ὁ θεὸς τῶν

τορῶν ἡμῶν. καὶ ἀμετοῦ

καὶ δεδοξας μένον τοῦ ὄμο

ύσου εἰς τοὺς αἰῶνας

ἀμήν. γένοιτο καὶ τὸ

ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς καὶ

θεώσῃ ἡ χολία μενέσσι

σοι. εὐλογητός ὁ θεός, ὁ

δαζόμενος τὰ δὲ καὶ ὁ μακάριος.

ΕΥΧΟΓΗΤΟΣ ΕΙΔΕΣΤΩΤΩ
ΣΩΕΤΙΣΟΜΕΤΑΥΔ' ΚΑΙ
ΜΑΤΑΣΟΥ. ΕΥΧΟΓΗΤΟΣ ΕΙ
ΨΕ. ΦΩΤΙΣΟΜΕΤΟΙΣΔ'
ΚΑΙΩΜΑΣΙΣΟΥ. ΚΕΤΟΕ
ΛΕΟΣΟΥΕΣΤΟΡ' ΑΦΩΜΑΙ.
ΤΩΕΡΓΑΤΩΡ ΧΕΙΡΩΜΟΥ.
ΜΗΠΑΡΙΔΗΣ. ΣΟΙΠΡΟΨΗ
ΑΙΜΟΣ. ΣΟΙΠΡΟΨΕΙΥΜΗ.
ΣΟΙΔΟΞΑΠΡΟΨΕΙ. ΤΩΠΡΟ
ΚΑΙΤΩΨΩ. ΚΑΙΤΩΨΩΤΩΡΗ.
ΜΩΚΑΙΑΕΙ ΚΑΙΕΙΣΤΟΙΩΑΦ
ΡΑΣΤΩΡΑΦΩΡΑΜΩ.
ΕΙΤΩ. ΛΕΩΜΕΤΑΥΔ' ΑΠΟΤΩ. ΕΠΙ

Τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ ὄψεως τοῦ ἡμεῶν

Π ροσέηρα τοῦ ὀφθαλμοῦ
μου καὶ τοῦ κοίτης μου
τοῦ ὄψεως ἰδοὺ ὁ ὀφθαλ
μοῦ ἰδοὺ ἡ εἰς χεῖρας τῶν
κυρίων αὐτῶν. ὡς ὁ ὀφθαλ
μοῦ παρὰ δὲ οὐκ ἔστι χεῖρας
τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως
οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν παρὰ
κυρίων ἡμῶν. ἕως οὗ
οὐκ ἐκτείνῃ ἡμᾶς. **Π**
Ε λένου ἡμᾶς καὶ ἐλένου
ἡμᾶς. Ὅτι βῆται πολὺ
βῆται ὁ θεὸς ἡμῶν ἐξ οὐδὲν
σεως. βῆται τὸ χεῖρ ὁ βῆται

σθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. τὸ ὅ
μειδος τοῖς εὐθημόισι.
Σὺ δὲ βουδύσῃς τοῖς ὑπε
ρηφάμοις. **2** ὅτι ἐχά
ιδον, **1** λόξαι καὶ ἡ, **3**
Πῶς ἀποχύεις τὸν δούλον
σου δέσποτα. κατὰ τὸ
ῥῆμα σου ἐβίβην. ὅτι
εἶδομαι ὁ φθαλμοί μου
τὸ σὸν θεῖόν σου. ὅν τοι
μασας κατὰ τὸν ὅσον σου
πάντων τῶν λαῶν. φῶς
ἐξ ἀπὸ καλῆς ἐθνῶν.
καὶ δόξα λαοῦ σου ἰν ἡ
Τεσμου. **4** **π**αυγίαν.

ἐρήμοις. αὐτοχρῆσιν
 τῆς ἡμέρας. **Ν**ῦξ. **θ**. **θ**.
Σοφίᾳ. **Θ**οὐμ' εὐχομένης
 ὅς ἡ μοῖρα, παρ' το τεμνὺ
 ὅδε ἰκθὺς τοῦ αὐτοῦ τ' αὐτοῦ.
Ποῦν ἱεὺς βασιλεὺς τοῦ
 πατρὸς βασιλεὺς ἑρῶ
 σον. τὴν πατρίδα ἡμεῶν.
 τὴν ἐθνηστροφίαν. τὸν
 κόσμον εἰρήνην. τὴν
 γλαυκὴν ταύτην. καὶ
 ἡσυχίαν τὴν ἡμεῶν. τοῦ
 πατρὸς ἡμεῶν τὰς ἀφ' ἡ
 ὅδε ἰκθὺς ἡμεῶν. ἐρῶ
 ναις δὲ ἰκθὺς τὰς ἡμεῶν.

ἡμᾶς ἐχέτω, ὡς ἄνθος
καὶ φιλῶς. **τὴν τιμὴν**
τῶν τοῦ χυρίου.
καὶ μὴ ἀποχρῆς.

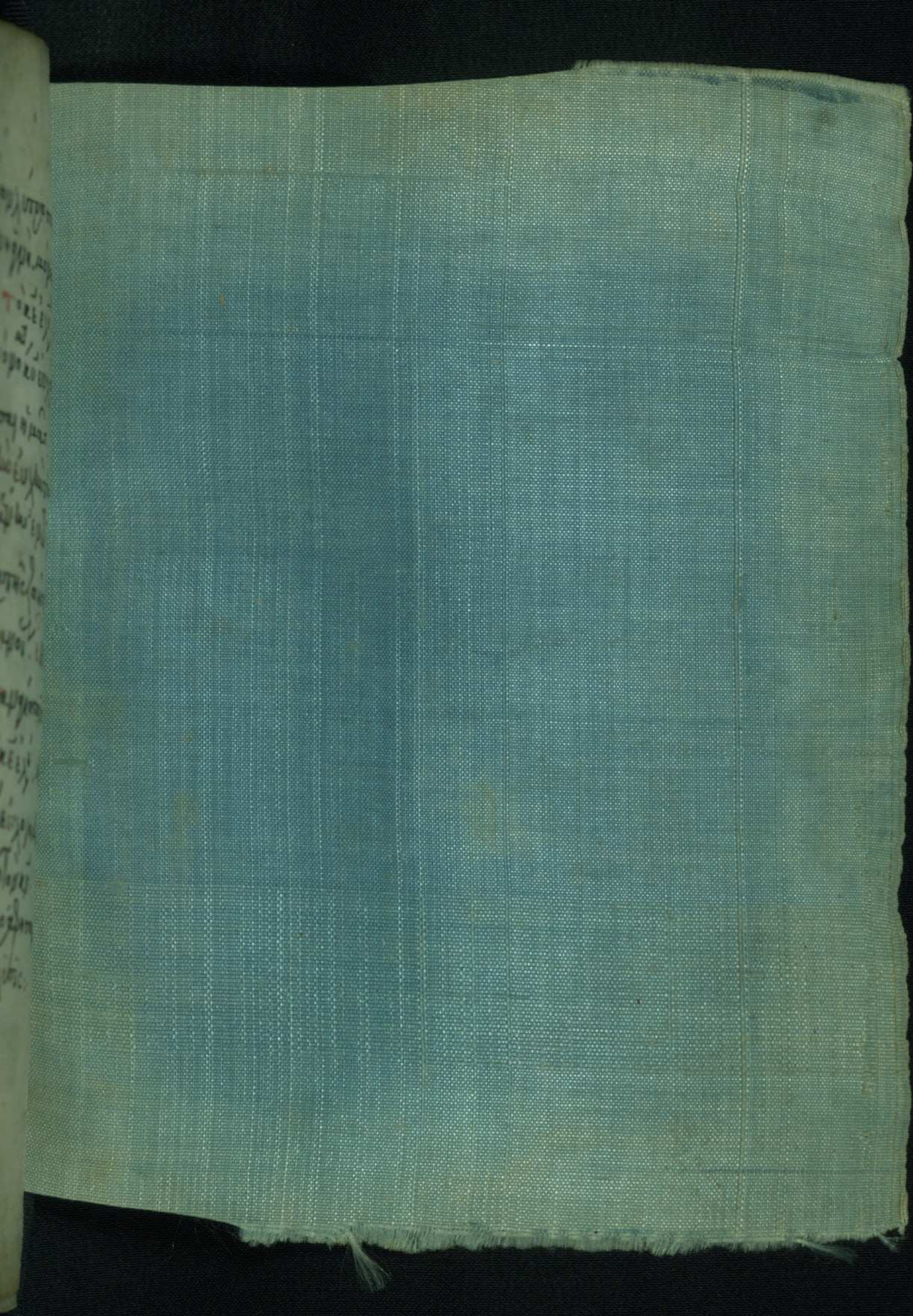
Εἰδὲ ἑστὶν ἡμῶν
τὸ πρῶτον, τὸ πρῶτον.
καὶ παρθεῖν. **χὶν**
τοῦ μερὸς μαρίου. **ὅς**
σοῦ. **εὐχόμεν**
ραζὶ. **εὐχόμεν**
καρπὸς τῆς κοιχῆς σου.
ὅτι ὁρᾷς τε καὶ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.
εἰς τὸ πρῶτον
ἡμῶν

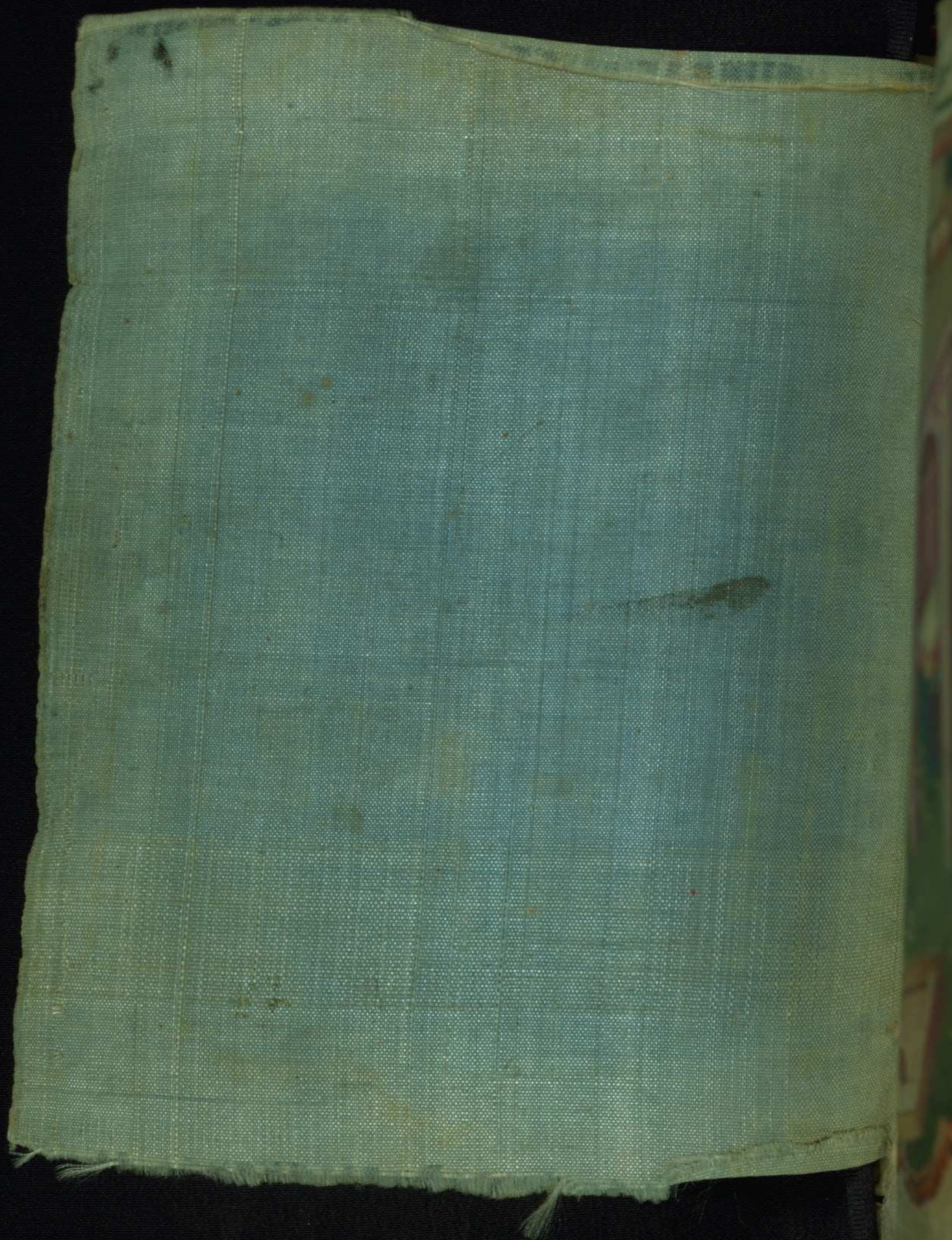
ρ' υθωμεν τοῦ ματομι
 ωρ ημων. σπ' γαρ εδο
 θη χαρις αρεσ βαλμ
 υπ'ερ ημων:

Κετασθε υπ'ερ ημων
 υλοι ατοχοι και υλοι
 παρτες ιμαρ υθωμε
 κ' ιμδωωρ και θλιψεωρ
 υμασ γαρ θερμωσ' αρε
 γατας αρεσ τομ σρε
 κεκτημεθα: **Α**ι ημω.

Υπο τη ρση ευαγγημ
 καταβαμεν θε: τας
 ημων ικεσις μη παρ
 λησεν περιτασει αχ.

κἰ μὲν οὐκ ὑπερῶσα ἡ
μας, μορὴ ῥῆ. μορὴ εὐ
λομῆν. **Τ**ὸ κ' ἐχ' ἡ
λόξω^{ης} **Ε**μοροκυεὺχοιμ^{ον}.
Οὅς οἱ κτεῖρῆσαι ἡμᾶς.
Καὶ ἡμῶς ἐπὶ τῷ εὐχόμενῳ
τοῦ ῥαμῆν^ω ἐρῶμοι.
Κεκαὶ δὲ ἀποτατῆς^ς ῥαμῆν^ω
εἶτα, **Τ**ατμῆμοι. **Ε**ἰθούτ,
Τρίστον **Π**αμῆλπρίσ.
Περὶ ἡμῶν. **Τ**ὸ κ' ἐχ' ἡβ.
Εἰν τοῦ μομ^ω κ^ω ἐυχομῆν^ω.
Τρεῖς. **Ε**υχομῆν^ω τοῦ κ^ω.
Ταυτὰ μὲν τοῦ ῥαμῆν^ω ἐγγραφῆσαι.
Καὶ ἡμεῖς ἀποχίσις.

ὁ πρὸς τὸν βασιλῆα.

8158

αὐτὸ ἐὺ λογιῶντο ἱερεῖς
ἀρχόμεθα. **Δ**όξα σοι ὁ θς
ἡμῶν δόξα σοι. **Β**ασίλευ
ὦν. **Τ**εῖς ὅσον. **Π**αῦ
τρας. **Π**ερὶ ἡμῶν. **Τ**ὸ
ἔχοντο ἰβ. **Τ**ὸ, **δ**αυτε
πρὸς κωνήσαντες. **Τ**ρίς.
ἀνταρροίαν τέλει.
Εν τῷ βῶτι καὶ ἡμεῖς σὴ
κοιτῆ μου ὁ θς τῆς δικαιο
σύνης μου. ὁ μὲν χίψα

πυχῶν αὐτῶν με· οἱ κτεί
 ρησόν με καὶ εἰσακοισὶ
 τῆς πύργου τοῦ μου.
 καὶ ἄρῃ ἕως ποῦ τε
 βαρὺ καὶ οἱ ἰματῖ
 ὡς αὐτὴ ματαὶότητάς
 καὶ ἡ τε ψαλμός.
 ὡς αὐτὴ ὅτι ἐθαυμά
 στω σε καὶ τὸν ὁσίων σου.
 καὶ εἰσακοισὶ τῶν μου
 ἐν τῷ κερταβῶν με σὺ
 αὐτοῦ· ὁρμίζεσθε καὶ
 με αὐτὰ με τε· αἶξε
 καὶ ἐν ταῖς καρδίαις
 ὡς αὐτὴ τῶν κοίτης

ἡμῶν καταμύνητε.
θύσατε θυσίαν δι' αἰ-
σχύνης, καὶ ἐχθίσατε
ἐπὶ κρ. πολλοὶ χάρωσι
τίς δὲ ἔειπεν ἡμῖν τὸ γὰρ
θαύ. ἐσημειώθη ἡ φη-
μας τὸ φῶς τοῦ πορ-
τοῦ σου κε. ἔδωκε
ἀφ' ὅσων ἡμῶν τῇ
καρδίᾳ μου. ἀπὸ καρ-
πῶν σίτου οἶνον καὶ
χαίαν αὐτῶν βύχνη θύ-
θησαν. ἐν εἰρήνῃ βῆ το
αὐτὸ καὶ μεθ' ἡσυχίας

ὑποτασσάτω· ὁ πού τις
κατὰ μέρας βαστάσῃ
δικαιοκίσας με·

Κἔμνη· τὸ θυμὸν σου ἐλά-
ξεν με· μὴ δὲ τὴν ὀργὴν
σου παύσειεν με· ἐχέ-
ησόν με κε ὅτι ἄσπε-
της· εἰμὶ· ἰσάσθαι με κε
ὅτι βράχυνται τὰ ὄτα μου·
ὅτι ψυχὴ μου βράχυνται
φρόνως· καὶ σὺ κε ἕως
τῶ· π.· βράχυνται φρονέ-
σαι τὴν ψυχὴν μου·
σὺ σὺ με βρεκβύτου εἶ

[illegible]

πάντες οἱ ἐργαζόμενοι
 τῷ ἁγίῳ· ὅτι εἶπεν
 κοῖσε ἐς τὴν φωνὴν τοῦ
 χαλθμοῦ μου· ἢ κοῖσε
 ἐς τὴν δέησέν μου.

Κς τῷ πνεύματι μου πο-
 σεύεσθε· ἀσχυρὴ θῆ-
 σαι καὶ ταραχθεῖνται
 πάντες οἱ ἄθροισμοί·
 ἀποφραγεῖνται· καὶ
 κατασχυρθεῖν ταῖς
 ἀντιτάξεσιν· ὥ-
 στες ποτε ἐβλήθησαν
 ἐς τέλος· ἕως ποτε ἀπο-
 φραγεῖν τὸ πνεῦμα μου

Υ
σου ἄνωγέ με· ἕως τῆς
θῆσομαι βουχὰς ἐν ψῆ-
χη μου· ὁ δὲ πᾶς ἐν καρ-
δίᾳ μου ἡμέρας ἐρύχ-
τος· ἕως τοῦ τεύξασθαι
σὺ καὶ ὁ ἄνθρωπος μου πᾶς μέ-
βαι· βλάψομαι σὰ κοῖτον με-
κὲ ὁ θεὸς μου· φῶς τί σὺν
τοῖς ὀφθαλμοῖς μου.
μή ποτε ὑπερβῶς
θαύματος· μή ποτε ἔσται
ὁ ἄνθρωπος μου· ἰσχύει
πρὸς αὐτόν· οἱ θλίβον
τὴς μετὰ χιτῶνος τῆς

ἔα μὲν σαχάρω. ἦν δὲ
 ἔπει τῷ ἐχέει σου ἤλπι
 σαι. ῥαχιά σου καὶ ἡ καρ
 δια μου ἔπει τῷ στίω σου.
 ἄσπασέ με τῷ ἄκρῳ
 τῇ σαρτί μου. Ὁ ψαλῶ
 τῷ ὁμόματι κυτοῦ ὑψίστου.
Επίβλεψε εἰς ἀκούσθ
 μου καὶ ὁ ὅς μου. Φωτί
 σον τοὺς ὀφθαλμοί
 μου. μή ποτε λυθῶ
 σου εἰς θάνατον. μή
 ποτε εἰπῇ ὁ ἔχθρός μου.
 ἰσχυατορὸς αὐτόν. **Λ**

αἰνῶ. αἰνῶ γὰρ τὸν
ροσσεχὲν ῥατὶν ψυχῶν
μου. ὅθ' ἐμοὺ βῆσσι σοὶ πᾶ-
σαι θά. μὴ κατασχῶν
θεῖν ρεῖς τοῦ αἵματος. μὴ
δέ καταβράσῃ τὸ σαρμὲ
οἰσθρῶν μου. καὶ γὰρ σαρ-
τεσ οἱ ὑπο μέρον τέσσε,
οὐ μὴ κατασχῶν θῶσιν.
αἰσχῶν θη τὸ σαρ οἰσθρῶν μου
τέσσε ἀκβρῆς. τὰς ὁδοὺς
σου κέρω εἰσοῦμαι. καὶ
τὰς τείβοισ σου διδάξο-
με. ὁ δὲ ἵππος με βῆσσι τῆς

ἀχθείῃ σου. Καὶ ἰδοὺ
 ἔορμεν ὅτι σου εἰς ὁ θς ο
 σήρ μου. Καὶ σε ἔρεμα
 μου ὅχι πτωχὴν μέγα.
 μνησθῇ τί τῶν οἰκτιρ
 μῶν σου καὶ ταῦ ἐχέ
 σου. ὅτι ἀπὸ τοῦ αἵματός
 εἰς μ. ἁμαρτίας με
 τητός μου καὶ ἡγοίαν
 μου μνησθῇ. καὶ ταῦ
 τὸ ἐχέος σου μνησθῇ
 μου. ἐρεκβυτῆς χρῆ
 τοῦ τητός σου καὶ χρῆ
 σάθης ὅς. Διὰ τοῦτο

μοιοθῆναι ἅμα τὰ ἴσα
ταῦτα βυόδα· ὁ δὲ ἡγήσει
τοῖς βυόδεσσιν· διὰ
ἐξ ὧν βυόδεσσιν ὁ δὲ αὐτοῦ.
ἀποκαθάρσει· ἔχει
καὶ ἀχρησθῆναι· τοῖς ἐκ
τοῖσι τῶν δὲ ἀχρησθῆναι αὐτοῦ.
Τὰ μαρτυρεῖ αὐτοῦ ἔ
μεν τοῦ ὁράματος σου
κε· καὶ ἰχθυήσῃ τῇ τῇ αὐ
μαρτυρίᾳ σου· καὶ ἰχθυήσῃ
ἐπὶ· τίς ἐστὶν ἄλλος ὁ φο
βούμενος τὸν κύριον· μοιο
θεῖται αὐτῶν βυόδεσσιν.

ἡρεῖσά το· ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
 ἐν ῥαδοῖς αὐχισθῆσέ ται·
 ἐπὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κήρυ-
 σσον ἡσέ γην· κραταίω-
 μα κς τῶν φρονησάντων
 αὐτοῦ· καὶ ἡ δαδὴ κη αὐ-
 τοῦ δὴ χόσεται αὐτοῖς· οἱ οὖ-
 φθαχμοὶ μου δαλασάτος
 τῶν ῥυστῶν κη· ὅτι αὐτὸς
 ἐκασπείε κη τῶν ῥυδὸς τοῦ
 ποταμοῦ· βῶσι βλάφοι
 βῶσι με καὶ ἐχέουσιν με,
 ὅτι μοι οὐβρὴς καὶ ποτὶ
 χος ῥυδὸς· ἀθχίψας

τῆς καρδίας μου ἐβόη·
θῶ θῆσαι. ἐκ τῶν ἀμυ-
κῶν μου ἐβράχυνέ με· ἴδε
τὴν ταπεινωσίν μου
καὶ τὸ κῶπορ μου καὶ
ἀφῆς πάσαις ταῖς ἡμέ-
ραις μου· ἴδε τοῖς ἐχθροῖς
μου ὅτι ἐβόη θῶ θῆσαι.
καὶ μὴ σὺ ἀδικοῦ ἐμὴ
σῆμαί με· φύλαξορ τῆς
ψυχῆς μου καὶ ῥύσασθαι με.
μή κατὰ σὺν θῆναι ὅτι
ἤχησάν σου ἐπὶ σέ· ἀκού-
σθαι ἀδελφεὶς ἐκολλῶντο μοι.
ὅτι ἔπλεον ἡμέρας κύριε

χυτρουσαι ο θς τομινχε ου
 πασων των θχι ψευδων :

τωι σοι κε ηχ'ωισαι μη και

τα σχωθεις ηρεις τομινχο

μαι. εν τη δικαιοσυνη σου

ρυσαι με και δεχουμαι.

ελιπον τωρς με τοις σφ.

ταχινον του δεχεται με.

υβρου μοι εις θν' υπερτασι

στω. Σεις οικον καταφυ

γης του σωσαι με. οτι κρα

ταισ μαμου και κατα

φυγη μου εις. και εμε κερ

του ονοματος σου οδ' ηγη

σεῖς με καὶ διαφύλαξέ με.
Ῥάξέ με ἐκ πονηρίας τῶν
τῆς ἡς ἐκρύψαυ με. ὅτι
συνεῖς ὁ ὑπερασπιστὴς μου
ἐεῖ. εἰς χεῖρας σου παραθή-
σομαι τὸ πνεῦμά μου. ἐλυτρώ-
σομαι ἐκ ὀaths τῆς ἀληθείας.
ἐμίσησας τοὺς διαφύλα-
σσοντάς με τῇ ὁσιότητι
διαβρῆς. ἦν δὲ ἐπὶ τῷ
κῶνι ἡ πόσις. ἡ ἀλλοτρίομα
ἐὰν φραγθῇ σομαῖ ἐπὶ τῷ
ἐλέει σου. ὅτι ἐπὶ εἶδες ἐ-
πὶ τῷ τῷ πείρῳ σῆμα μου.

ἔτασας κτάρων μου
 τὴν ψυχὴν μου. καὶ οὐ σὺ
 μεκλήσας μέσας χεῖρας
 ἄθροον. ἔτησας ἐν εὐρύ
 χωρῶ τοῦ ποταμοῦ.
 ἔχεντορ με κε ὅτι θλί
 νομαι. ἔθραχθη αὐτὸ
 ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου.
 ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ καρδί
 α μου ὅτι ὅτι ἐχίπερ. ἐν ὅ
 τινι ἡ ζωὴ μου. καὶ τοῦ
 ἔτησας ἐν τερματοῖς. ἡ
 ἀνέστη ἐν τερματοῖς χεῖρας
 ἡ ἰσχύς μου. ἔτασας

ἐταράχθησαν. παρὰ
πάντας τοὺς ἄθροισ-
μὴν θηρῶν μέγας. καὶ τοῖς
ἐν τοσούτοις φόβον, καὶ
φόβος τοῖς ἡμετέροις μου.
Ο ἰθεοροῦντες με ὅτι ἔφυ-
γον ἀπὸ ἐμοῦ. ὥστε ἡ δὴ
ὥστε ἐκρῶν ἀπὸ καρδίας
ἐβλήθη ὡς εἰς κενὸν ἀπο-
χάος. ὅτι ἡ κοίτη μου
πολλὰ παροικῶνται
καὶ ἡ θύρα. ἐν τῷ ὄντι σιωπῶ
χθὴν αὐτοῖς ἀμαρτάνω

με τοῦ χαλκῆς τῆς ψυχῆς
 μου ἐβουλόμην τοῦ
 δεῖσθαι σὶ κενήχουσιν.

Ε ἰσχυροὶ οἱ ὄφθ' μου. ἐν ταῖς
 χερσίν σου οἱ κήρυκοί μου.
 ῥῖσαι με ἐκ χειρὸς ἁθροῦ
 μου. καὶ ἐκ τῶν καταδι-
 ωκόντων με. βῆθ' φάγοι
 τὸ πρὸς τὸν πόμον σου βῆθ'
 τὸν δούλον σου. σῶσόν με
 ἐκ τοῦ ἐχέθου. κέμνη κα-
 τὰ σὺν θείῃ ὅτι βῆθ' κα-
 λυψάμενος. ἀσχυρὸς θείῃ
 ἔσθ' ἔσθ' καὶ κατὰ σὺν θείῃ

σαφείς αἶδου· ἀλαλαγμὸν
θῆ· τοῦ ταχέως τῶ δόξῃ.
τῶ λαλοῦνται κατὰ τοῦ δι
καίου ἀνομιὰν βρῦτορ ἡ φω
ρίαν καὶ βουδρῶσει·
Ως πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρη
στότητός σου κε· ἡς ἐκρύ
ψας τοῖς φροβουμένοις
σε· βεβραῖωσεν τοῖς ἐν ποτῇ
ζοῦσιν βροτοῖς· ἐν ἀντίστοι
στον ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων· κατὰ
κρύψας αὐτοὺς ἐν ἀποκρύ
φω τοῦ περὶ σου ποιῶντος·
ἀπὸ ταραχῆς ἡμῶν σκεπασ

σεις αὐτοὺς· βρσκηρῆ δ'
 πο' αὐτὶ χολίαι καὶ αὐτῶν.
 Εὐχόμενος ὅτι ἔθελον
 μαρτυρῆτε τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 βρσκηρῆ περὶ οὐχίης· ἡ
 δὲ εἰ πο' αὐτὴ τῆς ἐκστάσεως
 μου, ἀπερριμμένη δ' πο'
 πρὸς τὸν ποῦτον ὁ φθαλ
 λωμένος. Αὐτοῦτο ὅση
 κοίτης τῆς φωνῆς τῆς δὲ
 σεως μου ἐμὲ τῆς κεκρη
 ναι μετὰ τὸς σε· ἡσυχία
 τε τοῦ κῆρ πο' αὐτῶν τοῖς οἱ οἱ
 αὐτοῦ· ὅτι ἀληθείας ἐκ

τεις καὶ ἀνταποδοίδοι
σὶ τοῖς ἐχθροῖς ποιούσιν
ὑπερὶ φιλίαν ἀνδρίζε
σθε καὶ κραταγούσθω ἡ καρ
διά μου πάντες οἱ
ἐχθροί μου ἐσθίετε
καὶ ποίνετε ἐν βοήθειᾳ
τοῦ ὑψίστου.
ἐν σκέπῃ τοῦ θυμοῦ σου
τοῦ οὐανοῦ αὐχί
θήσεται ἐρεῖ αὐτο
ν καὶ ἀντιλήσεται
μου ἐκ κατεφυγῆς
οὗτος μου ἐχθροί ἐσθίετε.

Ο τὸ αὐτὸ εἶπε ταῖς ἐκκλησίαις
 λέγων ἡμεῖς καὶ ἀπὸ
 ἡμεῖς ταῖς ἐκκλησίαις. ἐν τοῖς
 μετὰ ταῖς ἐκκλησίαις αὐτοῦ ἔστι
 οἱ ἁγιοὶ καὶ οἱ ἄγγελοι
 τῶν ἐκκλησιῶν αὐτοῦ ἔχοντες
 ὅτι καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν
 οὐ φοβηθή-
 σι αὐτὸν φόβου ὡς τὸ ἐν τῷ
 αὐτῷ βέβαιον καὶ μέγα
 ἡμέρας. αὐτὸς τὸ ἄρμα
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
 αὐτὸς οὐρανὸς καὶ
 οὐρανὸς καὶ οὐρανὸς καὶ
 οὐρανὸς καὶ οὐρανὸς καὶ οὐρανὸς

πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ κλίτους
σου χιλίας καὶ μυριάς ἐκ
δουλοῦ σου. πρὸς σέ δὲ
ἐκψύει. πλὴν τοῖς ὀφ-
θαλμοῖς σου κατανοήσεις.
Ἰδοὺ ταπείνωσιν ἀμάρταν
λαοῦ ὅψῃ. ὅτι σὺ κεν ἐλ-
πίσῃ μου. τὸ μὴ ἵσθαι ἐξου-
καταφυγῶ σου. οὐ πρὸς
σε χάσεται πρὸς σέ καὶ
καὶ. Ἰδοὺ ἡ γὰρ οὐκ ἐψύχῃ
ἐν ὧσιν κηρύσσει σου.
Οτι τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ἐν
τελείῃται περὶ σοῦ. τοῦ

Διὰ φῦλα βασιλεύουσας
 ταῖς ὁδοῖς σου· ἐπὶ
 χειρὶν ἄρῃσιν· μή πο-
 τε πρὸς κόψης πρὸς χί-
 θον· τὸν πόδα σου· ἐπὶ
 ἀσπίδα καὶ βασιλίσκοι
 ἐπὶ βῆσιν· καὶ καταπα-
 τήσεις χεῖρας καὶ ὀφθαλ-
 μοὺς· ὅτι ἐπὶ μένῃ· πῶς
 σε καὶ ῥύσεται αὐτοῦ· σκε-
 πάσθαι αὐτόν· ὅτι ἔγωγε τὸ ὄ-
 ρομα μου· κεκράξεται
 πρὸς με καὶ βασιλεύσεται
 αὐτόν· μή αὐτοῦ ἔτι ἐμὸ χί-
 ψον·

[illegible]

παλιν ἡ τὴν θήσθηθε.

ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Καὶ ἡ ἄρ' βουχὴν βουχάσῃ
καὶ δε, διασκεδάσῃ ἑς. **ὅτι** με:

Καὶ λόγον ὁ ἑαυτὴν ἡσῇ τε,
οὐ μὴ ἐμμεῖν ἡ βρῦ μῖν **ὅτι**

Τοῦδε φόβον ἡμῶν, οὐ μὴ
φοβηθῶμεν, οὐδ' οὐ μὴ τα
ραχθῶμεν. **ὅτι** μεθ' ἡμῶν:

Κυ δε τοῦ θρ' αὐτοῦ ἡλῶσατε
αὐτός ἐστι ἡμῶν φόβος.

ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. ὡς

Καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθ
ῶ, ἐστὶ μοι ἑς ἡλῶσμορ. **ὅτι**

Καὶ πεποιθὼς ἐσσομαι β' αὐ

τοῦ καὶ σωθῆσομαι διὰ
τοῦ. **Ο** τί με θῆ μοῦ ὁ θς.
Δούλω καὶ τὰ σπλάγχνα
μοι ἔδωκεν ὁ θς. **Ο** τί με θῆ
Χαὸς ὁ ποταμός μερὸς ἐν
σκοτεινίᾳ εἶδε φῶς με. **Ο** τί.
Ο ἱκανοὶ κοῦντες ἐν χώρᾳ
καὶ σκῆψαν αὐτοῦ, φῶς
λάμπει ἐφ' ἡμᾶς. **Ο** τί με θῆ
Ο τί σπλάγχνα ἐβρῆθη ἡμῖν
ἦος καὶ ἐδόθη ἡμῖν. **Ο** τί με
Ο υἱ ἀρχὴ ἐβρῆθη ὅτι τοῦ
μοῦ αὐτοῦ. **Ο** τί με θῆ μοῦ.
Κ αὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ ἔκτισεν
ὁ ἔορ. **Ο** τί με θῆ μοῦ ὁ θς.

Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτῆς
 μέγας βουχὴς ἡ βουχὴς ὅτι·
Θαυμάσιος βουχὸς ὁ
 σχυρὸς· ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ
Εξουσία αὐτῆς ἀρχοῦν εἰρήνη· ὅτι
 τῆς τοῦ μέγας τοῦ αὐτοῦ ὅτι
Μεθ' ἡμῶν ὁ θεὸς ἡμετέρος ὅτι
 ἡ τῆς αὐτῆς· ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ
 ἐκείνη· εἰς τὴν περὶ ἡμῶν·
Πῆν ἡμέρας ἀνδρῶν, ἀνδρῶν
 πρὸς σε· τῶν ἐσπεράων
 τοῦ μα· σὺ τῆς ἡμῶν· τῆς αὐτῆς
 τῶν βουχῶν· παρασχου μοι
 σὴν καὶ σὸς μου·

Τῇ ἡμέρᾳ παρβλῶν δὲ
ἐλογίσω σοι δέσποτα. τῇ
ἐσπεράμῃ τοῦ μαθητῆ
μὴ κτὶ ἀσκαρδαχίτου. πα
ράσχοι μοι σὴρ καὶ σῶσόν με:

Τῇ ἡμέρᾳ λαβὰς ἕμμο
χορῶ σοι γὰρ. τῇ ἐσπεράμ
ῃ τοῦ μαθητῆ κτὶ
ἀμαρτητοῦ. παρὰ σχο
μοι σὴρ καὶ σῶσόν με:

Η ἀσώματος φύσις τῶν χε
ρῶν βίμ. ἀσὶν ἡ τοῖς σε
ἕμμοις δοξολογεί. ὁ βασιλεὺς
ρῆμα ζωὴ αὐτῶν σε ραφίμ.

ταῖς ἀποστολῶν φωναῖς
 σὲ ὑπερῷοι. τοῦ ἡλέου
 Δὲ πάσαι ἀγγελίαι. τε
 σὺν τοῖς σε αἰμασιν ἄφῃ
 μεῖ. πρὸ γὰρ πάντων ὑ
 παρχεῖς ὁ ὢν παρ. ὁ σὺν δ
 μαρχοῦ ἔχει τὸν σὺν ἡμῶν.
 ὁ ἰσὸς τὴν φέρων πᾶσι
 ζῶντι. τῆς τε ἀδελφῆς δεικνύ
 εις τὰς ἀμέρες.
II ἀγγελία παρθέμεν ἡ θύ
 οἱ τοῦ λόγου αὐτοῦ. τὰ καὶ
 ὑποστροφῶν. πρὸ φητῶν
 καὶ μαρτύρων πάντες
 χοροί.

ὡς ἀδελφοὶ ἀγαπᾶτε τῶν
ζώων. ὑπὲρ πάντων τῶν
βάστατε ἐκ τέρους. ὅτι
πάντες ὑπαρχομεν ἐν
δείμοις. ἰμῶν χαλκήρεος
θεῖς τῶν πορνῶν, τῶν
μελῶν βοήσομεν τῶν
ὡδῶν. ἀγίε. ἄγε. ἀγίε.
τεῖσθε καὶ ἐχέτω καὶ
σὺ σὺν ἡμῶν.

Καὶ ἡμεῖς ἐμῶν τῶν
πάντων κράτορα. ποιή
τω οὐνοῦ καὶ γῆς. ὅρα

τῶν τε πατρῶν ὁ δὲ
 ῥα τῶν καὶ εἰς ἑμὴν καὶ ἰμ
 χῆ τῶν υἱῶν τοῦ θυ τοῦ μο
 νο γυνῆ τῶν ἐκ τοῦ τῶν
 γυνῆ θέρτα τῶν πατρῶν
 τῶν τῶν αἰσῶν
 φῶς ἐκ φῶτος θῆ αἶν
 θῆ μοῦ ἐκ θῆ αἶν θῆ μοῦ
 γυνῆ θέρτα οὐ τοῖν θέρ
 τα οὐ μοῦ οὐ τῶν τῶν
 δι οὐ τῶν τῶν τῶν τῶν
 τῶν δὲ ἡμῶν τοῖς αἰσῶν
 ὁ δὲ τῶν ἡμῶν τῶν τῶν
 κατεχθόντα ἐκ τῶν

οὐκ ἔστιν καὶ σαρχὸς θεῶν
ἐκ τῆς γῆς καὶ μαρ-
τῆς παρθένου καὶ βρα-
θροῦ τῆς σαρκὸς. ἄρτι θε-
τατε ὑπερ ἡμῶν ὑπο-
πορτίου σιχαίου. καὶ
παθόνται καὶ ταφένται.
καὶ ἀναστάντες τῇ τρι-
τῇ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς.
καὶ ἀνβρῶνται ἕως τοῦ
οὐρανοῦ καὶ καθέξουσιν
ἐκ δόξης τοῦ πατρὸς καὶ
πατρὸς ἐρχόμενον μετὰ
δόξης, κρίμα καὶ ταῦτα

μεκροῖς· οὐτὴς βασιλίας,
οὐκ' ἔσται τέλος·

Καὶ εἰς τὸ πρῶτον· τὸ
κύριον· τὸ ζῶον τοῦ
τοῦ ἐκ τοῦ πρῶτος ἐκ πορὰ
μῦτον· τὸ συντορικαὶ καὶ
συντορικαὶ οὐ μόνον καὶ
συντορικαὶ οὐ μόνον· τὸ λαχὴ
σαρδιαίων· τὸ πρῶτον
εἰς μίαν· ἡ γὰρ καὶ τοχικὴν
καὶ ἀποτοχικὴν ἐκ κεχῆσι
ὁμοιογῶν βασιλείας·
ἡ δὲ ἀφ' ἐσθ' ἀμαρτιῶν· πορὰ
δοκῶ ἀμαρτασὶν μεκροῖς·

καὶ (σὴν τοῦ μέλλουτος
αἰῶνος αἰῶν. καὶ ταῦτα φωνή

Π αὐτῶν ἀποκριθεὶς, πρὸς
βασιλεὺς ἡμῶν τῶν αἰώνων
τοῦ λώου: ἐκ δακτύλου:

Π αὐτῶν αἰῶνι ἀδυναμείας
τοῦ γένους ἡμῶν καὶ ἀρ
χῶν ἡμῶν, πρὸς βασιλεὺς

Α ὑποδρῆ ἡμῶν τῶν αἰώνων τοῦ
μείωσιν ἡμῶν τῶν αἰώνων
καὶ τῶν αἰώνων καὶ βασιλεὺς
αὐτοῦ κυρίου ἡμῶν ἰουχῶν, πρὸς
βασιλεὺς ἡμῶν τῶν αἰώνων
Α γὰρ οἱ βίδοι αὐτοῦ φωνή.

πορροφῆται καὶ μαρτυρεῖς
 ὅτι πάντες οἱ υἱοὶ, πορρο
 βάσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν:

Ο σῖοι καὶ θεοφῶροι πορρο
 ἡμῶν. ποιμῆνες καὶ δι
 δασκαχοὶ τῆς οἰκουμένης,
 πορροβάσατε ὑπὲρ ἡμῶν
 τῶν ἀμφοτέρων:

Η μὴ τῆς ἐξουσίας ταύτης
 θεῖας δυνάμεως τοῦ τιμίου
 ὁμοῦ ποιούμενου. μὴ
 καταχίτης ἡμῶν τοῖς
 μαρτοχοῖς τῶν ἐχόντων:

Ο θεὸς ἰσχυρὸς τῆς ἡμῶν τοῖς
 ἀμαρτοχοῖς καὶ ἐχόντων
 ἡμῶν. **Ε**κεί:

α
τρεῖς λόγους παρὰ τρεῖς.
πέρη μου. καὶ τρεῖς μέ
φωτιστοὺς τοῦ ὀφθαλμοῦ
χέοθι. μή ποτε τρεῖς
εἰςθάψατο. μή ποτε εἰς
τὸν ὄχθον μου ἰσχύσῃ
τοῦ αὐτοῦ. Δόξα
μὲν τῇ τῶν τῆς ψυχῆς
μου βροῦ ὁ θς. ὅτι μέσοι
διαβαίμων πάλιν πα
μοῦ, ῥύσαι με ὅτι αὐτοῦ,
καὶ σῶσόν με ὡς φῶς
χαίρω, πος. καὶ ῥῶ. δι
τί οὐκ ἐχόμεν παρρησί

Διὰ τὰ πολλὰ ἡμεῶν ἀμάρ
 τημάτων· συτομῆκος σου
 ὑβρην θύειται, διὸ καὶ τὴν σὺν
 θεῷ παρθύνει· πολλὰ οὖν
 γὰρ ἰσχύει δέησις μὲν πρὸς
 ἀμείνων δὲ τὸ τοῦ μη
 παρίδης ἀμάρτω χωρὶς κε
 οῖα τῇ σάμσεμος· ὅτι
 ἐχέμεν ἔτι καὶ σὸ ζεῖν
 διῷ μέρος, ὃ καὶ παθῆναι οὐ
 ὑπὲρ ἡμῶν καταδράμεν·
 καὶ ἐχέμεν· *ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ τῇ*
 οὐρανῶν ἀρχαῶν μου
 τὸ ἀπομύβωσι τὰς κε.

8
καὶ τῆς ἀρχῆς σαρκὸς καὶ
τὸ αὐτομορφῶς ὁ παλαιός
με· διὸ ἔσχειρά σου παρὰ
τίθην με τὸ πρῶτον μου· σκέ
πασσόμε· πτέρυξ ἱστῆς
σῆς γὰρ τῆτος· ἱραμὴ ὁ
πρῶτος εἰς θαλάσσιον· καὶ
τοῖς μοεροῖς ὁ φθαλμοῖς
μου φῶτισσόμε· τῇ τρυ
φῇ τοῦ θείου μολογῶ σου·
καὶ δι' αἰρῶ με ἐν καρῶ
ἀνθρώπων· πρὸς σὺν δόξῳ
ἡμῶν· ὡς μένος γὰρ τοῦ σφίλιν·

εφοβερὰ ἢ κρείσσεις σου κε.
 τῶν ἔργων παριστάμεν.
 τῶν ἁγίων εἰσφορὰν.
 τῶν βίβλων ἀμεσότη
 τῶν τῶν ἐργῶν ἐράμου
 μένων. τῶν χορῶν μου
 ὁ βλαβερὸς μένων. ποῖον
 κρείσσεις ἐσταθῆναι μοι ὡς οὐκ ἔ
 φθηνὴ τὴν ἀμαρτίαν.
 τίς μου τὴν φλόγα καται
 σβέσει. τίς μου τὸ σκότος
 καταχαλεπῶς. εἰ μή σὺ κε
 ἐλεήσεις με ὡς φίλος.
 ἀκρυάμοι δὲ ὅθι ὡς

ποτε τῆς ψυχῆς τῆς αἵμας
τοῦ λῶ. καὶ ἀβίωσόν με ἐν
βράχῃ τοῦ ποταμοῦ σου. τ
ἐμε ἐκ τοῦ βυθού τῆς πλά
της ἐλάττωσάν μου. καὶ
μὴ ῥῥά σὸς δάσσοι πορρ
φέρων βίον καθαρόν. ἐν
μὲν οἱ αἰνοῦντί σε τα
ῖς ῥακοῖς καὶ τῆς εὐκτα
ας φωνῆς σου. ἡ ψαλτὶς
σε σοκέει. ποταμοὶ εἰς
εἰρήμην.

Πῆ ἀκατασχίπτου θάλασσαν
τοῦ ποταμοῦ σου ὡς ποταμὸς ἡσυχίας.

τὴν πρῶτην σου κε
 κτὴν μένος παραχρῆτε
 οὐ φοβήθησά με κατὰ
 διόλωτο ἰσχυρῶς μου
 ἔτρεψάσά με· μόλις
 ἀντάρ μένος πρὸς θώρα
 κατὴν σκεπῶν σου κατὰ
 πᾶν τοῦ σώματος βοήθη
 ἄσσοι κατὰ κῆρυξ βοή
 σοι· δεξιὰ σου σὺ σὺ με
 ταῖς πτερυγῶν σου· ἔ
 φωνήσονται ἐκ βοῆ
 δοῦν· τῶν πτερυγῶν σου βοή
 λοῖα· δύνάμει τοῦ Κόου·

σάρκο θύτοσιν. **ΕΕ**
λέντομ. **μ**. **κ** αηδύη.

Κ Εξ ορίσμενος ημάς
από παντός βέχου πε
ταμέμου ημεράς, ρίψα
ημάς και από παντός
πράγματος βροκό τεύειν
πορομβίου. πρὸς δε
ζαχάρια μέπερ ἱμῶ. Ταῦ
τα ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
σεῖς. καταζήσωσιν δὲ ἡμ
εῖς τὸν κτερίμον τὰ δὲ
διὰ θύμ' αὐτοῦ αὐτοῦ καὶ
κοῦ. Ἐχὺ τρωσά ημάς

ἀπο πάσης ταραχῆς
 καὶ δειχίας τῆς ἐκ τοῦ
 Δαβόχου ἡμῶν τῶν
 νομῶν. χάρις ταῖς
 ψυχαῖς ἡμῶν κατὰ μὲν
 ἐν τοῖς ρυῖσμοις ἡμῶν με
 ρίμην. τῆς βῆ τῆς φανε
 ρα καὶ δὲ καὶ αὐτοῦ κείσε ἵζε
 τάσεως. καὶ τῆς οὐκ
 τοῦ φόβου τοῦ πατρὸς σαρκῶς
 ἡμῶν. Ἐνέκρωσεν ταῖς
 μέχῃ ἡμῶν ταῖς βῆ τῆς γῆς.
 ἱρὰ καὶ βῆ τῆς κατὰ τὸν
 ἡσυχία βῆ τῆς δριμύτους

8
τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου
ἀποφύγεσθαι τὰ ῥήματά σου
συνφάσματα ἀπὸ τῆς
ἐκείνου μίαν βλάβερα.
Διὰ τὴν σοφίαν σου ἐν τῷ
καρδίᾳ τῆς προσευχῆς ἐστὶν
ῥιγμὲν ὡς ἐν τῇ ψαλμῷ.
Ὁ προσκολλητὸς τὰς βρυττοῖς
παρρησίᾳ σου. Ἄλλο
κίον καὶ ῥαδιότητι τοῦ μο
νοβροῦ σου ἡοῦ. μεθούεν
χορηγὸς εἰς τὴν ψαλμῷ
ἐκείνου καὶ ῥαδιότητι σου
ψαλμῷ. μὴν ἐκείνου ἐκείνου ῥαδιότητι.

ΔΕΥΤΕ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΟΜΕΝ, Γ.
 ΛΕΗΣΟΜΕΘ' ὅθ' ἐκταύτο με
 γάλ' ἐλεός σου. Ὁ Κεῖται
 πῶς ἡ θοὸς τοῦ οἴκου σου
 ὁ βαλὺς τοῦ ἀνὸς μου.
 ὅτι πῶς ἡ θοὸς με
 τῶς ἀνὸς μου. Ὁ ἀνὸς
 τῆς ἀνὸς μου καὶ ἀνὸς.
 ὅτι τῶς ἀνὸς μου φῶς
 μῶς καὶ ἡ ἀνὸς μου,
 ὅτι πῶς ἡ θοὸς ἐστὶν ἀνὸς.
 οἱ μῶς ἡ ἀνὸς. Ὁ ἀνὸς
 μῶς ὅτι πῶς ἡ θοὸς
 οἱ μῶς ὅτι πῶς ἡ θοὸς
 οἱ μῶς ὅτι πῶς ἡ θοὸς

ερ' τὸ κρῖν ἐθαύσε· ἰδοὺ
γὰρ βραβομίας σου ἐχὴ
φθῶ· καὶ βράμαρ τιμῆς,
ἐκίστησέ μεν μὴ μου.
ἰδοὺ γὰρ ἀχὴ θάλασσά σου
σας· τὰ ἔδνηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου
ἔδνηλασάς μοι· ῥαυτὶ
εἰς με ἔλτο πῶκα καὶ
θαυροθήσομαι· πλῆθος
με καὶ ὑπερχίονα λα
καυθήσομαι· ἀκουτίεις
μεγαλίστη καὶ ἀφ' ἑ
σὺν ἡμεγαλίστη σου ῥαυτὶ

ἡ ἐκ τῆς ὑποπειρωμένης.
 ὡς ὅτι ἔφυγον τὸ πρῶτον
 πρὸς σου ἀπὸ τῶν
 μαρτυρίων μου· καὶ πα-
 ρας τὰς ἀνομίας μου
 ὁ βλάψας· καρδία καὶ
 θάλασσα ἵσοις ἐμὸι ὁ
 θεός· καὶ τὸ πᾶν εὐθεὶς ὁ
 καὶ ἵσοις τοῖς ἄνθρω-
 τοῖς μου· μὴ ἀπορρι-
 ψῆς με ἀπὸ τοῦ πρῶτον
 ποιήσου. Ὁ τοῦ πᾶν σου
 τὸ ἔλεος, μὴ ἀνταρῆς
 ἡ ψυχή μου· ἀπὸ δόξης μου.

82, 8
τῇ φιλίᾳ σου τὸ σῶμα
ἐπὶ ἡμετέροις καὶ φησὶ
ἐορμε. Διδοὺς ἄνθρωπον
τὸ σῶμα σου καὶ ἄσε
βῆς βῆσι πέβσι φράσει
Ρυσάμε βῆματῶν ὁ θς
ὁ θς τῆς οἰκίας μου. γὰρ
ἀσέται ἡ ψαλμοῦ τῷ
Δὲ καὶ οὐκ ἔστιν σου. κε
ταχεῖς μου ἀμοιβὴς. ὅ
το τοῦ μαρτυροῦν τῷ
ἡμετέρι σου. ὅτι εἰ ἠθέλη
σας θωπιάμ, ἔδοκα ἑμ.
ὅλοκαυτοῦ ματα δὲ ἄδο

ἐνοσεις. θισί τω θω. τω
 σιπτει μέρον. καρδίαν
 σιπτει τριμέρη καί τε
 τειρω μέρη. ὁ θς οὐ κε
 ζουδρωσει. γὰρ θω οὐ κε
 βρτη εὐδοκία του τω σιπτει.
 ζαί κοδομη θητω τατρή χη
 ἰχμη. τότε ἀδοκίες
 θισί αὐδ καροσινης. τρι
 φορμή καὶ ὁ καυτω. κα
 τατο τε ἀνοίω σοι βσι
 το θισί αὐθιγού σου μόσχω.
 εἴ σοι κοισι της αροσει
 χης μου. καὶ η κραυγή μου

Κ

πρὸς σε βῆθ' ὦ, μὴ ἀπο
τράψῃς τὸ πρὸς σου ποῦ
σου ἀπ' ἐμοῦ. βῆ ἄμ' ἡμέ
ραν θλίβομαι, κλίνομ' ὑπὸ
μετὰ τοῦ σου. βῆ ἄμ' ἡμέ
ραν βοῶ καλῶς μαρτυροῦμαι
χὺς ἀκούσῃς με. ὅτι ὅτε
λίπομαι ὥστε καπνὸς ἀνέ
μω μου. καὶ τὸ ὄσμιον
ὥστε φρυγίον σὺν εὐφρο
συν. βόησεν ὥστε χορτ
ὅτε ἠρᾶν θῆν' ἐν καρδίᾳ μου.
ὅτι ὅτε χαλὸν μου τοῦ φα
νῆν τοῦ ἀφ' ὅπου μου, ἀπο

θωρηξ τοῦ θυγρμου μου.
 ἐκολληθη τὸ ὄσσιον μου τῇ
 σαρκί μου. ὡμοιωθη μετὰ
 χαρμῇ ἐρημικῇ. ἔβην
 θηρῶσι μὲτ' ἰκέρων ἐξ
 οἴκου πατρὸς. ἠνρύτισαν
 καὶ ἐβρόμωσάν τε θυγρμου.
 μορὰ ζώοντων δόματος.
 ὅλην τὴν ἡμέραν μὲν
 ζώοντες οἱ ἀθροίσμοι. ὅτι
 παρρησιᾶς μεκατέρμου
 ὡμοιωθῶν. ὅτι ποδοποιῶσιν
 ἄρτομ' ἐφ' ἑαυτὸν. ὅτι ποδοποιῶσιν
 μου μετὰ κλάυ μου ἐκίρ.

[illegible]

χροῖα αὐτῆς οἱ κτεῖρῃ σοῖσι.
 εὐφρονηθῆσομεν ταῦτ' ἔθνη
 τοῦ ὀμομαχοῦ, εὐχαριστεῖς
 οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τῷ δό-
 ξασθῶσι. ὅτι οἱ κοδοῦναι
 κς τῷ σῶσιν. εὐφρονησά-
 μεν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. ὅτι ἐν
 ἡμῖν ἐστὶ τῷ σῶσιν. καὶ οὐκ ἐ-
 λθοῦν δύνανται τῷ δένειν αὐ-
 τῶν. ἡ γὰρ αὐτῆς με-
 μεσῆται. εὐχαριστοῦμεν
 ὅτι ἐκ τῶν ὀμομαχῶν αὐτῶν.

ἐς ὅσον οὐ βούται τὴν γῆν
ὥστε βλάψαι. τοῦ ἀκούσαι
τοῦ φεμῶν μοῦτοῦ πεπε-
δημένον. τοῦ χύσαι τοῦ
ὑποστατῶν τε θαυμαστομέ-
νων. τοῦ ἀμφιγυρεῖν αἶψα
σίων τοῦ ὁμοῦ λαοῦ. καὶ
τὴν αἰρεσίαν αὐτοῦ ἐν
ἰσχυρί. ἐν τῷ ὁρῶν
χθοναχαιοῖς βούται τοῦ αὐτοῦ
καὶ βασιλεὺς τοῦ δουλεύειν
τῷ κυρίῳ. ἀπὸς κείθεν αὐτῷ
ἐν ὁρῶν ἰσχύος αὐτοῦ. τὴν

ὀλίγα τῆ ταύτης ἡμερῶν
 μου ἀνὰ λόμμοι· μή αἶμα
 γῆς μετ' ἡμῶν ἡμερῶν
 μου· ἐν ἡμέραις ἡμερῶν ταύ-
 τῃ σου καταρχὰς καὶ τῇ
 ἡμέρῃ μεχίσσας· καὶ
 ἔργων χειρῶν σου ἴσθι
 οἰοῦντο· αὐτοὶ ἀποσχοῦν-
 ται· σὺ δὲ διαμέρεις· ὅ-
 παυτες ὡς ἱμάτιον πα-
 λαθθήσονται· καὶ ὡς
 σελήνη ἡμέρας ἐλίσσας
 τοῦ καὶ ἀλλήσονται·

πῦρ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ. καὶ τὰ ἐ-
πὶ σοὺ οὐκ ἐκ χύψοισιν.
οἱ γὰρ τοῦ δόχου σου καὶ
ταρκευόσοισι. ὁ τοῦ αὐ-
τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν
κατευθύνθησεται.
ὁ παρὰ τὰ κράτος τοῦ
τοῦ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
αὐτοῦ καὶ ἰσχυροῦ
καὶ. ὁ τοῦ αὐτοῦ
τοῦ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ.
ὁ τοῦ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
τῇ γῇ σωσάτω τὸ πᾶν

μὴ αὐτῶν. ὅπως δὴ σὰς τῇ
 θαλάσῃ ^{τῇ} ὠρῶ τοῦ πορ
 ρήματος σου. ὁ κλῆσαι
 τὴν ἀβύσσον καὶ φρενίσαι
 μέρος αὐτῆς τῷ φοβερῷ
 καὶ ἐμ. Δόξα ὀφθαλμοῦ σου.
 ὦ πάντες φρεναί καὶ
 τρέμειτε τὸ πορρῶ σου
 τῆς δυνάμεός σου. ὅτι
 ἀρετὸς ἡ μάχη πορρῶ
 τῆς δόξης σου. Σάντο
 παῖς ἡ ὀργὴ τῆς βωῆς
 τοῦ χροῦ αὐτοῦ σου. αὐ
 μέτρητόν τε Σανβίχιν

αγομ τὸ ἔλεος τῆς βου-
λή σου· σύ μαρτυρεῖς· ὁ
ψιτος· ἀσπαρχμος· μακρο-
θυμος καὶ πολυέλεος· ὁ
μεγαλοψυχὸς καὶ ἐλεεινός.
Εὐκεία τὰ τοιαῦτα τῆς
χρηστότητός σου· βουλή
λομυαμοὶ καὶ ἀφ' ἑστῆς
τοῖς ἡμέτεροις καὶ
τῷ πολέμῳ τοῖς ἐπ' ἡμῶν
σου· ὡρῖσας μεγαλοψυχ-
ῶν τοῖς εἰς σὺν· σὺ
οὐκ ἐστὶς τῶν δυνάμεων,

οὐκ ἐθέλουμεν οὐδ' ἐκείνοις
 τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἰσαδὲ καὶ
 ἰακωβ τοῖς οὐχ ἡμάρτη
 κόσμοι. ἀλλ' ἐθέλουμεν οὐδ'
 βῶε μοι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ χῶ.
 διότι ἡμάρτομεν ὑπὲρ ἀριθ
 μῶν ἡμῶν θανάτου.
 βῶχ ἡθισαμεν ἀνομίαν
 καὶ βῶχ ἡθισαμεν ἀνομίαν
 μου. καὶ οὐκ εἰμὶ ἄβυσσος ἀ
 τερίστη καὶ ἰδεῖν οὐκ ἔστι τοῦ
 οὐνοῦ ἀπὸ τοῦ βῶχ ἡθισ
 τῶν ἀδικημάτων μου. κατὰ
 καμνὸν τὸ μέρος πολλῶν

δεσμοῖς ἰδὼν· εἰς τὸ μὴ
ἀναμῆσαι τὴν κεφαλὴν
μου· καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις·
διότι παρερρησάτο
τὸ θυμόν μου· καὶ τὸ πνεῦμα
ἐμὸν ἐπὶ τοῦ σούβου ἦν·
μὴ ποιήσας ὁ θεὸς ἡμῶν·
ὅτι φυχάζει τὰ σπέρμα
τα ἑαυτοῦ· καὶ ἡ ψυχὴ
μου ἐν καρδίᾳ δέομαι
τῆς φράσεως χρητοῦ τ.
ἡ μαρτυρία καὶ ἡ μαρτυρία
καὶ τὰς ἀποδείξεις μου ἰδὼν

ἡρώοσσο· ἀλλ' αὖ τοῦμαιδε
 ὁμῆρος, ἄρες μοι κεῖ ἄρες
 μοι· καὶ μὴ σὺν ὠτοποχεύ
 σης με τὰς ἀγομίας μ.
 μὴ δὲ εἰς τὸν ἄσσορα μὴ ρί
 σας τηρήσης τὰ κακά μοι.
 μὴ δὲ καταδικάσης με βρ
 τοῖς καλοῦτα τοῖς τῆς γῆς.
 Διότι σὺ εἶθ' ἔτ' τὸν με
 ταροοῖντορ· καὶ βρ' ἐμοὶ
 δείξας πᾶσαν τὴν ἡμέραν
 σὺν ἡρώοσσο· ὅτι ἄμα βίον
 οὔτω, σῶσεις με κατα
 τὸ ποχὺ ἔλεός σου· καὶ
 ἄμεσσοσε Διὰ πᾶν τόσ.

ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς
μου· ὅτι σὲ ἤμεν πάντες
ἠδυνάμεν τὸν οἶνον σου, ὃ
σοὺ ἐτίμησεν ὁ Θεὸς τοῖς ἁ-
γίοις σου· ἀλλὰ τὸ πᾶν
καρδίαν τελευτᾷ ἐν ἡμῶν·
καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἅγια.

Ελέησόν ἡμᾶς· καὶ ἐξέσωσόν ἡ-
μᾶς· πάντες γὰρ ἀπορῶμεν
ἀποροῶντες, ταῦτά σοι
τῷ ἱερεῖ σου ὁμολογούμεν·
οἱ ἁμαρτωλοὶ πρὸς σὲ φέρο-
μεν, ἐλέησόν ἡμᾶς·
ἐξέσωσόν ἡμᾶς ὅτι σοὶ
καρδίαν σου θαμὲν· μὴ

ὁρῖσθης ἡμῖν ὁδοῦ·
 μὴ δὲ μνησθῇς τῶν ἁρ-
 μιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ὅτι ἔχει
 φόβον καὶ ἠσώσῃς ἀποχ-
 λῶς· καὶ χύτρωσά ἡμᾶς
 ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν·
 σὺ γὰρ εἶ θς ἡμῶν· καὶ ἡ
 μετ' ἐλπίς σου· πάντες
 ἐρρωχάμεθα σου ἐν ὁρῶ
 μα σου ὅτι κεκλήμεθα·
Π ἡ δὲ ἀποχλῶς ἡμῶν τῆς τοῦ
 αἰμοῖς ὁρῆσθαι ἀρρῶν ἡμῶν
 θεέ· ἐχ' ὅτι κορυτῆς ἐσθ' ἡμῶν
 ἀποχλῶς μερ· ῥυσθῶ μερ
 διὰ σου τῶν πειρασίων·

34
σὺ γὰρ εἶσε τὸ ὄνομα τοῦ
χειρῶν σου· **τὸ** κε εἶχεν
αὐτὸς τὴν τιμὴν· **ἐ**μοί
ἐδόξα τὸ κύριον ἐυλογῆσαι
Δι' ἐυχῶν σου ἁγίων πνευ
μάτων· καὶ ἡ ἀρχή·
Εξουσία σου πᾶν το
κράτος· καὶ κε εἶχεν μορφήν
μεσ' ἑαυτοῦ καὶ ἁγίων σου· με
θεότης· με ἀδυναμία· ἐχέ
ησάν με τὸν ἁμαρτωλόν·
καὶ οἱ σὺ βούλησαι χεῖμαστί·
σώσωμεν τὸν ἀναβιβάζον
λόγ σου· ὅτι ἐυλογῆταις
εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν·

Δεῦτε πρὸς κληρονομίαν, γ

Θεὸς τῇ βοήθειᾳ μου πό-
 σης· κέεις τὸ βοηθήσαι
 μοι σὺ δὲ σὺν· ἀσχύνηται
 σὰρ καὶ βρ τρεπὴται σὰρ
 οἱ ἤτοι πτες τῇ ψυχῇ
 μου· ἀποσφραγίσαι
 ἔσται ὁ πῶτος καὶ κατα-
 σχύνηται σὰρ οἱ βουχο-
 μβροὶ μοι κακὰ· ἀποσφρα-
 γίσαι σὰρ παρ αὐτῇ καὶ
 ἀσχύνηται βροὶ, οἱ λφοῦτες
 μοι εὐρεάμε· θαλασσῶν
 σὰρ καὶ ἀφραγίσαι σὰρ

πάντες οἱ ἡτοῦ
τες σε ὁ θς· καὶ ἡ ψαυ
Δαυιδ τοῦ μαχυνθῆτο
ὁ κς οἱ ἡτοῦ τες τοῦ
οἱ σου· ἡ δὲ τοῦ
καὶ περὶ· ὁ θς βοηθῆτο
μοι· βοηθός μου καὶ ῥύτης
μου εἰς τὴν χερρὶς σου·

Κ εἰσακοῦς τῆς προσευ
χῆς μου· ἐν τῇ τῇ δὲ
ἡτοῦ μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
εἰσακοῦς μου ἐν τῇ δικαιο
σύνη σου· καὶ μὴ εἰσελθῇς
εἰς χερρὶς τοῦ ἐχθροῦ σου

ὅτι οὐδὲ καὶ ὠθήσῃ ἀβρῶν
 πρὸς ὅσον ὑπάρχει. ὅτι
 κατεδίωξεν ὁ ἄχθρὸς τὴν
 ψυχὴν μου. ἔσπευσεν
 σερφεύων τὴν ῥοήν μου.
 ἐκείνη σέ με βροτοτέλει τοῖς
 ὡς με κροῖσάτωμος, καὶ
 ἠκρόατο σερβῶν με δὲ τῶν
 μου. βρῆμοι ἔσπευσαν
 ἡ καρδία μου. ἐμνήσθην
 ἡ μερῶν ἀρχαῶν. ἐμὲ
 ἔσπευσαν ὡς τοῖς ἐρ
 γοῖς σου. βρῶσιν ἡμᾶς
 τῶν χειρῶν σου ἐμὲ ἔσπευσαν.

Δὶς ἑσέθεν ἔσχατος σε τὰς
χεῖρας μου. ἡ ψυχὴ μου
ὡς γῆ ἀνύδρος σοι. τὰ χεῖ
εἰσακοιμήσῃ μου κε. ῥέχῃ
τῷ τῷ αἵματι μου. μή αὖτε
γράφῃς τὸ πρὸς σὺ ποῖς
αὐτῷ μου. καὶ ὁμοιωθῇ τὸ
μαγ τοῖς καταβάνουσιν
ἐς χάκκον. ἀκούσῃ ποῖ
νοῦμαι τὸ πρὸς τὸ ἔχε
ός σου. ὅτι βωὶ σοὶ ἡ ψυ
χή μου. ἡ ψυχή μου κε ὁδὸν
βρῆναι πρὸς ἑσέ. ὅτι πρὸς
σε ἡ ψυχή μου.

ῥεχούμαι· καὶ τῶν ἀγαθῶν
 μου κε. παρὰ σε κατέφυ-
 γον· διδάξοί με τοῦ σοφί-
 εις· ὁ θεὸς ἡμάτων σου· ὅτι σου
 εἶ ὁ θεός μου· τὸ πᾶν σου
 δόξα δοῦν, ὁ δὲ ἡγήσει με ἐν
 ἡγάθει· ἐμε ἐν τῷ ὄμο-
 λωτός σου κε· ἡσέεις με·
 ῥαββί καὶ ὁ χίψω τῇ
 ψυχῇ μου· καὶ ἐν τῷ ἐχθ-
 ρῷ σου· ῥοχὸς θράσεις τῷ
 ἔχθρῳ μου· καὶ ἅπαντα
 λήσονται τῷ θλίβον-
 τῷ τῇ ψυχῇ μου· ὅτι

Αγαπῶ δούλος σου εἰ μὴ·
οὐκ ἀνέβη ψίτοις θῶ· καὶ ἐ-
πι γῆς εἰρήμην· ἐν ἁπλοῖς
ἀδοκίαι· ἤμερσιν μερσε·
εὐλογοῦμερσε· ποροσκυ-
μοῦ μερσε· δοξολογοῦμερ-
σε· ἀχαριστοῦ μερσε δια-
τλήματι σου δοξαί·
καὶ βασιλεῖ· ποροῦν· θε-
πὲρ παρ το κράτος· ε-
καὶ ἐμοι μοι μερσε· καὶ ε-
γὼ παρ· καὶ ὁ θεός· ὁ δὲ
μὲν τοῦ θύ· ὁ γὰρ τοῦ παρ
ὁ ἀρετὴ τῶ ἀμαρτῶν

τοῦ κόσμου, ἐχέουσιν ἡμᾶς.
 ὁ ἄρσεν τὰς ἁμαρτίας τοῦ
 κόσμου τὸν δὲ καὶ τὴν
 ἡσυχίαν. ὁ καὶ ἡμεῖς
 ἐν δὲ καὶ τοῦ τὸν καὶ ἐχέει
 σὺν ἡμᾶς. ὅτι σὺ εἰμὶ
 ὁ σὺ εἰμὶ ὁ σὺ εἰμὶ ὁ
 χς· εἰς δὲ καὶ τὸν τὸν
 καὶ ἐκ τὴν ἐσπέραν, εὐ
 λογησώσῃ καὶ ἁμέσῃ τὸ
 ὅμοιον σου ἐστὶν τὸν τὸν
 ἐστὶν τὸν τὸν τὸν τὸν
Κ ἐκ τὴν τὴν τὴν τὴν
 ἐκ τὴν τὴν τὴν τὴν
 εἰπάτω καὶ ἐχέουσιν ἡμᾶς.

τῷ ψυχῷ μου ὅτι ἡ μαρτυ-
ροι. καὶ πρὸς σὲ κατέφυγον.
Διδάσκου με τοῦ ποιῆν το
θέλημά σου. ὅτι σὺ εἶ ὁ θε-
ός μου. ὅτι παρὰ σοὶ τῆς γῆ
ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁ φόμος
θαφῶς. παρατίνομαι τὸ ἐ-
λεος αὐτοῖς μὴ ὡς κοινῶς.
Καταβίβασον καὶ τὴν ῥυτί-
τά της. ἀφ' αμαρτη τοῦ
φύλαχθῆναι ἡμᾶς. εὐχο-
μῆτο δὲ καὶ ὁ θεὸς τῶν πατρῶν
ἡμῶν. καὶ ἀγμετὸν καὶ δε-
δοξαίμεθα τὸ ὄνομά σου
εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

μένοι το κετό εχέος σου
 φήματ, κατὰ περὶ χ' αἰσά
 μεν βωτοί σοί. ἄλογητος
 κε. Δίδαζορ με τὰ δικαίω
 ματά σου. εὐχογητος εἶδε
 αὐτοῦ, σὺν ἐτί σορ με τὰ
 δικαίω ματά σου. εὐχογη
 τος εἶψε, φῶ τί σορ με τοῖς
 δικαίω μασί σου. κετό εχέ
 ος σου εἰς τὸν ἁγῶν. τὰ
 ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ πα
 ρέλθης. σοί τρέπει ἄνθρωπος.
 σοί τρέπει ἄνθρωπος. σοὶ δο
 ξα τρέπει. ὦ πᾶσι τῶν ἁγῶν
 εἰς τὸν ἁγῶν. μὴ δαεῖ.
 εἰς τοὺς ἁγῶν τῶν ἁγῶν.

αὐτοῦ κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μετὰ σωσῆς αὐτοῦ.

ἔ- τὸ ῥῥω ἀμεσση μεθ' ἡμῶν.

Κ ἰρεῖ τε αὐτοῦ ῥ' ἡ χωσάχ-
θος. ἀρεῖ τε αὐτοῦ ῥ' ψα-
τηρὶ καὶ κίθαρι. **κ** ἔ- τ.

Α ἰρεῖ τε αὐτοῦ ῥ' τὸ μυσ-
σο καὶ χορῶ. ἀρεῖ τε αὐ-
τοῦ ῥ' χορδαῖς καὶ ὄργαν.

κ ἔ- τὸ ῥῥω ἀμεσση με:

Α ἰρεῖ τε αὐτοῦ ῥ' κύμβαχοις
ἀλῆχοις. ἀρεῖ τε αὐτοῦ ῥ'
κύμβαχοις ἀλαλῆμοις.

πασα τὴν ἡμέραν
τοῦ κ̅μ̅. ✠ ἔτι τῶν δυνάμεων.

Διμείτε τοῦ θ̅μ̅ β̅μ̅ τοῖς ἄλλοις
αὐτοῦ. ἀμείτε αὐτὸν ἐν
ρεῶματι δυνάμεως αὐτοῦ.

✠ ἔτι τῶν δυνάμεων.

Νόξα τῶ π̅ρ̅ καὶ τῶ ψ̅ καὶ
τῶ ἄλλῳ π̅ρ̅.

Κεἴ μὴ τοιοῦτοι εἴχομεν
πορρ̅ βαλτα̅. ὅτι ἡ χάρις
τῆς χάριτος οὐ μεταδοῖται
ἡμῖν. πῶς ἔοικεν ἡμῖν
σε̅ ῥ̅ ἡμεῖς σε̅. οὐκ ἔχο
μεν ἡμῖν αὐτῶς ἡμεῖς.
Καρδιῶν ἡμῶν φείσασθαι

τοῦ ψυχῶν ἡμῶν δεόμεθα:

Πολλὰ ταχὴ ἦθ' ἡ τοῦ ἔμψυ-
 θος πταίσματος. πορὰς
 σε κατέφυγον ἡ σεύας
 δεόμενος· βάσις καὶ φατνὴ
 ἀδερφοῦ μου ψυχῶν. ὅ-
 ἅ τῃσιν τῷ ὕμῳ σου καὶ θῷ,
 δοθήναι μοι τὴν ἀφροσύνην
 τοῦ ἔσχατου ἀδερφοῦ μου ἡ
 ἡμῶν ἀλγοῦν μένη:

Παράσθ' ἡ τοῦ χροῦ μου τῆς
 ζῶσης μου μὴ ἐκταχίσσης
 με· ἀνθρώπων ἡμῶν πορὰς
 σε αἶμα. μὴ καταπαύσῃς.
 ἀλλ' αὐτὴ ἀντίσταθ' ὅσον
 σοῦ με:

8
Τὴν πάσασιν ἐχούσιν· ὅς
σε ἀντιθέκει· μετὰ τοῦ
φωτός, φύλαξόμε
νός τινος σκέψου σου·

Τὸ κεῖνέ σου, μετὰ καὶ ἡ
ἐν ταῖς καρτίαις καὶ πάσῃ
οὐρανῷ· ἐν οὐνοῖς καὶ ἐπὶ γῆς·
πρὸς κύριόν σου μένος καὶ δο
ξα (ὁ μένος· ὁ ὅς ὁ χρηστός·
ὁ μακρὸς θυμός· ὁ τοῖς δικαί
οις ὁ δυνάστης· ὁ τοῖς ἀμάρταν
οις ὁ βρεῖς· ὁ πάντας καλῶς
πρὸς σέα· διὰ τὰς βίας
μελίας τῶν μελλόντων
ἡμετέρων· αὐτός κε πρὸς δε
ξιά καὶ ἡμῶν ἐν τῇ οὐρανῷ

ταύτην τὰς βρ τεύξας· καὶ
 ἰθὺς οὐκ ἔμελλεν τὴν κρίσιν τῶν
 τὰς βρ τοχὰς σου· τὰς ψυ
 χὰς ἡμῶν ὄχλασον· τὰς σὺ
 ματὰς ἡμῶν τοῖς ἰσχυ
 ροῖς καὶ ὁρῶσιν· τὰς ἐμ
 ροίας καὶ ὁρῶν· καὶ ῥίση
 ἡμῶν ἀπὸ πάσης θλί
 ψης κακῶν καὶ ὁδῶν κα
 τὰς ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 τοῖς σου· ἡμῶν τὰς
 μερὶ καὶ ὁδῶν σου μερὶ
 κατὰ τὴν σὺ μερὶς τὴν
 βρότη τὴν τῆς σίτης

καὶ εἰς τὴν ἐπιρροήν τῆς
ἀγαθῆς οἰκουμένης ὅτι
εὐχόμενος εἰς τοὺς αἰῶνες
ἔχει. **Γ. Δ.** αἰμή.

Τὴν τιμὴν τέρων. ἐμὸν
κύριον ἐχόμενος περὶ οἱ
Θεοὶ κτερίσασθαι καὶ
λογισθαι. βωφάρια
πορροῦ πορροῦ ἐφῆμα
καὶ ἐχόμενος. **Υ** τρεῖς
μύαχα μύαχοι. **Μ** αὐτὸς αἰνή:

Καὶ δὲ τὰς τῆς ζωῆς μου.
καρὰν ἀρρίαν. περὶ
φίχαρχας καὶ ἀρχοχίαν,
καὶ μοι δός. πρὸς δὲ σοφίαν

σιών. Ταπεινὸ φρονῶν.
 ὑπομονὴ καὶ ὀφείτων.
 χεῖρά μοι τῷ σπῆνδα.
 μακρὰ βασιλεῦ. δόξασα
 μοι ὁρᾷ τὰ ἐμὰ πταίς
 ματαί. Σμῆκατα κρήνη
 τὸν ἀδελφόν μου. ὅτι ἐν
 λογιῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.
 ἐκ τῆς ἰβ. καὶ παλιν
 τὴν αὐτὴν ἀρχὴν καὶ αὐθις
 τὴν αὐτὴν. παρὰ τὴν αὐτὴν.
 πρὸς ἡμῶν. καὶ ἐχέουσιν
 καὶ ἡ παρὰ τὴν αὐτὴν.
 ὑποφάσθαι.

Δαπνιχε ἀμόχυντε· ἀφθο
ρε ἀχραντε· γῆν παρ
θε μεθεοῦ μεθεδεσποι
μα· ἡ θρῦχό γοι τοῖς ἀνοῖς
τῇ παραδόξῳ σου κυῖν
σει βρωσασα· καὶ τῶν
ποδῶν σου βύσιν τοῦ
βύβου ἡμῶν, τοῖς οὐνοῖς
οἰσιν ἀφασα ἡ τῶν
ποδῶν σου μέσση μορφή
καὶ τῶν ποδῶν σου
μέσση βοήθεια· ἡ ἐτοίμη
ἀντίληψις τῶν εἰς σε πο
ρεύμενων· ὁ πατήρ σου

τῶν χειρῶν σου τὸ κατα
 φύγει, μὴ δὲ χύξῃ με τὸν
 ἄμαρ τὸν λόγον σου. τὸν βρῶν.
 τὸν αἰσχυρὸν τοῖς τοῖς
 καὶ τοῖς καὶ τὸν βρῶν,
 ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρῶσθαι
 ταῖς. ὅσον τῆς τῶν ἡδὲ
 μου βρῶν μίας. ὅσον
 αἰμα μὴ δὲ ὅσον βρῶν
 μου. ὅσον τοῦ φιλίου
 τοῦ λόγου μου, φιλίου
 αἰμα μὴ δὲ τῶν μου
 τῶν ἄμαρ τῶν. καὶ δὲ
 μου τῶν ἐκ τῶν
 χεῖρας σου φερόμενον

σοι δὲ νοῦν· καὶ τοῦ σοῦ νόου
καὶ ἡ μοῦν δὲ σοὶ τὴν καὶ ἐν,
τῇ μὲν κῆσου παρρησίᾳ, χρῶ
μὲν δὲ σοὶ τὴν σοῦ· ἱμαῖοι
ζηκάμοι τὰ φιλάμθρο
παπχαρχματῆς αὐτοῦ
ἐμδοτῆτος· ὁ παρὶ
δοῦ μου τὰ ἀγαρίθμηται
τὰς μάται, ὅτι ἡρά
μετρός μηθμοί αὐ· καὶ
τῶν αὐτοῦ ἐμτοχῶν ἐργα
τῶν δοκίμων ἀμαδείξ
με· καὶ παρέσομαι αἰ
ἡ ἐχέμωρ σου μετὰ δὲ

καὶ φίλῃ χάρις· ἐν μέν
 τῷ παρόντι βίω, θερμῇ
 προστάτις καὶ βοηθός·
 τὰς τῶν βλαβερῶν μεθό-
 δου ἀποτειχίζουσα, ὡς
 προσεστέλμα καὶ ὁδὸν τοῦ
 σάμε· ὅθεν τὸ καρπὸν τῆς
 ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν
 μου ψυχὴν ἐξέσωσας·
 ὡς τὰς σκοτεινὰς ὁψιῶν
 πομπὰς ὁδοῦ μου, πο-
 ρρῶν αὐτῆς ἀποχευμοῦσα·
 ὅθεν τῇ φοβερῇ ἡμέρᾳ
 τῆς κρίσεως, τῆς ἀπομύου
 μέριμνῃ καὶ χάσεως·

5 τῆς ἀποστολῆς τῆς δόξης
τοῦ σοῦ ἰσοῦ καὶ θῦ, κληρο
νόμου με ἀποδοεικνύου
σα· ἡς καὶ τυχὸι μὲ δε
δοίκα μου ὑπερβάλλου
θεῶ, διὰ τῆς σῆς μεσότη
τος καὶ τῆς χάριτος· χαρί
τις καὶ φιλία τοῦ μο
νοῦ σου ἰσοῦ· τοῦ κυ
καὶ θῦ· καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῶν
χρῆ· ὡς ἀρβύει πᾶσα
δόξα· τίμη καὶ κράτος
κύωνσις· σὺ δὲ ἀρχὴ
αὐτοῦ πατρί· 5 τῶ πατρὶ

τιω καὶ ἁγίω· καὶ ὡς
 ποιῶ αὐτοῦ παρὶ· μὴ καὶ
 αἰεὶ· καὶ ὅς τοι ἁγία
 τῶν ἁγίων ἀμὴν·

Καὶ δὲ σὺ ἡμεῖς δευτέρως
 ὑπομάρτυς τοῦ σώματος καὶ
 ψυχῆς· καὶ διὰ τὴν χάριν
 ἡμῶν ἀπὸ τοῦ ῥοφῆρου
 ὑπομάρτης ἁμαρτίας
 ὁ ἅγιος παῖς σκοτει-
 νῆς καὶ μὴ τεχνῆς ἡδὺ
 παδείας· παῖς σοφίας
 ὁρμαῖς τῶν πατέρων·
 σθένος σοφίας τοῦ ῥοφῆρου

Βέχῃ τοῦ πορνῆου. ταῦ κατ' ἡ
μοῦ δοχίως κίρου μερῶν.
ταῦ τῆς σαρκὸς ἡ μοῦ ἐ
παρὰ δαδεις κατὰ τειχόν.
καὶ παρ' ἐσθῆδες καὶ ὕχικον
ἡ μοῦ φέρνῃ μακροῖς πορν.
ἐδωρῆσαι ἡ μὴ ὁθῆς, ἡ
γορῆσαι. σὺ φέρνῃ
μὴ μοῦ. καρδία μὴ φου
σαι. ὅμοιός ἐχάφρῃ. καὶ
ταῦ τῆς σατταρῆς καὶ φου
ταῖς αὐτῶν καὶ μερῶν.
Μακάριος μὲν ἡ μαῦ βρ
εὐχαρῶ τῆς πορνῆς καὶ
καὶ

ἔφη εἰ γὰρ μοῦνον ταῖς
 τοχαῖς σου καὶ τῷ μὴ
 μωτῶν σοῦ κρείματ' ὀρέμ
 ἔαυτοῖς ἀπαρ' ἀθροισμ
 ῶντες. παρ' ἑχέον ἡμῶν
 τῷ σὴν δόχοι μ' ἄσπαι.
 εἰς δ' ἡμῶν καὶ εὐχοβείν
 καὶ δόξα ἄσπαι. τὸ πᾶν τῶν
 ὁμῶν πορβῶτες ὁμομα
 σου. τοῦ πρὸς καὶ τοῦ ὑπο
 ὁ τοῦ ἑχέοντος. μὴ καὶ
 αἰ, καὶ εἰς τοὺς ἁγῶνας
 τῶν ἁγῶν ὁμῶν αἰμῶν. ὡς
 εἰπαμένετα ἀσποχιστοῦ.

Α

Εἰς τοῦ πολυεχέειου
ὁ θς ἡμῶν. πρεσβύτης
πατριάρχης τοῦ δεσποῦ
ἡμῶν θεοῦ ὁ παρ' ἡμῶν
τοῦ Τιμίου καὶ ἁγίου
Διακόνου ἀποστόλου. τοῦ
τιμίου ὑποφάντου
πρεσβυτέρου καὶ βασιλέως
ἰωάννου τ' ἡμῶν ὑποφάντου
ὁ πατριάρχης ἡμῶν ἀποστόλων
τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου
προφήτου τοῦ ἁγίου
καὶ δικαίου θ' ἀποστόλου,
ἰωάννου καὶ ἁγίου ὁ πατριάρχης
τοῦ ἁγίου ἀποστόλου

καὶ τοῦ ποίησαι ἡμῶν τὴν δέησιν ἡμῶν
 Δωρεῖται ἡμῖν ἡμεῖς ἀφ' ἐστὶν τοῦ
 παρασώμασται ἡμῶν
 οὐκ ἔσται ἡμῶν ἐν τῇ σκέ
 πῃ τοῦ πτερύγῳ σου. ✠
 ἡ ποδὶς τοῦ ἡμῶν ποδὶ
 ἡ ποδὶς καὶ ποδὶς ἡμῶν εἰρή
 ρα ἡμῶν τῇ ἡμῶν σου
 ἡμῶν ἡμῶν τοῦ κόσμου
 ἡμῶν ταῦ ἡμῶν
 ὡς ἡμῶν καὶ φίλος ἡμῶν

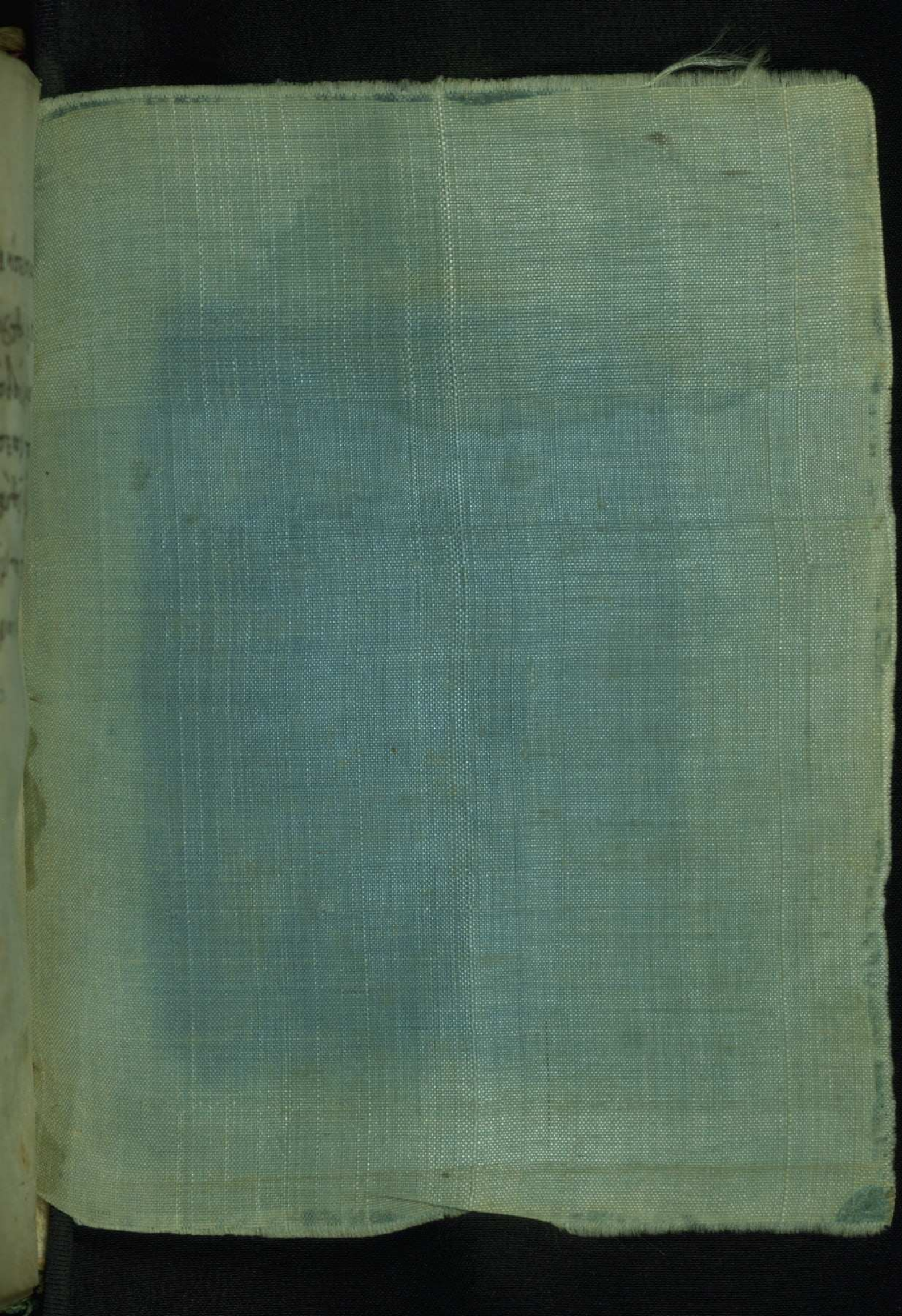
✠ αἱ ἡμῶν τε καὶ ἡμῶν

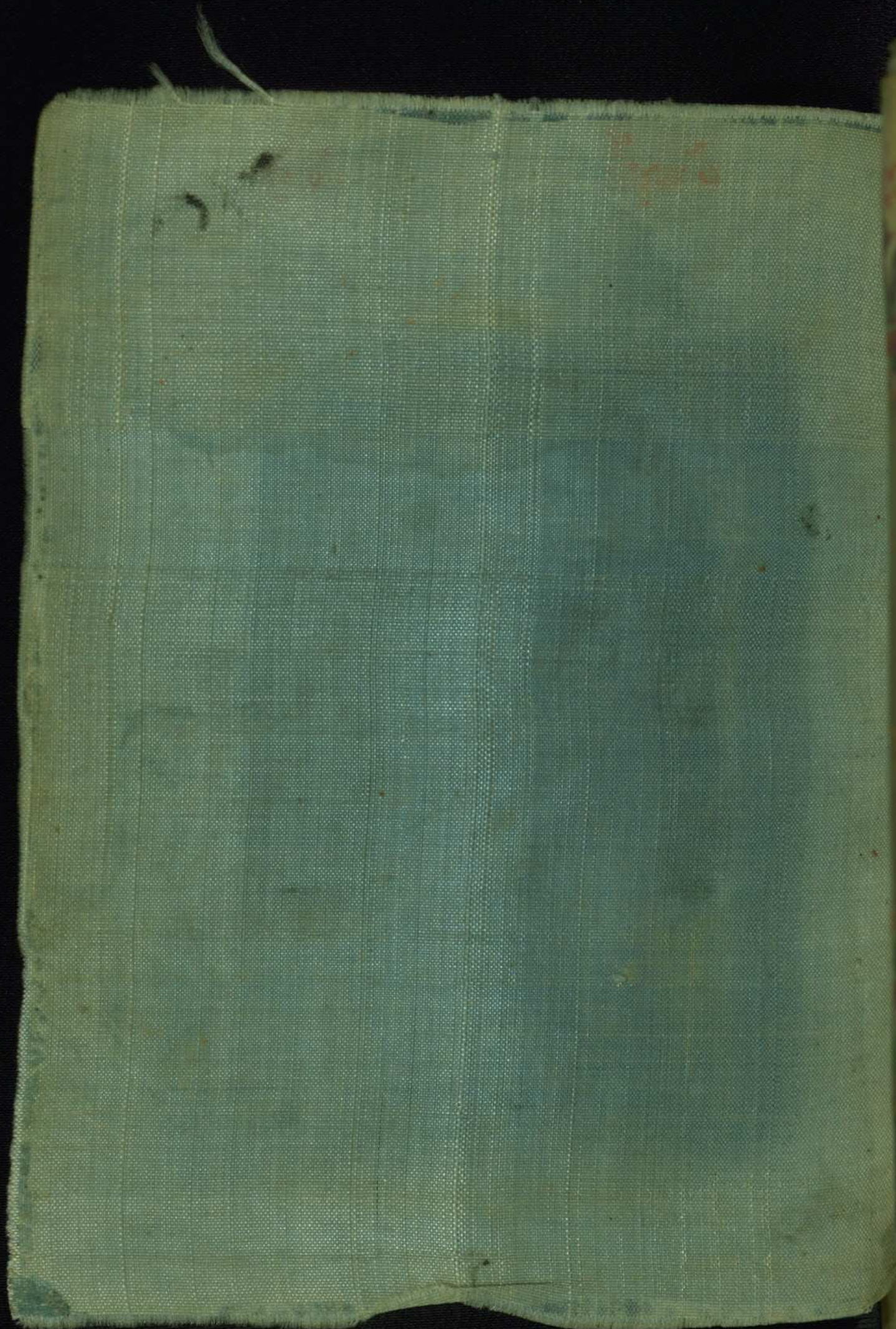
Πάντων πνευματικῶν
καταφάγῃ τῶν ἐν
ταῖς κρυφαῖς σου σέβει.
ἄλλω γὰρ οὐκ ἔχομεν ἅμαρ
τωχοὶ πρὸς θεόν· ἐν κίμδωοις
ἐθλίψεσιν· αἰεὶ μεσὶ τῆς
οἰκταχάμης τοῦ ἡγίου· ὑπο
πταῖς μάλιστ' ἀποκρίσιν· ἡ
τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου· ὁ θερσοί
πρὸς πᾶσι τοῖς μεμρῦσαι
πείσεως· ἀείψασις τοῦ
δούλου σου.

Αἰξορ· τὰ βουχάματα ἡ
τῶν ἀκαυχόμενων ἀδελφῶν
κατοῦ δουλοῦ σου· καὶ

καταποχέμεν σὺ τοῖς
 ποχεμοῖς ἡμῶν·
 διδάχθη τὸ πᾶν ἅπαντες
 ὅτι σὺ παρατάξας· καὶ
 ὑπερασπίξασαι τῶν πε-
 ποιθότων· εἰς σέ· μέντοι
 τοῦ ὑψίστου· ὁ θῆρ σὺ
 κραυγάζομεν χαίρε· καὶ
 χαρὶ τῶ μέντοι ἀφ' ὧν
 ἐσθ'· καὶ ἀντίχρησις ἡμῶν
 τῶν χειρῶν σου ὑπὲρ
 χεῖς καὶ πρὸς φύνην κραυ-
 γῶν· μέντοι τοῦ θῆρος ἡμῶν
 ἀλλὰ καὶ ἡμῶν ὡς ἀφ'· τῆ

ἡρῦτον δὲ ἡσεισοῦ μὴ
παύσῃ· τὸν ἑσθλόν· σὺ
ζεῖσθαι τοὺς δούλους σου
ἐκ τῶν τῶν σεοῦ· πάντων
ὅ· τί σε μὴ θύῃ· ἔχω μὲν
ἀμ· τίλη ψῆμ· πάντες·
οἱ χεῖρ· τί ἀρ· οἱ καὶ κατὰ
φύσιν·

206

Ἀρχὴν (ὡς) τοῦ μεσορῦχ^υτι^κ.

ἡ βασιλὴς ἀρ^υχ^υται τ^η ἱερε^υ.

ἡρχόμεθα, **Δ**όξα σοι ὁ θεός ἡ

δόξα σοι. **Β**ασιλεύσῃς.

τ^η εὐδοκίᾳ τ^η αὐτοκρατορίας.

Ἐφ^η ἡμῶν. **ὅ**τι σοὺ ἐφ^ηρ^η

βασίλευσαι. **τ**ὸ κε^εχ^εχ^ε. 16.

ἄντε τοῦ ρ^υσ^υ κ^υμ^υη^υ σ^υ μ^υβ^υ. 17.

Ελένη σ^υρ^υ με^υ ὁ θεός κατὰ τὸ με

μα^υ ε^υλεός σου.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι βρόδω
 οἱ πορὰ μέτροι ἐρρόμο
 κὺ· μακάριοι οἱ ἔξεραι
 τες τὰ μαρτύρῃ αὐτοῦ
 ἐν ὅλη καρδίᾳ ἐκζητήσου
 σι αὐτόν· οὐ γὰρ οἱ ἐργα
 ζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς
 ὁδοῖς αὐτοῦ ἔσονται ἁγνοῦν.
 φεχον κατενθῶν θείησαν
 αἱ ὁδοί μου· τοῦ φύλαξαι
 αὐτὰ καὶ ὡς μαρτυροῦν
 τὸ πρὸς ἐμὸν ὄχλον θῶ
 ἐν τῷ μέτροι καὶ ἐν τῷ
 πλάτει ταῖς ἐν ταῖς ὁδοῖς σου
 ἐξομολογήσονται ἐν.

αδ. τ.
ἀδύτη τὴ καρδίᾳ βρώμε
μαθὴ καὶ βρώμε τὰ κρίμα
τα τῆς δικαιοσύνης σου.
τὰ δικαιώματα σου φῶ
χάξω μή με ἐκταλί
σῃς ἕως αὐτοῦ. ἐν τῇ
ρίκα τοῦ θωσέμεός τε
ρος τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ. ἐν
τῷ φῶχί σου αὐτοῦ
λόγῳ σου. ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου ἐξέζητήσαί σε μη
ἀποστή με ἀπὸ τοῦ ἐμ
πολέμου σου. ἐν τῇ καρδίᾳ
μου ἐκρύβεται λόγός σου

ὅπως ἀνμνήμαρ τοσοι.
 Εὐλογητός εἶχ' ἐδιδάξον
 με τὰ δὲ καὶ ὁματὰ σου.
 ἐν τοῖς χείλεσί μου ὅξῃ
 ἤειχ' ἀπαμ' ταυτα κε
 ματα τοῦ στόματός σου.
 Εὐμνησθῶ τῶν μαρτύρε
 ων σου ὅς φθινωσὶ βίῃ
 παρ' τὴν χούτω. ἐν ταῖς
 ἐν τοῖς σου ἀδοχέσχῃ
 σω καὶ καταμνήσασθαι
 ὁδοῦ σου. ἐν τοῖς δὲ καὶ
 ὁμασί σου μελήσῃ
 οὐκ ἐστὶ λήσομαι τῶν λό
 γων σου. ἀμ' ταυτα δός.

το δούλωσόν σου ἡ σωμα·
ἡ δὲ ψυχὴ τοῦ ἁγίου·
ἀποκαλύψον τοῦ ὁφ
θαίμοιο μου καὶ καταρῶ
σά τα θαυμαστὰ ἐκ τοῦ
νόμου σου· παροικὸς
ἔμεινεν ἐν τῇ γῇ· μέγα σο
κρῦψεν ἅπαντα μοῦ· τὰς ἐν
τοχὰς σου· ὥστε πόθον ἔ
χει ἡ ψυχὴ μου τοῦ εἶθαι θύμην
σαί τα κρύματα σου ἐν
σάτι· τί κερῶ· ὥστε ἔμει
νας ὑπὲρ ἡφάνους· ὥστε
καταρῶσιν οἱ ἐκ χειρὸς τῆς

αὐτοῦ τὸ μὲν τοῦ χωρ σου.

Π ἔχῃ ἐλπίσιν μου ὁ μὲν δὲ

καὶ ἐξουδένωσιν. ὅτι

ταῖς μαρτυρίαις σου ὅτι

ζητήσαι· καὶ γὰρ ἐκάθ-

ισαν ἄρχοντες καὶ κα-

τέ μου κατεχόμεν οἱ

δὲ δούλος σου ἡ δοχέσχη

ἐν τοῖς δικασμασί σου.

Καὶ γὰρ ταῖς μαρτυρίαις

σου μελέτη μου ἐστίν.

ἡ σὺ μὲν βουλαιμολογῶ

δικασματα σου. ἐκ οὗ

λήθην τὸ ἐδάφειν τῆς

μου ἡσὺρ με ἐν ὠχέῃ
σου. τὰς ὁδοὺς μου ὅξῃ
πείλαι καὶ ἐσθῆ κοίτα
μου. Δίδαξοῦ με ταῖς
καὶ ὡματά σου. ὁδοῦ δὲ
καὶ ὡμάτων σου σιωπῇ
ἐὰν δοχέσχησας ἐν τοῖς
θαυμασίοις σου. ἐν ὕψι
ἐν ἡΨυχῇ μου ἀποῶ κη
Διάσ. βεβαίωσόν με ἐν
τοῖς ῥόγῃς σου. ὁδοῦ δὲ
εἰς ἀποθένησόν με
μου καὶ τὸ ῥόμα σου ἐχέ
ἡσὺρ με. ὁδοῦ ἀχνηθῶς

ἤρχῃ σάμην. τὰ κρίμα
 τάσου ἔκθεσχατόμην.
 κολλήθην τοῖς μαρτυ
 ρείοις σου καὶ μενεκατα
 σχώης. ὁδοῦ ἐν τοῖς
 σου ἐδράμοις ὅτα μέ
 ταχαίτων ἐν τῇ καρδί
 α μου. βοήθησόν μου
 καὶ ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ δικα
 ιωμάτων σου, καὶ ἐκ
 λήψω αὐτὴν διὰ σαρ
 τός. σωζήσόν με καὶ
 ἐξερῶν ἡσὺ τοῦ νόμου
 σου. καὶ φυχάξω αὐτοῦ

ὁ καρδια μου. ὁ δὲ ἦν σου
με βυτὴ τρέβω τὰ βυτο
λῶ σου. ὅτι αὐτὴ ἡ θέλη
σαι. χεῖρον τὴν καρδίαν
μου εἰς τὰ μαρτυρία σου,
καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Απόγραφον τοῦ ὀφθαλμοῦ
μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαίῳ
τὴν αὐτὴν τὴν ὁδὸν σου ἥσασ
με. φῆσόν τῷ δούλῳ σου
το ἔργον σου εἰς τὸν φόβον
σου. περιέχετο ὁ θυμὸς
μου ὅτι ἔπαυσα πταῖναι,
ὅτι τὰ κρίματά σου ἤρησα.

Ιδούτωε θυμὸς ἡσυχαστὸν
 λαοῦ σου ἐν τῇ δίκῃ σου ἡνά-
 ζήσομε· καὶ ἐχθροὶ βαῖ με
 τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σπλάγχ-
 νος σου· καὶ ἡ
 ψυχὴ ἡσυχαστὸν τοῖς ὀφεί-
 λουσίν μοι λόγον· ὅτι ἡ ἡ-
 ψυχὴ σου βαῖ τοῖς ἐχθροῖς σου·
 καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ
 στόματός μου κήρυξ ἡθῆς·
 ἕως ὁφθαλμοῦ ὅτι βαῖ τοῖς
 κληματοῖς σου βαῖ ἡ ψυχὴ σου·

Καὶ θυγάτριον μοῦνον
 σου ἡσυχαστὸν ὡς τὸν ἄν-
 ὄντα· ὅτι τὸν ἄνθρωπον

αἰσῶρος. καὶ ἔσσορ ἄρμινυ βρ
τοχατισμῶ ὅτι τὰς βρ τοχὰς
σου ὀρεζήτησαι. καὶ ἔλασιν
βρ τοῖς μαρτυροῖς σου. ἔ
μαμτίορ βατὶ λῆσιν καὶ οὐ
κὴ σὺ οὐ μιν. καὶ ἔμελχῶρ
βρ τὰς βρ τοχὰς σου ἄς ἡ
μασσησαι σφόδρα. καὶ ἡρῶ
τὰς χῆρῶν τοῦ σῶτος
βρ τοχὰς σου ἄς ἡμασσησαι.
καὶ ἡδο λῆσιν βρ τοῖς δὲ
καὶ ἡμασί σου. μνήσθητι
τῶν ἡμερῶν σου τῶν δούλων σου
σὺ ὅταν ἡτοῖσας με. αὐτὴ

με παρεκάλεσθ' ἐν τῇ
 ταπεινώσει μου, ὅτι το
 λόγόν σου ἐξήσέ με. ὑπερῆ
 φανοί παρηγόμοις ἔως
 φόδρου. ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου
 σου οὐκ ἐξέκλιμα. ἐμνή
 σθητὼν κριμάτων σου ὅτι
 αἰὼρος κεκαί παρεκλήθην.
 θυμὸν κατέσχε με ἀπὸ
 μαρτύρων τῶν ἐκταχίμ
 ῶν μοι τὸν νόμον σου.
 Ἐκταίησάν μοι τὰ δίκαια
 ματῶν σου, ἐν τῷ πᾶσι
 κρίματι. ἐμνήσθην ἐν

ρυκτὶ τοῦ ὀνόματος σου κε
καὶ ἐφύλαξαι τὸ ὄνομα σου.

Α ὑπὲρ ἡθελή μοι ὅτι ταῖς ὁδοῖς
ὀφθαλμοῦ σου ὤρεξήνησαι.
μερὶς μου εἶ κε. εἰς πᾶν τοῦ
φύλαξαι τὸ ὄνομα σου.
ἐδεδήλωτο ἡ ὁδοὶ σου
σου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐχέ
ητοῦ με κατὰ τὸ χεῖρ σου.

Δ ἰβήσιν ἐμὴ τὰ ὁδοὶ σου
καὶ ὡς ἐγράψατο ἡ πόλις
μου ἐς τὰς μαρτυρίας σου.

Η τοι μακάριος καὶ οὐκ ἐβραχύνθη
τοῦ φύλαξαι τὰς ἐντο
λάς σου. σχοιμῖαι ἄμφω

τοχοῦ περὶ βουχην σαρμοί
 ε τοῦ νόμου σου οὐκ ἔσχελα
 θόμην. μεσοῦν τι οὐκ ἔβρα
 ρύμην τοῦ βρομοχο γείδα
 σοι ἔσται τὰ κείματα τῆς
 δικαιοσύνης σου. μέγας
 ἔσται ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ φόβου
 μερῶν σου καὶ τῶν φύλακόν
 των τὰς βουλάς σου. ἔ
 οὐκ ἔσται σου καὶ ὡς ἡ
 ταῦτα ἐκείνα μαλασσὺν δὲ δὲ
 με. χρηστὴ τῇ αἰσθησὶ
 με τοῦ δουλοῦ σου καὶ κατὰ
 τὸν λόγον σου. χρηστὴ τῇ
 εστί σου ἀγαθή καὶ ἡσυχία.

Δίδωμι με, ὅτι ταῖς ἐμὸς
λαῖς σὺ βούλει γεῖναι. πρὸς
τοῦ μετὰ πειρασθῆναι ἡμᾶς
βουλή με λήσας. διὰ τοῦτο
λόγισόν σου ἐφύλαξαι.
X ρητὸς εἰσὶν καὶ καὶ ἐν τῇ χρῇ
τοῦ τῆς σου Δίδωμι με
ταῖς δικαίωματά σου. ἐ
πληθύνθησαν με ἀδικίαι
ὑπερὶ φάσμα, ἡ δὲ ἐν ὅ
λη καρδίᾳ μου ἐξερρήσω
τα ἐν τοῖς πόλεσιν σου. ὅτι ὡς
ἐν ὅσῃ ἡ καρδία αὐτῶν
ἡ δὲ ἐν τῷ νόμῳ σου ἐμελε

τησαι. ἡγάδομαι οὐτις ἐστὶ
 πείρασάς με ὅπως αὐτὸν
 μάθωταῖς δὲ καὶ ὡματάσου.
 ἡγάδος μοι ὁ νόμος τοῦ στό-
 ματός σου, ὡς περ χιχιάδου
 χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου.

ὁ αὐτὸς. ἀλλ' ἔτι γὰρ ἡγάδομαι.

Α ἱ χεῖρες σου ἐποίησάν με
 ἐξ ὅσων ἀσάν με. συνέτισόν με
 καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντο-
 λὰς σου. οἱ φόβου μέμνησέ
 ὅπως ταῖς ἐντολαῖς σου
 σὺν τῇ. ὅτι εἰς τοὺς λόγους
 σου ἐποίησά σου. ἡγάδομαι.

ὅτι δὴ καὶ σῶνται κείμα
τάσου καὶ ἀληθεύει βασι
ρυσάσμε· ὁρνήθη τὸ δὴ τὸ
ἔχρος σου· τοῦ παρὰ καχέσαι
με κατὰ τὸ ὅμοιον τῷ δου
χού σου· ἐχθρὸς αὐτοῖς οἱ
οἱ κτήρμαί σου καὶ ζήσομαι.
ὅτι ὁ ὅμος σου μεχρήσθαι
ἐστίν· ἀσχήθη τὸ σῶσαι ὑπε
ρήφαροι, ὅτι ἀδίκως ἐν ὁμῇ
παρὰς ἐμὲ, φῶδε ἀδοχεύει
στὴν ἐν ταῖς ἐν τοχαῖς σου· ὅτι
φράστωσαι με οἱ φόβου
μεβροῖς σε καὶ οἱ ἰμῶσκαρτες

τα μαρτυρία σου, Ἰερὴ
 θη τὴν καρδίαν μου ἀμὸς
 βρυτοῖς δὲ καὶ ὡμασί σου, ὅτι
 ἀρμὴ ἀσχυρῶς ἐκλήπτε·
 εἰς τὸ σωτηρίον σου ἡ ψυχὴ
 μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπὶ
 πῶσαι· ῥέχιστοι οὖν ὁ φθαλ
 μοί μου εἰς τὸ λόγον σου λέ
 γοντος ποτε παρακαλέσθης
 με· ὅτι Ἰερὴ θῶς ἀσχεος
 βρυτοῦ τὰ δὲ καὶ ὡματα
 σου οὐκ ὥς χαθόντων ποσά
 εἰς τὴν αἰνέσιν τοῦ δούλου·
 ποτε ποιήσεις μοι· ἵνα
 καταδύω κορυτὰ με ἐν ἵσιν·

Ληγήσαμτο μοι παρὰ ἄλλοις
ἀδολεσχίας· ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ ῥό-
μος σου κε. πᾶσαι αἱ ἐν το-
λαί σου ἀλήθαι· ἀδίκως καὶ
τεδίσταρ με βοηθήσομαι.
παραβραχύνω τὴν ἐλπίσιν μου
ἐν τῇ κτῆνι· ὅτι οὐκ ἐφύκατε
λίπονταις ἐν τοῖς χεῖμασι σου.
αλλὰ τὸ ἔλεός σου ζήσομαι,
ὅτι φυλάξω τὰς μαρτυρίας
τοῦ στόματός σου· ὅτι τὸν
ἀνὴρ κε ὁ λόγος σου διαμέ-
νει ἐν τῷ στήθει· εἰς ἄνθρωπον
καὶ ἄνθρωπον ἀλήθειά σου.
ἐθέλω μεχίσσας τὴν κτῆνιν σου.

διαμέρει τὴν διαταξίν σου.
 Διαμέρει ἡ ἡμέρα, ὅτι
 τοῦ σῦνταγμα τοῦ δουλοῦ σου.
 Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη
 μου ἐστὶ, τὸ τε ἀνώτατον
 μὴ ἐν τῇ ταπεινότητι μου.
 ὅς τοι ἠκούσῃ, οὐ μὴ ἐπὶ χε-
 ρασί μου, τῶν δικαιοματιῶν
 σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐξήσασμέναι.
 ὅς εἰμι ἐνώπιόν σου, ὅτι
 τὰ δικαιοματά σου ἐξέζη-
 τήσω. Ἐμεν ἡμεῖς ἡμεῖς
 ἄνθρωποι τοῦ ἀνθρώπου
 μετὰ μαρτύριόν σου σὺν
 καὶ πνεύματι σου τελέσω.
 εἶδομαι πέραν τῆς ἀπειρίας

το λησίου φόδρου· ὡς ἡ
μαρτυρία σου ῥόμου σου κε
ὀχλητὴν ἡ μέρην μελῆν
μου ἐστίν· ὑπὲρ τοῦ ἄχθου
μου ἐσὶ φῖσας μετὰ τὸ
λησίου, ὅτι ἐκ τοῦ ἁγίου
ἐστίν ἐστίν· ὑπὲρ τῆς
τῆς ἀδελφότητος μεσηνίδ.
ὅτι τὸ μαρτυρεῖσθαι μελῆν
μου ἐστίν· ὑπὲρ τῆς
τῆς μεσηνίδ, ὅτι τὰ
ἐν τοῦ αὐτοῦ ὁρᾷ τῆς
ἐκ τῆς οὐδοῦ πορνείας
ἐκώχιστο τὸ πόδα μου,
ὅπως ἀνδραγαθῶς ἔργω

πρὸ τῶν κρίματων σου ὅ
 ἐξέχεις. ὅτι σὺ ἐρῶς
 θέτησάς με. ὡς χυκέω
 τὸ χάριτί μου τῷ λόγῳ σου.

ὑπὲρ μέλι τὸ στόματί μου
 ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πόσιν σου σπῆκε.

Διὰ τοῦτο ἐμίσησαν πάντες
 ὁδοὶ ἀδικίας. λυγρὸς τοῖς
 ποσίν μου ὁ ὁρμος σου. καὶ

φῶς τῆς τρίβοις μου.

Ω μωσαὶ καὶ ἔγνησα. τοῦ θυγα
 ξαδάς τὰ κρίματα τῆς δι
 καοσύνης σου. ἐβλάστησάν
 ἑως ἀφ' ὧν κέ. ἤσονται
 τὰ πόσιν σου. τῷ ἐκείῳ

8
τοῦ φόματος ἐδόκησεν
ἀνέε. καὶ τὰ κρίματά σου
δίδασκόμε. ἡ ψυχὴ μου
ἐν ταῖς χερσὶ σου διασφα-
λὸς. καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐ-
πέλαθόμιμ. ἔθρυτο ἀμφο-
τέρω τοῖσιν ὀφθαλμοῖς, καὶ ἐκ τῶν
ἐν τοῖσιν ὀφθαλμοῖς σου οὐκ ἐπαυάρηθην.
ἐκλήρομένησα τὰ μαρτύ-
ριά σου ὡς τὸ ἄσπερον. ὅτι
ἐκλήρομένης καρδίας μου
εἰσὶν. ἐκλήρομένη καρδίαν
τοῦ ποιῆσαι τὰ κρίματά
σου διὰ τὴν ταπεινότητα μου.

αραρό μοι εμνησαι, τὸν
 χερὸς μοι σου ἡγάγησάν.
 βοηθός μοι καὶ ἄντιχὸς τῶν
 μοι ἐῖς, ὅς τοι ὤχνησάν σου
 βῆχ' ὡς ἰσχυρὸς. ἐκ χειρὸς αὐτοῦ
 ὡς μοι πορνήρ' ἀρ' ἄνθρωποι, ὅς
 ἔβραμην σὸν τὰς ἰσχυρὰς
 τοῦ θυμοῦ. ἄντιχὸς βούμου
 κατὰ τὸ ὄριόν σου ἐκίστημι
 με καὶ μὴ κατασχῶς με
 ἀπὸ τῆς πρὸςδοκίας μου.
 Βοηθὸς μοι καὶ σωθὴς με.
 ὅς με χύνησάν τοῖς δίκαι
 ὡμασί σου διαγομῶντος.
 ἔξουδένωσάν πάντας τοὺς
 ἀποφαινομένους.

8
αποτοῦ ῥῥῖ καὶ αμαρτια.
ὅτι ἄδικοι τὸ βρῦμηναι
αὐτῶν. παραβαίνοντες
ὑποσπινῶντας τοὺς ἄ-
μαρτοχῶς τῆς ἡς διατοῦ
τοῦ ἡγετοῦ αὐτῶν μαρτυρία.

Καθῆχασθε ἐκ τοῦ φόβου
ταῦτα σαρκῶν μου. ἀπομαρ-
τῶν κριμάτων ἐφθνήσω.

Εποίησα κριμαὶ καὶ δικαιο-
σύνην μὴ παραδοῦς με τοῖς
ἀδικοῖς με. ἐκδύνατο ῥῥῖ
χοροῦς ῥῥῖ, μὴ σὺ κο-
φῶς τῆς αὐτῶν σαρκὸς τῆς
φαρῶν. οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέ-

χί πορνεῖς ὅσα τέρματα.

Καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς δικη

σωνίης σου. ποίησον με

τὰ τοῦ δούλου σου κατὰ

τὸ ἔλεός σου. καὶ τὰ δίκαιά

ματά σου διδάξομαι.

Δούλος σου ἐμὴ ψὴν ἤτισον

με καὶ μὴ σιωπῇ μαρ

τύριά σου. καὶ ῥετοῦ σοι

ἡσυχία καὶ δέσκει δαδὸν

τὸ μρόνον σου. διὰ τοῦτο

ἠγάπησάντες ἐν τοχαῖ

σου ὑπερχρισίον καὶ το

πάζιον. διὰ τοῦτο πρὸς

πάντας τὰς ἐν τοχαῖς σου

κατορθοῦμαι. πᾶσα ὁδὸς
ἐδικόρ' ἐμίσησαι. θαυμα
σάτωμαρ τυράσσοι, Δία
τοῦτο β' ἡράνη σε μᾶται ἡ
ψυχὴ μου. ἡδὴ ὡς τίς τοῦ λό
γισσοῦ φροτὶ εἰ καὶ σὺ γ' ἴσ
μῃ πῶς. τὸ φόνισμα μου ἡ
μοιξα καὶ εἰλκυσάσθαι, ὅ
τι ταῦτ' ἐν τοῦ λόγου σου βῶσε πο
θοῖς. **Δὲ καὶ** **ψαλμὸς**
δ' αὖ πρὸς β' χαροῦν με καὶ ἐχέ
σορ με, κατὰ τὸ κρίμα των
ῥαυσοῦ των τὸ ὄρομα σου.
τὰ δ' ἀνέματα μου κατεῦ
θύνον κατὰ τὸ ῥῆμα σου.

ὅμηκατακῦρῃ δὲ σαυτῶν
 πᾶσαι ὀνομαίαι· λυτρώσῃ
 μέγα πὸ σὺ κοφάρ τι ἄσ' ἄν
 θρώπων καὶ φύλαξοι τὰ ἐμ
 τοχάσσου· τὸ πρῶτον πομ
 ὅτι φαρμόσῃ τὸ μὲν οὐχ ὅ
 καὶ διδραβὸν μετὰ δὲ καὶ
 ματᾶσσοι. Δι' ἑξ ὁδοῦ τὴν
 πομ κατεδῶσα· οἱ ὅφθαλμοί
 μοί μου βεβῆσαν ἐφ' οὐχ ὅ
 τὸ μὲν οὐχ ὅσσοι. Δι' ἑξ ὁδοῦ
 καὶ ἑξ ὁδοῦ καὶ κρίσεις σου.
 ἐμ εἰχὼ δι' ἑξ ὁδοῦ σὴν τα
 μαρτυρίᾳ σου καὶ ἀχὴ θ
 ἀφ' ὅσων ἐξ ἑξ ὁδοῦ

ἤχος σου. ὅτι ἐπελάθοντο
τὸν λόγον σου οἱ ἀχθρή μου.
Κε πύρω μερον το λογιον
σου ορθοδρα. καὶ ὁ δουλος
σου ἠγάπησεν αὐτό. μεσ
τερος εἰμί καὶ βουδωρω
μερος τῶν δικαιοματιῶν
οὐκ ἐπελάθων. ἠδὲ καὶ ο
σιή σου δὲ καὶ οσιή ης τοῦ
ἀγῶνα. καὶ ὁ νόμος σου ἀλη
θεύ. ὁ χίψεις καὶ ἀργκα
εὐροσάμ με αἰερ το χάρι σου
μελέτη μου. Δικαιοσύνη τοῦ
μαρτύρου εἰς τοῦ ἀγῶνα

σὺν ἐπισημοῖς καὶ ἡσυχασταῖς.
 Ἐκέκραξεν ὁ ἡ καρδία
 μου ἐπὶ τὸν ὄμιλόν μου κε-
 ταῖδι καὶ ματασσοῦ ἐκζη-
 τήσω. ἐκέκραξα σοὶ σὺ
 σοῦ καὶ ψυχὰς τῶν
 μαρτυρίᾶς σου. ὡς ἐφθά-
 σαι ὁ ὄμιλος καὶ ἐκέκρα-
 ξαν εἰς τοὺς λόγους σου ἐ-
 πὶ τὴν ψαλμῶν. ὡς ἐφθά-
 σαν οἱ ὀφθαλμοί μου τὸν
 ὄρθρον τοῦ μελέγαν τῶν
 λόγῶν σου. τῆς φωνῆς
 μου ὁ σάλπιξ ὁ ἑαυτοῦ
 τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ κῆρ

μασού (ήσους με τὸν
σηπταροὶ καταδοκον
τες μεσσημια. αὐτοὶ δὲ
τοῦ νόμου σου ἐμακρυν
θησαν. ἦν εἰς σου καὶ
πάντα αἱ ὁδοὶ σου ἀληθεῖς.
Κατὰρχα φησὶν ἐκ τοῦ μὲν
τυρίμου σου, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα ἐθέμεχίωσας αὐ
τά. ἴδε τὴν ταπεινότητα
μου καὶ ὀξέχουμαι, ὅτι
τοῦ νόμου σου ἔχου χάρι
τιν κρείσσον τῇ κρείσσον
μου καὶ χύτρεσά με, ὅτι

Διαπορεύου ἡσού με.

III κεραιά σου αμαρτωλῶν
σεῖα, ὅτι τὰ δικάσιμα
τάσου οὐκ ἐξέστησαν.

O ἰοὶ κτίρμαί σου πολλοὶ καὶ
κατὰ τὸ κρίμα σου ἡσού με.

πολλοὶ οἱ ἐκδωκοῦντες
καὶ θίβοις με καὶ

τῶν μαρτυρίων σου ὅ
ἐξέχην. εἰδύρασαν

τοὺς τὰς καὶ ἐξέστησαν.

ὅτι τὰ κρίματά σου οὐκ ἐφύ

λαβάντο. ἰδεὶ ὅτι τὰ τε

τοχά σου ἠγάπησαν καὶ

ἐν τῷ ἐχέσει ἡσού με.

Αρχὴ τοῦ λόγου σου ἀληθής·
καὶ ὡς τὸ ῥῶμα, τὰς τα-
τὰ κρίματά της δικαιοσύνης.

Αρχοὶ τε καὶ τὸ ῥῶμα
δορεὰν ἔλατο τοῦ λόγου
σου ἐδείχισεν ἡ καρδιά μου.

Αγαλλίασομαι ὡς ὅτε τὰ λό-
για σου, ὡς ὅτε εὕρισκον σκεῦ-
λα πολλὰ· ἀδικίαν ἐμίση-
σαι καὶ ἐβδελύξαί με τοῦ δε-
ρόμο σου ἠγάπησας· ὅτι αἱ
ἡμέραι τῆς ἡμέρας ἠρέσασεν
ὅτι τὰ κρίματά της δικαιο-
σύνης σου· εἰρήνη πολλὴ
τοῖς ῥώμασι τοῦ δρόμου σου.

καὶ οὐκ ἐτίμωτοῖς σκάν-
 λαχομ. τὸν σεδοκῶμ
 τὸ σὸν τήριόν σου κε. ὅ-
 ται ἐν τοχα σου ἡ γὰρ
 σὺ· ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ
 τὴ μαρτυρίαν σου· καὶ
 ἡ γὰρ σὺ ἐν αὐτῇ ἀφ' ὅδου
 ἐφύλαξεν αὐτὰ ἐν τοχα
 σου καὶ τὴ μαρτυρίαν
 ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοὶ μου
 ἐν ἀντίον σου κε. ἀλλ' οὐ
 τὸν ἡδὲ ἡ σὺ μου ἐν
 τὸν ὅν σου κε καὶ τὸν
 ἡ ὅν σου σὺν ἐτί σὺ με.

Εἰσελθοὶ τὸ ἀλξίωμα μου
ἐν ὧ πῶός σου κεκατα-
τὸ λόγιόν σου ῥύσασθαι με.

Εξέρχεται τὰ χεῖρά
μου ἵνα μοι ὅταν διδά-
ξῃς με τὰ δίκαιά σου
τά σου. φθάνοι τοῦ ἡλῶ
στα μου τὰ λόγια σου ὅτι
πᾶσαι αἱ ἐν τοῖς λόγοι σου
δικαιοσύνη. ἡ ἐξέδο
ἡ χεῖρ σου τοῦ σῶσαι με
ὅτι τὰς ἐν τοῖς λόγοι σου
ἡ ῥῆσά μου. ὅπως ποθέ-
σαι τὸ σῶμα σου κε. καὶ

ὁ ὅμοσ σου μελήνη μου
 ἐστὶ· ζήσῃ ἡ ψυχή μου
 καὶ ἀμείσεις· καὶ ταῖς
 κρίματά σου βοηθήσῃ
 μοι· βόλα μὴ θλώσῃ πρό
 βατον ἀποχολός· ζήσῃ
 σὸν τὸν Δούχο σου· ὅ
 τι ταῖς ἐν τοχαῖ σου ἔχει
 πεχάθωμι· 2· ζήσῃ·

Π· ἰσχύς ἐμὰ ἐν τῷ πνεύματι
 τοῦ κρείττονος· καὶ ἡ τῆς οὐσίας
 σου· ὁ ρα τῶν τε φαντασμάτων
 καὶ τῶν ἰσχυρῶν· ἰσχύς ἐμὰ ἐν
 τῷ πνεύματι· τὸν υἱόν τοῦ θεοῦ
 καὶ τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς

πν
μεμνηθεὶς τῶν παρτωμάτων
ἐν ὧσιν. Φως ἐκ φωτός.
Ὁ ἀληθὺς μοῦ ἐκ τοῦ ἀληθινοῦ.
μεμνηθεὶς τοῦ οὐ ποιεῖν θέντα.
ὁ μόνος ὢν παρὰ τοῦ οὐ
παρτωμάτων. τὸν δὲ ἡμεῖς
τοῦ αἵματος. καὶ δαπάνη ἡμε
τέραν σὺν κατεχόμενα
ἐκ τῶν οὐμάτων. Ἐσάρκα
θεῖα ἐκ τῆς φύσεως. ἐκ τῆς
τῆς σαρκὸς καὶ ἐκ τῆς
τῆς σαρκὸς. καὶ θεῖα τε
τῆς ἡμεῶν ὑπὸ τῶν οὐμάτων
λαΐτου. Ἐσάρκα τε. Ἐτα

227

φύεται· καὶ ἀνασταθὲν τῇ
τελείῃ τῇ μέσῃ κατατάσσ
γραφὰς· ὁ ἀνθρώπος τῶν
τοῦ οὐνοῦ· καὶ καθεζόμε
νον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς· ὁ
πατὴρ ἐρχόμενος μετὰ
δόξης καὶ βασιλείας καὶ
μεκρὶς· οὐ τῆς βασιλείας,
οὐκ ἔσται τέλος· καὶ ὁ τοῦ
πατρὸς ὁμοῦ· τὸ κύριον· ὁ
ζωοποιῶν· ὁ ἐκ τοῦ πατρὸς
ἐκπορεύμενος· τὸ ὡσαύτως
ὁ ζῶν· ὁ παρὰ πάντων οὐ με
νον· ὁ αὐτὸς ἀθάνατος

τὸ λαλῆσαι διὰ τοῦ πορρ
φη τοῦ. εἰς μίαν. ἡμίαν.
καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
ἐκκλησίαν. ὁμογνωστὴν
βάσις μετὰ τῶν ἀφ' ἡμῶν
τίων. πορρ δοκῶν ἀνάστα
σις μετὰ τῶν καὶ τῶν τοῦ
μέλλοντος αἰῶνος. ἀμήν.

Τεσσαχίον. **Π**ατριάρχαι. **Π**ατριάρχαι. **Π**ατριάρχαι. **Π**ατριάρχαι.
Πατριάρχαι. **Π**ατριάρχαι. **Π**ατριάρχαι. **Π**ατριάρχαι.

Ιδοὺ ὁ κύριος ἐρχεται
ἐν τῷ μέσῳ τῆς νύκτος.
ὁ μακάριος ὁ δούλος
ὁ ἐν ἡσυχίᾳ ὁ ὄντας

ἀνάξιος δὲ παχίμοις εὐρη
 σεῖς ῥ' αὖ μοι πτα. βλάβος
 οὐκ ψυχὴ μοι μὴ τῷ ὑπὲρ
 κατεμύθας. ἱραμὴ τῷ
 θαυμάτω παραδοθῆς. ὁ
 τῆς βασιλίας ὅλως κλάθεις.
 ἀλλ' ἀνὰ μὴ φορὸν ῥ' ὅσως.
 ῥ' ὅς. ῥ' ὅς. ῥ' ὅς εἰς ὅθ' ὁ δα
 τῆς θού. ἐχένοισι μὴ
 ἢ ἢ μερῶν ἐκέρμην τῆρ φο
 βερῶν. ἐρμὸς οὐκ ψυχὴ μὴ
 ἡρῆρ ἡσσοι. ἀνὰ τοῖς
 λαμπαδαῶσι. ἐνέχουσιν
 φαιδρύνουσιν. οὐ μερὶ οἰδω

ποτέ ποτε σε βούληται
ἡδομήν ἡλίου σου, ἰδοὺ οὐ
μῆριός σου. ἔχθε οὖν ψυχὴν
μου μὴ θυγῆς καὶ μέμης
ἔξωθεν ἐργάσαις αἵματός
τε παρθένου. ἀλλὰ ἔργου
καρτερήσῃς μὴ ἀκαρτή
στης. ἐμὲ χάρις ποιεῖ
δοῦναι τὸν μῦθόν σου
τὸν θεὸν τῆς δόξης αὐτοῦ.
Εἰς τὸ ἀπορθῆναι τείχεα
τῆς πόλεως οὐκ ἔστι
θεὸς ἡμεῖς. τὰς πόλεις
ἐν τῇ οὐρανῷ οὐκ ἔστι

δασον. τοῦ χαοῦ σου τὴν χύ
 πω, ὅς χαρὰ μετὰ βάλει.
 τὸν κόσμον σου ἀνακαλε
 σαι. τοῖς βασιλεῦσιν σου μα
 χησον. ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ
 κόσμου τὸ βάλει. ὅς σου ὁ
 θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν. καὶ ἐλπίς
 ἐν παντί καρδίᾳ καὶ τῶν
 ὡρῶν. βῆσιν αὐτῶν καὶ τῶν
 τῶν οὐρανῶν ἡμῶν. ὁδοῦ αὐ
 τῶν. ὁ δὲ οὐρανὸς. ὁ μακρὸς
 θυμός. ὁ τοῦ δικαιοῦ καὶ
 τῶν. ὁ τοῦ ἀμαρτανώου ἐλε
 ὄντων. καὶ τῶν τῶν
 διὰ τὰς βουλήσιν αὐτοῦ μελλόν

τοῦ ἁγίου. αὐτοὶ δὲ, πο^{οι}
λεῖται καὶ ἡ μὴ ἐν τῇ ὁρᾷ
ταύτῃ τὰς ἐντάλας. ὁ δὲ
μοῦ τῶν ζωνῶν ἡ μὴ πορρὸς
τὰς ἐν τοῦ λαοῦ σου. τὰς ψῆ
χεῖς ἡ μὴ ἡ μὴ. τὰς μα
ταῖς ἡ μὴ. τοῦ ἁγίου μοῦ
διόρθωσόν. Τὰς ἐν μοῖας
καὶ ἁγίου. ὁ δὲ ἡ μὴ ἡ μὴ
πορρὸς ἡ μὴ. ὁ δὲ ἡ μὴ
οἱ δὲ ἡ μὴ. ὁ δὲ ἡ μὴ
μοῦ καὶ ὁ δὲ ἡ μὴ. καὶ

τὰν τῆς σωματικῆς ἐπιθυμίας
 τῆς ταύτης ποιήσεως. καὶ ἔσ
 τὴν ἐπιθυμίαν τῆς αὐτοῦ
 οὐ τοῦ σωματικῆς. ὅτι εὐχόμε
 τὸς εἰς τοῦ ἀσώματος αἵματος
 καὶ ἔσ τὴν τῆς αὐτοῦ ἐπιθυμίας
 χερυβίμ. καὶ ἐνδοξότερον.
 ἐν ὅμοιον εὐχόμενον περ.
 ὁ θεὸς οἱ εἰρηστέῃ μας. ἵνα ῥησ
 καὶ τοιοῦτον τὰς ῥῆσιν μακάριον
 μεθ' ἡμῶν. ἁγιοὶ τῆς αὐτοῦ.
 ἐκείνου τοῦ ταύτης ζωνῆς μου.
 καὶ ἁγία. θεοκρατία.
 ἀρχιεπισκοπία. φιλαρχία καὶ
 φιλαρχία. μεμνημένος. καὶ ἁγία

στο φροσύνῃς. Τασήμο φρο
σύνῃς. ὑπομορῆς καὶ χα
της. χαρισάμοι τοῦ σὺ
δούλω. μαί χε βασιλεῦ.
δωρησάμοι τοῦ ὁραῖται
ἐμαυτοῦς μαςτα, σὺ καὶ
ταχεῖ ρεῖν. τοῦ ἀδεχ. φόρμι.
ὅτι εὐχομένης εἰς τοῦ ἀπὸ
εἰ θούτως ποιοῦμε. τὰς δὲ δε
καμεγάλας μετὰ μοι. **μ**ετὰ
τῆς αὐτῆς ἀπὸ. **κ** αἰαῖθης.

Δεῖται θεῶν παρ το
κραίτορ. καὶ ἡ ἐμορ οὐρ
τῶ χε καὶ ἡ οὐρ παρ. καὶ

θεοῦ τῆς μετὰ δύναμις, ἐλεῖ
 σοῦ με τὸν ἄμαρτον λόγον. ὅ
 οὐκ ἔστι γὰρ σοὶ κρίμασι, σὺ
 σοῦ με τὸν ἀνάλξιον δούλον
 σου. ὅτι ἐν λόγῳ τὸς θεοὺς
 τοῖς ἀνθρώποις τὸν ἄνθρωπον.
 εὐτε προσκυνήσωμεν. γ.

Ἡ ρα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου
 ἔστι καὶ ὁ ῥῆς, ὁ ὁβρὴς καὶ ἡ βο
 ῆ θράμου. ἡ ἐκ ἡ θράμου
 παρακλῆτος ποιήσας τοὺς
 τοῖς οὐνοῖς καὶ τῇ γῇ. μὴ
 δώης ἔς σάχον τὸν πόδα
 σου. μὴ δέ μὲν γὰρ ἡ οὐκ ἔστι
 λατρεύσει. ἰδοὺ δὲ μὲν γὰρ

ἐξ οὗδε ὑπομάσει ὁ θυλάκιον
απομυμήνη· ἐς θυλάκιον
σε· ἐς σκόπευσι σοὶ χεῖρα
δοξιά σου· ἡμέρας οὐκ ἔστι
οὐ σὺ κἀν σέ σε, οὐδέ ἔστι
λήρη τὴν μύκτην· ἐς θυλάκιον
λαβήσῃ σε ἀπὸ παντός κακ.
θυλάκιον τὴν ψυχὴν σου
ὅτι· ἐς θυλάκιον τὴν εἰ
σοδομή σου καὶ τὴν ὁδομή
σου, ἀπὸ τοῦ μύκτη εἰς
τοῦ αἵματος
δοῦδὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον.
πάντες οἱ δοῦλοι κυ.

οἱ ἐσθωτες ἐν οἰκω κυβη
 αὐχαις οἰκουθῦ ἡμῶν. ἐν
 τῇς μυξίῃ. ὅπως αὐτεῖα.
 χεῖρας ἡμῶν εἰς τὰ ὄχλα.
 καὶ εὐχογείτε τοῖς κυμ. εὐ
 λογῆσαί σε καὶ ἐκσῖον. ὅ
 ποιήσας τοῖς οὐνοῖς καὶ
 τῇ γῇ. **Δ**ὲν ἡμῶν.

Τροχὸν **π**αυλὴν **π**ερ
 ἡμῶν. **καὶ** τρυπαρίαι.

III μνησθῆτι καὶ ὡς ὄρατος τοῖς
 δούλοισι σου. καὶ εἰ τὶ ἐν βί
 ῃ σου τοῖς ὑποκόμοις. ὅ
 δὲ γὰρ ἀφ' αὐτῆς τῆς

εἰ μὴ οὐδὲν αἶμα μέρος· καὶ
τοῖς μετὰ τὰς οὐλὰς τοῦ
μαύτου σιν·

Ο θάδε σοφία φιλανθρώπου
παύται οἰκομολογίαν· καὶ τὸ
συμφέρειν πάσιν ἀπορρέ-
ει· μορὴ δὲ μετὰ τὴν ἀφαι-
ρῆσιν καὶ τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου· ἐρσοὶ γὰρ τὴν
ἐκ τῆς δουλείας θύραν, ὡς
ποιῇ τὴν καὶ τὴν χάριν θω·

III καὶ τῶν ἁλίων ἀνθρώπων
καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου·
ἐμθαλὸν καὶ τὸ πόθος ἡλίου.

τὴν ἡγεμονίαν αὐτῶν

ὡς τελευτήσας

Μαχαρίζομεν τε πάντας αὐτοὺς
μεσθότες παρθεῖν ἐν σοὶ ὦ
ὁ ἀχώρητος ὁ ὁ θεὸς, χωρὶς
θῆναι ἀδοκῆσεν μακροὶ
ἐς μέν καὶ ἡμεῖς παρτα
σίου ἐξ ὁρῶντες, ἡμέρας
μαρκαρῶν καὶ τὸς παρτα
ὕστερ ἡμεῶν καὶ τὸς καὶ
παρτα τῆς βασιλείας τῆς
παρτα ἐκείνης κρατιῶν
ταῖς. Διὸ αὐτοὶ μὲν οὖν
βοῶμεν σοὶ, χαῖρε καὶ

18
Εἰ το μερὴν ὁ Κομνηνός.
το κεῖντορ. 16. καὶ ἡ
ρησθιτικὴ τοῦ β' τοῦ
Διαμαρτυρίας ὡς αὐτοῦ
νίου. Καὶ κεκοιμημένοι
τοῦ καὶ δεχθῶν ἡμῶν
καὶ τὰ τοῦ τοῦ β' τοῦ
σεβῆται πλὴν ὅθεν
τοῦ καὶ σὺ χωριστοῦ
τοῖς τὰ τοῦ μελέτη
ἐκοιτοῦτε καὶ ἐκοιτοῦ
βρεφῶν ἡμῶν ἡ καὶ
Διαμαρτυρίας τοῦ μελέτη

ὑπαυτῶν. Σκατασκεμῶ
 σομαυτοῦ ἐν τῷ ποιεῖν
 τειμοῖς ἐν τῷ ποιεῖν χροῖς.
 ἐν τῷ ποιεῖν ἀναψύξας.
 ἐν θαλάττῃ ἀργαῖα οὐ
 λυήν. καὶ λυτὴ καὶ ἡμῶν
 μὲν. ὅπου ὅπου σκαταῖς
 φῶς τοῦ ποιεῖν ποιοῦ.
 χερσὶ αὐτοῖς καὶ ἡμῶν.
 τὴν βασιλῆα σου. καὶ
 τὴν μέγαν τὴν ἀρχαίαν
 ὑπομνήσαν σου ἡμῶν. ὅ
 τῆς σῆς ἀρχαίας σου καὶ
 μακροχρόνης τῆς ἀποχαι
 σίμ.

συμμερινησάμενοι ταῖς ἀγαθῇς· ἡ δὲ
καὶ ἡ ἀγαθὴ τῶν κεραι
μημενιδούχων σου χε
ὄθι ἡμεῖς· καὶ σοὶ τῶν δὲ
ξαναμ αὐτὸ ἐμπομεν. ^{ἐν τῷ}
ἀρχα σου τῶν. ὁ τῶν
μὲν καὶ ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς
ὡς σου τῶν· μὲν καὶ ἡμεῖς· ὁ δὲ
τοῦ ἀνθρώπου τῶν ἀνθρώπων·
καὶ ἡμεῖς ἀποχρῆς· καὶ ἡμεῖς
ἡ συγχωρησὶς· οὕτως·

Εν ἡμεῖς· ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων
βεβαίως βασιλεύει ἡμεῖς·

Υπὲρ τοῦ φιλίου τοῦ ἀνθρώπου
αὐτῶν·

Υπερταρχιστοσκηνημορ.

Υπερτουτορσκημορ και
 πασης τειξερχωνημορ δεχτο

Υπερτουμισοιωτορ και
 υδατορ τορ ημας

Υπερτουκοτορ τορ και
 κατασας τορ και διορι
 σαμερορ εν τηδω μερη των

Υπερτου εν βαθερειω κατα
 και μερορ

Υπερτου εν φυλακη οντορ
 υπερτου εν ορεσις απηχαιοις

Υπερτου εν θαλασση τορ
 τορ χειτηαρορ

Υπερ αμερριωτορ τορ εν χειμα

Υ πρὸς τῶν δι' εὐλογοῦσά τι
ἀπολειφθῆναι τῶν, καὶ ἐν
ἀποδημίᾳ ὄντων.

Υ πρὸς τῶν ἐν τειχεύμασιν
μὴ τοῖς ἀμαρτίαις ἄλλοις
ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν. καὶ
ὑπὲρ πάντων τῶν ὀρθο
δόξων χριστιανῶν.

III ἀκαρίσσομεν τοῖς ἀσβῆς
βασιλεῖς.

II οὐς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς.

II οὐς κτήτορας τῶν ἐκείνων τῶν

II οὐς πωλῆς καὶ ἀδελφώσων.

τῶν ἐμθὰς καὶ μερῶν καὶ
ἁπασαν τὰς ὀρθοδόξους.

ε-τρουμεσομυκτικοντσαρβα.

μ-εφτοευχονηατορρε
αρχιμβα. Δόξα σοι ο θς ημων
Δόξα σοι. Βασιχα, ουωτε.

τοσχιον. παμν τελας.

περηνωρ. κεεχε. ιβ το.

αυτε-φρσκηνησωμ, γ.

λεντορμεοθς κατατο
μεν ελεος σου. κατα
το πληθος τοικτιρμων.

Κοι τρεῖς ἄνθρωποι ὁ θεὸς ἐν σὶ
καὶ σοὶ ἀποδοθήσῃ
ἐν ἡμῖν. εἰσακουσον
τῆς σευχῆς μου. τῆς σε
παύσε σαρκὸς ἡμῶν. ἡρεῖ ἀπό
μου ὥστε ἐδωάμην σαρκὸς
μαυ. ὅτι αἱ ἀσεβείας ἡμῶν
σὺ ἐλάσῃ. μακάριος ὁ ῥέξ
λὺς καὶ τῆς σε χάρις. καὶ
τῆς σε κηρύσει ἐν ταῖς αὐχαῖς
σου. τῆς σε ὁ μεθ' ἐν
τοῖς ἁγίοις τοῦ οἴκου σου.
ὁ θεὸς ὁ μακάριός σου. θαυμαστὸς
ἐν δικαιοσύνῃ. εἰσακουσον

ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σὺν ἡμῶν.
 ἡ ἐχθρὸς πάντων τῶν πο-
 ρῶν τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν
 θαλάττῃ μακρῇ. βρομέ-
 ζον ὁρῶν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ.
Περὶ ἐξ ὅς μέρος ἐνδυναστεῖ.
 ὁ σὺν ταρῶσιν τὸ κῦρος
 τῆς θαλάττης. ἡ χροὺς
 μαύραι αὐτῆς τίς ὑποστῇ
 σῶν. παραχθῆσονται
 ἔθνη καὶ φοβηθήσονται.
Οἱ καλοὶ κοῦντες τὰ ῥήματα
 αὐτοῦ σὺν μέσσοις. ὅς
 δὲ οὐ φοβήσονται τὸ ἄπειρον
 τέρψας.

Επεσκέψατο τὴν ἡμέραν καὶ
ἐμέθισεν αὐτήν· βούλη-
θεῖσας τοῦ παλαιῶν αὐ-
τῇ· ὁ ποταμός τοῦ θύ-
βου ἠρξάθη ἰδεῖν αὐτήν.

Ητοίμασας τὴν τρυφήν
αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἦ ἔτοι-
μαστα· τὰς αἰχὰς αὐ-
τῆς μέθισον· βούληθεῖσας
ταῦτα ἱκεταῖα αὐτῆς· ἐν-
ταῖς τρυφῇ αὐτῆς ἄβυσ-
θόν· ὅτε ταῦτα ἀμαρτέλλωσιν
εὐχολοῖσιν τοῦ θεοῦ
τοῦ ἐν αὐτῇ τῆς χρίσεως

τῆς τοῦ σου· καὶ τὰς πεδί-
 ας σου καὶ ἡδίστον τὰ καὶ τὸ
 τῆς τοῦ σου· καὶ ἀμθίστον τὰ
 τὰς ὁρμαῖς αὐτῆς ἐρήμου·
 καὶ ἡ ἀλλήλας μοῖ βοῦνοι
 περὶ ἑσέως σου τὰ· ἐν ἐδύ-
 σσιν τοῖς κρητοῖς τῶν περὶ
 βάτων· καὶ αἱ κοίχαιδες
 καὶ ἡ θύοισι σὶ τῶν· καὶ
 κρητοῖς σου ἐν ἡμῶν σου τῶν·
 λαλῶντες ὡς ὡς πᾶσι
 ἡ· φαλατὲς δὲ τῶν ὁρμαῖς
 τῶν αὐτοῦ· δότε δὲ ἔδωκεν
 αὐμῶν σου αὐτοῦ· εἰ πᾶσι τῶν

Θωπὸς φοβεράτα ἔργα σου.
Εμ τῷ πλῆθει τῆς δυνάμεώς
σου ψάσονται οἱ ἄχθοί σου.
Πάσαι ἡγῆσονται ἐκ τῆς σπουδῆς σου
σάμσοι καὶ ψαχάλτωσάν σοι.
Ψαχάλτωσάν σου τὸ ὄνομα τῆς
σου ὑψίστης. Δεῦτε εἰδεῖτε
ταῖς ἔργα τοῦ ὁποῦ ὡς φοβερός
ἐμβουχάς ὑπὲρ τοῦ ἡνιόχου
τοῦ ἡμῶν. Ὁ μὲν ἀνέφρων
τὸν θεὸν ἀχάσας ἐξήγαγε.
Εμ ποταμῶν διεχάσονται
ποδοί. ἐκ δὲ ἐυφρανθήσονται
μεθ' αὐτῶν. τῶνδε ποταμῶν
ῥοῦ τὸ ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ

τοῦ αἵματος· οἱ ὀφθαλμοὶ
 αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπὶ βλε-
 ποῦν· οἱ παρρησιαστικαὶ
 μορταί, μὴ ὑψοῦσθωσαν
 ἐν ἑαυτοῖς· εὐχογείτε ἔ-
 θνη τὸ ῥῆμά μου· ὁ ἀκού-
 τίσατε τὴν φωνὴν τῆς
 ἀγγελίας αὐτοῦ· τοῦ θε-
 μέρον τὴν ψυχὴν μου ἐς
 ῥοήν· ὁ μὴ δόρυτος ἐσσε-
 λον τοῦ ποταμοῦ μου· ὅτι
 ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεός·
 παύρασας ἡμᾶς, ὡς παύ-
 ρουται τὸ ἀρμύριον· εἰσὶν

πρὸς τὴν ματρὶν τὴν πατρὶδα.
Εθουθλίψας βῆσι τὸν μῦθον
τὸν ἡμῶν. ἔπειθ' ἰβαν
σατ' αὐτοῖς βῆσι τὰς κεφαλὰς
ἡμῶν. Διήχθοντες
Δι' αὐτοῦ ῥοσκὰ Ἰδαίος.
Ὡς ἡμεῖς ἡμᾶς ἑσπερὰ
ψυχῇ. εἰσελάσσομαι
ἑς τὸν οἶκόν σου βρόχον
καὶ τὸ μαστὶν. ἀποδοῦ
σοι ταῖς ἀχάσμοις,
ὡς Δι' εἰλε ταχέλιον.
Ὡς ἔλθῃ σε τὸ ποταμόν
ἐν τῇ θλίψει μου.

Ὁ λοκαυτὸ ματα μεμυε
 λυμένα ἀμοίω σοι.
 μηδὲ θυμὰ μαυτος καὶ
 κριωρ. ἀμοίω σοι βόας
 μηδὲ χιμάρωρ. δευτε
 ἀκούσατε καὶ διηγήσομαι
 ὑμῖν πάντες οἱ φο
 βοὺ μὴ οἱ τοῦ θμ. ὅσα ἐ
 ποίησε τῇ ψυχῇ μου.

πρὸς αὐτὸν τὸ φῶς ματῖ
 μου ἐκέκραξα καὶ ὕψω
 σα ὑπὸ τὴν ἰσχυρά μου.

Δικίαν εἰς ἐθεσίου ῥωπὴν
 καρδία μου, μὴ ῥωπὴν

σταυρωμ. κς. δια τοῦτο ὁ
σηκώσέ μου ὁ θς. τὸ πρὸς
σχέτη φωνή της ἀνέσας
μου. εὐχολήτος ὁ θς, ὅς
οὐκ ἀποείρησε τὴν πρὸς
στευχίῳ μου. καὶ τὸ ἕλεος
αὐτοῦ ἀπώσέ μου:

 θς οἰκτεῖρήσας ἡμᾶς καὶ
ἀλχομήσας ἡμᾶς. βῆθ' ἰδῆ
μα τὸ πρὸς ποταμῶν
ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐχέησας ἡμᾶς.
τοῦ μωμάβη τῆς ἡγίας
ὁδού σου. ἐν πάσι τοῖς ἔθνεσι
τὸ σθένός σου. βρομοχό.

ἡ σάββα πάντοτε λαοὶ ὁ θς.
 ἔξομολογησάτωσαν πάντοτε
 λαοὶ πάντες. εὐφραν-
 θήτωσαν καὶ χαλῖσάτω
 σάν ἔθνη. ὅτι κείρεις λα-
 οὺς ἐν εὐθύτητι. καὶ ἔθνη
 ἐν τῇ ἡσυχίᾳ ἡσυχίσεις. ἔξομο-
 λογησάτωσαν πάντοτε λαοὶ ὁ θς.
 ἔξομολογησάτωσαν πάντοτε
 λαοὶ πάντες. ἡ δόξα καὶ τὸ
 κράτος αὐτῆς. εὐλογη-
 ῖται ὁ θς ὁ θς ἡμῶν.
 εὐλογησάτω ὁ θς. ἔφο-
 βήτωσαν αὐτὸν πάντες
 τὰ ἔθνη τῆς γῆς.

Δὲ ἡ δόξα αὐτῆς

Αγαπή του ὁ Θεὸς ἐδίασκόρυσεν
τοὺς υἱοὺς τοῦ σαρκὸς οἱ ἄλλοι αὐτοῦ.
ἐφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ῥυτίδος
τοῦ αἵματος τοῦ, οἱ μισοῦντες
αὐτόν. ὡς ἐκ γὰρ περικυ-
τωμένος Κλί-ψῆσας.

Ὡς τὴν ἐκκλησίαν ἀπὸ
τοῦ ῥυτίδος τοῦ αἵματος, οὐ
τοῦ αἵματος τοῦ αἵματος οἱ αἱ-
μαρτοχόοι ἀπὸ τοῦ ῥυτίδος
τοῦ αἵματος τοῦ αἵματος. καὶ οἱ δίκαιοι
ἀφραμθήσονται. ἵνα
ἀποδοθῶσιν ἑαυτοὺς τῷ

τοῦ θύ. τερφθήτωσαν
 ἐν εὐφροσύνῃ. ἀσπτε
 ὁ θς. ψάχατε ὁ ῥό
 ματι αὐτοῦ. ὁ δὲ ποιῇ
 σάτε τῶ βασιβεβηκότι
 ἐπὶ δόμοις. κς ὁ ῥομα
 αὐτοῦ. καὶ ῥαχὶ ἀστέβρω
 ποιοῦ αὐτοῦ. ταρὰ χθῆ τω
 σαμῖα τοῦ ποροσποῦ αὐ.

Ποῦ τῶς τῶν ὀρφανῶν
 καὶ τοῦ τῶν χηρῶν. ὁ θς
 ἐν τῶ τῶ ῥα αὐτοῦ.

Θς καὶ τοῖς κίλμοις ῥα

ἐμοί κω. ὅξυρον ποτε πῶς
Δημέριον ἐν ἀνδρείῳ.
Ομοίως τοῦ παρὰ σοὶ
κρημόντας. τοῦ Καλοῦ
κοῦντας ἐν ταῖς οἰς. ὅθεν
ἐν τῷ ἐκ ποταμοῦ ἀφαισέ
ἐν τῷ τῷ τοῦ χαλκοῦ.
μὲν τοῦ διαβαίνοντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ. μὴ ἐσείδῃ. καὶ
μαρτοὶ οὐκ οὐκ ἔχουσιν. ἀ
πο τοῦ ποταμοῦ τοῦ τοῦ
τοῦ σῆμα. ἀπο τοῦ ποταμοῦ
τοῦ τοῦ ἰηλ. ἐργαζόμενος.

στομαφορεῖς ὁ θεὸς τῇ
κληρονομίᾳ σου ἥνδε
μνησε σὺ δὲ καὶ τὴν τίσσάν σου.

Τὴν ζωά σου καὶ τοὺς κόπους
αὐτῇ. ἡ τοίμασάν σου τῇ
χρηστότητί σου ὡς τὸ
χρὸς ὁ θεός. καὶ δώσε ἡμῶς
τοῖς ἀγαθῶν μέμοις δὲ
μαμεί ποχῇ. ὁ βασιλεὺς
τῶν δυνάμεων τοῦ οὐρα
νοῦ. τῇ ὀργῇ τῇ
τοῦ οἴκου διέχεσθαι σκῆ
λα. ἐὰν κοιμηθῇ τε δὲ να

μέσοι τοῦ κλήρου, τῆς
ρυφῆς πλεονεξίας καὶ
πρὸς ῥωμῆα. ὁταμί
φρβρα αὐτῆς ἐν χλοῶ
τῇ τῇ χρίστῃ. ἐν τῷ διαφ
λλῆναι τοῦ βίου, οὐ βαπ
λῆς βίᾳ αὐτῆς. χιόμοθ
σοῦτα ἐν σεχμοῦ. ὁ ῥος
τοῦ θύ ὁ ῥος τοῦ ὁ ῥος
τῇ ῥωμῆα ὁ ῥος τοῦ ὁ ῥος.
Ι ματῇ ἡ ποχάμβ ἀμῆ ὁ ῥος
τῇ ῥωμῆα τοῦ ὁ ῥος ὁ
ἄδ ὁ κῆρ ὁ θῆ καποικῆ
ἐν αὐτῷ.

Καὶ γὰρ ὁ κ' κατασκηνοῦ
 σείας τέλος· τὸ ἄρμα
 τοῦ θυμῷ ῥιότασιον
 χιλιάδες ἀθύνοντων.

Κτ' ἐρ' αὐτοῖς βρῶσι μαῖν' ἐν
 τοῦ ἄλλω· ἀμέβησ' ἔς ὕψος·
 ἡ χμαῶτα σάαχμα
 λφσίαν· ἔλαβε δ' ὁ ματ
 ἵνα μοῖς ἐγὰρ αὐτοῖς θοῶν
 τὰ τ' τοῦ κατασκηνοῦσαι.

Κτ' ὁ θ' ἀργητός· εὐχογῆτ'
 κ' ἡμῶν καθ' ἡμέραν.

Καταδῶσαι ἡμῖν ὁ θ' τῶν
 σελῶν ἡμῶν· ὁ θ' ἡμῶν.

ὁ θς τ σο ζ μ. ε δ κ υ κ υ
αἰδέεζοι τοῦ θαλάτου.
πληρὸς οὗ θάλασσε κεφα
λαὶ ἄχθρη αὐτοῦ. κορυφῇ
τείχεος ἀλυσσάσμεν
ἐμ πημελῶν αὐτοῦ.
Εἰ περὶ ἐκ βασιλῆος ἡ γὰρ
ἡ γὰρ ἐμ βυθοῖς θα
λάσσης. ὅπως ἀνβαρῇ ὁ
ποῖς σου ἐμ αἵματι. ἡ γὰρ
αὐτοῦ κύνω σου. ὅς ἔχ
θρημ παρ' αὐτοῦ. ἐθεωρή
θη σαμὰ πορείᾳ σου ὁ θς.
αἱ πορείαι τοῦ θυμου τοῦ

βασιλῶς τῶν βασιλέων. πορ
 ἐφθασαν ἄρχοντες ἄρχοι
 μακροὶ πορ. ἐμμεσσο
 μεσιν δὲ τῶν πορ. ἐμμεσσο

Εν ἐκκλήσει αὐτοῦ γέιντε
 τοῦ θῆ. καὶ ἐκ τῆς πορ. ἡ

Εκείνους βασιλεῖς πορ.
 ἐμμεσσοί. ἄρχοντες τοῦ
 δαυὶδ μεσσοί αὐτοῦ. ἐν
 τῇ πόλει τοῦ δαυὶδ σου.

Δαυὶδ σου ὁ θεὸς τοῦτο ο
 κατεργάσῃς ἡμῖν. ἀπὸ
 τοῦ βασιλείου. ἐπὶ ἡμῖν.
 σοὶ οἱ πορ. βασιλεῖς πορ.

Επιτίμησον τοῖς θηείοις
τοῦ καχάμου. ἡ σὺν ὁρμῇ
τοῦ ταύρου μερταῖς δα
μάχεσσι τοῦ λαοῦ. τοῦ ὅ
κλῃ θήμα τοῦ δεδοκί
μας μέμου ὡς ἄρ' ὕριω.

Διασκέρτισον ἐθνη ταῦ
τα τοῦ ποθέμου θέλοντα.

Ηξοπτί τρεῖς βας ὅς ἀνὺ α
ποῦ. αἰθιοπία τρυφθ
σει χεῖρα αὐτῆς ὡς ὡ.

Δι' ἀσὶ χεῖρα τῆς γῆς ἄσαι
τε ὡς ὡ. ψάχατε τὸ κῶ.

Τὸ ὅτι βεβηκὸς τὸ ὅτι

το μυστήριον τοῦ οὐνοῦ κατ'^α
 ἀποχαρατῶ. ἰδοὺ δόσει τ'^α
 φαρμὴν αὐτοῦ φαρμὴν δὲ
 μαμμοῦ. δόσει δὲ ξανθὴν θῶ.
Επὶ τὸν ἱεὲς ἡμετέρας
 πεινᾷ αὐτοῦ. καὶ ἡ δυνάμις
 αὐτοῦ ἐν ταῖς μεφύταις.
Θαυμαστός ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγί-
 οῖς αὐτοῦ ὁ θεὸς ἱεὲς. αὐτὸς
 δόσει δυνάμειν καὶ κρά-
 τειν σὺν τῷ χρωαὶ αὐτοῦ.
 εὐλογητός ὁ θεός. **Α**ὐ-
 τὸς μετ' ὁ θεός. ὅτι ἴσῃ θο-
 σαμὶ ἰδοὺταί εἰς ψυχῆς μου.

Ε με πάλιν εἰς ἰχθυὶν βυθοῦ,
σοῦ κ' ἐστὶν ὑποφασίς· ἢ λ
θομεῖς τὰ βάθη τῆς θαλά
σσης καὶ καταΐσκατε πορ
τὶς με· ἐκὼ πιάσαι κρα
ζοῦ· ἐβραχίονος ἀνὰ ἡμῶν.
Ε ζεχὶ πομοῖο φθαλμοῖ μου,
ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ ζειρ μέβω
τοῦ θύμου· ἐσχθώθη ἄν
ὑπὲρ τὰς εἰχλὰς τῆς κεφα
λῆς μου οἱ μισοῦντές με
δορεῖν· ἐκραταώθη ἄν
οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδιώκο
ντές με ὡς ὅτι· αὐοὺ ἡρ

Εἰώθε τὴν προσευχήν μου
 προσεῖξέ μοι καὶ ἰσχύρομαι.

Θεὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ τοῦ ἐχέ-
 ουσ σου βάλε κοῦρμόν μου.

Εἰ μὴ ἠθέλησεν ἡ σὺν ἡσυχίᾳ σου
 σὺν τῷ μέσῳ τοῦ ἡλίου.

Ἰμαίνετο ὁ οὐρανὸς ὡς ἡ θάλασσα
 ἐν τῷ ὕδατι τοῦ ὕδατος.

Ὡς τὸ ὕδωρ τῶν ὕδατων
 τῶν ὕδατων τῶν ὕδατων.

Ὡς τὸ ὕδωρ τῶν ὕδατων
 τῶν ὕδατων τῶν ὕδατων.

Ἡ δὲ καταστροφὴ μου ἐν τῇ
 μένῃ σου ἐν τῇ μένῃ σου
 ἀρτὸ τοῦ ὕδατος.

Εἰσακούσῃ με· ^{στον} κέ οὐτις χρεῖ
Θέλεός σου· κατὰ τὸ πλῆ
θος τῶν οἰκτιρῶν σου· ἐπὶ
βλαψὸν ἐπέμει· μὴ ἀπο
γράψῃς τὸ πρῶτον τῶν σου
ἀπὸ τοῦ πατρὸς σου· ὅτι
ἐλπίσμαι· ταχὺ ἐπακούσῃ
μου· πρὸς ἑσὲ τῇ ψυχῇ μου
σχύεσθαι αὐτῷ· ἐν καὶ
τῶν ἀχθῶν μου ῥύσασθαι με·
Συνάρτι μὴ σκεῖς τὸ ῥῆμα
ἀδικίας μου καὶ τὴν ἀ
σχήνην μου ἐν τῷ ἐν τῷ
ἐσθῆν μου· ἐμαρτύρησθαι

πάντες οἱ θίβοι τες με·
 μειδίς μου· οὐρρο σεδόκη^{αν}
 ἡ ψυχή μου σταχα· πορι^{αν}
 εἴ ποτε μεῖρα σου· χυτοῦ με
 μου καὶ οὐχ^{ον}· τῆρξε· καὶ
 παρακαλοῦντας εἰς χεῖρ·
Καὶ ἔδωκα ρεῖς· τῆρμα^ν
 χολί· καὶ εἰς τὴν δίστα^ν
 ὅσο· τίσαρ με^ν ὅξος· μνη
 θήτω· ἡ τράπεζα αὐτῶν
 ἐν ὅ· τῶν αὐτῶν εἰς τῶν
 δα· εἰς αὐτῶν ὁδοσί^ν
 εἰς σκαμ^ν· λαχον· σκο· τί
 αὐτῶν σαμοῖ· ὁ φθαχμοῖ αὐ
 τῶν τοῦ μὴ· βλῶσιν· καὶ

τοῦ μὲν τοῦ αὐτοῦ διὰ τὸν
τοῦ σὺν καὶ τοῦ. ἔκχεον
αὐτοῖς τὴν ὀργὴν σου. ὅ
ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου
καταλάβοι αὐτοὺς. ἤδη
θῆτω ἡ βία αὐτῶν
ἡ ῥημομένη καὶ ἐν τοῖς
σκληροῦ μαρτυρῶν αὐτῶν, μὴ
ἔστω ὁ κατ' οὐκ ὅτι
οὐ σὺ βλάπτεις αὐτοὺς
κατεδίωξας. ἔστω τὸ
ἄγος τῶν τραυμάτων
μου πορροσέθηκα. πορρο
θεσάρομ' ἀνίσταται τὴν

ἀνομι αὐτοῦ. ἐμνήστευ
 θῆσθε σὺν ἐνδίκῃ καὶ κρίσει.
 ἐκείνη φθῆτωσαν ἐκ βί
 βλου ζωῆς τοῦ ἐκείνου
 καὶ οὐ μὴ γράψωσαν.
 ἡ τοῦ χρόνου καὶ ἀχνοῦ ἐμνήστευ.
 ἡ σὺν τῇ αὐτοῦ ἀντιχρῆσιν τοῦ
 ἡμέσω δὲ ὁμοματοῦ θύμῃ
 καὶ ὁ δὲ καὶ μαχίον αὐτοῦ
 ἐμνήστευ. θάρσος δὲ θῶ
 ὑπὲρ μόσχον μέοι. κέρχ
 ται ἐκ φέρουται δὲ αὐτῇ.
 ἡ σὺν τῇ αὐτοῦ καὶ εὐφραν
 θῆτωσαν. ἐκζητήσατε

τοῦ θμ̃ς ἡσυχία ἡ ψυχὴ ἡμ̃.
Ο̃ τίς ἐποίησέν σε τω̃ν τω̃ν ἡμ̃ων
ὁ κς. ὁ τοῦ πεπεδημένου
αὐτοῦ οὐκ ἐβόουδ' ἐρωσέ μ̃.
ἰμεσάτω σαρὰ αὐτοῦ οἱ οὐνοὶ
ὁ ἡμ̃. θάλασσα καὶ πάντες
τῶν ἔρ' τω̃ν τω̃ν αὐτῇ.
Ο̃ τίς ὁ θεὸς σώσει τὴν σῶν. ὁ
οἰκοδομήσῃ σου τὰ αἶ' τοῦ
λς τῆς ἰουδαίας. ὁ καὶ
κτισοῖ μ' ἐκ' καὶ κληρονο
μήσῃ μ' αὐτῷ. ὁ τὸ σπέρ
μα τῶν δούλων σου καθε
ξοῖ μ' αὐτῷ. ὁ οἱ ἔμψωμ̃
τες τοῦ ὀνόματός σου καὶ τὰ κ

ὁ δὲ σὺν ἑαυτῇ·
 ἀφ' ἧς τὴν βουλήν μου
 ἀπορρέουσιν· καὶ εἰς τὸ βουλήν
 ἀπορρέουσιν· ἀπορρέουσιν
 τὸ σαρκαῖον τὸ πνευματικόν
 οἱ ζῶντες τὴν ψυχὴν μου·
 τὸ σαρκαῖον τὸ πνευματικόν
 οἱ ζῶντες καὶ κατεσχυσθῇ
 τὸ σαρκαῖον βουλόμενοί μοι
 καὶ αὐτὸ· ἀπορρέουσιν τὸ σαρκαῖον
 τὸ πνευματικόν καὶ ἀπορρέουσιν
 οἱ ζῶντες μοι εὐχόμενοι
 γὰρ ἡ ἀπορρέουσα καὶ ἀφ' ἧς
 τὸ σαρκαῖον τὸ πνευματικόν
 οἱ ζῶντες σε ὁ θεός· εἰ

λῆψαι σαυδοῦσαί τοι
μαχισθήτω ὁ κς οἱ γρ
ποῦτες τὸ σῆμα σου· ὅτι
δὲ πτοχος ἔμικαί σου
ὁ θς βοήθησόν μοι· βοή
θος μου καὶ ῥύτης μου
οὐκ ἔμην χρεμίστης·

Πιστά σοι εἰς ἐπαθῆν· ποῦσαί
το κρατοῦσαι· **Τ**εῖσόν μοι

Παύται· **Π**ερὶ μ· **Κ**αὶ τὸ

Ακτίτε φῶς ἡ τῶν ὀφθαλμῶν
μυδρῶς· ταχεῖς ἡ μοῦ αἰ

μοίτῳ· ὅπως ἀνὰ ἡμῶν
τῶν ἀρεσῶν σου βῶντες·

Μ· **Α**· **Μ**· ὁ θς διὰ τὸ θεοῦ
ἐχέ ἡμῶν·

πείρω σὺ μ. Σοῦσις
σάτ με εἰς χεῖρας ἄχθου
ἀλλ' ἔσω σάτ ἐκ τῶν ἀχθῶν
τῆς ψυχῆ μου. Σμῦν δὲ
σπῶτα, σκῶπα σάτ με ἄχθ
σου. Καὶ ἔχθου δὲ σάτ με
τὸ ἔλεος σου. ὅτι τῇ ἀφ᾽ ἑσέ
ἡ ψυχὴ μου, καὶ κατὰ δυνάμιν
ἐστίν. ἐμ τῷ ἐκποράλει
αὐτῷ ἐκ τοῦ ἀδελφίου μου σῶ
ματος; μή ποτε ἡ πόμνη
ρατοῦ ἀντίκας μέμου βουχῇ
σωαρήσει καὶ παρῇ
πᾶσι αὐτῷ ἐμ τῷ σκότει
διὰ τὰς ἐμ ἁμαρτίας καὶ

ἡρώσει νόμοι ἡρώσει
 ἀνιπτήσας ἀλλήλους
 νόμοι δὲ ἔσονται ἰχθῆς
 καὶ μὴ ἰδέτω ἡ ψυχὴ μου
 τὴν ἐξ ὀφθαλμοῦ ὅτι
 τῶν ποταμῶν θαλάσσης
 μου ἀλλὰ ὅσα ἀφάρετο
 σαρὰ αὐτῶν. ἤνεχόν σου φαί
 λησιν καὶ φατῆμοι. Δός
 δόξαν τῷ ὀνόματί σου ὡς
 ἦν. ὁ τῆς δυνάμεως ἀρε
 τῆς μετέξω τὸ θεό σου βῆ
 μα. ἐν τῷ κρίματι με
 λη καταλάβη με ἡ χάρις

τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ
τούτου. Εἰς τὸ κεφάλαιον
αὐτὸν μετὰ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ
ἀρχιεπισκοπικοῦ ἀδελφῶν. ἀλλὰ
παράτηθι καὶ ἡμεῖς
στὴν καὶ ἀπὸ τῆς ἀπὸ
ἐχένομεν καὶ τὴν ἑαυτοῦ
θεῖαν τοῖς ἀδελφοῖς τοῦ
βίου τούτου. καὶ ἡμεῖς
καθαρὰν αὐτὴν. διὰ τὴν
την ὁρίαν καὶ ὁμοιοῦν
σεως τοῦ ὁρίαν. ὅτι ἐν
ἀρχιεπισκοπῇ εἰς τοὺς ἀδελφούς
ἀμελῶς.

απομεις ψυχων ροιωτ.
οιηται. Η ερεου γρη της

...свѣтъ...

ἄντε σὺν ἁχθῆτε σὰμ
 τε σοὶ ἄσεβας ἐν τῷ
 βίω ζήσαυτε, ὁ θνητὴ
 πατερεὶς ἐν τῷ
 λόγῳ τῷ θυ. καὶ οὐχ ἔτι

ΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ
 ΟΙ ΤΑΥΤΑΝ ΖΗΤΟΥΝΤΕΣ
 ΟΥΔΕ ΤΟΙΣ ΧΡΕΙΜΑΤΟΣΙΝ
 Ο ΤΗΣ ΖΗΤΗΣΕΩΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

[illegible]

Ζητοῦσθε τὸ σῶμα τοῦ κυρίου
Ιδοὺ βωσέσθι καὶ ὄχλος
τῶν πορνῶν. Πάρετε
τοὺς κατὰ χροῖτες τοῦ ἐμ
ἡμαρτίῶν. Ὡς φασὶ
κράζουσι φθορῶς ἐκ
τῶν ἡμετέρων τοῦ κυρίου
ταπεινὴ μου ψυχὴ.
Αοὖ πορ πόρς τίραβον^{σω}
τίς μου χαυθμοῦ. ὅς
δυνεὶ δὲ γὰρ. Καὶ
ἔσθι φραγμοῦ.
ἐμὴ οὐκ ἀνὰ χροῖτε
ἐμὴ. ἢ ἐχ^ω τίς χεῖ
τίμαρ, καὶ πορ πορ

ἁμαρτωλῶν. **Κ** οὐκ ἐτίμα
 ἀχνοί μου φίλοι καὶ μωροί.
 ἱματίου ἤρηνεῖτε. ἱματί
 οὐ φοβήτε. τὸν ποτὲ
 ἔγραψεν τὸν καὶ φίλον
 καὶ ἀδελφόν. μὴ δὲ ξε
 νομ. ἐκ θυῆ καὶ πάντων μου
 ἔγραψεν τοῖς μου ἀδελφοί.
Α τὰς ἐμας καθορῶντες.
 πρὸς ἑξῆς ἀλλοτρίων.
 ἐν τῇ φαντασίᾳ τοῦ ζῆλου.
 ἢ τὸν πάντων μου θῶ' δύ
 στω πείτε. ἰχθυοὶ μέ
 αὐμοί.

μνησθέντες μνησθήτωι
της προσέμου φιλί.
τοῦ ἤνδρα πείτε βω
βλάψατε με. τοῦ ἤνδρα
τύχης της ζωής. φερν
θέρται. καὶ βασιλῆος ὁ μνη.
Κλίμω τοῦ οὐνοῦ βω με.
τοῦ θύμου ἡμῶν. καὶ τοῦ
ὑψώτης δόξης. της πο
λλή σου φιλί. εἰσακού
σορ φωνῶν. τελευτή.
καὶ χεῖρα τοῦ ὀρθοῦ.
ὡς δὲ **Χ**ς μου διὰ αἰῶν.
Ο μοι τίς ἔσται. φιλί

ὁ αὐτὸς· ὅτι χεῖρας
 ἐκτείμων πρὸς τοὺς ἐ-
 μοῖς· φίλοις τε καὶ δα-
 κρυαῖς· ὅς οἱ φθαλμοῦ
 μου πρὸς χεῖρας· ἀβόηθη-
 τος, πορὰ ἥμας·
 τῶν βουέστων μοι· ψυχῆς πα-
 μόλεθρος· καὶ τὰ ὅμματα
 ταῦτά μοι πρὸς τοὺς θεοὺς·
 φωτεινοῖς ὡς ἡμέρας βοῶ·
 λίγροι ἐσάτατέ με ζήρ·
 ἀλλ' οὐδεὶς ὁρᾷ καὶ οὐκ ὁρᾷ·
 με σπερθήσατε· ἐμὲ
 θρηνησατέ· τῶν ὁμῶν
 οἱ δὴ μοι καὶ τῶν βροτῶν·

πάντες οἱ φίλοι καὶ οἱ
ἀσπασταί μου
ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος
χωρὶς ἐστὶν·

Αὐτοὶ μακάριοι· ἀρτί
βοήθησον· ψυχὰς αὐτοῦ
ρυμέτω ἐν τοῖς ἄνθρωποις.
ὡς ἐπὶ τὴν μένιν βλάπτουσιν.
καὶ μὴ παρίστη ὁ γὰρ.

δαίμοσι βρέατα ἐκδο
τορ· **Ε**ὐθὺς ὁ θεὸς φησὶ·
Φωσάσθην τὸν χαίμων
ἐπὶ μέ· ἰδοὺ σε τὰ ἰσχυρὰ
πρὸς βραχὺ· οὐκέτι
ἔσθαι θεάσομαι μέφος

γὰρ δαίμων ἄφρων ἐ-
 στήθεσσι. Σοφὸς τοι
 τοῦ ἀσχετοῦ μενέριον
 καλύπτει με·
 ὦξεσθε πάντες ἄνθρωποι·
 ἀσπληγχοὶ φανερότεροι
 ὅσσοι τοῦ διοτυχῆς
 παμάθιον. πάντας
 γὰρ ἑμὴν φωνὴν ἐ-
 φθάζατε. πορροῖ τοι
 ἐμὸν λεπτοτὴν οὐ
 καὶ ἀπὸ τῆς τύχης·
 ὦξουσέ με ἀρχαὶ θεῶν
 καὶ χαλὰν ἄνελπον ἀρχαί·
 οὐκ ἐστὶ γὰρ σούτοσιον·

ὁρῶμαι καλέσω τοῦ βοή
θησαί μοι· σὺ γὰρ
μουχλὴ καὶ κλάσας
δέδωκεν·

Εὐλογεῖς καὶ σὺ ἀχρηστε
γῆν· μήρ τοῦ χυμοῦ σου
οὐκ εἶ γὰρ σου πα
ρασσε ἀχρηστον
εἰκόνα βλάσφημι
εὐβέσθη γὰρ τὸ φῶς μου
εὐρυκαχυστέι με·
ὦ, ἦ τοῦ βίου τιῶθα.

Κλῖματε τοῦ οἴκου μου·
καὶ εὐφροί μου καὶ ἡσυχία.

ὁποῦ σὴν ὡς ἀκούσατε.
 ἐχειροῦρῃ ματοῦρ μὲ
 κραν φθογῆν. καὶ μὴ
 παρακούσητε. καὶ μὴ
 ὁδοῦ ἐκ θύ' παύτοος
 λήψαθε.

Ι Δοῦ οὐ χωρίζεται. μετ'
 ὡδὴν σὴ ψυχὴ ἐκ τοῦ
 ἀσυχρὸν μου σῶματ'
 μὴ οὐτὸ σῶμα δαίητε
 βῶι μὴ. ὅστις γὰρ
 ἔστω. ἀλλὰ σὺ ρα μὲν
 ὅστις οὐ ρίψατε.

Π γὰρ μοι τὸ ὄφελος. τίς

ψυχῶν βοθεργίᾳ καὶ
λατρηῶσι σὺρεσθαι.
τὸ δὲ σὸ μαμουφάγε
θαυδ' ἡμῶν· ἔασα
τε αὐτὰρον. ὅπως
φύγοσι κύματα τῷ
καρδίᾳ μου.

Ισως διερχόμενοι· ξέ
μοι βλάπτουτες ὁρῶν.
ὡς κυνῶν σὺρέμενα
κατακυνθύντες ἐρε
ξοισί τε ψυχῆς· ἵνα
θυσανδρῶσιν αὖτις τῷ

ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ
 σώματος. καὶ ἔτι
 παρθένοι τεθωσὶν
 χειρὶν καὶ στόμα
 ματινὸν παραστὰς
 αἶμα, οὐκ ὀφείλουσι
 βασιλεὺς ἀρχιερεῖς.
 ὅχι περ καὶ ὁ δεσπότης
 τοῦ δουλοῦ. ἐκ δὲ
 τοῦ γένους τοῦ ἰσχυροῦ
 ἐργασίαν, ἢ δὲ λαοὶ
 ταῖς, ἢ αἰσχύνονται.
 τὸ τε φείσεται καὶ ὁ θεὸς
 τῶν ψυχῶν ἡμετέρων.

222 **Α** ερσοβόλον:

Ι δοῦ σύ γαρ τέσ' ἀπέσπασα
τοῦ σώματος. δει
μοῦς ἄφ' ἡμῶν ἄχ' ἀμψυχῶν
ἑσ' ἀπὸ γυναικῶν πορρὸς κεί
την φρεῖν τοῦ καὶ φο
βερῶν. μνηστέρες μ
οὐκ ἔστιν τοῖς τῆς πορρὸς
ἡμῶν ἀνατροφῆς κρείων
πορίησάτε:

Γ λήσας τέ με μὲν οὐκ ἔστιν
μῆλοι. θυ' τοῦ παρτοκρά
τορος. ἐλὺτ' ἔσονται.
τελοῦντες πάντων πο
μνηστέρες. δεχόμενοι ἔρ.

ἰομῶντορ. ἀντιπαύει
 σαι τῷ ζῴ τῶν φαν.
 λωρ. ἀντιπαύει.
 πεχθὸν τες οἰωσάμεν
 οἱ μοῦντορ. παρατα
 θήναι βῆμαχῦ. ἰομῶ
 κλίμαρ. τες. ἰομῶντορ
 βοήσατε αὐτῷ. ἐχέτω
 δεύωτορ. ἐρμῶν
 ρωρ. σου ἰομῶν. ἰομῶ
 τῶντορ. ἐκ σου.

Π ροκλήν. ἰομῶντορ. τῶν
 χράτωρ. καὶ τῶντορ.
 μετὰ τοῦτο. ἰομῶν. ἰομῶ
 τῶντορ. ὅπως κλίμα

το μὲν οὖν ἔστιν. Ἰερὸν
ἵκεν ἀριστὸν· μὴ γὰρ
οἰσάντων ἔσθ' οὐδ' ἔσθ' αὖ
οἰσάντων· ἡ δὲ κ' ἐλθοῖς.
Καὶ ἔτι αὖτε παρ' αὐτῶν
ἵκεν τὰς ἐργασίας· ἐπὶ αὖ
ἐπὶ αὖτε καὶ σὺν δακρυ
σάτε· ἡ γὰρ δακρυὴ ἐκ
τοῦ αἵματος τοῦ σώματος.
Χεῖρ δὲ μετὰ τὴν ταχὺ
τοῦ σώματος· ὅθεν εἶσαι.
Αποχρίσας ἐκ παρ' αὐτοῦ.
τοῦ σώματος τοῦ φύλακος.
τῆς ἀφ' ἧς τῆς ἐμῆς.

κερτασμάσων τῶν κερ^{σας}
 ἰδε μου δεσφῶν. ἀγορί^{ων}
 τῶν καὶ σοὶ. Σμῆν^{ων}
 ποκαμν^{ων} ὑπερ ἐμ^{ων}
 τῶν β^{ων} αὐ^{ων}.
 πειδὴ φ^{ων} βρομ^{ων} αὐ^{ων} μο^{ων}
 στρε^{ων} ἐκδο^{ων} το^{ων}ς, καὶ εἰς αὐ^{ων}
 λαο^{ων} αὐ^{ων} θ^{ων} μέμ^{ων} αὐ^{ων} βί^{ων} αὐ^{ων} κα^{ων}
 τῶν σοὶ. δι^{ων} αὐ^{ων} ὅ^{ων} τῶν
 πάντες μου β^{ων} αὐ^{ων} αὐ^{ων} το^{ων}.
 οὐδ^{ων} ἐμ^{ων} ἡ^{ων} οὐ^{ων} τῶν μου.
 ὦ^{ων} ἡ^{ων} ἐκ^{ων}.
 μα^{ων} τῶν ἐκ^{ων} κο^{ων} χ^{ων} αὐ^{ων} τῶν ἐκ^{ων} ἡ^{ων}
 θο^{ων} ἡ^{ων} ἡ^{ων} ἡ^{ων} θ^{ων} ἐκ^{ων} αὐ^{ων} αὐ^{ων}

οὐκ ἀπολλύμεθα διὰ
μέλλου ἐν πειρασμοῖς
χαίρειν. οἱ μοι τίς με
χαίσει ἢ τίς με κρα-
τεῖται μου:

Τοῦ χυμοῦ ἡμῶν ποῶς ἔσται
λαθούμ. ποῶς οὐκ ἐκ
μῶν ἀπλῶν αὐτοῦ ἐκ
κρυώσονται. αἱμαὶ
πολλὰς. ἰμῶσθον
ἔσται. οἱ μοι ποῶς
ἐκράσθη τὰ ἀπλῶν αὐτοῦ
χυμοῦ. **ὦ** θ' **θ** ἡ ἀφ' οὗ
Χυμοῦ ἐκράσθη ἡμῶν ἡμῶν
Ποῦ ἐκράσθη ἡμῶν ἡμῶν

τομῶν· ἀλλ' ἐμοὶ τὸ δεῖ
 μὴ καλῶς τοῦ μὲν καὶ
 θήμα, τοῦ δὲ μέντοι· τὴν
 ὁρμαίνουσαν, πάντων
 τῶν βροτῶν, μακρὴ θάλασσα,
 εἰς αὐτὴν ἐλθόντα μακάριον.

Χρὸς οὐκ ἐτί μοι μνησθῆναι
 Πόδας· οὐδέ τι καὶ θωπεύει
 λαομαρχίαν ἐλθόντα μὴ
 ρίς· τὸ φησὶ τὸν αὐτὸν
 ἄλλοι οὐκ ἐλθόντες· τὸν
 θητεῖ τὸν μαρτύρων· τὸν
 τῶν δὲ καὶ τῶν τε· μαρ
 οῦν αὖ· τὴν δὲ τὸν καὶ
 αὐτὸν οὐκ ἐλθόντα.

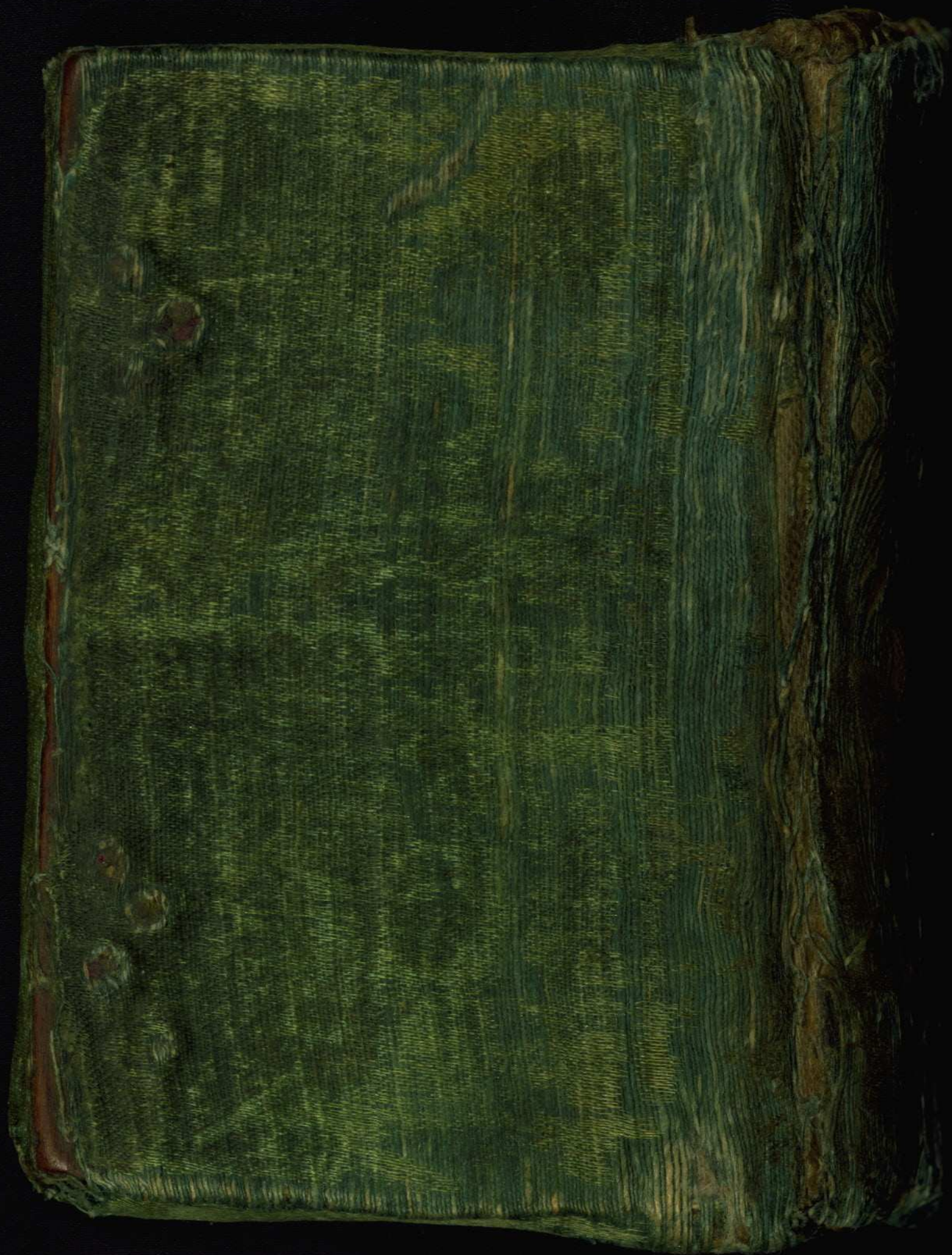
με
ρημνησατε μὴ ὅτι
θήσατε ἀδουσιθμῶν,
ἐσθιατος ἐσθιατος ἐσθια
προς ἀκοχασεισὼν
πᾶσαι ἐνέστατε μοι
χρῆταισιν ἡμῶν· ἡ δὲ
θλῖος· ὡφθελος ἡμῶν
παρὰ τοῦ τῆς
ρεῖας· πικρῶς·
ἡμῶν ἐλφονεῖς ἀβύ
στον· ἡ δὲ ψυχῶν βασι
μοις· Κλῶθ ἡσυχία
ἡσυχία· καὶ ταῦτα
ἐλπίσας δακρύσας·

ἴσως ἐστὶ καὶ φθόρος
 τῆς πόλεως καὶ σεσίμ
 ὅτι αἱ μάδοι τῶν
 ἐμῶν ἀνταρξέσθαι

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written on aged, stained paper and is oriented vertically. The script is dense and difficult to decipher due to the cursive style and the condition of the document.

16.

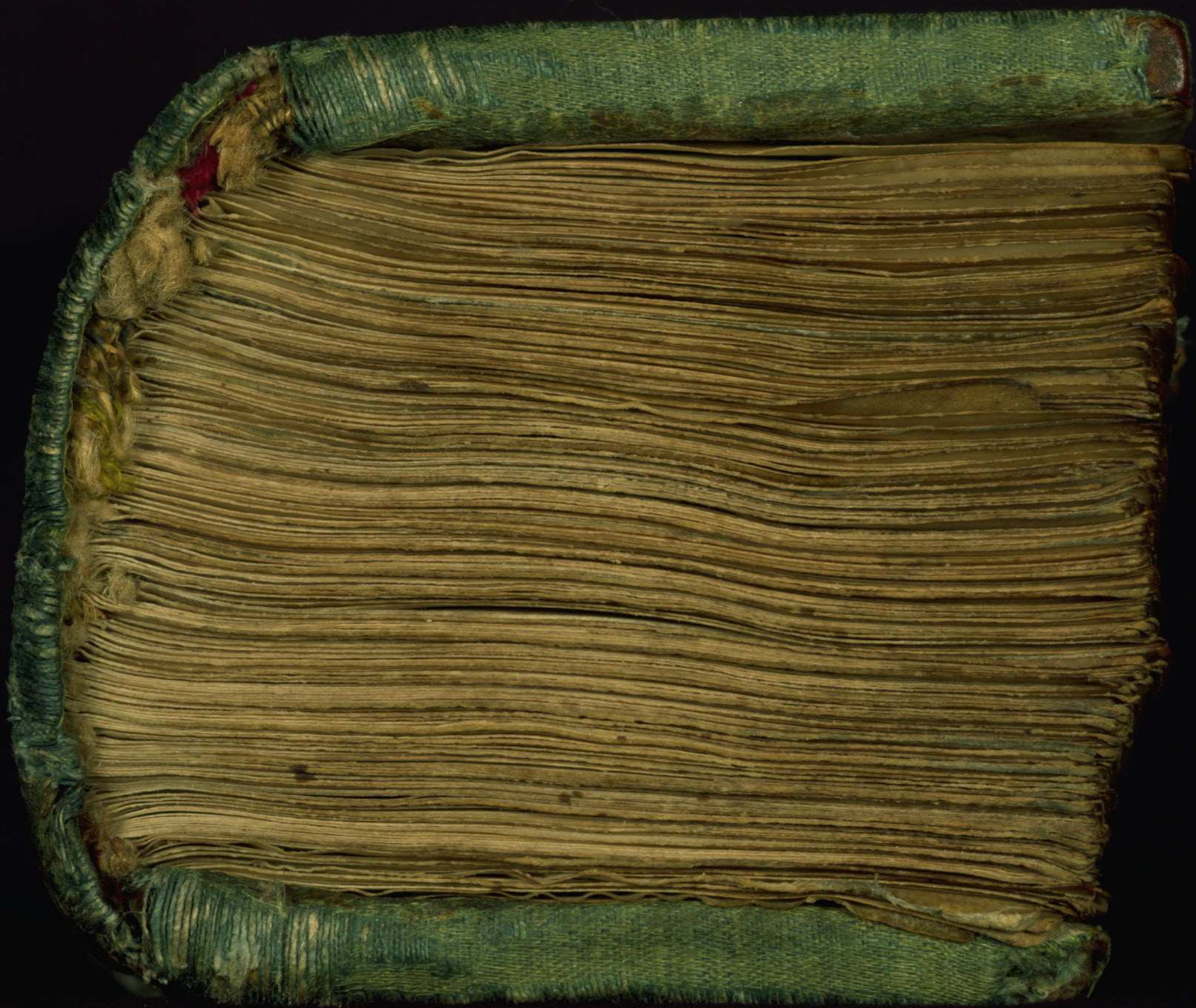

W

534

This document is a digital facsimile of a manuscript belonging to the Walters Art Museum, in Baltimore, Maryland, in the United States. It is one of a number of manuscripts that have been digitized as part of a project generously funded by the National Endowment for the Humanities, and by an anonymous donor to the Walters Art Museum. More details about the manuscripts at the Walters can be found by visiting The Walters Art Museum's website www.thewalters.org. For further information about this book, and online resources for Walters manuscripts, please contact us through the Walters Website by email, and ask for your message to be directed to the Department of Manuscripts.

The Walters Art Museum
600 N. Charles Street
Baltimore, Maryland
21201

<http://www.thewalters.org/>

Released under a Creative Commons Attribution-
NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported license
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/legalcode>
Published 2013